

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை

Course code : JEHY21

ஆசிரியர்

முனைவர். C.ஆமோஸ்

இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர்

பொது நிர்வாகத்துறை

முஸ்லிம் கலைக்கல்லூரி

திருவிதாங்கோடு-629174

வரலாற்றுத்துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

தொலைவு மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குனர்

திருநெல்வேலி - 012627

8WESTERN POLITICAL THOUGHT

UNIT I

Socrates-Plato-Aristotle

UNIT II

Machuaash-Thomas Hobbes-John Locke - Rouseau

UNIT III

Volture-Moontesquieu- Thomas Pane -Mary Wollstonecraft-Luigi Faparelli

UNIT IV

Jeremy Bentham-J.S.Mill-David Thoreau -Nietzsche

UNIT V

Karl Marx-Antonio Gramsci-Richard Rorty- Martin Luther King Jr

Recommenard Books

1. George H, Sabine. *A History of Political Theory*, Oxford and IIBH Pub Co.Ltd., New Delhi, 2019
2. Phyllis Doyle, *A History of Political Thought*, Jonathan Cape, London, 1963
3. RC Gupta, *Western Political Thought*, Lakshmi Nara in Agarwal. Agra 2012
4. R.P. Sharma. *Western Political Thought: Plate to Hugo*. Sterling Pub Pvt. Ltd., New Delhi, 1984
5. S Vijayaraghavan and R. Jayaram, *Political Trought*, Sterling Pub Pvt.Ltd., 1994 Sherai Jha, *Western Political Thought: Front Plato to Marx*. Pearson, Delhi, 2010
6. William Ebenstein, *Great Political Thinkers-Plato to the Present* S. Chand (GL) &Co Ltd. New Delhi, 1999

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை

யூனிட் - 1

சாக்ரடிக் அரசியல் சிந்தனை (கிமு 470 - கிமு 399)

சாக்ரடிக் பண்டையக் கிரேக்கத்தின் ஏதென்சைச் சார்ந்த ஒரு மெய்யிலாளர் ஆவார். மேற்கத்திய தத்துவ மரபின் முக்கியமான சின்னமாக திகழ்கிறார். சாக்ரடிக்ஸ் கேள்வி மற்றும் பதில் சாக்ரடிக் முறையுடன் அவரது தொடர்புக்காக மிகவும் பிரபலமானவர். அவர் மேற்கத்திய தத்துவத்தின் ஸ்தாபக தந்தையாக கருதப்பட்டார். அரசியல் சமூகத்தில் சரியான பேச்சு அல்லது பகுத்தறிவு, முதன்முறையாக ஒரு அழுத்தமான தத்துவார்த்த கேள்வியாகவும், சாக்ரடிக்ஸின் வாழ்க்கை மற்றும் மரணம் தொடர்பான அரசியல் பிரச்சினையாகவும் மாறியது. சாக்ரடிக்ஸ் தனக்கு முந்திய தத்துவ மரபிலிருந்து மாறுபட்டவராக திகழ்ந்தார், மற்றவற்றுடன், அவரது தத்துவமற்ற சமகாலத்தவர்களின் கருத்துக்களை பகிரங்கமாகவும் தனிப்பட்டதாகவும் கேள்வி கேட்பதன் மூலம் தார்மீக மற்றும் அரசியல் கேள்விகளை விசாரிக்கும் அவரது முடிவு. நல்லொழுக்கம் மற்றும் குடியரிமை பற்றிய பெறப்பட்ட கருத்தை அவர் பகிரங்கமாக கேள்வி எழுப்பியதால், அவரது சொந்த நகரமான ஏதென்ஸில் அவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு இறுதியில் அவர் தூக்கிலிடப்பட்டார். இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முகங்கொடுத்து அவர் அளித்த தற்காப்பு, அவரது மாணவர்களான பிளாட்டோ மற்றும் செனோஃபோனின் எழுத்துக்களில் நினைவுகூரப்பட்டது, ஆனால் அது பண்டைய ஆட்சியிலும் அதன்பின் மேற்கத்திய நாடுகளிலும் அறிவியல் அல்லது தத்துவத்தின் சலுகை பெற்ற இடத்தைப் பாதுகாக்க உதவியது. உலகம்.

சாக்ரடிக்ஸின் தற்காப்பு பேச்சு, பிளேட்டோவால் விவாதிக்கப்பட்டது, பின்னர் பேச்சு சுதந்திரத்தின் நிலையான பாதுகாப்பின் கூறுகளாக மாறும் வாதங்களை உருவாக்குகிறது. பிளேட்டோவின் கூற்றுக்களில், சாக்ரடிக்ஸ் மக்கள் தாங்கள் நம்புவதை நம்புவதற்கு உதவ முடியாது, எனவே தண்டிக்கப்படுவதை விட திருத்தப்பட வேண்டும் என்று வாதிடுகிறார். அதன்படி, தவறான அல்லது தீய போதனைகளுக்கு ஒரே சரியான தீர்வு உண்மையான மற்றும் சரியான வாதமாகும். எவ்வாறாயினும், ஏதென்ஸின் மக்கள், குடிமக்களுக்கு எப்படி நல்லவர்களாக இருக்க வேண்டும்,

அல்லது அவர்கள் ஏன் நகரத்திற்கும் அதன் மரபுகளுக்கும் விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை கடுமையாகச் சிந்தித்ததில்லை. குடிமக்கள் இந்த மரபுகளை கேள்வி கேட்க அனுமதிப்பதன் மூலம் மட்டுமே, அத்தகைய விசுவாசத்தை உறுதியான அடித்தளத்தில் வைக்க முடியும் என்ற அரசியல் அறிவை எவரும் அடைய முடியும்.

தணிக்கைக்கு சாக்ரடீஸின் ஒப்புதல்

இந்த வாதங்கள் பேச்சு சுதந்திரத்தின் கொள்கையை சுட்டிக்காட்டுவது போல் தோன்றுவதால், மற்ற உரையாடல்களில் சாக்ரடீஸ் பேச்சு சுதந்திரத்தை பாதுகாப்பதில் மட்டும் நின்றுவிடாமல், அதற்கு எதிராக வாதிடுகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் பிளாட்டோவின் குடியரசில், சாக்ரடீஸ் தனது புகழ்பெற்ற "பேச்சு நகரத்திற்கு" தேவையான சமூக ஸ்திரத்தன்மைக்கு குடிமக்களுக்கு அவர்களின் தோற்றம் மற்றும் நகரத்தில் அவர்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார நிலை பற்றி "உன்னதமான பொய்" கூற வேண்டும் என்று வாதிடுகிறார். பாதுகாவலர் வகுப்பின் கல்வி, மேலும், ஆட்சியை வடிவமைத்து அதை வழிநடத்தும் தத்துவவாதிகளின் கடுமையான கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒரு தீவிரமான தணிக்கை திட்டத்தை உள்ளடக்கியது. பிளாட்டோவின் சட்டங்களில், நகரம் மற்றும் அதன் கடவுள்களைப் பற்றிய பன்முகக் கருத்துக்கள் அவற்றைப் பற்றிய வெளிப்படையான விவாதத்தின் மூலம் சரி செய்யப்படவில்லை, மாறாக அச்சுறுத்தலாகத் தலைப்பிடப்பட்ட "நாக்டர்னல் கவுன்சில்" உடன் தனிப்பட்ட சந்திப்புகள் மூலம் சரி செய்யப்படுகின்றன. அறிவைப் பின்தொடர்வதற்கு எதிரெதிர் கருத்துக்களுக்கு வெளிப்படைத்தன்மை தேவை என்பதை மிகக் கூர்மையாக உணர்ந்த சாக்ரடீஸ், ஹீட்டோரோடாக்ஸியை அடக்குவது மட்டுமல்ல, தெரிந்தே பொய்களை விளம்பரப்படுத்துவதும் அவசியம் என்று நினைக்கிறார்?

இங்கே நாம் சாக்ரடீக் அரசியல் தத்துவத்திற்கும் அறிவொளியின் அரசியல் தத்துவத்திற்கும் இடையே உள்ள அடிப்படை வேறுபாட்டை எதிர்கொள்ள வேண்டும், இது நவீன, உரிமைகள் அடிப்படையிலான அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கிறது மற்றும் பேச்சு சுதந்திரத்தின் அரசியல் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. அறிவொளி அரசியல் தத்துவவாதிகள் சாக்ரடீஸ் மற்றும் அவரது மாணவர்களை விட பகுத்தறிவை பரவலாக்குவதில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். குடிமக்களுக்கு மொத்தமாக கல்வி கற்பிக்கும் திறனைப் பற்றிய சாக்ரடீஸின் சந்தேகங்கள், பிளேட்டோவின் விசாரணையை விட, சாக்ரடீஸின் விசாரணையைப் பற்றிய Xenophon

இன் கணக்கில் ஓரளவு தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. சாக்ரடீஸ் தனது தகுதியின் நேர்மையான கணக்கு அவரை மரணதண்டனையிலிருந்து காப்பாற்றும் என்று நினைக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், அது தனது மரணதண்டனையை உறுதிசெய்து முதுமையின் வீழ்ச்சியிலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றும் என்று நம்பினார் என்று ஜெனோபோன் வாதிடுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பொது வாதத்தின் மூலம் பெரும்பாலான மக்கள் தத்துவ ரீதியாக விஷயங்களைப் பார்க்க முடியும் என்று சாக்ரடீஸ் நினைக்கவில்லை; பெரும்பாலான தத்துவஞானிகள் சாதிக்க முடியும் என்று நம்புவது மிகச் சில சிறந்த மாணவர்களை தத்துவத்திற்குக் கற்பிப்பதும், மற்றவர்களுக்கு தத்துவத்தின் மீதான மரியாதையை ஓரளவு ஏற்படுத்துவதும் ஆகும். பகுத்தறிவு நகரம் ஒன்று அல்லது ஒருசில தத்துவஞானி அரசர்களால் ஆளப்படுவதாக சித்தரிக்கும் குடியரசால் இந்தக் கருத்தும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது - பகுத்தறிவு குடிமக்களால் நிரப்பப்படவில்லை. பகுத்தறிவு நகரத்தில் கூட, பகுத்தறிவு சலுகை பெற்ற சிலருக்கு மட்டுமே சொந்தமானது.

காரணம் மற்றும் அரசியல் பற்றிய ஆழமான சந்தேகங்கள்

அறிவொளியின் சாத்தியக்கூறுகள் பற்றிய இந்த சந்தேகங்கள் எவ்வளவு தீவிரமானதாக இருந்தாலும், பிளாட்டோவின் மன்னிப்பு பகுத்தறிவு அரசியலின் சாத்தியக்கூறு பற்றிய கடுமையான சந்தேகங்களைக் கூட சுட்டிக்காட்டலாம். இலவச விசாரணை மூலம் திருத்தம் செய்வதே உண்மையான குடிமைக் கல்விக்கு வருவதற்கு ஒரே வழி என்று சாக்ரடீஸ் வாதிடுகையில், அத்தகைய கல்வி சாத்தியம் என்று அவர் கூறவில்லை. உண்மையில், சாக்ரடீஸ் பிரபலமாக வாதிடுவது என்னவென்றால், அவரது ஆய்வுகள் உறுதியாக நிறுவியது என்னவென்றால், அத்தகைய கல்வியின் அடித்தளமாக இருக்கக்கூடிய நல்லொழுக்கத்தின் அறிவை அவர் உட்பட யாரும் கொண்டிருக்கவில்லை. சாக்ரடீஸின் தனது அறியாமையின் துணிச்சலான கூற்றை விளக்குவதற்கு பல வழிகள் உள்ளன, ஆனால் சாக்ரடீஸ் தார்மீக மற்றும் அரசியல் ஞானத்தைப் பின்தொடர்வதை பகுத்தறிவுடன் பாதுகாப்பது சாத்தியம் என்பதை சாக்ரடீஸ் புரிந்து கொண்டாலும், அத்தகைய ஞானம் தன்னிடம் இருப்பதாக அவர் நினைக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஒருவரின் அறியாமை பற்றிய விழிப்புணர்வு ஒரு வகையான முன்னேற்றம் என்ற வரையறுக்கப்பட்ட அர்த்தத்தில்

இருந்ததே தவிர, அத்தகைய ஞானத்தை நோக்கி முன்னேறுவது சாத்தியம் என்று அவர் நினைக்கவில்லை .

அப்படியானால், ஒவ்வொரு அரசியல் சமூகத்திற்கும் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் அல்லது தீர்ப்புகளில் ஒரு சிக்கலை சாக்ரடீஸ் உணர்ந்தார் என்று தோன்றுகிறது. மேலும் இந்த கருத்து இறுதியில் ஒரே சரியான அரசியல் கொள்கை அல்லது செயல் கொள்கை, முழு மனதுடன் ஞானத்தைத் தொடர வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு அவரை இட்டுச் சென்றது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நகரத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணிக்காமல், தத்துவ வாழ்க்கை வாழ வேண்டும். எனவே, சாக்ரடீஸைப் பொறுத்தவரை, குடிமக்களின் தீர்ப்புகள் - உயரடுக்கு குடிமக்கள் கூட - அவர்களின் தனித்துவமான அரசியல் தன்மையை இழக்காமல் அறிவின் நிலைக்கு உயர முடியாது. இந்த முடிவின் ஒரு உட்குறிப்பு என்னவென்றால், இந்த தீர்ப்புகள் பற்றிய அரசியல் சர்ச்சைகள், அவை அரசியல் ரீதியானவை என்பதால், அவை ஒருபோதும் சுதந்திரமாகவும் வெளிப்படையாகவும் இருக்காது-அதாவது, அவை ஒருபோதும் தத்துவமாகவோ அல்லது விஞ்ஞானமாகவோ இருக்காது. பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற விசாரணையை நிறுவும் எந்தவொரு சட்டமும் அல்லது ஆணையும் தத்துவ விசாரணையின் உண்மையான அல்லது இயற்கையான கொள்கையின் செயற்கையான மற்றும் குழப்பமான பிம்பமாக மட்டுமே இருக்கும்.

பிளாட்டோ மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை

பிளாட்டோ கிமு 4 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு கிரேக்க தத்துவஞானி ஆவார். அவர் மேற்கத்திய தத்துவத்தின் மிக முக்கியமான நபர்களில் ஒருவர். பிளாட்டோ மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையை வடிவமைப்பதில் அவர் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தார். அவரது கருத்துக்கள் ஜனநாயகத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது மற்றும் பல தத்துவவாதிகளை தாக்கியது.

இந்தக் கட்டுரையில், பிளாட்டோவின் மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையை ஆராய்வோம், அவருடைய கருத்துக் கோட்பாடு உட்பட. அவரது போதனைகளிலிருந்து வெளிப்பட்ட மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் முக்கிய அம்சங்களையும் ஆராய்வோம்.

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை என்பது மேற்கத்திய நாகரிகங்களில் தோன்றிய ஆளுகை பற்றிய கருத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளைக் குறிக்கிறது. இது பண்டைய கிரீஸ், ரோம் மற்றும் அறிவொளி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் தத்துவங்களை உள்ளடக்கியது.

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் அம்சங்கள்

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் சில முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்குகின்றன :

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை தனிநபர்களின் சுதந்திரத்தை மதிக்கிறது. இதில் கருத்து சுதந்திரம், பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் மதம் ஆகியவை அடங்கும். தனிமனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதன் முக்கியத்துவத்தையும், அரசின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதையும் இது அங்கீகரிக்கிறது.

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையில் சமத்துவமும் நீதியும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள். இது சமூகத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் சம உரிமைகள் மற்றும் நியாயமான சிகிச்சையை வலியுறுத்துகிறது. இது அவர்களின் சமூக, பொருளாதார அல்லது அரசியல் அந்தஸ்தைப் பொருட்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும்.

- சட்டத்தின் ஆட்சி மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் அடிப்படை அம்சமாகும். சட்டங்கள் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமமாக பொருந்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது. இது அதிகாரப் பதவியில் இருப்பவர்களையும் உள்ளடக்கியது. சட்டத்தின் ஆட்சி, யாரும் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்ல என்பதையும், எந்த ஒரு பாரபட்சமும் இல்லாமல் நீதி வழங்கப்படுவதையும் உறுதி செய்கிறது.
- ஜனநாயகத்தில் அதிகாரம் மக்களிடமே உள்ளது. இது மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் மைய அம்சமாகும். முடிவெடுக்கும் செயல்முறைகளில் குடிமக்கள் பங்கேற்பதன் முக்கியத்துவத்தை இது வலியுறுத்துகிறது. அரசாங்கங்கள் தாங்கள் சேவை செய்யும் மக்களுக்கு பொறுப்புக்கூற வேண்டும் என்று அது வலியுறுத்துகிறது.

பிளாட்டோ மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை

கிமு 427 இல் கிரேக்கத்தின் ஏதென்ஸில் பிறந்த பிளேட்டோ ஒரு முக்கிய தத்துவஞானி. அவரது பணி, "குடியரசு", மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் அடிப்படைக் கற்களில் ஒன்றாக உள்ளது. "குடியரசு" ஒரு இலட்சிய நிலை பற்றிய பிளாட்டோவின் பார்வையை முன்வைக்கிறது. இது ஒரு நியாயமான சமூகத்தின் பண்புகளை ஆராய்கிறது. இந்த உரையாடலில், பிளேட்டோ அரசியல், நெறிமுறைகள் மற்றும் தத்துவத்தின் பல்வேறு அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கிறார். வெவ்வேறு சமூகப் பிரிவுகளின் முரண்பட்ட நலன்களை சமரசம் செய்வது சாத்தியம் என்று பிளேட்டோ கூறுகிறார். அவரது முன்மொழியப்பட்ட அரசியல் ஒழுங்கு நியாயம் மற்றும் நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது சமூகத்தில் ஒரு நல்லிணக்க ஒற்றுமையை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஒழுங்கு சமூகத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காமல் முன்னேற அனுமதிக்கிறது.

பிளாட்டோ மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையின் முக்கிய கருத்துக்கள்

யோசனைகளின் கோட்பாடு

பிளாட்டோ யோசனைகளின் கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். இந்த கோட்பாடு வடிவங்களின் கோட்பாடு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த கோட்பாட்டின் படி, இயற்பியல் உலகம் என்பது மாற்ற முடியாத கருத்துக்கள் அல்லது வடிவங்களின் உயர்ந்த பகுதியின் பிரதிபலிப்பாகும். இந்த கருத்துக்கள் இறுதி யதார்த்தத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. பொருள் உலகம் என்பது இந்த பரிபூரண வடிவங்களின் முழுமையற்ற பிரதிபலிப்பாகும்.

தத்துவஞானி-ராஜா

சிறந்த ஆட்சியாளர் ஒரு தத்துவஞானியாக இருக்க வேண்டும் என்று பிளேட்டோ நம்பினார். அவர் ஞானம், அறிவு மற்றும் உண்மையைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தத்துவஞானி-ராஜா அறிவு மற்றும் பொது நன்மையின் நாட்டத்தால் இயக்கப்படுகிறார். இது அவர்களை ஆளவும் சமுதாயத்தை வழிநடத்தவும் மிகவும் பொருத்தமானதாக ஆக்குகிறது.

சிறந்த மாநிலம்

பகுத்தறிவால் ஆளப்படும் ஒரு சிறந்த அரசை பிளாட்டோ கற்பனை செய்தார். இந்த நிலையில், தனிநபர்கள் மூன்று தனித்துவமான சமூக வகுப்புகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர்:

- ஆட்சியாளர்கள்,
- வீரர்கள், மற்றும்
- தயாரிப்பாளர்கள்.

ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் குறிப்பிட்ட பாத்திரங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் உள்ளன. அவை மாநிலத்தின் ஒட்டுமொத்த நல்லிணக்கத்திற்கு பங்களிக்கின்றன.

குகையின் உருவகம்

பிளேட்டோ தனது தத்துவக் கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு குகையின் உருவகத்தைப் பயன்படுத்தினார். சுவரில் உள்ள நிழல்களை மட்டுமே உணர்ந்து குகையில் சிக்கியிருக்கும் நபர்களை இது சித்தரிக்கிறது. பிளாட்டோவின் கூற்றுப்படி, தனிநபர்கள் அறியாமையிலிருந்து விடுபட முடியும் மற்றும் தத்துவ ஞானம் மூலம் மட்டுமே உண்மையான அறிவைப் பெற முடியும்.

பிளாட்டோவின் யோசனைகளின் கோட்பாடு மற்றும் மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையில் அதன் தாக்கம்

கருத்துகளின் கோட்பாட்டின் விளக்கம்

பிளாட்டோவின் யோசனைகளின் கோட்பாடு நாம் உணரும் இயற்பியல் உலகம் வெறும் பிரதிபலிப்பு என்று முன்மொழிகிறது. பொருள் உலகம் நிலையற்றது மற்றும் நிறைவற்றது. யோசனைகளின் மண்டலம் நித்திய மற்றும் மாறாத உண்மையைக் குறிக்கிறது.

அரசியல் தத்துவத்தின் மீதான தாக்கம்

பிளாட்டோவின் கருத்துக் கோட்பாடு அடுத்தடுத்த அரசியல் தத்துவவாதிகள் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆட்சியில் அறிவு, ஞானம் மற்றும் நீதியைப்

பின்தொடர்வதை அவர் வலியுறுத்தினார். இது மேற்கத்திய பாரம்பரியத்தில் அரசியல் சிந்தனையின் வளர்ச்சியை வடிவமைத்தது.

நவீன ஜனநாயகத்திற்கான இணைப்பு

பிளாட்டோவின் கருத்துக்கள் மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையில் ஜனநாயகக் கொள்கைகளுக்கு அடித்தளம் அமைத்தன. சமத்துவம், நீதி மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சி போன்ற கருத்துக்கள் நவீன ஜனநாயகத்திற்கு அடிப்படை. இவை பிளேட்டோவின் அரசியல் தத்துவத்தில் தங்கள் வேர்களைக் கண்டறிகின்றன.

பிளாட்டோவின் கருத்துக்கள் மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அவரது கருத்துக் கோட்பாடு அரசியல் சிந்தனையின் வளர்ச்சியில் செல்வாக்கு செலுத்தியது. அவை இன்றும் விவாதிக்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை நமது சொந்த அரசியல் பிரச்சினைகளுக்குப் பொருத்தமானவையாகவே இருக்கின்றன. நீதியின் தன்மை, சிறந்த நிலை மற்றும் சமூகத்தில் தத்துவஞானியின் பங்கு ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள விரும்பும் எவருக்கும் அவரது பணி மதிப்புமிக்க ஆதாரமாகும்.

அரிஸ்டாட்டில் அரசியல் சிந்தனை

அரிஸ்டாட்டில் (கிமு 384 - 322), ஒரு கிரேக்க தத்துவஞானி, தர்க்கவாதி மற்றும் விஞ்ஞானி ஆவார். அவர் வடக்கு கிரேக்கத்தில் பிறந்தார், அவரது தந்தை மாசிடோன் மன்னரின் நீதிமன்ற மருத்துவராக இருந்தார். அவர் பிளாட்டோவின் சீடராக இருந்தார் மற்றும் 17 வயதில் அவரது பள்ளியில் பயின்றார். அவர் அலெக்சாண்டர் தி கிரேட் ஆசிரியராக இருந்தார். அலெக்சாண்டர் தனது தந்தைக்குப் பிறகு ஏதென்ஸுக்குத் திரும்பினார், மேலும் லைசியத்தில் தனது பள்ளி மற்றும் நூலகத்தை நிறுவினார்.

அரிஸ்டாட்டிலின் படைப்புகள்

அவர் அரசியல் அறிவியலின் தந்தையாகக் கருதப்பட்டார். அரிஸ்டாட்டில் மெட்டாபிசிக்ஸ், உளவியல், கவிதை, உயிரியல், தார்மீக அறிவியல், அரசியல் போன்ற பாடங்களில் விரிவாக எழுதினார். அரசியல் அறிவியலில் அவரது படைப்புகளில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவை அரசியல், நிகோமாசியன் நெறிமுறைகள் மற்றும் யூடெமியன் நெறிமுறைகள். அவர் பல அரசியலமைப்புகளில் சில குறிப்புகளை செய்தார், ஆனால் அவற்றில் பெரும்பாலானவை இழக்கப்பட்டன. நெறிமுறைகள் பற்றிய இரண்டு புத்தகங்களும் தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சி அல்லது நல்வாழ்வின் தன்மையைப் பற்றி விவாதித்தன. தனிப்பட்ட மகிழ்ச்சியை உறுதி செய்வதில் அரசின் பங்கை அரசியல் விவரித்தது. மகிழ்ச்சியை அடையக்கூடிய சிறந்த நகரத்தையும் அதற்கான வழிமுறைகளையும் ஊக மற்றும் நடைமுறை முறையில் விளக்கியது.

அரிஸ்டாட்டிலின் அரசியல் பார்வை

அவர் அரசியல் அறிவியலை ஒரு தலைசிறந்த அறிவியலாகக் கருதினார், மேலும் அனைத்து சமூகங்களிலும் உயர்ந்த நன்மையை நோக்கமாகக் கொண்ட மாநிலமாக அவர் கருதினார். அவரது அணுகுமுறை அறிவியல் மற்றும் நடைமுறை

- அ) உண்மைகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு
- ஆ) உண்மைகளை மதிப்பீடு செய்தல்
- இ) மரபுகளை மதித்தல்

ஈ) ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு

ஒரு இயற்கை நிறுவனமாக அரசு

அரசியல் சமூகம் என்பது மாநாட்டின் விளைவு என்ற சோபிஸ்டுகளின் கருத்தை அரிஸ்டாட்டில் நிராகரித்தார். மனிதன் அரசியல் மற்றும் சமூக விலங்கு, எனவே அரசு இயற்கையானது - இது இரண்டு அம்சங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது. மேற்கூறியதை நிரூபிக்க மூன்று வாதங்கள்

- இயற்கை உள்ளூணர்வு வாதம்
- தொலைநோக்கு வாதம்
- 'ஒரு உயிரினமாக நிலை' - வாதம்.

மாநில வகைப்பாடு

அரிஸ்டாட்டில், இரண்டு கொள்கைகளின் அடிப்படையில் மாநிலங்களை வகைப்படுத்தினார்:-

- இறையாண்மை அதிகாரங்கள் யாரிடம் உள்ளன?
- சமூகத்தின் நன்மைக்காக அல்லது ஆட்சியாளரின் நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா?

சமூகத்திற்கு நல்லது என்றால் அது தூய்மையான அல்லது சரியான நிலை. ஆட்சியாளருக்கு நல்லது என்றால் அது வக்கிர நிலை

சொத்து மீது அரிஸ்டாட்டில்

அரிஸ்டாட்டில் சமூகச் சொத்து பற்றிய பிளேட்டோவின் கருத்துக்களுக்கு மாறாக தனியார் சொத்து முறையைப் பாதுகாக்கிறார். ஒவ்வொரு குடிமகனும் உகந்த அளவு சொத்து வைத்திருக்க வேண்டும். சொத்தின் இயற்கை மற்றும் இயற்கைக்கு மாறான வடிவங்கள். பிறப்பு கட்டுப்பாடு மூலம் தலைமுறை தலைமுறையாக நிலையான சொத்துக்களின் தொடர்ச்சி.

அடிமைத்தனம் பற்றிய அரிஸ்டாட்டில்

அரிஸ்டாட்டில் அடிமைத்தனத்தை (வீட்டு) பாதுகாத்து நியாயப்படுத்தினார். அடிமைத்தனத்தை இயற்கையின் ஒரு நிறுவனம் என்று அறிவித்தார். உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர்

மீது ஆட்சி செய்வார். ஒரு அடிமை ஒரு சுதந்திர மனிதனுக்குச் சொந்தமானவன், அவன் பிற்காலத்துக்காக மட்டுமே இருக்கிறான். இருப்பினும், அடிமைகளை மனிதாபிமான முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

குடியரிமை பற்றிய அரிஸ்டாட்டில்

குடியரிமை குறித்த அரிஸ்டாட்டில், விவாத அல்லது நீதித்துறை நிர்வாகத்தில் பங்கேற்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஒரு நபராக வசிக்கும் குடிமகனால் தீர்மானிக்கப்படக்கூடாது. ஒரு நல்ல குடிமகனுக்கு புத்திசாலித்தனம் மற்றும் ஆட்சி செய்யும் திறன் இருக்கும் மற்றும் இளமையாக ஆளப்படும், வயதானவர்கள் குடிமக்களாக இருக்க முடியாது, ஏனென்றால் ஒருவர் முதிர்ச்சியடையாதவர், மற்றவர் பலவீனமானவர். பெண்களும் குடிமக்களாகக் கருதப்படவில்லை.

அரிஸ்டாட்டில் விநியோக நீதி

அரிஸ்டாட்டில் நீதிதான் அரசின் அடிப்படை என்று நினைத்தார். இது ஒரு முழுமையான அறம். விநியோக நீதி என்ற கருத்தையும் அறிமுகப்படுத்தினார். 'ஜஸ்ட்' என்பதற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் உள்ளன- சட்ட விதிகளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் நியாயமான வழிகளைப் பயன்படுத்துதல். பகிர்ந்தளிக்கும் நீதி என்பது ஒவ்வொரு நபருக்கும் அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்ப சரியான ஒதுக்கீடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

கல்வி பற்றிய அரிஸ்டாட்டில்

மாநிலத்திற்கு ஏற்ற ஒரு குறிப்பிட்ட வகை குணத்தில் மனிதனை பயிற்றுவிப்பதற்காக கல்வி வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் என்று அரிஸ்டாட்டில் நம்பினார். பள்ளிக் கல்வியின் மூன்று நிலைகள்: முதன்மை - 7-14 வயது. இரண்டாம் நிலை - 14-21 வயது. உயர்கல்வி - 21க்கு மேல். உயர்கல்வி என்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமே.

பெண்கள் மற்றும் குடும்பம் பற்றிய அரிஸ்டாட்டில்

அரிஸ்டாட்டில் குடும்பம் மாநிலத்தின் முதல் அலகு. ஒரு மனிதன் ஜோடியாக வாழ்வதற்கு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே இயல்பான நட்பு உள்ளது. அது கணவன் மனைவிக்கு இடையேயான உறவு; மற்றும் பெற்றோர் மற்றும் குழந்தைகள். குழந்தை

இல்லாத திருமணங்கள் எளிதில் கலைந்துவிடும் என்று அவர் நம்பினார், ஏனெனில் அவை தேவையான பிணைப்பை உருவாக்குகின்றன. பாலின சமத்துவத்தில் அவருக்கு நம்பிக்கை இல்லை. ஸ்பார்டன்ஸ் அவர்களின் பெண்களுக்கு அதிகப்படியான சுதந்திரம் கொடுத்ததாக அவர் விமர்சித்தார். இயல்பிலேயே பெண்களுக்கு தைரியம் இருக்க முடியாது, நிர்வாகத்தில் பங்கேற்கும் அறிவும் அவர்களுக்கு இல்லை. பெண் நகரத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் அரசியல் செயல்முறையிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். ஒரு கணவன் குடும்பத்தின் தலைவர் மற்றும் மனைவி அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதாகும்.

யூடைமோனியா

Eudaimonia என்றால் மகிழ்ச்சியின் இயல்பு. அவர் நல்லதை மகிழ்ச்சியாக அடையாளம் காட்டினார். மகிழ்ச்சி என்பது சிறப்பிற்கான தேடலைக் குறிக்கிறது. போதுமான மற்றும் தன்னம்பிக்கை கொண்ட வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். ஆன்மாவின் இரண்டு குணங்கள்: பகுத்தறிவு மற்றும் பகுத்தறிவுற்ற. •சமூகத்தின் மகிழ்ச்சியை உறுதி செய்வதே அரசின் நோக்கம்.

புரட்சி பற்றிய குறிப்பு

அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றுப்படி, "அரசின் தற்போதைய அமைப்பு அல்லது அரசியலமைப்பில் ஏதேனும் மாற்றம் ஏற்பட்டால், அது புரட்சியைக் குறிக்கிறது. பல்வேறு வகையான புரட்சியின் அளவு: ஒரு புரட்சியானது மாநில அரசியலமைப்பின் மாற்றத்தின் வடிவத்தை எடுக்கலாம். புரட்சி முயற்சி செய்யலாம். அரசமைப்புச் சட்டத்தை மாற்றாமல் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். அரசு அமைப்புக்கு எதிராக அல்ல, மாறாக மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனம் அல்லது நபர்களுக்கு எதிராக ஒரு புரட்சி இயக்கப்படலாம்.

புரட்சிக்கான காரணங்கள்

உளவியல் நோக்கங்கள் அல்லது மனநிலை. மனதில் உள்ள நோக்கங்கள். அரசியல் எழுச்சியையும் பரஸ்பர சண்டையையும் ஏற்படுத்திய சந்தர்ப்பங்கள் என்று புரட்சிக்கான காரணங்களாக குறிப்பிடுகிறார்.

பிற காரணங்கள் :

அவமதிப்பு, பொதுமக்களின் இழப்பில் லாபம், நிர்வாகிகளின் அலட்சியம், பொருளாதாரத் தடைகளின் பயம், வறுமை, அதிகாரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு அதிகரிப்பு முதலானவைகள் ஆகும்.

புரட்சி தடுப்பு

சிறிய விஷயங்களுக்கு கூட சட்டம் ஒழுங்கை பேணுதல். மக்களை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஜனநாயக சமத்துவக் கொள்கை பின்பற்றப்பட வேண்டும் மற்றும் ஒடுக்குமுறைக்கான சுதந்திரம் வழங்கப்பட வேண்டும். பதவிகளை வகிப்பவர்கள் தனியாருக்கு அதிக அதிகாரம் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடாது, ஒரு மனிதருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படக் கூடாது அல்லது ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆண்களுக்கு கௌரவங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். பயனுள்ள கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும் முதலானவை புரட்சியைத் தடுக்கும்.

சட்டம் மற்றும் அரசியலமைப்பின் ஆட்சி

அரிஸ்டாட்டிலுக்கு அரசியலமைப்பு அடிப்படையிலான ஒழுங்கு பற்றிய யோசனை இருந்தது. சரியாக அமைக்கப்பட்ட சட்டமே இறுதி அதிகாரம் என்றார். அரசியலமைப்பு விதி 3 முக்கிய கூறுகளைக் கொண்டிருந்தது: பொது நலன்கள் அரசாங்கத்தை செயல்படுத்துவதற்கான பொதுவான விதிமுறைகள். பாடங்கள் சம்மதத்தால் ஆளப்பட்டன. "ஒரு அரசியலமைப்பை மாநிலத்தில் உள்ள அலுவலகங்களின் அமைப்பாக விவரிக்க முடியும், இதன் மூலம் அவற்றின் விநியோக முறை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது, இறையாண்மை அதிகாரம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது மற்றும் ஒரு சமூகத்தால் தொடரப்படும் முடிவின் தன்மை." அரசியலமைப்பு இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது: நெறிமுறை மற்றும் அமைப்புமுறை அரசியலமைப்பின் மூன்று கூறுகள்: • விவாதம், உத்தியோகபூர்வ மற்றும் நீதித்துறை

பிளேட்டோவுடனான வேறுபாடுகள்

பிளேட்டோ ஒரு இலட்சியவாதியாகவும், அரிஸ்டாட்டில் ஒரு யதார்த்தவாதியாகவும் இருந்தார். பிளேட்டோவின் முக்கிய கவனம் ஒரு சரியான சமூகம். அரிஸ்டாட்டில்

ஏற்கனவே உள்ளதை மேம்படுத்த விரும்பினார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபர்கள் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் யோசனையை அரிஸ்டாட்டில் நிராகரித்தார். பிளேட்டோ அரசியல் உண்மையைப் பின்தொடர்ந்தார், அதே நேரத்தில் அரிஸ்டாட்டில் குடிமகன் மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்களின் வடிவமைப்பில் அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

அலகு - II

மசியவெல்லியின் அரசியல் சிந்தனை

முந்தைய பக்கங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதைப் போல அடிப்படை மற்றும் பரவலாக அரசியல் மாற்றங்கள் பொதுவாக அரசியல் அதிகாரத்தின் தன்மையைப் பற்றி மனிதர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதில் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இடைக்காலத்தில் இந்த சிந்தனையின் பெரும்பகுதி ஏதோ ஒரு வகையில் இரண்டு வாள்களின் கோட்பாட்டுடன் தொடர்புபடுத்தப்படலாம். இந்த கோட்பாட்டின் முதன்மையான குணாதிசயங்களில் ஒன்று, அரசியல் உறவுகளை இலட்சியமாக்குவதற்கான அதன் போக்கு, அது இருக்க வேண்டிய அரசை விவரிக்கிறது. அரசியல் நடத்தை பாரம்பரிய கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு இணங்குவதன் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

மேற்கு ஐரோப்பாவில் உள்ள தேசிய அரசு ஐரோப்பிய உலகில் முன்மாதிரி இல்லாமல் ஒரு புதிய நிறுவனமாக இருந்தது. அதன் எழுச்சி மற்றும் திருச்சபையுடன் கிட்டத்தட்ட உடனடி மோதல் அரசியல் கோட்பாட்டாளர்களுக்கு இரண்டு வாள்களின் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு உலகளாவிய பேரரசில் ஒரு உலகளாவிய தேவாலயத்தின் அனுமானங்களை மறுபரிசீலனை செய்ய சவால் செய்தது. இந்த அனுமானங்கள் மிகவும் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன, அவை எளிதில் கைவிடப்படவில்லை. பதினான்காம் நூற்றாண்டில், பதுவாவின் மார்க்லியோ, இரண்டு வாள்களின் மீது அவருக்கு இருந்த ஆர்வமின்மையால், ஒரு உலகளாவிய தேவாலயம் இருப்பதையோ அல்லது பாரம்பரிய ஒழுக்கத்தின் செல்லுபடியையோ மறுக்காமல் தனது முடிவுகளுக்கு வந்திருந்தார். அரசு கைகளில் அதிகாரம் குவிந்திருப்பதை ஆதரித்த மற்ற எழுத்தாளர்கள் சில சமயங்களில் ரோமானிய சட்டத்தில் இளவரசருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தை வலியுறுத்தினர் அல்லது மாநிலத்தில் அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்துவதில் உறுதியான கரம் தேவை என்று முறையிட்டனர், ஆனால் இந்த எழுத்தாளர்கள் ஒரு இலட்சியத்தில் உறுதியாக இருந்தனர் அரசியல் உறவில் நீதி என்பது கிரேக்கம், ரோமன் மற்றும் கிறித்தவ மூலங்களில் இருந்து வந்தது. இத்தாலிய

மறுமலர்ச்சியின் ஒரு நபரான நிக்கோலோ மச்சியாவெல்லி (1469-1527) கடந்த காலத்திலிருந்து தீர்க்கமான இடைவெளியை உருவாக்கினார், இது உண்மையில் மார்க்சிலியோ முன்னறிவித்திருந்தது, மேலும் அரசியலை அறநெறியிலிருந்து விலக்கச் செய்தது.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

ஒரு முதலாளித்துவ குடும்பத்தின் மகனாக, மச்சியாவெல்லி புளோரன்ஸ் நகரில் இத்தாலிய மறுமலர்ச்சியின் முன்னணி நகரமாக இருந்தபோது, இங்கிலாந்தில் ரோஜாக்களின் போர் தீவிரமாக இருந்தபோது, பிரான்சில் XI லூயியின் ஆட்சியின் போது, அதே ஆண்டில் பிறந்தார். பெர்டினாண்ட் மற்றும் இசபெல்லா ஸ்பெயினில் திருமணம் செய்து கொண்டனர். அன்றைய அரசியல் தலைவர்கள் பலரின் போர்கள், சூழ்ச்சிகள், சதிகள் மற்றும் இரட்டை வேடம் போடும் குணாதிசயங்களால் அவரது ஆரம்பகால அரசியல் பதிவுகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர் 1494 இல் புளோரன்ஸில் பொது வாழ்க்கையில் நுழைந்தார், அந்த ஆண்டு பிரெஞ்சு துருப்புக்கள் இத்தாலி மீது படையெடுத்து, நகரத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து மெடிசியை வெளியேற்றினர். மச்சியாவெல்லி ஒரு முக்கிய பதவிக்கு உயர்ந்தார், அதன் கடமைகள் அவர் பல்வேறு இராஜதந்திர பணிகளில் அவ்வப்போது பயணிக்க வேண்டியிருந்தது. தனது பயணத்தின் போது இத்தாலிய இராஜதந்திரத்தின் செயல்பாடுகள் மற்றும் பிரான்ஸ் மற்றும் ஜெர்மனியில் அரசாங்கம் செயல்படும் விதம் பற்றிய அறிவையும் பாராட்டையும் பெற்றார். 1502 ஆம் ஆண்டில் அவர் செசரே போர்கியாவுக்கு (1476-1507) தூதராக அனுப்பப்பட்டார், அவர் தனது தந்தை போப் அலெக்சாண்டர் VI மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் உதவியுடன் வடக்கு இத்தாலியில் தனக்கென ஒரு டச்சியை உருவாக்கினார். ரோமக்னாவின் புதிய டியூக் மீதான மச்சியாவெல்லியின் உள்ளார்ந்த விரோதம் விரைவில் அவரது நேரடி மற்றும் பெரும்பாலும் மிருகத்தனமான முறைகளுக்கான பாராட்டுகளால் மாற்றப்பட்டது. இந்த நேர்மையற்ற இளவரசரை செயலில் பார்த்ததில் பெற்ற அனுபவம் இளம் இராஜதந்திரியின் மனதில் அழியாமல் பதிந்தது.

மீண்டும் புளோரன்சில், கூலிப்படைக்கு பதிலாக குடிமக்களைக் கொண்ட ஒரு இராணுவப் படையை நிறுவுமாறு மச்சியாவெல்லி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தினார். இந்த

கண்டுபிடிப்பு 1512 ஆம் ஆண்டில் ஸ்பானிஷ் துருப்புக்களின் உதவியுடன் மெடிசியை மீட்டெடுப்பதைத் தடுக்கவில்லை. மச்சியாவெல்லி புதிய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக சதி செய்ததாக சந்தேகிக்கப்பட்டார் மற்றும் தற்காலிக சிறைவாசத்திற்குப் பிறகு அவர் நாடுகடத்தப்பட்டார். கிட்டத்தட்ட இரண்டு முறை Machiavelbin விவகாரங்களின் மையத்தில் இருந்த ஒருவருக்கு இந்த வலுக்கட்டாயமான திரும்பப் பெறுதல் மகிழ்ச்சியற்ற மாற்றமாகும். மச்சியாவெல்லி தனது எஞ்சிய ஆண்டுகளை எழுத்திலும், புளோரன்ஸ் அரசியல் வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப முயற்சிப்பதிலும் பயன்படுத்தினார். 1513 ஆம் ஆண்டில் அவர் தனது பெயரை அழியாத இரண்டு படைப்புகளை முடித்தார்: டைட்டஸ் லிவியஸின் முதல் பத்து புத்தகங்கள் மற்றும் தி பிரின்ஸ் பற்றிய சொற்பொழிவுகள் முதலானவை ஆகும்.

மாக்கியாவெல்லியம்

மெடிசியில் ஒருவருக்கு அர்ப்பணித்த இளவரசர், அவரை மீண்டும் ஆட்சிக்கு வர வற்புறுத்துவார் என்று மச்சியாவெல்லி எதிர்பார்த்திருந்தால், 1527 இல் அவர் இறப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் அவருக்கு ஒரு குறுகிய விருப்பத்தை மட்டுமே அளித்ததால், அவர் ஏமாற்றத்திற்கு ஆளானார். வெளிப்படுத்தப்பட்டது பரந்த பார்வையாளர்களை அடைந்தது மற்றும் விரைவில் அவர் ஒரு உயிரோட்டமான சர்ச்சையின் மையமாக ஆனார், இது இன்னும் முடிவடையவில்லை, மேலும் இது எதிர்காலத்தில் தொடர்வதற்கான ஒவ்வொரு வாக்குறுதியையும் அளிக்கிறது. கருத்து வேறுபாடு கேள்விக்கு தன்னைத்தானே பதிலளித்தார். மச்சியாவெல்லி சந்தர்ப்பவாத மற்றும் இழிந்த முறைகளில் உறுதியாக இருந்தாரா அல்லது "மச்சியாவெல்லியனிசம்" என்ற சொல்லுக்கு வழிவகுத்தாரா அல்லது அவர் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டாரா? குடியரசு நிறுவனங்களின் இறுதி ஸ்தாபனத்தில் அவர் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தாரா? அவரது மிகவும் பிரபலமான படைப்பாகவும், மச்சியாவெல்லியனிசம் முதன்மையாக அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவும் இருந்த தி பிரின்ஸ், முறைகளில் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார், ஏனெனில் அதன் ஆசிரியர் உடனடி மற்றும் நடைமுறை நோக்கத்தை மனதில் கொண்டிருந்தார். இருப்பினும், இளவரசரை உருவாக்கிய அதே சிந்தனைக் கோட்டில் இருந்து பாடங்கள் வளர்ந்தன என்பதற்கு நல்ல சான்றுகள் உள்ளன

ஐரோப்பாவின் அரசியல் பரிணாமம் அதிகாரத்தை மையப்படுத்துவதையும், தேசிய ஒற்றுமையின் உள்நோக்க உணர்வையும் நோக்கியதாக மாக்கியவெல்லி தெளிவாக உணர்ந்தார். இந்தப் போக்கிற்கு எதிராக இத்தாலி இயங்குவதை அவர் கண்டார். அது தனக்கு எதிராகவே பிளவுபட்டது, அது மீண்டும் மீண்டும் படையெடுக்கப்பட்டது, மேலும் இந்த பேரழிவுகள் இரண்டையும் எதிர்க்கும் விருப்பம் இல்லை என்று தோன்றியது. ஒருவேளை தெளிவாக இல்லாவிட்டாலும், ஒரு காலத்தில் இருந்ததைப் போலவே, இத்தாலியை ஒரு அரசியல் அலகாக மச்சியாவெல்லி நினைத்தார். அவரது தேசபக்தி அவரது வாழ்க்கையில் வழிகாட்டும் சக்திகளில் ஒன்றாகும். சொற்பொழிவுகளில், அவர் ஒரு காலத்தில் இத்தாலியை சிறந்ததாக மாற்றிய அந்த குணங்களைத் தேடி ரோமானிய குடியரசின் வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்த்தார். ஆளும் வர்க்கங்களின் அறிவுத்திறன் மற்றும் கடமைக்கான பக்தி, குடிமகன்-சிப்பாயின் தேசபக்தி மற்றும் ஆட்சியாளர் மற்றும் குடிமகன் இருவரையும் ஒன்றாக இணைக்கும் குடிமை மதத்தில் அவர் அவர்களைக் கண்டார் என்று அவர் நம்பினார். மச்சியாவெல்லி அத்தகைய குடியரசைப் பாராட்டுகிறார், அதில் பிரபலமான நிறுவனங்கள் ஒருவரையொருவர் சரிபார்க்கும், சுதந்திரம் எங்கு ஆட்சி செய்யும், மற்றும் சொத்து பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

மனித இயல்பு

ரோமானியக் குடியரசு ஏன் வீழ்ந்தது என்பதை விளக்கும் முயற்சியில், மச்சியாவெல்லி மனித இயல்பின் மதிப்பீட்டிற்கு வந்தார். ஆண்கள் அடிப்படையில் பயமுள்ளவர்கள், சுயநலவாதிகள், ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் அதிகார அன்பினால் தூண்டப்பட்டவர்கள் என்று அவர் நம்பினார். இந்த மதிப்பீடு கிறிஸ்தவத்திற்கு புறம்பானது அல்ல, ஆனால் மனித இயல்பை ஒரு உயர்ந்த, ஆழ்நிலை முடிவுக்கு கொண்டு செல்ல முடியும் என்று கிறிஸ்தவர்கள் கருதினாலும், மச்சியாவெல்லி வேறு ஒரு முடிவுக்கு இதை கைவிட்டதாக தெரிகிறது. சிடுமுஞ்சித்தனமாக, அவர் மனித இயல்பை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டார். அனைத்து மனித நிறுவனங்களும் வீழ்ச்சியடைகின்றன, ஏனென்றால் அவை நம்பிக்கையற்ற ஊழல்வாதிகளின் வேலை. அவரது வரலாற்றின் தத்துவம் கிறிஸ்தவத்தை விட கிட்டத்தட்ட கிரேக்கமாக இருந்தது. வரலாற்றின் முறை சுழற்சியானது என்று அவர் நம்பினார், ரோமானிய குடியரசை சாத்தியமாக்கிய சூழ்நிலைகள் கடந்து செல்ல

வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளன, அதேபோன்ற சூழ்நிலைகள் மீண்டும் தோன்றும் என்று அவர் முடிவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு ஆண்களின் விவகாரங்கள் அதிர்ஷ்டத்திற்கு உட்பட்டவை என்பதால், தைரியமான மனிதர்கள் இந்த முறையில் செய்யக்கூடிய வரையறுக்கப்பட்ட மாற்றங்கள் மட்டுமே உள்ளன.

இந்த நிலையில்தான் மாக்கியவெல்லிக்கு எதிராக சில கசப்பான விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியில் ரோமானியக் குடியரசுடன் அவர் தொடர்புபடுத்திய நற்பண்புகள் வெறுமனே நம்பத்தகாதவை என்று அவர் நம்பியதாகத் தெரிகிறது. ஒரு இராஜதந்திரியாக அவர் அனுபவித்த நல்ல நம்பிக்கை தோல்வி மற்றும் மோசமான நம்பிக்கை வெற்றியைக் கொண்டுவருவதற்கான பல எடுத்துக்காட்டுகளை விளக்க முடியாது என்று உறுதியாக நம்பினார். அவர் மனித செயல்களை தனக்குத் தெரிந்த மிக உயர்ந்த நடைமுறை முடிவுக்கு வழிநடத்த முயன்றார். இது சமூகத்தின் நன்மை மற்றும் சமூகத்தால் அவர் இத்தாலியைக் குறிக்கிறார். ஐக்கிய இத்தாலியில் ஒழுங்கு போன்ற ஒரு நல்ல முடிவு, விலை மதிப்புடையது என்று சொல்ல அவர் தயாராக இருந்தார்.

இந்த வேலையின் முடிவில், கடினமான அரசியல் யதார்த்தவாதி, இத்தாலிய தேசபக்திக்கு ஒரு உணர்ச்சிபூர்வமான வேண்டுகோளை முன்வைக்கிறார், இது அதற்கு முந்தைய எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த முறையீடு மச்சியாவெல்லியின் சொந்த தேசபக்தியைப் பரப்புவதில் தோல்வியடைந்தது அல்லது தீபகற்பத்தை ஒன்றிணைப்பதற்கான அவரது முறைகளை முயற்சிக்க எந்த இளவரசரையும் தூண்டியது. இந்த நேரத்தில் ஒரு இத்தாலிய அரசு தேசிய உணர்வு இல்லாமல் எவ்வளவு நீடித்திருக்கும் என்பதை ஊகிப்பது அறிவுறுத்தலாகும், இது மச்சியாவெல்லிக்கு அரிதாகவே தெரியும்.

தாமஸ் ஹோப்ஸ்

தாமஸ் ஹோப்ஸ் தன்னை முதல் உண்மையான அரசியல் தத்துவஞானியாகக் காட்டியவர், இவர் நீதி, இறையாண்மை மற்றும் குடியரிமை பற்றிய சரியான அறிவை வழங்கியவர். மேலும், அவரது முறையான அரசியல் விஞ்ஞானம் அரசியல் நடைமுறையில் புரட்சியை ஏற்படுத்தும் என்றும், மேலும் நிலையான, அமைதியான மற்றும் உற்பத்தித் திறன்

கொண்ட சமூகங்களை உருவாக்க எங்களுக்கு உதவுவதாகவும் ஹோப்ஸ் கூறுகிறார். இருப்பினும், இந்த முடிவுகளை அடைவதற்கு, பழங்காலத்தை விட குறுகிய அரசியலின் சரியான நோக்கத்தின் பார்வையை ஹோப்ஸ் ஊக்குவிக்க வேண்டும். வாழ்க்கை மற்றும் அதன் வசதிகளைப் பாதுகாப்பதில் அரசியல் ஆற்றலைக் குவிப்பதன் மூலம், ஹோப்ஸ் மச்சியாவெல்லி முன்மொழிந்த முன்மொழிவை நிறுவ உதவுகிறார்: அரசியல் சில அடிப்படை, தார்மீக நடுநிலைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும், மாறாக சர்ச்சைக்குரிய கொள்கைகளைச் சுற்றி நம்மை அமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நவீன அரசியல் மற்றும் நவீன அரசியல் அறிவியலுக்கு மையமாகிவிட்ட பல கருத்துக்களை ஹோப்ஸ் வலியுறுத்துகிறார். மனிதர்கள் இயற்கையாகவே சமூகம் அல்லது அரசியல் சார்ந்தவர்கள் அல்ல என்றும், இயற்கையின் நிலை ஒரு போர் நிலை என்றும், பரஸ்பர சம்மதத்தின் அடிப்படையில் மற்றும் அதன் உறுப்பினர்களிடையே ஒரு அடிப்படை சமத்துவத்தை முன்னிறுத்தும் ஒரு அரசாங்கத்தை சுய உணர்வுடன் உருவாக்க வேண்டும் என்றும் அவர் வாதிடுகிறார். இந்த யோசனைகள் லெவியதன் (1651) இல் மிகவும் விரிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன, இது ஹோப்ஸின் சிந்தனைக்கு இந்த அறிமுகத்திற்கு அடிப்படையாக செயல்படுகிறது.

ஹோப்ஸின் அரசியல் அறிவியல்

முதல் உண்மையான அரசியல் அறிவியலைக் கண்டுபிடித்ததாக ஹோப்ஸின் கூற்று, அவர் முக்கியமாக மாற்ற விரும்பும் அரசியல் சிந்தனையாளர்களின் பின்னணியில் இருந்து புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான வருட தத்துவ உரையாடல் இந்த கேள்வியில் தெளிவான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்று குறிப்பிட்டு, நல்லதைப் பற்றிய பல கருத்துக்களை பரிசீலிப்பதன் மூலம் அரிஸ்டாட்டில் ஆதாயமடைந்ததாகக் கூறும் ஞானத்தில் ஹோப்ஸ் அதிருப்தி அடைந்தார். ஆனால் அரசியல் நலன் பற்றிய உறுதியான மற்றும் தெளிவற்ற அறிவியலை விரிவுபடுத்துவதை ஹோப்ஸ் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார். உண்மையில், அரிஸ்டாட்டிலைப் படிப்பதால், கலகக்கார இளைஞர்களின் லட்சியங்களை நியாயப்படுத்துவதைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை என்று அவர் வாதிடுகிறார்.

அரசியல் ஒழுங்கின் கணக்கை ஹோப்ஸ் விளக்குகிறார், அது ஒரு சுய-உணர்வு கட்டுமானமாக சித்தரிக்கிறது, இது இயற்கையின் முன்-அரசியல் நிலையில் இருந்து நம்மை அகற்றுவதற்காக நாம் உருவாக்கும் ஒரு கலை. அவர் இலக்காகக் கொண்ட சரியான அறிவை அடைவதற்கு, ஹாப்ஸ் தனது அறிவியல் கூற்றுக்களை அரசியல் ஒழுங்கை அல்லது "காமன்வெல்த்" நிறுவுவதற்கான இந்த முடிவிலிருந்து பெறக்கூடிய தாக்கங்களுக்கு மட்டுப்படுத்த வேண்டும். எனவே, அவரது அரசியல் விஞ்ஞானம், இந்த அடிப்படை அரசியல் உடன்படிக்கையைப் பேணுவதற்குத் தேவையான இறையாண்மை மற்றும் குடிமக்களின் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள், இந்தத் தேர்விலிருந்து வரும் "விளைவுகள்" தொடர்பான லெவியதன் பிரிவை மட்டுமே கொண்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், இந்தத் தேர்வு, நமது உணர்வுகள் மற்றும் நமது பேச்சு, குறிப்பாக "நல்லது" என்று அழைப்பது நமது ஆசைகளின் பொருள் மற்றும் அதன் தோற்றத்தைப் பின்தொடர்கிறது.

இயற்கையின் நிலை

மனித உணர்வுகள் மற்றும் பேச்சு, நமது அடிப்படை இயக்கங்கள் பற்றிய விளக்கத்துடன் ஹோப்ஸ் தனது விவாதத்தைத் தொடங்குகிறார். இதைத் தொடர்ந்து, மனிதர்கள் இயற்கையாகவே சமமானவர்கள் என்ற கூற்றிலிருந்து இயற்கையின் நிலை குறித்த தனது கணக்கை ஹோப்ஸ் உருவாக்குகிறார். இதன் மூலம், ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான இயற்கையான உரிமையைக் கொண்டிருப்பதாகவும், மேலும் எல்லாவற்றையும் கோருவதற்கு அல்லது அனைத்து அதிகாரத்தைத் தேடுவதற்கும் இயற்கையான உரிமையைக் கொண்டிருப்பதாகவும் அவர் அர்த்தப்படுத்துகிறார். மேலும், ஹாப்ஸ் எழுதுகிறார், இயற்கையின் நிலையில், நடைமுறை நோக்கங்களுக்காக, உடல் மற்றும் மன திறன்களில் நாம் சமமாக இருக்கிறோம், ஏனென்றால் மற்ற நபர்களின் பாதுகாப்பிற்கான முயற்சிகளிலிருந்து எழும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு எதிராக உறுதியுடன் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு வலிமையோ அல்லது புத்திசாலியோ யாரும் இல்லை.

ஹோப்ஸின் கூற்றுப்படி, திறமையின் இந்த தோராயமான சமத்துவம் ஒவ்வொரு நபரும் தனக்கென நல்ல விஷயங்களைப் பெறுவதற்கான சம நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்க

வழிவகுக்கிறது. தனிநபர்கள் பொருட்களைக் குவிக்க முயற்சிப்பதால், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடுகிறார்கள், அதன் விளைவாக அவநம்பிக்கையின் சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். பொருட்களைப் பெறுவதற்கும், மற்றவர்களின் ஆக்கிரமிப்புகளிலிருந்து அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும், நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களை ஆதிக்கம் செலுத்தவும் கட்டுப்படுத்தவும் முயற்சிக்கிறோம். மேலும், ஹோப்ஸ் கவனிக்கிறார், சிலர் குறிப்பாக ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடியவர்கள் என்று அறியப்படுவதைக் கவனித்துக்கொள்கிறார்கள்-அவர்கள் வீண்பெருமை அல்லது பெருமைமிக்க நபர்கள், அவர்கள் உயர்ந்தவர்களாக அங்கீகரிக்கப்படாவிட்டால் மகிழ்ச்சியற்றவர்கள்.

இந்த மூன்று விஷயங்கள் - போட்டி, அவநம்பிக்கை மற்றும் பெருமைக்கான ஆசை - மனிதகுலத்தை ஒரு போர் நிலைக்குத் தள்ளுகிறது, இது ஹோப்ஸுக்கு மனித வாழ்க்கையின் இயல்பான நிலை, இயற்கையான உணர்வுகள் கட்டுப்பாடற்றதாக இருக்கும் போதெல்லாம் நிலைமை. இந்தப் போர் நிலையை நாம் வழக்கமாக அனுபவிக்கும் போர்களிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும், ஏனெனில் இயற்கையான போரில் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் எதிரியாகவே ஒவ்வொரு நபரையும் எதிர்கொள்கிறான்; அது "ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எதிரான ஒவ்வொரு மனிதனின் போர்." ஒத்துழைப்பின் முழுமையும் நம்மை துக்கப்படுத்துகிறது, மேலும் வாழ்க்கையை "தனிமை, ஏழை, மோசமான, மிருகத்தனமான மற்றும் குறுகியதாக" மாற்றுகிறது.

இயற்கையின் நிலையைப் பற்றிய ஹோப்ஸின் விளக்கம், மனிதர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விரும்புவது அவர்களின் உயிரையும் பொருட்களையும் பாதுகாப்பதையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவர்கள் அஞ்சுவது மற்றவர்களின் கைகளில் ஏற்படும் வன்முறையையும் முன்மொழிகிறது. வன்முறை மரண அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற இந்த ஆசைதான் ஹோப்ஸியன் உளவியலின் அடிப்படை. நேர்மையான சுயபரிசோதனையின் மூலம் அவரது கணக்கு அங்கீகரிக்கப்படும் என்று ஹோப்ஸ் கூறுகிறார் - எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இரவில் எங்கள் கதவுகளை ஏன் பூட்ட வேண்டும்?

சமூக ஒப்பந்தம்

இயற்கையின் அவலங்கள் தெளிவாகத் தெரிந்தவுடன், அதை மாற்ற ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. முதல் படி, தனிநபர்கள் அமைதியைத் தேடுவது மற்றும் அதை அடைவதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் தேவையான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது. ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனக்குத் தகுந்த முறையில் அனைத்தையும் பெற்றுப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் இயற்கை உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதே அமைதிக்கான ஒரே வழி என்பது தெளிவாகிறது. ஹோப்ஸ் விதித்துள்ளபடி, இது ஒரு கூட்டு முயற்சியாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் மற்றவர்கள் அதைச் செய்ய ஒப்புக்கொண்டால் மட்டுமே ஒரு நபர் மற்றவர்களைத் தாக்கும் உரிமையை விட்டுக்கொடுப்பது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு தனிநபரின் எல்லாவற்றிற்கும் உரிமையின் இந்த கூட்டுத் துறவை அவர் "சமூக ஒப்பந்தம்" என்று அழைக்கிறார். சமூக ஒப்பந்தம் இயற்கையின் நிலையைத் தலைகீழாக மாற்றுகிறது, அதே நேரத்தில் இயற்கையின் நிலைக்குப் பொறுப்பான சில முக்கிய உணர்ச்சிகளைக் கட்டியெழுப்புகிறது: இது தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கும் பொருட்களைப் பாதுகாப்பாகப் பெறுவதற்கும் மிகவும் புத்திசாலித்தனமான வழியாகும்.

ஹோப்ஸ் தனது "இயற்கை விதிகளை" விரிவுபடுத்தும் சூழலில் சமூக ஒப்பந்தத்தை முன்வைக்கிறார், அவை இயற்கையின் நிலையை விட்டு வெளியேற நாம் எடுக்க வேண்டிய படிகள். இந்த விதிகளை "இயற்கையின் விதிகள்" என்று அழைப்பதில் ஹோப்ஸ் இயற்கை விதியின் பாரம்பரிய கருத்தை கணிசமாக மாற்றுகிறார், இதில் இயற்கையானது மனித நடத்தைக்கான தார்மீக வழிகாட்டுதலை வழங்குகிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, ஹோப்ஸின் இயற்கையின் விதிகள் அவரது இயற்கையான நிலையில் கட்டாயமில்லை, ஏனெனில் அவர் தெளிவுபடுத்துவது போல, அமைதியைத் தேடுவது மற்றும் இயற்கையின் நிலையில் ஒப்பந்தங்களை வைத்திருப்பது சுய அழிவு மற்றும் அபத்தமானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இயற்கையின் விதிகளுக்கு எதிராக செயல்படுவதை வெறுமனே இயற்கைக்கு மாறான அல்லது அநீதி என்று அழைக்க முடியாது - ஹோப்ஸுக்கு, இயற்கையாகவே எதுவுமே நியாயமானது, அநீதியானது அல்லது குற்றம் சாட்டத்தக்கது அல்ல. ஒரு சிவில் சமூகத்தின் சூழலில் ஒரு மாநாட்டாக மட்டுமே நீதி உள்ளது.

லெவியதன், அல்லது இறையாண்மை

குறிப்பாக நீதிக்கான இயற்கை அனுமதி இல்லாததால், சமூக ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் அவருடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடிப்பார்கள் என்பதற்கான சில உத்தரவாதங்களை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். சமூக ஒப்பந்தத்தின் நோக்கத்தை அவர்களுக்கு நினைவூட்டவும், தண்டனைக்கு பயந்து, அவர்களின் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும்படி கட்டாயப்படுத்தவும், தனிநபர்களுக்கு "அவர்களை பிரமிப்பில் ஆழ்த்துவதற்கு ஒரு புலப்படும் சக்தி" தேவை என்று ஹோப்ஸ் வாதிடுகிறார். கௌரவம் அல்லது பெருமையை விரும்புபவர்களின் மேன்மைக்கான ஏக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் இந்த சக்தி போதுமானதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு சமூக ஒப்பந்தத்திற்கான விருப்பத்தை காமன்வெல்த் ஆக மாற்றுவதற்கு தேவையான சக்தியை ஹோப்ஸ், இறையாண்மை, லெவியதன் அல்லது "பெருமையின் ராஜா" என்று அழைக்கிறார். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனது தனிப்பட்ட பலத்தை ஒரு தனி நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்கும் போது இறையாண்மை சக்தி உருவாக்கப்படுகிறது, இதன் மூலம் அனைவரையும் கீழ்ப்படிதலுடன் வைத்திருக்கும் வழியைப் பெறுகிறது. ஒவ்வொரு தனிநபரும் பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய தனது தனிப்பட்ட கருத்தை இறையாண்மையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் - ஒப்பந்தத்தைப் பாதுகாக்க போதுமான அதிகாரம் இருக்க, அதை வைத்திருக்க வேண்டியது என்ன, அதை மீறுவது எது என்பதை தீர்மானிக்க இறையாண்மைக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்.

பொருளுடன் இறையாண்மையின் உறவு ஒரு ஒப்பந்தம் அல்ல. மாறாக, ஹோப்ஸ் தெளிவுபடுத்துவது போல, தனிமனிதன் இறையாண்மையின் விருப்பத்துடன் ஒத்ததாக இருக்க வேண்டும் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் அமைதியை விரும்பும் ஒருவர் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கு தேவையான அனைத்தையும் தர்க்கரீதியாக செய்ய வேண்டும். லெவியதன் அட்டையில் காணப்படும் படத்தில், குடிமக்களும் இறையாண்மையும் உள்ளடக்கிய "உண்மையான ஒற்றுமை" வியத்தகு முறையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, அதில் ஒரு பெரிய உருவம் உண்மையில் சிறிய நபர்களால் ஆனது. லெவியதன் ஒரு ராஜா என்று பொதுவாகக் கருதப்பட்டாலும், இறையாண்மை அதிகாரம் ஒரு நபர், பல அல்லது பலரால் உருவாக்கப்படலாம் என்பதை ஹோப்ஸ் தெளிவுபடுத்துகிறார் - வேறுவிதமாகக்

கூறினால், லெவியதன் ஒரு முடியாட்சி, ஒரு பிரபுத்துவம் அல்லது ஜனநாயகத்தை சமமாக விவரிக்க முடியும். . இறையாண்மைக்கு ஹோப்ஸ் அமைக்கும் ஒரே தேவை என்னவென்றால், சமூக ஒப்பந்தத்தைப் பாதுகாக்கவும் அதன் பாதுகாப்பிற்கு என்ன தேவை என்பதை தீர்மானிக்கவும் நிறுவனத்திற்கு முழுமையான அதிகாரம் உள்ளது.

காமன்வெல்தில் மதம்

இறையாண்மை பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று ஹோப்ஸ் வலியுறுத்தும் ஒரு சக்தி மதத்தை பொதுவில் கடைப்பிடிப்பதை தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் ஆகும். ஹோப்ஸின் கருத்துப்படி, பொது அமைதிக்கான முக்கிய அச்சுறுத்தல்களில் ஒன்றாக மதம் இருக்கலாம், ஏனெனில் இறையாண்மையால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளைத் தவிர மற்ற அதிகாரிகளை அது சரிபார்க்க முடியும். அரசியல் உள்நோக்கத்துடன் ஆன்மீக அல்லது தார்மீக உரிமைகோரல்களைச் செய்யும் சர்ச் அதிகாரிகள் மற்றும் தனிப்பட்ட மனசாட்சிக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதில் ஹோப்ஸ் அக்கறை கொண்டுள்ளார், இது அரசியல் இறையாண்மை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பொதுவான உடன்படிக்கையை விட தனிப்பட்ட கருத்துக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று ஹோப்ஸ் வாதிடுகிறார்.

தனியார் நம்பிக்கைக்கும் பொது வழிபாட்டிற்கும் இடையே கடுமையான வேறுபாட்டைக் காட்டுவதன் மூலம் பொது அமைதிக்கான மத அச்சுறுத்தலை எதிர்கொள்ள ஹோப்ஸ் முயற்சிக்கிறார், பின்னர் பொது வழிபாட்டின் வடிவத்தை இறையாண்மையின் முடிவுக்கு சமர்ப்பிக்கும் போது தனிப்பட்ட நம்பிக்கையை அரசியல் ரீதியாக பயனற்றதாக மாற்ற முயற்சிக்கிறார். ஹோப்ஸ் சந்தேகத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் தனிப்பட்ட நம்பிக்கையை அரசியல் ரீதியாக நடுநிலைப்படுத்த முயற்சிக்கிறார்: மனித மனதைப் பற்றிய அவரது கணக்கு நமக்கு என்ன தெரியும் என்பதில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் அவர் வேதத்தை வாசிப்பது கடவுளின் விருப்பத்தின் மர்மத்தை வலியுறுத்தும் பத்திகளை வலியுறுத்துகிறது. ஹோப்ஸ் இறுதியில் கிறித்துவத்தை "இயேசு தான் கிறிஸ்து" என்ற தனிப்பட்ட நம்பிக்கைக்கு பின்வாங்குகிறார், அவர் எதிர்காலத்தில் பூமியில் ஆட்சி செய்ய வருவார். இதற்கிடையில், ஹோப்ஸ் வலியுறுத்துகிறார், எல்லா அதிகாரமும் கடவுளிடமிருந்து வருகிறது என்பதை உணர்ந்து, சிவில் இறையாண்மைக்குக் கீழ்ப்படிவதில்

நாம் ரோமர்கள் 13 ஐப் பின்பற்ற வேண்டும். இறையாண்மைக்கு கீழ்ப்படிதலை ஒரு துறவியின் போப்பிற்கு ஹோப்ஸ் ஒப்பிடுகிறார். இன்னும் ஒரு தெளிவான வேறுபாடு உள்ளது: ஹாப்பீசியன் காமன்வெல்த்தில், குடிமக்கள் இறையாண்மையின் கட்டளைகளுக்கு வெளிப்புறக் கீழ்ப்படிதலுக்கு மட்டுமே கடமைப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் விரும்பும் எதையும் நம்ப அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் (ஒரு பகுதியாக, துன்புறுத்தல் தேவையில்லாமல் பொது அமைதியை சீர்குலைக்கும்), அவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட நம்பிக்கைகளுடன் பொது விவாதத்தில் செல்வாக்கு செலுத்த முயற்சிக்காத வரை.

ஹாப்ஸ், தாராளமயம் மற்றும் நவீன அரசியல்

லெவியதன் இறையாண்மையின் முழுமையான அதிகாரத்தின் மீது ஹோப்ஸ் வலியுறுத்துவது அவரது அரசியல் சிந்தனையை தாராளவாதக் கோட்பாட்டுடன் முரண்படுவதாகத் தெரிகிறது, இதில் அரசியல் தனிப்பட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஹோப்ஸ் தாராளவாத பார்வைக்கு அடித்தளம் அமைத்தார். இயற்கையின் நிலை பற்றிய அவரது கருத்து, தனிநபரின் உயிரையும் பொருட்களையும் பாதுகாக்கும் விருப்பத்தில் அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மேலும் இந்த நோக்கங்களுக்கு சேவை செய்வதே அரசாங்கத்தின் பங்கு என்று விதிக்கிறது. மகிழ்ச்சி அல்லது "மகிழ்ச்சி" என்பது நாம் விரும்புவதைப் பெறுவதில் தொடர்ச்சியான வெற்றியாகும். ஹோப்ஸைப் பொறுத்தவரை, தனிநபருக்கு மற்றவர்களுக்கு அல்லது பொது நலனுக்கான இயல்பான கடமைகள் இல்லை; கடமைகள் ஒருவரின் சொந்த நோக்கங்களுக்கு தேவையான வழிமுறையாக மட்டுமே எடுக்கப்படுகின்றன. மேலும், பொதுநலவாயத்தில் நுழைந்த பிறகும், தனிநபர் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான இயற்கையான உரிமையைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறார் என்பதை ஹோப்ஸ் தெளிவுபடுத்துகிறார் - மரண தண்டனை அல்லது போரில் மரணம் ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது. தாராளவாதக் கோட்பாட்டாளர்களைக் காட்டிலும் தனிமனித உரிமைகள் பற்றிய புரிதலை ஹோப்ஸ் மிகவும் குறைவாகக் கொண்டிருந்தாலும், அவனது அரசியல் விஞ்ஞானம் தனிநபருக்கு இயல்பிலேயே மீற முடியாத உரிமை உள்ளது என்ற வாதத்தை முன்வைக்கிறது. பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம் என்ற தாராளவாத கருத்தை ஹோப்ஸ் தொடங்குகிறார்: அரசாங்கம் பிரதிநிதித்துவம்

செய்கிறது ஆனால் நம்மை ஆளவில்லை; அதன் கடமை நமது ஆன்மாவை உருவாக்குவது அல்ல, நமது வாழ்க்கையையும் கையகப்படுத்துதலையும் பாதுகாப்பாக வைப்பதாகும். ஹோப்ஸின் மரணத்திற்குப் பிறகு, நவீன அரசியல் தாராளமயத்தின் முதல் முழுக் கணக்கை உருவாக்க ஹோப்ஸின் சிந்தனையின் பல கூறுகளைப் பயன்படுத்தினார். லாக் ஹோப்ஸிடமிருந்து தன்னைத் தூர விலக்கிக் கொள்ள சிரமப்பட்டாலும், ஹோப்ஸின் செல்வாக்கு லாக்கின் இயற்கையின் நிலை பற்றிய கணக்கிலும், அனைத்து சட்டபூர்வமான அரசாங்கத்தின் தோற்றமும் ஆளுகைக்குட்பட்டவரின் சம்மதத்தில் உள்ளது என்ற அவரது வாதத்திலும், அரசியல் சமூகம் என்ற அவரது பார்வையிலும் காணலாம். அடிப்படை, பொதுவான தேவைகளுக்கு சேவை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் (லோக் சொத்தை மையப்படுத்துகிறார்). லோக் மூலம், ஹாப்ஸ் அமெரிக்காவின் நிறுவனர்களை மறைமுகமாக பாதித்தார், அவர்கள் சுதந்திரப் பிரகடனம் மற்றும் அரசியலமைப்பில், சமத்துவம் மற்றும் ஒப்புதலின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய வகையான அரசியலை அறிவித்தனர், இதில் அரசாங்கம் ஒப்பீட்டளவில் வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் பிரபலமான நோக்கங்களுக்கு சேவை செய்கிறது.

ஹோப்ஸின் அரசியல் கருத்துக்கள் அவரது காலத்தில் பல சர்ச்சைகளை எழுப்பின, மேலும் அவை தொடர்ந்து சர்ச்சைக்குரியதாகவே இருக்கின்றன. அரசியலை முதன்மையாக சுயநலத்திற்குச் சேவை செய்யும் கருவியாகப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஹோப்ஸின் கூற்றுடன் சிலர் உடன்படவில்லை, மேலும் அரசியல் அடிப்படைத் தேவைகள் மற்றும் உயர் நோக்கங்களுக்குச் சேவை செய்கிறது என்று அரிஸ்டாட்டிலின் பக்கம் நினைக்கிறார்கள். இந்தக் கண்ணோட்டத்தில், சர்ச்சைக்குரிய ஆனால் அடிப்படையான கேள்விகளைக் கையாள்வதிலிருந்து பொது விவாதத்தைத் திசைதிருப்ப ஹோப்ஸின் முயற்சி ஞானம், மகிழ்ச்சி மற்றும் சிறந்து விளங்குவதைத் தடுக்கிறது. அடையக்கூடிய இலக்குகளில் ஹோப்ஸின் முறையான கவனம் நவீன மேற்கத்திய நாடுகளில் உள்ளவர்கள் அனுபவிக்கும் பாதுகாப்பையும் செழுமையையும் சாத்தியமாக்கியுள்ளதாக மற்றவர்கள் வாதிடுகின்றனர், மேலும் இந்த நிலைமைகள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் அறிவையும் சிறப்பையும் தொடர ஓய்வு மற்றும் அமைதியைத் தருகின்றன. இரண்டிலும், நவீன உலகின் கட்டமைப்பிற்கு ஹோப்ஸின் பங்களிப்பு, நமது அரசியல் எல்லைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு அவரது பணியை முக்கியமானதாக ஆக்குகிறது.

ஜான் லாக்கின் அரசியல் சிந்தனை

ஜான் லாக் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகவும் பிரபலமான தத்துவவாதிகள் மற்றும் அரசியல் கோட்பாட்டாளர்களில் ஒருவர். அவர் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் எம்பிரிசிசம் எனப்படும் சிந்தனைப் பள்ளியின் நிறுவனராகக் கருதப்படுகிறார், மேலும் அவர் வரையறுக்கப்பட்ட, தாராளவாத அரசாங்கத்தின் நவீன கோட்பாடுகளுக்கு அடித்தளமான பங்களிப்பைச் செய்தார். அவர் இறையியல், மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் கல்விக் கோட்பாடு ஆகிய துறைகளிலும் செல்வாக்கு செலுத்தினார். மனித புரிதல் பற்றிய கட்டுரை, மனித மனம் மற்றும் அதன் அறிவைப் பெறுதல் பற்றிய பகுப்பாய்வை வழங்குவதற்காக லாக் தனது மிக முக்கியமான படைப்பில் தொடங்கினார். அவர் ஒரு அனுபவவாதக் கோட்பாட்டை வழங்கினார், அதன்படி உலக அனுபவத்தின் மூலம் நாம் கருத்துக்களைப் பெறுகிறோம். இந்த எண்ணங்களை பல்வேறு வழிகளில் ஆராயவும், ஒப்பிடவும் மற்றும் இணைக்கவும் மனம் முடியும். அறிவு என்பது வெவ்வேறு கருத்துக்களுக்கு இடையே ஒரு சிறப்பு வகையான உறவைக் கொண்டுள்ளது. உலகத்தின் தத்துவ விசாரணை மற்றும் அதன் உள்ளடக்கங்களின் ஆரம்பநிலையாக மனித மனத்தின் தத்துவ ஆய்வுக்கு லாக்கின் முக்கியத்துவம், தத்துவத்திற்கான ஒரு புதிய அணுகுமுறையை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது, இது விரைவாக பல மதமாற்றங்களை பெற்றது, குறிப்பாக கிரேட் பிரிட்டனில். இந்த பரந்த திட்டத்திற்கு கூடுதலாக, கட்டுரையில் முக்கியமான மற்றும் பரவலாக வேறுபட்ட, தத்துவக் கருப்பொருள்கள் மீது அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்ட விவாதங்கள் உள்ளன. அரசியலில், லோக் வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் ஆதரவாளராக அறியப்படுகிறார். அரசாங்கங்கள் தங்கள் குடிமக்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன, தங்கள் குடிமக்கள் மீது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை மட்டுமே கொண்டுள்ளன, மேலும் சில சூழ்நிலைகளில் குடிமக்களால் இறுதியில் தூக்கியெறியப்படலாம் என்று வாதிடுவதற்கு அவர் இயற்கை உரிமைகள் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறார். மத சகிப்புத்தன்மைக்கு ஆதரவாக அவர் சக்திவாய்ந்த வாதங்களையும் வழங்கினார்.

வாழ்க்கை மற்றும் வேலைகள்

ஜான் லாக் 1632 இல் தென்மேற்கு இங்கிலாந்தில் உள்ள ரிங்டன் என்ற சிறிய கிராமத்தில் பிறந்தார். ஜான் என்று பெயரிடப்பட்ட அவரது தந்தை ஒரு சட்ட எழுத்தர் மற்றும் ஆங்கில உள்நாட்டுப் போரில் பாராளுமன்றப் படைகளுடன் பணியாற்றினார். அவரது குடும்பம் நன்றாக இருந்தது, ஆனால் குறிப்பாக உயர்ந்த சமூக அல்லது பொருளாதார நிலை இல்லை. லோக் தனது குழந்தைப் பருவத்தை மேற்கு நாட்டில் கழித்தார், மேலும் இளவயதில் லண்டனில் உள்ள வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

லோக் வெஸ்ட்மின்ஸ்டரில் வெற்றி பெற்று ஆக்ஸ்போர்டில் உள்ள கிறிஸ்ட் சர்ச்சில் இடம் பெற்றார். அவர் 1652 முதல் 1667 வரை ஆக்ஸ்போர்டில் இருக்க வேண்டியிருந்தது. அவர் அங்கு கற்ற பாரம்பரிய கல்வியியல் தத்துவத்தின் மீது அவருக்கு சிறிதும் பாராட்டு இல்லை என்றாலும், லோக் ஒரு மாணவராக வெற்றி பெற்றார், மேலும் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பை முடித்த பிறகு அவர் கல்லூரியில் நிர்வாக மற்றும் கல்விப் பதவிகளைத் தொடர்ந்தார். லோக்கின் சில கடமைகளில் இளங்கலைப் பட்டதாரிகளின் அறிவுறுத்தலும் அடங்கும். அவரது ஆரம்பகால அடிப்படையான படைப்புகளில் ஒன்றான இயற்கை விதி பற்றிய கட்டுரைகள் அவரது கற்பித்தல் கடமைகளின் போது உருவாக்கப்பட்டது. லாக்கின் அறிவுசார் முயற்சி மற்றும் ஆற்றலின் பெரும்பகுதி ஆக்ஸ்போர்டில் அவர் இருந்த காலத்தில், குறிப்பாக அவர் அங்குள்ள அவரது பிற்காலங்களில், மருத்துவம் மற்றும் இயற்கை தத்துவம் (இப்போது நாம் அறிவியல் என்று அழைக்கிறோம்) ஆய்வுக்கு அர்ப்பணித்தார். லோக் இந்தத் துறைகளில் பரவலாகப் படித்தார், பல்வேறு சோதனைகளில் பங்கேற்றார், மேலும் ராபர்ட் பாயில் மற்றும் பல குறிப்பிடத்தக்க இயற்கை தத்துவவாதிகளுடன் பழகினார். மருத்துவராக ஆவதற்கு அவர் சாதாரண கல்வி மற்றும் பயிற்சியை மேற்கொண்டார்.

1688-1689 புகழ்பெற்ற புரட்சியைத் தொடர்ந்து லோக் இங்கிலாந்துக்குத் திரும்ப முடிந்தது. அவர் திரும்பிய சிறிது நேரத்திலேயே கட்டுரை மற்றும் இரண்டு நூல்கள் (இரண்டாவது அநாமதேயமாக) இரண்டையும் வெளியிட்டார். அவர் ஆரம்பத்தில் லண்டனில் தங்கியிருந்தார், ஆனால் விரைவில் எசெக்ஸின் ஓட்ஸ் என்ற சிறிய கிராமத்தில் உள்ள பிரான்சிஸ் மற்றும் டமரிஸ் மாஷாமின் வீட்டிற்கு சென்றார். ரால்ப் குட்வொர்த் என்ற குறிப்பிடத்தக்க தத்துவஞானியின்

மகளான டமாரிஸ் மாஷாம், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு லாக்குடன் பழகினார். இருவரும் மிக நெருக்கமான நட்பை உருவாக்கினர், அது லாக்கின் மரணம் வரை நீடித்தது. இந்த காலகட்டத்தில் லாக் அரசியல், சகிப்புத்தன்மை, தத்துவம், பொருளாதாரம் மற்றும் கல்விக் கோட்பாடு ஆகியவற்றில் மும்முரமாக வேலை செய்தார்.

அவரது பிற்காலங்களில் லாக் தனது கவனத்தை இறையியலில் அதிகம் செலுத்தினார். 1695 இல் வெளியிடப்பட்ட (மீண்டும் அநாமதேயமாக) கிறிஸ்தவத்தின் நியாயத்தன்மை என்பது இந்தத் துறையில் அவரது முக்கியப் பணியாகும். இந்த வேலை சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தது, ஏனெனில் பாரம்பரியமாக கிறிஸ்தவர்களுக்கு கட்டாயம் என்று நம்பப்படும் பல நம்பிக்கைகள் தேவையற்றவை என்று லாக் வாதிட்டார். லாக் கிறிஸ்தவத்தின் உயர்வான எக்குமெனிகல் வடிவத்திற்காக வாதிட்டார். அவர் இறக்கும் நேரத்தில் லாக் பவுலின் நிருபங்கள் பற்றிய ஒரு படைப்பை எழுதினார். வேலை முடிக்கப்படவில்லை, ஆனால் மரணத்திற்குப் பின் வெளியிடப்பட்டது. அற்புதங்கள் பற்றிய ஒரு சிறு படைப்பும் இக்காலத்திலிருந்தே தொடங்கி, மரணத்திற்குப் பின் வெளியிடப்பட்டது.

லாக்கின் யோசனைகள்

லாக்கின் நுண்ணறிவு என்னவென்றால், நாம் உலகத்தையும் அதற்கான அணுகலையும் பகுப்பாய்வு செய்வதற்கு முன்பு நம்மைப் பற்றி ஏதாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் எப்படி அறிவைப் பெறுகிறோம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்தெந்தப் பகுதிகள் நமக்கு மிகவும் பொருத்தமானவை, எந்தெந்தப் பகுதிகள் நமக்குப் பொருத்தமானவை, அதாவது எந்தெந்தப் பகுதிகள் கொள்கையளவில் கூட நம்மால் அறிய முடியாதவை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அறிவு எதைக் கொண்டுள்ளது என்பதை நாம் மேலும் அறிய வேண்டும். இந்தக் கேள்விகளை வைத்து, கட்டுரையின் ஆரம்பத்திலேயே லாக் எழுதுகிறார், அது அவருடைய “மனிதாபிமான அறிவின் அசல், உறுதி மற்றும் விரிவாக்கத்தின் நோக்கம்; நம்பிக்கை, கருத்து மற்றும் ஒப்புதலின் அடிப்படைகள் மற்றும் பட்டங்களுடன் சேர்ந்து.” நமது அறிவாற்றல் திறன்களைப் புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே, நமது ஆராய்ச்சிகளை உலகிற்கு ஏற்றவாறு வழிநடத்த முடியும் என்று லாக் நினைக்கிறார். ராபர்ட் பாயில் மற்றும் ஐசக் நியூட்டன் போன்ற புகழ்பெற்ற

விஞ்ஞானிகளின் பணிகளுக்கு அடித்தளம் அமைத்து நிலத்தை சுத்தப்படுத்திய ஒரு "தொழிலாளர்" என்ற கட்டுரையில் தனது லட்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று லாக் கூறியபோது இதுவே மனதில் இருந்திருக்கலாம்.

நேட்டிவிசத்தின் விமர்சனம்

கட்டுரையின் நான்கு புத்தகங்களில் முதலாவது நேட்டிவிசத்தின் விமர்சனத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது, சில கருத்துக்கள் அனுபவத்தில் பெறப்படுவதற்குப் பதிலாக மனித மனதில் இயல்பாகவே உள்ளன என்ற கோட்பாடு. இந்த புத்தகத்தில் லாக்கின் இலக்குகள் யார் என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை, இருப்பினும் லாக் செர்பரியின் ஹெர்பர்ட்டை மேற்கோள் காட்டுகிறார் மற்றும் மற்ற வாய்ப்புள்ள வேட்பாளர்களில் ரெனே டெஸ்கார்ட்ஸ், கேம்பிரிட்ஜ் பிளாட்டோனிஸ்டுகள் மற்றும் பல அறியப்படாத ஆங்கிலிகள் இறையியலாளர்கள் உள்ளனர். எவ்வாறாயினும், குறிப்பிட்ட இலக்குகளைக் கண்டறிவது அவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்காது, ஏனெனில் புத்தகம் I இல் லாக் என்ன செய்ய முயல்கிறார் என்பது புத்தகம் II இல் அவர் வழங்கும் யோசனை கையகப்படுத்துதலின் மாற்றுக் கணக்கை ஊக்குவிக்கிறது மற்றும் நம்பத்தகுந்ததாக உள்ளது.

புத்தகம் I இல் லாக் தாக்கும் நேட்டிவிஸ்ட் பார்வை, மனிதர்களுக்கு மனதில் உள்ளார்ந்த மன உள்ளடக்கம் உள்ளது. இதன் பொருள் சில கருத்துக்கள் (மன உள்ளடக்கத்தின் அலகுகள்) உள்ளன, அவை அனுபவத்தின் மூலம் பெறப்படவில்லை அல்லது அனுபவத்தில் பெறப்பட்ட யோசனைகளிலிருந்து மனத்தால் கட்டமைக்கப்படவில்லை. இந்த நிலைப்பாட்டின் மிகவும் பிரபலமான பதிப்பு, கடவுள் அவர்களின் படைப்பின் தருணத்தில் எல்லா மனங்களிலும் விதைக்கப்பட்ட சில யோசனைகள் உள்ளன.

லாக்கின் நேட்டிவிசத்திற்கு எதிரானதை கருத்தில் கொள்ளும்போது தவிர்க்க வேண்டிய ஒரு தவறான புரிதல் உள்ளது. தவறான புரிதல், உணர்வு அனுபவத்திற்கு முன் மனம் ஒரு தபுலா ராசா (ஒரு வெற்று ஸ்லேட்) போன்றது என்று லோக்கின் கூற்றால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. யோசனைகளின் வருகைக்கு முன் மனம் ஒன்றுமில்லை என்பது போல இது ஒலிக்கிறது. உண்மையில், லாக்கின் நிலை மிகவும் நுணுக்கமானது.

உணர்விலிருந்து எந்த யோசனைகளையும் பெறுவதற்கு முன், மனமானது உள்ளார்ந்த திறன்கள், முன்கணிப்புகள் மற்றும் சாய்வுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அவர் தெளிவுபடுத்துகிறார். அவரது நேட்டிவிஸ்ட் எதிர்ப்பு கருத்து என்னவென்றால், மனம் உணர்விலிருந்து கருத்துக்களைப் பெறும் வரை இவை எதுவும் தூண்டப்படவோ அல்லது செயல்படுத்தப்படவோ இல்லை.

யோசனை கையகப்படுத்தல்

புத்தகம் II இல் லாக், மனித மனம் தன்னிடம் உள்ள கருத்துக்களால் எவ்வாறு நிரப்பப்படுகிறது என்பதற்கான தனது மாற்றுக் கோட்பாட்டை வழங்குகிறார். ஒவ்வொரு நாளும் நாம் ஆரஞ்சு சாறு, கோட்டைகள், நீதி, எண்கள் மற்றும் இயக்கம் போன்ற சிக்கலான விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறோம். லோக்கின் கூற்று என்னவென்றால், இந்த யோசனைகள் அனைத்தின் இறுதி தோற்றம் அனுபவத்தில் உள்ளது: "அனுபவம்: அதில், நமது அறிவு அனைத்தும் நிறுவப்பட்டது; அதிலிருந்து அது இறுதியில் தன்னைப் பெறுகிறது. எங்கள் அவதானிப்பு வெளிப்புற, விவேகமான பொருட்களைப் பற்றியது; அல்லது நம் மனதின் உள் செயல்பாடுகளைப் பற்றி, நாமே உணர்ந்து பிரதிபலிக்கிறோம், அதுவே, நமது புரிதல்களுக்கு அனைத்து சிந்தனைப் பொருள்களையும் வழங்குகிறது. இவை இரண்டும் அறிவின் நீரூற்றுகள், எங்கிருந்து நம்மிடம் இருக்கும் அல்லது இயற்கையாகவே இருக்கக்கூடிய அனைத்து யோசனைகளும் வசந்தமாகின்றன.

அனுபவம் (உணர்வு மற்றும் பிரதிபலிப்பு) எளிமையான யோசனைகளை நமக்கு அளிக்கிறது என்பது லாக்கின் கருத்து. இவை மன உள்ளடக்கத்தின் குறைந்தபட்ச அலகுகள்; ஒவ்வொரு எளிய யோசனையும் "தன்னுள்ளே இணைக்கப்படாதது, [மற்றும்] ஒரே மாதிரியான தோற்றம் அல்லது மனதில் உள்ள கருத்தாக்கத்தைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை, மேலும் வெவ்வேறு யோசனைகளாக வேறுபடுத்த முடியாது." ஆனால் எனது பல யோசனைகள் எளிமையானவை அல்ல. ஒரு கிளாஸ் ஆரஞ்சு சாறு பற்றிய எனது யோசனை அல்லது நியூயார்க் சுரங்கப்பாதை அமைப்பு பற்றிய எனது யோசனை, எடுத்துக்காட்டாக, எளிய யோசனைகளை வகைப்படுத்த முடியாது. லாக் இந்த சிக்கலான யோசனைகளைப் போன்ற யோசனைகளை அழைக்கிறார். சிக்கலான கருத்துக்கள் நமது எளிய கருத்துகளை

பல்வேறு வழிகளில் ஒன்றாக இணைப்பதன் விளைவாகும் என்பது அவரது கருத்து. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கிளாஸ் ஆரஞ்சு சாறு பற்றிய எனது சிக்கலான யோசனை பல்வேறு எளிய யோசனைகளைக் கொண்டுள்ளது (ஆரஞ்சு நிறம், குளிர்ச்சியின் உணர்வு, ஒரு குறிப்பிட்ட இனிப்பு சுவை, ஒரு குறிப்பிட்ட அமில சுவை மற்றும் பல) ஒரு பொருளாக ஒன்றிணைகிறது. எனவே, லாக் எங்கள் கருத்துக்கள் கலவையானவை என்று நம்புகிறார். எளிமையான யோசனைகள் ஒன்றிணைந்து சிக்கலான யோசனைகளை உருவாக்குகின்றன. இந்த சிக்கலான யோசனைகளை ஒன்றிணைத்து இன்னும் சிக்கலான யோசனைகளை உருவாக்க முடியும்.

எங்கள் சிக்கலான யோசனைகள் மூன்று வெவ்வேறு குழுக்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன: பொருட்கள், முறைகள் மற்றும் உறவுகள். பொருட்களின் கருத்துக்கள் சுயாதீனமாக இருப்பதாகக் கருதப்படும் விஷயங்களின் கருத்துக்கள். மேசைகள், செம்மறி ஆடுகள் மற்றும் மலைகள் போன்ற சாதாரண பொருட்கள் இந்த குழுவில் அடங்கும். ஆனால் கூட்டுப் பொருட்களின் கருத்துக்களும் உள்ளன, அவை தனிநபர்களின் பொருட்களை ஒட்டுமொத்தமாக உருவாக்குவதாகக் கருதப்படுகின்றன. தனிப்பட்ட கட்டிடங்களின் குழு ஒரு நகரமாக கருதப்படலாம். தனிப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் ஒரு குழுவாக ஒன்றாகக் கருதப்படலாம். தனிப்பட்ட பொருட்களைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும் விதத்தை விவரிப்பதோடு, லாக் பொதுவில் உள்ள பொருள் பற்றிய சுவாரஸ்யமான விவாதத்தையும் நடத்துகிறார்.

பல்வேறு வகையான சிக்கலான யோசனைகள் பற்றிய தனது விவாதம் முழுவதும், லாக் நமது எண்ணங்கள் அனைத்தும் இறுதியில் உணர்வு மற்றும் பிரதிபலிப்பில் பெறப்பட்ட எளிய யோசனைகளாக உடைக்கப்படலாம் என்பதை வலியுறுத்த ஆர்வமாக உள்ளார். வேறுவிதமாகக் கூறினால், லாக் தனது அனுபவவாதக் கோட்பாட்டின் வெற்றியானது, நம் மனதின் அனைத்து உள்ளடக்கங்களையும் கணக்கிடும் திறனைப் பொறுத்தது என்பதை நன்கு அறிந்திருக்கிறார். லாக் வெற்றி பெற்றாரா இல்லையா என்பது சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். சில சந்தர்ப்பங்களில், எளிமையான யோசனைகளை மட்டுமே பயன்படுத்தி எப்படி ஒரு சிக்கலான யோசனையை உருவாக்க முடியும் என்பது பற்றிய பகுப்பாய்வு தெளிவற்றதாகவும், சில இடைவெளிகளை வாசகர் நிரப்ப வேண்டியதாகவும் உள்ளது. மேலும் வர்ணனையாளர்கள் லாக் கூறும் சில எளிய யோசனைகள், எடுத்துக்காட்டாக, சக்தி மற்றும் ஒற்றுமை பற்றிய

எளிய கருத்துக்கள், நமது நிகழ்வு அனுபவத்தின் வெளிப்படையான கூறுகளாகத் தெரியவில்லை என்று கருத்துரைத்துள்ளனர்.

இந்த அத்தியாயங்களில், இந்த மதிப்பீட்டு முறையின்படி எந்த வகையான யோசனைகள் சிறந்தவை அல்லது மோசமானவை என்பதையும் லாக் விளக்குகிறார். எளிமையான யோசனைகள் நன்றாக இருக்கும். பொருள்கள் அவற்றை நேரடியாக மனதில் உற்பத்தி செய்வதால், அவை தெளிவாகவும், தனித்துவமாகவும் மற்றும் பலவாகவும் இருக்கும். முறைகள் மற்றும் உறவுகளின் கருத்துக்கள் மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன, ஆனால் வேறு காரணத்திற்காக. இந்த யோசனைகளின் தொல்பொருள்கள் உலகில் இருப்பதை விட மனதில் இருப்பதாக லோக் நினைக்கிறார். அதுபோல, இந்தக் கருத்துக்கள் நல்லவையாக இருப்பது எனினும், ஏனென்றால் யோசனைகள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை மனதில் தெளிவாக உணர்கிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, பொருட்களின் கருத்துக்கள் மிகவும் மோசமாக இருக்கும். இக்கருத்துக்களுக்கான தொன்மைகள் வெளி உலகப் பொருள்கள். இந்த பொருட்களுக்கான நமது புலனுணர்வு அணுகல் பல வழிகளில் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதாலும், இந்த பொருள்கள் மிகவும் சிக்கலானவை என்பதாலும், பொருட்களின் கருத்துக்கள் குழப்பமானவை, போதுமானவை, தவறானவை மற்றும் பலவற்றைக் கொண்டிருக்கின்றன.

மொழி பற்றிய கருத்து

மொழி மற்ற மனிதர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கான ஒரு கருவி என்று லாக் நம்புகிறார். குறிப்பாக, நமது எண்ணங்கள், நம் மனதின் உள்ளடக்கங்கள் பற்றி நாம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் என்று லாக் நினைக்கிறார். இங்கிருந்து இது பார்வைக்கு ஒரு சிறிய படியாகும்: "சொற்கள் அவற்றின் முதன்மையான அல்லது உடனடி அடையாளத்தில், எதற்கும் நிற்காது, ஆனால் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் அவரது மனதில் உள்ள யோசனைகள்." ஒரு முகவர் "தங்கம்" என்ற வார்த்தையை உச்சரிக்கும் போது, அவள் ஒரு பளபளப்பான, மஞ்சள் நிற, மிகவும் மதிப்புமிக்க பொருள் பற்றிய தனது யோசனையைக் குறிப்பிடுகிறாள். அவள் "கேரட்" என்ற வார்த்தையை உச்சரிக்கும் போது, அவள் நிலத்தடியில் வளரும் ஒரு நீண்ட, ஒல்லியான, ஆரஞ்சு காய்கறியின் யோசனையை குறிப்பிடுகிறாள். இந்த யோசனைகளுக்கு நாம் தேர்ந்தெடுக்கும் பெயர்கள்

தன்னிச்சையானவை மற்றும் வெறும் சமூக மரபு சார்ந்தவை என்பதை லாக் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறார்.

இவை அனைத்தின் விளைவாக, மக்கள் மொழியைத் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றும், அறிவியல், அரசியல் மற்றும் தத்துவம் போன்ற முக்கியமான துறைகளில் பல விவாதங்கள் மற்றும் விவாதங்கள் குழப்பமடைகின்றன அல்லது வெறும் வாய்மொழிச் சச்சரவுகளைக் கொண்டவை என்றும் லாக் கருதுகிறார். லாக் மொழி சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் பல எடுத்துக்காட்டுகளை வழங்குகிறது: கார்ட்ஹெய்ன்கள் "உடல்" மற்றும் "நீட்டிப்பு" ஆகியவற்றை ஒன்றுக்கொன்று மாற்றாகப் பயன்படுத்துகின்றனர், இரண்டு யோசனைகளும் வேறுபட்டவை என்றாலும்; அனைத்து உண்மைகளையும் ஒப்புக் கொள்ளும் உடலியல் வல்லுநர்கள் "மது" என்ற வார்த்தையின் வெவ்வேறு புரிதல்களைக் கொண்டிருப்பதால் நீண்ட சர்ச்சையைக் கொண்டுள்ளனர்; ஸ்காலஸ்டிக் தத்துவவாதிகள் "முதன்மை விஷயம்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அவர்களால் உண்மையில் அத்தகைய ஒரு கருத்தை வடிவமைக்க முடியவில்லை, மற்றும் பல.

அறிவின் கணக்கு

புத்தகம் IV இல், மனதில் உள்ள கருத்துக்களால் மனம் எவ்வாறு பொருத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை ஏற்கனவே விளக்கிய நிலையில், அறிவு மற்றும் நம்பிக்கையைப் பற்றி விவாதிக்க லாக் நகர்கிறார். தொடங்குவதற்கு ஒரு நல்ல இடம் புத்தகம் IV இன் தொடக்கத்தில் இருந்து மேற்கோள் காட்டுவது: "அறிவு என்பது, இணைப்பு மற்றும் உடன்படிக்கையின் உணர்வைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, அல்லது எங்களின் எந்தவொரு யோசனையின் கருத்து வேறுபாடும் மற்றும் வெறுப்புணர்வையும் தவிர வேறில்லை. இந்தப் புலனுணர்வு எங்கிருக்கிறதோ, அங்கே அறிவு இருக்கிறது, அது இல்லாத இடத்தில், நாம் கற்பனை செய்தாலும், யூகித்தாலும், நம்பினாலும், நமக்கு எப்போதும் அறிவு குறைவாகவே இருக்கும்." லாக் புத்தகம் IV இன் முதல் பகுதியை அறிவைப் பற்றிய இந்த கருத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்கும் ஆராய்வதற்கும் செலவிடுகிறார். இரண்டாவது பகுதி, நமக்கு அறிவு இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் நம்பிக்கையை எவ்வாறு பங்கிட வேண்டும் என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

முன்றாம் நிலை அறிவு உணர்திறன் அறிவு என்று அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் லோக் வர்ணனையாளர்களிடையே கணிசமான விவாதம் மற்றும் குழப்பத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ளது. ஒன்று, உணர்திறன் அறிவு என்பது அறிவாகக் கூட கணக்கிடப்படுமா என்பதில் லாக் தெளிவாக இல்லை. உள்ளுணர்வு மற்றும் நிரூபணமான அறிவு என்பது, சரியாகச் சொன்னால், அறிவின் வடிவங்கள் மட்டுமே என்று எழுதுகிறார், ஆனால், "உண்மையில், மனதின் மற்றொரு கருத்து உள்ளது... இது வெறும் நிகழ்தகவுக்கு அப்பாற்பட்டது, ஆனால் மேற்கூறிய இரண்டு நிலைகளையும் முழுமையாக அடையவில்லை. நிச்சயமாக, அறிவு என்ற பெயரில் கடந்து செல்கிறது. உணர்திறன் அறிவு நமது கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை உருவாக்கும் வெளி உலகில் உள்ள பொருட்களுக்கும் இடையிலான உறவோடு தொடர்புடையது. நாம் எதையாவது உணரும்போது, ஒரு ஆரஞ்சு, எடுத்துக்காட்டாக, இந்த உணர்வுகளுக்குக் காரணமான ஒரு பொருள் வெளி உலகில் உள்ளது என்பதை நாம் உறுதியாக நம்பலாம் என்று லாக் கூறுகிறார். லோக்கின் கூற்றின் ஒரு பகுதி என்னவென்றால், ஆரஞ்சு பழத்தில் கடிப்பதற்கும் ஆரஞ்சு பழத்தில் கடிப்பதை நினைவில் கொள்வதற்கும் இடையே ஒரு தீவிரமான வேறுபாடு உள்ளது. முந்தையவரின் நிகழ்வு அனுபவத்தில் ஏதோ ஒன்று உள்ளது, இது வெளி உலகில் தொடர்புடைய பொருளை நமக்கு உறுதி செய்கிறது.

இந்த சிக்கல்களைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, உணர்திறன் அறிவைப் பற்றிய சரியான புரிதல் பற்றிய விவாதங்கள் வெளிப்படையாக முக்கியம். முதலில் வெட்கப்படுகையில், உணர்திறன் அறிவு சம்பந்தப்பட்ட உறவு என்பது உலகில் உள்ள ஒரு யோசனைக்கும் ஒரு பௌதிகப் பொருளுக்கும் இடையிலான உறவாகத் தெரிகிறது. ஆனால், இந்த வாசிப்பு சரியாக இருந்தால், அறிவு என்பது கருத்துக்களுக்கு இடையே மட்டுமே இருக்கும் உறவு என்று லாக் வலியுறுத்தும் பல பகுதிகளைப் புரிந்துகொள்வது கடினம்.

Lockean ஐடியாக்களை எவ்வாறு சரியாகப் புரிந்துகொள்வது என்பது பற்றிய விவாதங்களும் பொருத்தமானவை. பலர் கருத்துக்களை மனப் பொருள்களாகப் புரிந்து கொண்டாலும், சிலர் அவற்றை மனச் செயல்களாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை மேலே இருந்து நினைவுபடுத்துங்கள். பெரும்பாலான உரைகள் முதல் விளக்கத்திற்கு ஆதரவாகத் தோன்றினாலும், இந்த சந்தேகக் கவலைகளுக்கு பதிலளிக்கும் போது இரண்டாவது விளக்கம் குறிப்பிடத்தக்க நன்மையைக் கொண்டுள்ளது. காரணம், கருத்துக்களுக்கும் வெளி உலகப்

பொருட்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு ஒரு யோசனையின் வரையறைக்குள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு யோசனை என்பது வெளி உலகப் பொருளைப் பற்றிய ஒரு கருத்து.

இயந்திர தத்துவம்

கட்டுரையின் காலத்தில் இயந்திரத் தத்துவம் இயற்பியல் உலகத்தைப் பற்றிய முக்கியக் கோட்பாடாக வெளிப்பட்டது. இயற்பியல் உலகில் உள்ள அடிப்படைப் பொருள்கள் கார்பஸ்கிள்ஸ் எனப்படும் சிறிய தனிப்பட்ட உடல்கள் என்று இயந்திரத் தத்துவம் கூறியது. ஒவ்வொரு சடலமும் திடமானதாகவும், நீட்டிக்கப்பட்டதாகவும், ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவத்தைக் கொண்டிருந்தது. இந்த கார்பஸ்கல்கள் ஒன்றாக இணைந்து பாறைகள், மேசைகள் மற்றும் தாவரங்கள் போன்ற சாதாரண பொருட்களை உருவாக்க முடியும். இயந்திர தத்துவம், உடல்களின் அனைத்து அம்சங்களையும் மற்றும் அனைத்து இயற்கை நிகழ்வுகளையும் இந்த உடல்கள் மற்றும் அவற்றின் அடிப்படை பண்புகள் (குறிப்பாக, அளவு, வடிவம் மற்றும் இயக்கம்) முறையீடு செய்வதன் மூலம் விளக்க முடியும் என்று வாதிட்டது.

லாக் ஆக்ஸ்போர்டில் இருந்தபோது இயந்திர தத்துவத்தை வெளிப்படுத்தினார் மற்றும் அதன் மிக முக்கியமான வக்கீல்களின் எழுத்துக்களுடன் பழகினார். சமநிலையில், லாக் இயந்திர தத்துவத்திற்கு மாறியதாகத் தெரிகிறது. இயற்கையின் விளக்கத்திற்கு பொறிமுறையே கிடைக்கக்கூடிய சிறந்த கருதுகோள் என்று அவர் எழுதுகிறார். பொறிமுறையால் செய்யப்பட்ட சில விளக்க வேலைகளை கட்டுரையில் ஏற்கனவே பார்த்தோம். முதன்மை மற்றும் இரண்டாம் நிலை குணங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு இயந்திரத் தத்துவத்தின் ஒரு தனிச்சிறப்பாக இருந்தது மற்றும் புலனுணர்வு பற்றிய இயந்திரவியல் கணக்குகளுடன் நேர்த்தியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையில் உள்ள பல புள்ளிகளில் இந்தக் கருத்துக் கணக்கில் லாக் தனது உறுதிப்பாட்டை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறார். மற்றும் பொருள் பொருள்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் போது, லாக் அவர்கள் பொருள் கார்பஸ்கல்களால் ஆனது என்பதை அனுமதிப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். எவ்வாறாயினும், கட்டுரையில் லாக் இயந்திர விளக்கங்களை ஆதரிக்கும் மற்றும் பொறிமுறையைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசும் பல பத்திகளைக் கொண்டிருப்பதாகத்

தோன்றினாலும், அது இயந்திரத் தத்துவத்தின் வரம்புகள் பற்றிய பொறிமுறை மற்றும் விவாதங்கள் பற்றிய சில மிக முக்கியமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது.

விருப்பம் மற்றும் ஏஜென்சி

புத்தகம் 2ல், கட்டுரை லாக்கின் 21வது அத்தியாயம் உயிலின் தலைப்பை ஆராய்கிறது. பாறைகள் மற்றும் பில்லியர்ட் பந்துகளில் இருந்து மக்களைப் பிரிக்கும் விஷயங்களில் ஒன்று, முடிவுகளை எடுக்கும் மற்றும் நமது செயல்களைக் கட்டுப்படுத்தும் திறன் ஆகும். சில விஷயங்களில் நாம் சுதந்திரமாக இருப்பதாகவும், சில எண்ணங்களையும் செயல்களையும் தேர்ந்தெடுக்கும் சக்தி நம்மிடம் இருப்பதாகவும் உணர்கிறோம். லாக் இந்த சக்தியை விருப்பம் என்று அழைக்கிறார். ஆனால் இந்த சக்தி எதைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் சுதந்திரமாக (அல்லது தானாக முன்வந்து) எதையாவது தேர்வு செய்ய என்ன தேவை என்பதைப் பற்றிய தந்திரமான கேள்விகள் உள்ளன. 2.21 இந்த தந்திரமான கேள்விகளின் நுட்பமான மற்றும் நீடித்த விவாதத்தைக் கொண்டுள்ளது.

லாக் முதலில் சுதந்திரம் பற்றிய கேள்விகளுடன் தொடங்குகிறார், பின்னர் விருப்பத்தின் விவாதத்திற்கு செல்கிறார். லாக்கின் பகுப்பாய்வில், நாம் இருவரும் செய்ய விரும்பும் மற்றும் உடல் ரீதியாக செய்யக்கூடிய விஷயங்களைச் செய்ய நாங்கள் சுதந்திரமாக இருக்கிறோம். உதாரணமாக, நான் ஒரு ஏரியில் குதிக்க விரும்பினால், அதைத் தடுக்கும் உடல் உபாதைகள் எதுவும் இல்லை என்றால், ஏரியில் குதிக்க நான் சுதந்திரமாக இருக்கிறேன். மாறாக, நான் ஏரியில் குதிக்க விரும்பவில்லை, ஆனால் ஒரு நண்பர் என்னை உள்ளே தள்ளினால், நான் தண்ணீரில் நுழைந்தபோது நான் சுதந்திரமாக செயல்படவில்லை. அல்லது, நான் ஏரியில் குதிக்க விரும்பினால், முதுகுத்தண்டில் காயம் ஏற்பட்டு உடலை அசைக்க முடியாமல் போனால், கரையில் இருக்கும் போது நான் சுதந்திரமாக செயல்பட மாட்டேன். இதுவரை நன்றாக இருக்கிறது, லாக், நமது தன்னார்வ செயல்களை, விருப்பமில்லாத செயல்களில் இருந்து வேறுபடுத்துவதற்கான பயனுள்ள வழியை வழங்கியுள்ளார்.

தனிப்பட்ட அடையாளம்

நனவின் தொடர்ச்சியாக தனிப்பட்ட அடையாளத்தின் இந்த பகுதியில், பொருட்களின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட அடையாளக் கணக்கின் தேவையைத் தவிர்க்கிறது என்று லாக் நம்புகிறார். காலப்போக்கில் தனிப்பட்ட அடையாளத்திற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் ஒரு மனோதத்துவ நிறுவனம், ஆன்மா இருப்பதாக ஒரு பாரம்பரியக் கருத்து இருந்தது; ஒரே ஆன்மா எங்கெல்லாம் இருந்ததோ, அதே நபர் அங்கேயும் இருப்பார். லாக் இந்த நம்பிக்கையின் மீது சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தவும், அவருடைய கணக்கு மேலானது என்பதைக் காட்டவும் பல சிந்தனைப் பரிசோதனைகளை வழங்குகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு ஆன்மா அதன் முந்தைய அனுபவங்களைத் துடைத்துவிட்டு, புதியவற்றைக் கொடுத்தால் (மறுபிறவி உண்மையாக இருந்தால்), அதே ஆன்மா அதைப் பெற்றவர்கள் அனைவரும் ஒரே நபர் என்ற கூற்றை நியாயப்படுத்தாது. . அல்லது, தங்களின் நனவான அனுபவங்களை முழுமையாக மாற்றியமைத்த இரண்டு ஆன்மாக்களை நாம் கற்பனை செய்யலாம். இந்த விஷயத்தில், அந்த நபர் நனவான அனுபவங்களுடன் சென்றார், ஆத்மாவுடன் இருக்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறோம்.

உண்மையான மற்றும் பெயரளவு பற்றிய கருத்து

ஒரு பொருளின் உண்மையான சாரத்திற்கும் ஒரு பொருளின் பெயரளவிலான சாராம்சத்திற்கும் இடையே உள்ள லாக்கின் வேறுபாடு கட்டுரையின் மிகவும் கவர்ச்சிகரமான கூறுகளில் ஒன்றாகும். மெட்டாபிசிக்குஸ் மற்றும் அறிவியலின் முக்கிய குறிக்கோள், விஷயங்களின் சாராம்சங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதாகும்: விஷயங்களின் முக்கிய மெட்டாபிசிக்கல் கூறுகள் அவற்றின் அனைத்து சுவாரஸ்யமான அம்சங்களையும் விளக்குகின்றன. இந்தத் திட்டம் தவறானது என்று லாக் நினைத்தார். அந்த வகையான அறிவு, உயிரினங்களின் உண்மையான சாரங்கள் பற்றிய அறிவு, மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. இது இயற்கையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் ஆய்வு செய்வதற்கும் ஒரு மாற்று வழியை பரிந்துரைக்க லாக் வழிவகுத்தது; விஷயங்களின் பெயரளவு சாரங்களில் கவனம் செலுத்த அவர் பரிந்துரைக்கிறார்.

லோக் உண்மையான சாரம் என்ற சொல்லை அறிமுகப்படுத்தும்போது, "எந்தவொரு பொருளின் உண்மையான அரசியலமைப்பைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகிறார், இது அந்த அனைத்துப் பண்புகளின் அடித்தளமாகும், அவை ஒன்றிணைந்து, தொடர்ந்து [ஒரு பொருளுடன்] இணைந்து இருப்பதைக் காணலாம்" ஸ்காலஸ்டிக்ஸ் இந்த உண்மையான சாரம் ஒரு பொருளின் கணிசமான வடிவமாக இருக்கும். இயந்திரத் தத்துவத்தை ஆதரிப்பவர்களுக்கு, அது உடலை இயற்றிய பொருள் உறுப்புகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் ஏற்பாடாக இருக்கும். லாக் சில சமயங்களில் உண்மையான சாராம்சத்தைப் பற்றிய இந்த பிந்தைய புரிதலை ஆதரிக்கிறார். ஆனால் இந்த உண்மையான சாராம்சங்கள் முற்றிலும் அறியப்படாதவை மற்றும் நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியாதவை என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். இதற்கு மாறாக, பெயரளவிலான சாராம்சங்கள் அறியப்படுகின்றன, மேலும் அவை தனிப்பட்ட பொருட்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான சிறந்த வழியாகும். பெயரளவு சாராம்சங்கள் என்பது ஒரு தனிப்பட்ட பொருளின் அனைத்து கவனிக்கப்பட்ட அம்சங்களின் தொகுப்பாகும். எனவே ஒரு தங்கத்தின் பெயரளவிலான சாராம்சத்தில் மஞ்சள் நிறம், ஒரு குறிப்பிட்ட எடை, இணக்கத்தன்மை, சில இரசாயனங்களில் கரையும் தன்மை மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கியிருக்கும்.

சமய எபிஸ்டெமாலஜி

மதத்தின் அறிவாற்றல் (கடவுளைப் பற்றிய நமது புரிதல் மற்றும் அவரைப் பற்றிய நமது கடமைகள் பற்றிய கூற்றுகள்) லாக்கின் வாழ்நாளில் பெரும் சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தது. லோக்கின் இளமைப் பருவத்தில் நடந்த ஆங்கில உள்நாட்டுப் போர், கிறிஸ்தவ மதத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கான சரியான வழி மற்றும் மத நம்பிக்கையின் தேவைகள் பற்றிய கருத்து வேறுபாடு. பதினேழாம் நூற்றாண்டு முழுவதும், பல அடிப்படைவாத கிறிஸ்தவப் பிரிவுகள் ஆங்கிலேய அரசியல் வாழ்வின் ஸ்திரத்தன்மையை தொடர்ந்து அச்சுறுத்தி வந்தன. இங்கிலாந்தில் கத்தோலிக்க மற்றும் யூத மக்களின் நிலை மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருந்தது.

அரசியல் தத்துவம்

லோக் ஆங்கில அரசியலில் மிகவும் நிகழ்வு நிறைந்த காலத்தில் வாழ்ந்தார். உள்நாட்டுப் போர், இடைக்காலம், மறுசீரமைப்பு, விலக்கு நெருக்கடி மற்றும் புகழ்பெற்ற

புரட்சி அனைத்தும் அவரது வாழ்நாளில் நிகழ்ந்தன. அவரது வாழ்நாள் முழுவதும் லாக் அரசாங்கத்தில் நிர்வாக பதவிகளை வகித்தார் மற்றும் அரசியல் கோட்பாட்டில் சமகால விவாதங்களில் மிகவும் கவனமாக கவனம் செலுத்தினார். எனவே அவர் அரசியல் பிரச்சினைகளில் பல படைப்புகளை எழுதினார் என்பது ஆச்சரியமல்ல. இந்தத் துறையில், மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவான வாதங்களுக்காக லோக் மிகவும் பிரபலமானவர். இன்று இந்த கருத்துக்கள் பொதுவானவை மற்றும் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் லோக்கின் காலத்தில் அவர்கள் மிகவும் புதுமையானவர்களாகவும், தீவிரமானவர்களாகவும் இருந்தனர்.

இரண்டு ஒப்பந்தங்கள்

லோக்கின் இரண்டு அரசாங்க ஒப்பந்தங்கள் 1689 இல் வெளியிடப்பட்டன. அவை புகழ்பெற்ற புரட்சியையும் வில்லியம் அரியணையைக் கைப்பற்றுவதையும் பாதுகாக்கும் நோக்கம் கொண்டவை என்று முதலில் கருதப்பட்டது. இருப்பினும், அவை உண்மையில் மிகவும் முன்னதாகவே இயற்றப்பட்டவை என்பதை நாம் இப்போது அறிவோம். ஆயினும் கூட, அவர்கள் வில்லியமின் ஆதரவாளர்கள் பலருக்கு ஏற்ற அரசாங்கத்தின் பார்வையை வகுத்தனர்.

முதல் கட்டுரை இப்போது முதன்மையாக வரலாற்று ஆர்வத்தை கொண்டுள்ளது. இது ராபர்ட் ஃபிலிமரின் பாட்ரியாச்சா என்ற படைப்பின் விரிவான விமர்சனத்தின் வடிவத்தை எடுக்கும். தெய்வீக உரிமை முடியாட்சிக்கு ஆதரவாக திரைப்படக்காரர் மிகவும் நுட்பமற்ற முறையில் வாதிட்டார். அவரது பார்வையில், அரசர்களின் அதிகாரம் இறுதியில் கடவுள் ஆதாமுக்குக் கொடுத்த ஆதிக்கத்தில் உருவானது மற்றும் இது யுகங்களாக உடைக்கப்படாத சங்கிலியில் கடந்து சென்றது. லாக் இந்த படத்தை பல வரலாற்று அடிப்படையில் மறுக்கிறார். ஒருவேளை மிக முக்கியமாக, ஃபிலிமர் ஒன்றாக இயங்கிய பல்வேறு வகையான ஆதிக்கம் அல்லது ஆளும் அதிகாரத்தை லாக் வேறுபடுத்துகிறார்.

முதல் ஒப்பந்தத்தில் சில அடிப்படைகளை தெளிவுபடுத்திய பிறகு, மிகவும் நன்கு அறியப்பட்ட இரண்டாவது ஒப்பந்தத்தில் அரசாங்கத்தின் தன்மை பற்றிய நேர்மறையான பார்வையை லாக் வழங்குகிறார். இந்த வேலையில் லோக்கின் உத்தியின் ஒரு பகுதி

அரசாங்கத்தின் தோற்றம் பற்றிய வேறுபட்ட கணக்கை வழங்குவதாகும். மனிதர்கள் எப்பொழுதும் அரசியல் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று ஃபிலிமர் பரிந்துரைத்திருந்தாலும், லோக் அதற்கு நேர்மாறாக வாதிடுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, மனிதர்கள் ஆரம்பத்தில் இயற்கையான நிலையில் இருந்தனர். அரசாங்கங்கள் இல்லை என்ற அர்த்தத்தில் இயற்கையின் நிலை அரசியலற்றதாக இருந்தது மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் தனது இயற்கை உரிமைகள் அனைத்தையும் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். இந்த இயற்கை உரிமைகள் (ஒருவரின் உயிரைப் பாதுகாக்க முயற்சிக்கும் உரிமை, உரிமை கோரப்படாத மதிப்புமிக்க பொருட்களைக் கைப்பற்றுதல் மற்றும் பலவற்றை உள்ளடக்கியது) ஏனெனில் அவை கடவுளால் அவரது மக்கள் அனைவருக்கும் வழங்கப்பட்டன.

இயற்கையின் நிலை இயல்பாகவே நிலையற்றதாக இருந்தது. தனிநபர்கள் தொடர்ந்து உடல் உபாதைகளுக்கு ஆளாக நேரிடும். மற்ற மனிதர்களுடன் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் பரவலான ஒத்துழைப்பு தேவைப்படும் எந்த இலக்குகளையும் அவர்களால் தொடர முடியாது. இந்தச் சூழலில் அரசாங்கம் உருவானது என்பது லாக்கின் கூற்று. தனிநபர்கள், பெறக்கூடிய நன்மைகளைப் பார்த்து, மற்ற உரிமைகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளும் அதே வேளையில், தங்கள் உரிமைகளில் சிலவற்றை மத்திய அதிகாரத்திற்கு விட்டுக்கொடுக்க முடிவு செய்தனர். இது ஒரு ஒப்பந்தத்தின் வடிவம் பெற்றது. சில உரிமைகளைத் துறப்பதற்கான ஒப்பந்தத்தில், தனிநபர்கள் உடல் ரீதியான தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாப்பைப் பெறுவார்கள், அவர்களின் உடைமைகளுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான சூழலில் மற்ற மனிதர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கும் ஒத்துழைக்கும் திறன் ஆகியவற்றைப் பெறுவார்கள்.

தனியார் சொத்து

அரசாங்கம் குறித்த லாக்கின் இரண்டாவது ஒப்பந்தம் தனியார் சொத்தின் தன்மை பற்றிய செல்வாக்குமிக்க கணக்கைக் கொண்டுள்ளது. லோக்கின் கூற்றுப்படி, கடவுள் மனிதர்களுக்கு உலகத்தையும் அதன் உள்ளடக்கங்களையும் பொதுவானதாகக் கொடுத்தார். வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சிக்கும் இன்பத்திற்கும் தேவையானதை மனிதர்களுக்கு வழங்குவதே உலகம். ஆனால் லாக், தனிநபர்கள் உலகின் தனித்தனி பகுதிகளை பொருத்துவது மற்றும் அவர்களின் சொந்த பிரத்தியேக பயன்பாட்டிற்காக நியாயமாக வைத்திருப்பது சாத்தியம் என்று

நம்பினார். வேறுவிதமாகக் கூறுவதானால், தனிப்பட்ட சொத்தைப் பெற எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று லாக் நம்பினார்.

லாக்கின் கூற்று என்னவென்றால், சில இயற்கை வளங்களுடன் நமது உழைப்பைக் கலந்து சொத்துக்களைப் பெறுகிறோம். உதாரணமாக, ஒரு கொடியில் சில திராட்சைகள் விளைந்திருப்பதை நான் கண்டால், அந்த திராட்சைகளை பறித்து சேகரிப்பதில் என் உழைப்பின் மூலம் அவற்றின் மீது எனக்கு உரிமை கிடைக்கும். நான் ஒரு காலியான வயலைக் கண்டுபிடித்து, பின்னர் வயலை உழுவதற்கு என் உழைப்பைப் பயன்படுத்தினால், அந்த பயிர்களுக்கு நான் சரியான உரிமையாளராக இருப்பேன். உரிமை கோரப்படாத காட்டில் உள்ள மரங்களை நான் வெட்டி, மரத்தை மேசையை உருவாக்கப் பயன்படுத்தினால், அந்த மேசை என்னுடையதாக இருக்கும். ஒருவரது உழைப்பை இயற்கை வளங்களுடன் கலப்பதன் மூலம் சொத்துக்களை பெறுவதற்கு லாக் இரண்டு முக்கியமான வரம்புகளை வைக்கிறார். முதலாவதாக, வேஸ்ட் ப்ரோவிசோ என்று அறியப்பட்டது. ஒருவன் இவ்வளவு சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, அதில் சில வீணாகிவிடும். நான் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே சாப்பிட முடிந்தால், மீதமுள்ளவை அழுகிவிடும் என்றால், நான் கேலன்கள் மற்றும் கேலன் திராட்சைகளை பயன்படுத்தக்கூடாது. பூமியின் பொருட்கள் கடவுளால் நமக்கு வழங்கப்பட்டால், இந்த பரிசுகளில் சிலவற்றை வீணாக்க அனுமதிப்பது பொருத்தமற்றது. இரண்டாவதாக, போதுமான மற்றும் நல்ல விதி உள்ளது. வளங்களைப் பயன்படுத்துவதில் நான் போதுமான அளவு விட்டுச் செல்ல வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு ஏற்றவாறு நல்லது என்று இது கூறுகிறது. உலகத்தை கடவுள் நமக்குப் பொதுவாக விட்டுவிட்டால், எனது நியாயமான பங்கை விட அதிகமாகப் பெறுவதும், மற்றவர்களுக்கு போதுமான ஆதாரங்களை விட்டுச் செல்லத் தவறுவதும் தவறு.

நாணயம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு மற்றும் அரசாங்கங்கள் நிறுவப்பட்ட பிறகு, சொத்தின் தன்மை வெளிப்படையாக பெரிய அளவில் மாறுகிறது. உலோகத்தைப் பயன்படுத்தி, நாணயங்களாகச் செய்யப்படலாம் மற்றும் உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் பிற பொருட்களைப் போல அழியாது, தனிநபர்கள் இல்லையெனில் சாத்தியமானதை விட அதிகமான செல்வத்தை குவிக்க முடியும். எனவே கழிவுகள் தொடர்பான நிபந்தனை கைவிடப்படுவதாக தெரிகிறது. மேலும் குறிப்பிட்ட அரசாங்கங்கள் சொத்து கையகப்படுத்தல் மற்றும் விநியோகத்தை நிர்வகிக்கும்

விதிகளை நிறுவலாம். லாக் இதைப் பற்றி அறிந்திருந்தார், மேலும் சொத்தின் தன்மை மற்றும் பொதுநலவாயத்திற்குள் சொத்துக்களின் சரியான பகிர்வு ஆகியவற்றில் மிகுந்த சிந்தனையை அர்ப்பணித்தார். பொருளாதாரம், பணவியல் கொள்கை, தொண்டு மற்றும் சமூக நல அமைப்புகள் பற்றிய அவரது எழுத்துக்கள் இதற்கு சான்றாகும். ஆனால் காமன்வெல்த்தின் சொத்து பற்றிய லாக்கின் கருத்துக்கள், இயற்கையான நிலையில் சொத்துக்களை அசல் கையகப்படுத்துதல் பற்றிய அவரது கருத்துக்களை விட மிகக் குறைவான கவனத்தைப் பெற்றுள்ளன.

சகிப்புத்தன்மை

லோக் லண்டனில் தனது ஆரம்ப வருடங்களிலிருந்தே மத சகிப்புத்தன்மை தொடர்பான பிரச்சினைகளைப் பற்றி முறையாகச் சிந்தித்து வந்தார், மேலும் அவர் தனது எபிஸ்டோலா டி டோலரண்டியாவை (சகிப்புத்தன்மை தொடர்பான கடிதம்) 1689 இல் மட்டுமே வெளியிட்டிருந்தாலும், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதை எழுதி முடித்திருந்தார். மாநிலத்திற்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை பரிந்துரைக்க ஒரு அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமா இல்லையா, அவ்வாறு செய்ய மாநிலங்கள் எதைப் பயன்படுத்தலாம், உத்தியோகபூர்வ அரசு மதத்திற்கு மாறுவதை எதிர்ப்பவர்களிடம் சரியான அணுகுமுறை என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி ஐரோப்பியர்களுக்கு மையமாக இருந்தது. புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தத்திலிருந்து அரசியல். இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் மற்றும் நெதர்லாந்தில் லாக்கின் நேரம் இந்தக் கேள்விகளுக்கு மூன்று வேறுபட்ட அணுகுமுறைகளின் அனுபவங்களை அவருக்கு வழங்கியது. இந்த அனுபவங்கள், பெரும்பாலும், தனிநபர்கள் தங்கள் மதத்தை அரசின் குறுக்கீடு இல்லாமல் பின்பற்ற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்று அவருக்கு உணர்த்தியது. உண்மையில், சகிப்புத்தன்மை தொடர்பான லோக்கின் கடிதத்தை வெளியிடுவதற்கான உத்வேகத்தின் ஒரு பகுதியானது, பிரான்சில் புராட்டஸ்டன்ட்டுகளின் ஏற்கனவே வரையறுக்கப்பட்ட உரிமைகளை பறித்து, அவர்களை அரசு துன்புறுத்தலுக்கு ஆளாக்கிய லூயிஸ் XIV இன் நாண்டேஸின் அரசாணையை ரத்து செய்ததில் இருந்து வந்தது. சகிப்புத்தன்மைக்கு ஆதரவான லோக்கின் வாதங்கள் கட்டுரையின் அறிவாற்றல் பார்வைகள் மற்றும் இரண்டு ஒப்பந்தங்களின் அரசியல் பார்வைகள் இரண்டையும் தொடர்புபடுத்துவதைக் காணலாம். லாக்கின் அறிவியலியல் பார்வைகளுடன் தொடர்புடையது, மனித அறிவின் நோக்கம்

மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக லாக் நினைத்ததை மேலே இருந்து நினைவுபடுத்துங்கள். சரியான மதம் எது என்பதை தீர்மானிப்பதில் நாம் சிறப்பாக இருக்க முடியாது. அரசியல் அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் வேறு யாரையும் விட உண்மையான மதத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் சிறந்தவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நினைப்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை, எனவே அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மற்றவர்கள் மீது திணிக்க முயற்சிக்கக்கூடாது. மாறாக, ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தங்களால் இயன்றவரை உண்மையான நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்ற அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். மற்றவர்கள் தங்கள் சொந்த மத நம்பிக்கைகளை அனுமதிப்பதால் சிறிய தீங்கு ஏற்படுகிறது. உண்மையில், நம்பிக்கைகளின் பன்முகத்தன்மையை அனுமதிப்பது நன்மை பயக்கும், ஏனெனில் ஒரு குழு சரியான நம்பிக்கையுடன் முடிவடையும் மற்றும் மற்றவர்களை தங்கள் பக்கம் வெல்லக்கூடும்.

இரண்டு உடன்படிக்கைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளபடி, லாக்கின் அரசியல் கருத்துக்களுடன் தொடர்புடையது, மத இணக்கத்தை அமல்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் சரியான எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்ற அடிப்படையில் லாக் சகிப்புத்தன்மையை ஆதரிக்கிறார். சமூக ஒழுங்கு மற்றும் சட்டத்தின் ஆட்சியை நிறுவும் நோக்கத்திற்காக மக்கள் அரசாங்கங்களுக்கு சம்மதிக்கிறார்கள். மத இணக்கத்தை அமல்படுத்துவதை அரசாங்கங்கள் தவிர்க்க வேண்டும், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வது தேவையற்றது மற்றும் இந்த நோக்கங்களுக்காக பொருத்தமற்றது. உண்மையில், தடைசெய்யப்பட்ட மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களின் எதிர்ப்பிற்கு வழிவகுக்கும் என்பதால், இணக்கத்தைச் செயல்படுத்த முயற்சிப்பது இந்த நோக்கங்களுக்கு சாதகமாக தீங்கு விளைவிக்கும். தனிப்பட்ட குடிமக்களின் மத நம்பிக்கைகளை அரசாங்கங்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் லாக் அறிவுறுத்துகிறார், ஏனெனில் மத நம்பிக்கையை அமல்படுத்துவது உண்மையில் சாத்தியமற்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தை ஏற்றுக்கொள்வது ஒரு உள்ளார்ந்த செயல், ஒருவரின் நம்பிக்கைகளின் செயல்பாடு. ஆனால் அரசாங்கங்கள் மக்களின் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்த வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, அரசாங்கங்கள் பல வழிகளில், ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தைத் தத்தெடுப்பதைச் செயல்படுத்தத் தகுதியற்றவையாக இருக்கின்றன, ஏனென்றால் தனிப்பட்ட மக்கள் தங்கள் சொந்த எண்ணங்களை கிட்டத்தட்ட முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள்.

சகிப்புத்தன்மை குறித்த லோக்கின் கருத்துக்கள் அக்காலத்திற்கு மிகவும் முற்போக்கானதாக இருந்தபோதும், அவருடைய கருத்துக்கள் மத சகிப்புத்தன்மையின் மதிப்பில் நமது சமகால ஒருமித்த கருத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தாலும், லாக் சகிப்புத்தன்மைக்கு சில கடுமையான வரம்புகளை வைத்துள்ளார் என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியம். சகிப்புத்தன்மையற்றவர்களை, தங்கள் மதக் கருத்துக்களை வலுக்கட்டாயமாக மற்றவர்கள் மீது திணிக்க முற்படுபவர்களை நாம் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் நினைக்கவில்லை. அதேபோன்று, அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை அல்லது பொது பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கும் எந்தவொரு மதக் குழுவையும் பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. முக்கியமாக, இந்த குழுவில் ரோமன் கத்தோலிக்கர்களை லோக் சேர்த்துக் கொண்டார். அவரது பார்வையில், கத்தோலிக்கர்கள் போப் மீது ஒரு அடிப்படை விசுவாசத்தைக் கொண்டிருந்தனர், அவர் ஆங்கில சட்டத்தின் இறையாண்மையை அங்கீகரிக்கவில்லை. இது கத்தோலிக்கர்களை சிவில் அரசாங்கத்திற்கும் அமைதிக்கும் அச்சுறுத்தலாக மாற்றியது. இறுதியாக, நாத்திகர்கள் பொறுத்துக் கொள்ளப்படக் கூடாது என்றும் லாக் நம்பினார். மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையில் அவர்கள் செய்த செயல்களுக்கு வெகுமதி அல்லது தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் நம்பாததால், லாக் அவர்கள் தார்மீகமாக நடந்துகொள்ள அல்லது தங்கள் ஒப்பந்தக் கடமைகளைப் பராமரிக்க நம்பலாம் என்று நினைக்கவில்லை.

கல்வி பற்றிய கருத்து

லாக் அவரது காலத்தில் கல்வி விஷயங்களில் நிபுணராக பலரால் கருதப்பட்டார். அவர் ஆக்ஸ்போர்டில் பல மாணவர்களுக்கு கற்பித்தார் மற்றும் ஒரு தனியார் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். லோக்கின் கடிதப் பரிமாற்றம், அவர் தொடர்ந்து ஆசிரியர்களைப் பரிந்துரைக்கும்படியும், கற்பித்தல் ஆலோசனைகளை வழங்குமாறும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் காட்டுகிறது. லோக்கின் நிபுணத்துவம் இந்த விஷயத்தில் அவரது மிக முக்கியமான பணிக்கு வழிவகுத்தது: கல்வி தொடர்பான சில எண்ணங்கள். கிளார்க்கின் குழந்தைகளின் கல்வி குறித்த ஆலோசனைகளை வழங்கி எட்வர்ட் கிளார்க்கிற்கு லாக் எழுதிய தொடர்ச்சியான கடிதங்களில் இந்த படைப்பு அதன் தோற்றத்தைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் முதலில் 1693 இல் வெளியிடப்பட்டது.

கல்வி குறித்த லாக்கின் கருத்துக்கள், அந்த நேரத்தில், மிகவும் முன்னோக்கி நோக்கக்கூடியதாக இருந்தது. பாரம்பரிய மொழிகள், பொதுவாக மனப்பாடம் செய்வதை உள்ளடக்கிய கடினமான பயிற்சிகள் மூலம் கற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன, மற்றும் உடல் ரீதியான தண்டனை ஆகியவை பதினேழாம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலக் கல்வி முறையின் இரண்டு முக்கிய அம்சங்களாகும். லாக் இரண்டிற்கும் சிறிதளவு உபயோகம் கண்டார். மாறாக, நடைமுறை அறிவைக் கற்பிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். குழந்தைகள் பாடத்தில் ஈடுபடும்போது அவர்கள் சிறப்பாகக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். லோக் சில சமகால கல்வியியல் கருத்துக்களை முன்நிழலடித்து, குழந்தைகள் தங்கள் படிப்பில் சில சுய-திசையை அனுமதிக்க வேண்டும் மற்றும் அவர்களின் நலன்களைத் தொடரும் திறனைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார்.

இளைஞர்களுக்கு கல்வி கற்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்துவது முக்கியம் என்று லாக் நம்பினார். இளமையில் உருவாகும் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் தப்பெண்ணங்கள் பிற்கால வாழ்க்கையில் உடைக்க மிகவும் கடினமாக இருக்கும் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். எனவே, கல்வி தொடர்பான சில எண்ணங்கள் அறநெறி மற்றும் நல்லொழுக்கம் மற்றும் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான சிறந்த வழிகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன. லாக் சர்வாதிகார அணுகுமுறைகளை நிராகரித்தார். அதற்குப் பதிலாக, குழந்தைகள் சரி மற்றும் தவறுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் அவர்களின் சொந்த ஒழுக்க உணர்வை வளர்ப்பதற்கும் உதவும் முறைகளை அவர் விரும்பினார்.

லாக்கின் செல்வாக்கு

கட்டுரை அதன் ரசிகர்களாலும் விமர்சகர்களாலும் ஒரு முக்கியமான தத்துவ பங்களிப்பாக விரைவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே இது ஆக்ஸ்போர்டு மற்றும் கேம்பிரிட்ஜில் உள்ள பாடத்திட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டது மற்றும் லத்தீன் மற்றும் பிரஞ்சு ஆகிய இரு மொழிகளில் அதன் மொழிபெயர்ப்பும் கண்டத்திலும் பார்வையாளர்களைப் பெற்றது. இரண்டு ஒப்பந்தங்களும் அரசியல் சிந்தனைக்கு முக்கியமான பங்களிப்புகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டன. புகழ்பெற்ற புரட்சிக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்களில் இந்த வேலை இங்கிலாந்தில் சில வெற்றிகளைப் பெற்றிருந்தாலும், அதன் முதன்மை தாக்கம் வெளிநாட்டில்

இருந்தது. அமெரிக்கப் புரட்சியின் போது (மற்றும் குறைந்த அளவிற்கு, பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் போது) லாக்கின் கருத்துக்கள், அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதித்துவ வடிவங்களை நிறுவ விரும்புவர்களால் அடிக்கடி பார்க்கப்பட்டன.

லோக் தனது நண்பர் நியூட்டனுடன், அறிவொளி மதிப்புகள் மற்றும் இலட்சியங்களின் உருவகமாக காணப்பட்டார். நியூட்டனின் விஞ்ஞானம் இயற்கையின் செயல்பாடுகளை வெளிக்கொணர்ந்து முக்கியமான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுக்கு வழிவகுக்கும். லாக்கீன் தத்துவம் ஆண்களின் மனதின் செயல்பாடுகளை வெளிப்படுத்தி, சட்டம் மற்றும் அரசாங்கத்தில் முக்கியமான சீர்திருத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும். வால்டேர் லாக்கிற்கான இந்த பாரம்பரியத்தை வடிவமைப்பதில் ஒரு முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தார் மற்றும் காரணம், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் பற்றிய லாக்கின் கருத்துக்களை விளம்பரப்படுத்த கடுமையாக உழைத்தார். லாக் டீஸ்ட் இயக்கத்திற்கான ஒரு உத்வேகமாகவும் பார்க்கப்பட்டார். அந்தோனி காலின்ஸ் மற்றும் ஜான் டோலண்ட் போன்ற நபர்கள் லாக்கின் பணியால் ஆழமாக பாதிக்கப்பட்டனர்.

லோக் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் அனுபவவாதத்தின் நிறுவனராக அங்கீகரிக்கப்படுகிறார். மேலும் 18 ஆம் மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆங்கில மொழி தத்துவத்தின் பெரும்பகுதிக்கு லாக் அடித்தளம் அமைத்தார் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றியவர்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பின்பற்றுபவர்கள் அல்ல. ஜார்ஜ் பெர்க்லி, டேவிட் ஹியூம், தாமஸ் ரீட் மற்றும் பலர் கடுமையான விமர்சனங்களை முன்வைத்தனர். சமீபத்திய தசாப்தங்களில், வாசகர்கள் லாக்கின் தத்துவத்தின் மேலும் தொண்டு மறுகட்டமைப்புகளை வழங்க முயற்சித்துள்ளனர். இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, அவர் ஆங்கிலோபோன் தத்துவத்தின் நியதியில் ஒரு முக்கிய இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்.

ரூசோவின் அரசியல் சிந்தனை

ஜெனீவாவின் சுதந்திரக் குடியரசின் குடிமகனாகப் பிறந்த ஜீன்-ஜாக் ரூசோ (1712-1778) தனது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை தனது சொந்த நகரத்திலிருந்து நாடுகடத்தினார், ஆனால் அதன் குடியரசுக் கட்சியின் மரபுகள் மீதான அவரது அபிமானம் அவரது அரசியல் சிந்தனையை ஆழமாக வெளிப்படுத்தியது. மிஞ்சிய பேச்சுத்திறன் கொண்ட ஒரு எழுத்தாளர், முரண்பாடான மற்றும் வியக்க வைக்கும் சொல்லாட்சி சூத்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அவரது ஆர்வம், அவரது அரசியல் எழுத்துக்களை முறையற்றது அல்லது பொருத்தமற்றது என்று சிலர் நிராகரிக்க வழிவகுத்தது. அவர் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் தலைவர்களால் சிலை செய்யப்பட்டார் என்பது, பயங்கரவாதத்தின் ஆட்சிக்கும் நவீன சர்வாதிகாரத்திற்கும் அறிவுசார் அடித்தளங்களை அமைப்பதாக மற்றவர்கள் அவரது படைப்புகளைப் படிக்க வழிவகுத்தது. எவ்வாறாயினும், மிக சமீபத்திய புலமைப்பரிசில், அந்த விமர்சனங்களை கணிசமாக மறுத்துள்ளது மற்றும் பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில், மச்சியாவெல்லி, ஹோப்ஸ், லாக், கான்ட் மற்றும் ஹெகல் போன்ற நபர்களுடன் ரூசோ முதல் தரவரிசையில் ஒரு அரசியல் கோட்பாட்டாளராக இருப்பதை வெளிப்படுத்தியது. அவரது ஆரம்பகால படைப்புகளில், மனசாட்சி மற்றும் நல்லொழுக்கம் என்ற பெயரில் பாரிசியன் சமூகத்தின் பாசாங்குத்தனம் மற்றும் செயற்கைத்தனத்தை ரூசோ கண்டித்தார், மேலும் அவர் இயற்கையின் நிலையை ஹோப்ஸ் மற்றும் லாக்கை விட தீவிரமாக மறுவடிவமைத்தார், மனிதன் இயற்கையாகவே நல்லவன், சமூக சமத்துவமின்மை மற்றும் தீமை ஆகியவற்றை நிரூபிக்க முயன்றார். ஆழ்ந்த செயற்கையானவை. நவீன சமுதாயத்தின் தீமைகளைக் கண்டறிந்து, அவர் இரண்டு தனித்துவமான தீர்வுகள் அல்லது நோய்த்தடுப்பு மருந்துகளை முன்மொழிந்தார்: தனிப்பட்ட குணநலன்களின் சீர்திருத்தத்திற்கான முன்மொழிவுகள் மற்றும் சட்டபூர்வமான அரசியல் அதிகாரத்தின் கோட்பாடு. உண்மையில், வாசகர்கள் அவரது படைப்பில் இரண்டு வகையான சிறந்த குணங்களைக் கண்டறிந்துள்ளனர்: ஒரு கடினமான, சுய-கட்டளை நல்லொழுக்கத்தை உள்ளடக்கிய நபர்கள் மற்றும் அவர்களின் உள்ளார்ந்த நற்குணத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்பவர்கள். அவரது அரசியல் இலட்சியமானது பண்டைய அரசியல் சிந்தனையின் குடிமை நற்பண்புக்கான ஆர்வத்தையும், மனித சுதந்திரத்தின் மையத்தின் மீதான நவீனத்துவத்தின் வலியுறுத்தலையும் ஒருங்கிணைக்கிறது, ஒரு சமூக ஒப்பந்தத்தின்

அடிப்படையில் ஒரு குடியரசை ஸ்தாபிக்க அழைப்பு விடுக்கிறது. சமூகத்தின் பொது விருப்பத்தால் பொது விருப்பத்தின் யோசனையில், அவரது அரசியல் கோட்பாட்டின் மையப் பகுதி, ரூசோ அதிகாரம் மற்றும் சுதந்திரத்தை சமரசம் செய்வதற்கான பிரச்சினைக்கு தீர்வைக் காண்கிறார். சட்டங்கள் குடிமக்களின் பொது விருப்பமாக இருக்கும் இடத்தில், சட்டத்தை மதிக்கும் குடிமக்கள் தனது சொந்த விருப்பத்திற்கு மட்டுமே கீழ்ப்படிகிறார். வேறு எந்த நபரின் கட்டளையும் இலவசம். சுதந்திரம் என்பது ஒரு சட்டத்திற்கு அடிபணிதல் என்ற கருத்து, காண்ட்டின் சுதந்திரத்தை சுயாட்சியாகக் கருதுவதை எதிர்நோக்குகிறது. மேலும் ரூசோவின் செல்வாக்கின் ஒரு முக்கிய பகுதி காண்ட்டை நவீன தாராளமயத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது, ஆனால் மற்றொன்று ரொமாண்டிசத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது. நம்பகத்தன்மை.

சமகால அறிஞர்கள் பொதுவாக ரூசோவின் அரசியல்படைப்புகள் ஒரு ஒத்திசைவான ஒருங்கிணைந்த முழுமையை உருவாக்குகின்றன என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், இருப்பினும் அந்த ஒற்றுமையின் அடிப்படையிலான அடிப்படைக் கொள்கையில் கணிசமான கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. காசிரர் 1989 ரூசோவின் சிந்தனையின் உள் நிலைத்தன்மைக்கு ஒரு கட்டாய வழக்கை முன்வைத்தவர்களில் முதன்மையானவர் மற்றும் ரூசோவின் காண்ட்டின் விளக்கத்திற்கான லோகஸ் கிளாசிகஸ் ஆகும்; பீட்டர் கேயின் அறிமுகம், ரூசோ பற்றிய ஆரம்பகால இலக்கியத்தின் பின்னணியில் காசிரரின் கட்டுரையை பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது. ஜூவெனல் 2006, நவீன சமுதாயத்தின் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு நிலையான பதிலின் இரண்டு அம்சங்களாக ரூசோவின் தனித்துவம் மற்றும் கூட்டுவாதத்தை விளக்குகிறது. ஸ்ட்ராஸ் 1947, இதற்கு மாறாக, ரூசோவை பிளாட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் போன்ற ஒரு தத்துவஞானியாக முன்வைக்கிறார், கருத்து அடிப்படையிலான அரசியல் அமைப்பு மற்றும் உண்மையான அறிவுக்கான தத்துவ அல்லது அறிவியல் தேடலுக்கு இடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு. முதுநிலை 1968, ரூசோவின் "அமைப்பு" உள்ளடக்கிய படைப்புகளைப் படிக்கிறது, இறுதியில் ரூசோ பரிந்துரைக்க வந்த வரிசையில்: எமிலில் தொடங்கி, சமத்துவமின்மை பற்றிய சொற்பொழிவு, அதைத் தொடர்ந்து முதல் சொற்பொழிவு மற்றும் சமூக ஒப்பந்தம். Shklar 1985 ஒரு கருப்பொருள் அணுகுமுறையை எடுத்து, ரூசோவின் பல அடிப்படைக் கவலைகளுக்கு ஒரு பரந்த கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது, குறிப்பாக உள் தார்மீக வாழ்வில் ரூசோவின் ஆர்வம் மற்றும் உருவகம் மற்றும் உருவகங்களைப் பயன்படுத்துகிறது. மெல்சர் 1990 மற்றவற்றை விட முறையான

மற்றும் பகுப்பாய்வு முறையைப் பின்பற்றுகிறது. மனிதர்கள் இயற்கையாகவே நல்லவர்கள் என்ற கொள்கைக்கான ரூசோவின் வாதங்களை கவனமாக மறுகட்டமைத்து, சமூக ஒப்பந்தம் மற்றும் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் அரசியல் போதனைகளுக்கு அந்தக் கொள்கை எவ்வாறு அடித்தளமாக அமைகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. வோக்லர் 1995 ரூசோவின் வாழ்க்கை மற்றும் முழுப் பணிக்கான நேரடியான அறிமுகத்தை வழங்குகிறது, இது முதல் முறையாக ரூசோவை அணுகும் வாசகர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஸ்டாரோபின்ஸ்கி 1988 இல் ரூசோவின் விளக்கம் புத்திசாலித்தனமானது மற்றும் அமைதியற்றது, ஏனெனில் ரூசோவின் தத்துவ அர்ப்பணிப்புகள் முரண்பாட்டால் சூழப்பட்டவை மற்றும் அவரது சொந்த ஆழ்ந்த உளவியல் தேவைகளைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சிகளாக வெளிப்படுகின்றன.

1932 ஆம் ஆண்டு Archiv für Geschichte der Philosophie இதழில் முதன்முதலில் வெளியிடப்பட்ட "Das Problem Jean Jacques Rousseau" இன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு. ரூசோவின் படைப்புகள் ஒரு ஒத்திசைவான முழுமை கொண்டவை என்ற ஆய்வறிக்கையின் ஆரம்பகால வக்கீல், இந்த அடிப்படைப் படைப்பு ரூசோவை கான்ட்டின் முன்னோடியாக விளக்குகிறது. குடிமக்கள் தாங்களாகவே விரும்பும் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதில் சுதந்திரம்.

முதலில் பெர்ட்ரான்ட் டி ஜூவனல், ரூசோ, கான்ட்ரான்ட் சோவியல் (1947) இல் "எஸ்சை சுர் லா பாலிடிக் டி ரூசோ" என வெளியிடப்பட்டது. ரூசோவின் தனிமனித சுதந்திரத்தை கொண்டாடுவது மற்றும் சமூக கோரிக்கைகளுக்கு இணங்குவதற்கான அறிவுரைகள் சமூகத்தின் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு நிலையான பதிலின் இரண்டு பகுதிகளாக காட்டப்படுகின்றன, இது அவரது ஆரம்பகால படைப்புகளில் கண்டறியப்பட்டது.

ரூசோவின் தத்துவ அமைப்பின் ஒரு உணர்திறன் புனரமைப்பு, ரூசோ தானே பரிந்துரைத்த திட்டத்தின் படி, எமிலியில் தொடங்கி, பின்னர் இரண்டு சொற்பொழிவுகளுக்குத் திரும்பி, சமூக ஒப்பந்தத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எமலைப் பற்றிய விரிவான சிகிச்சைக்காகவும், ரூசோவின் அரசியல் கோட்பாட்டில் வலது கொள்கைகள் மற்றும் அரசியலின் அதிகபட்ச கொள்கைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாட்டைக் குறிப்பிடுவதற்கும் குறிப்பாக மதிப்புமிக்கது.

இயற்கை நன்மையின் கொள்கையில் ரூசோவின் சிந்தனையின் அடித்தளத்தைக் கண்டறிவதற்கான விரிவான வாதம். தனக்கு எதிரான ஆன்மாவைப் பிரிப்பதன் மூலம்

தீமையைக் கண்டறிதல், ரூசோவின் ஆக்கபூர்வமான போதனைகள் மன ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன: சமூக ஒப்பந்தத்தின் ஆட்சி குடிமகனின் செயற்கையாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை சாத்தியமாக்குகிறது; எமிலி மற்றும் ரூசோவின் சொந்த சுயசரிதை எழுத்துக்களில், தனிப்பட்ட ஆன்மாவின் மிகவும் இயல்பான ஒற்றுமையின் வெவ்வேறு பதிப்புகளைக் காணலாம்.

தார்மீக மற்றும் அரசியல் சீர்திருத்தத்திற்கான பரஸ்பரம் பொருந்தாத மற்றும் நம்பத்தகாத முன்மொழிவுகளை முன்வைக்கும் நவீனத்துவத்தின் ஒரு தவிர்க்க முடியாத மற்றும் ஆழ்ந்த அவநம்பிக்கையான விமர்சகராக ரூசோவின் புத்திசாலித்தனமான மற்றும் உளவியல் விளக்கம்.

பிரெஞ்சு மொழியில் Jean-Jacques Rousseau: La transparence et l'obstacle (Paris: Gallimard, 1971) என முதலில் வெளியிடப்பட்ட படைப்பு மற்றும் பல கட்டுரைகள் உள்ளன. சொற்பொழிவுகள், ஜூலி, எமிலி மற்றும் ரூசோவின் சுயசரிதை எழுத்துக்கள் ஆகியவற்றில் குறிப்பாக கவனம் செலுத்துவதன் மூலம் ரூசோவின் சிந்தனையின் வளர்ச்சியின் பாதையை உடைக்கும் மற்றும் சக்திவாய்ந்த செல்வாக்குமிக்க மனோதத்துவ விளக்கம்.

அறிவியல் மற்றும் கலைகள் பற்றிய சொற்பொழிவின் லென்ஸ் மூலம் ரூசோவின் சிந்தனையை ஆராய்கிறார், மேலும் ரூசோவை ஒரு தத்துவஞானியாக முன்வைக்கிறார், அவர் அரசியல் சமூகத்தின் தேவைகளுக்கும் தத்துவம் மற்றும் இயற்கை அறிவியலுக்கும் இடையே ஒரு அடிப்படை பொருந்தாத தன்மையை உணர்கிறார். க்ரான்ஸ்டன் மற்றும் பீட்டர்ஸ் 1972 மற்றும் ஸ்காட் 2006 இல் மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டது, தொகுதி. 2 (இரண்டும் தொகுப்புகளின் கீழ் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன).

அலகு - III

வால்டேரின் அரசியல் சிந்தனை

வால்டேர் என்ற இலக்கிய புனைப்பெயரால் அறியப்பட்ட பிரான்சுவா-மேரி அரூட், ஒரு பிரெஞ்சு அறிவொளி எழுத்தாளர், வரலாற்றாசிரியர் மற்றும் தத்துவஞானி ஆவார், அவர் தனது புத்திசாலித்தனம், நிறுவப்பட்ட கத்தோலிக்க திருச்சபை மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் மத சுதந்திரம், கருத்து சுதந்திரம் மற்றும் பிரிவினைக்கு அவர் வாதிட்டார். தேவாலயம் மற்றும் அரசு.

அவர் 1694 இல் பாரிஸில் பிறந்தார் மற்றும் லூயிஸ்-லெ-கிராண்ட் (1704-1711) கல்லூரியில் ஜேசுயிட்களால் கல்வி கற்றார். அவர் பள்ளியை விட்டு வெளியேறிய நேரத்தில், வால்டேர் ஒரு எழுத்தாளராக வேண்டும் என்று முடிவு செய்தார், அவர் ஒரு வழக்கறிஞராக வேண்டும் என்று விரும்பிய அவரது தந்தையின் விருப்பத்திற்கு மாறாக. அவரது தந்தையின் அழுத்தத்தின் கீழ், அவர் சட்டம் படித்தார், ஆனால் அவர் தொடர்ந்து எழுதினார், கட்டுரைகள் மற்றும் வரலாற்று ஆய்வுகளைத் தயாரித்தார். 1713 ஆம் ஆண்டில், அவரது தந்தை நெதர்லாந்தில் உள்ள ஒரு பிரெஞ்சு தூதரின் செயலாளராக அவருக்கு வேலை பெற்றார், ஆனால் வால்டேர் ஒரு அவதூறான விவகாரத்திற்குப் பிறகு பிரான்சுக்குத் திரும்ப வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்திலிருந்தே, அரசாங்கத்தின் மீதான தனது விமர்சனங்களால் அதிகாரிகளுடன் அவருக்கு சிக்கல் இருந்தது. இந்த நடவடிக்கைகள் இரண்டு சிறைவாசம் மற்றும் இங்கிலாந்துக்கு தற்காலிக நாடுகடத்தலுக்கு வழிவகுக்கும். ஒரு நையாண்டி வசனம், வால்டேர் தனது சொந்த மகளுடன் பிலிப் II, டியூக் ஆஃப் ஆர்லியன்ஸ் மீது குற்றஞ்சாட்டினார், இது பாஸ்டில்லில் பதினொரு மாத சிறைவாசத்திற்கு வழிவகுத்தது (அதன் பிறகு அவர் வால்டேர் என்ற பெயரை ஏற்றுக்கொண்டார்). அவர் முக்கியமாக மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் சிந்தனை சுதந்திரத்திற்காக வாதிட்டார். அவர் பாதிரியார் மற்றும் பிரபுத்துவ- முடியாட்சி அதிகாரத்தை ஒழிக்க பிரச்சாரம் செய்தார், மேலும் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அரசியலமைப்பு முடியாட்சியை ஆதரித்தார்.

வால்டேர் ஒரு பல்புற எழுத்தாளர், நாடகங்கள், கவிதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள் மற்றும் வரலாற்று மற்றும் அறிவியல் படைப்புகள் உட்பட ஒவ்வொரு இலக்கிய வடிவத்திலும்

படைப்புகளை உருவாக்கினார். அவர் 20,000 க்கும் மேற்பட்ட கடிதங்கள் மற்றும் 2,000 க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள் மற்றும் துண்டுப்பிரசுரங்களை எழுதினார். அவர் பல சுதந்திரங்களை வெளிப்படையாக வாதிட்டார். ஆபத்து இருந்தபோதிலும், அந்த நேரத்தில் கடுமையான தணிக்கைச் சட்டங்களின் கீழ் அவரை வைத்திருந்தார். ஒரு நையாண்டி விவாதவாதியாக, சகிப்புத்தன்மையின்மை, மதக் கோட்பாடு மற்றும் அவரது நாளின் பிரெஞ்சு நிறுவனங்களை விமர்சிக்க அவர் தனது படைப்புகளை அடிக்கடி பயன்படுத்தினார்.

அரசியல் மற்றும் தத்துவ பார்வைகள்

வால்டேரின் அரசியல் மற்றும் தத்துவ பார்வைகள் அவரது உரைநடை எழுத்துக்கள் அனைத்திலும், பொதுவாக புனைகதை என வகைப்படுத்தப்படும்வற்றிலும் காணலாம். அவரது உரைநடைகளில் பெரும்பாலானவை, காதல், நாடகம் அல்லது நையாண்டி போன்ற வகைகள் உட்பட, தீவிர அரசியல் மற்றும் தத்துவ செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் விவாதங்களாக எழுதப்பட்டன. அவரது படைப்புகள், குறிப்பாக தனிப்பட்ட கடிதங்கள், அடிக்கடி "l'infâme" என்ற வார்த்தையையும், "écrasez l'infâme" அல்லது "பிரபலமானவர்களை நசுக்கவும்" என்ற சொற்றொடரைக் கொண்டிருக்கும். வால்டேர் தன்னைச் சுற்றிப் பார்த்த அரச குடும்பம் மற்றும் மதகுருமார்களால் மக்களை துஷ்பிரயோகம் செய்வதையும், மதகுருமார்கள் மக்களுக்குள் வளர்த்த மூடநம்பிக்கை மற்றும் சகிப்புத்தன்மையின்மையையும் இந்த சொற்றொடர் குறிக்கிறது. "l'infâme" க்கு எதிரான அவரது போரில் வால்டேரின் முதல் முக்கிய தத்துவப் பணி, சகிப்புத்தன்மை பற்றிய ஒப்பந்தம் (1763), இதில் அவர் மதங்களுக்கு இடையே சகிப்புத்தன்மைக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார் மற்றும் மத வெறித்தனத்தை குறிவைத்தார், குறிப்பாக மதங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து மூடநம்பிக்கைகளையும் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

புத்தகம் விரைவில் தடை செய்யப்பட்டது. ஒரு வருடம் கழித்து, அவர் தத்துவ அகராதியை வெளியிட்டார் - ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை மற்றும் பிற நிறுவனங்களை விமர்சிக்கும் அகரவரிசைப்படி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்ட கலைக்களஞ்சிய அகராதி. அதில், வால்டேர் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் அநீதிகளைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார், அதை அவர் சகிப்புத்தன்மையற்றதாகவும் வெறித்தனமாகவும் பார்க்கிறார். அதே நேரத்தில், அவர்

தெய்வீகம், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரத்தை ஆதரிக்கிறார். அகராதி என்பது வால்டேரின் வாழ்நாள் திட்டமாகும், ஒவ்வொரு பதிப்பிலும் மாற்றியமைக்கப்பட்டு விரிவாக்கப்பட்டது. இது கிறித்துவம், கடவுள், ஒழுக்கம் மற்றும் பிற விஷயங்களைப் பற்றிய அவரது பார்வைகளின் உச்சக்கட்டத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

வால்டேர் வரலாற்றாசிரியர்

வால்டேர் கடந்த காலத்தைப் பார்ப்பதற்கான புதிய புதிய வழிகளை நிரூபித்ததன் மூலம் வரலாற்று வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் மகத்தான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். தி ஏஜ் ஆஃப் லூயிஸ் XIV (1751) மற்றும் தி எஸ்ஸே ஆன் தி கஸ்டம்ஸ் அண்ட் தி ஸ்பிரிட் ஆஃப் தி நேஷன்ஸ் (1756) ஆகியவை அவரது சிறந்த அறியப்பட்ட வரலாற்றுப் படைப்புகள். வால்டேர் இராஜதந்திர மற்றும் இராணுவ நிகழ்வுகளை விவரிக்கும் பாரம்பரியத்திலிருந்து உடைந்து, பழக்கவழக்கங்கள், சமூக வரலாறு மற்றும் கலை மற்றும் அறிவியலில் சாதனைகளை வலியுறுத்தினார். கட்டுரை உலக நாகரிகத்தின் முன்னேற்றத்தை ஒரு உலகளாவிய சூழலில் கண்டறிந்தது, இதன் மூலம் தேசியவாதம் மற்றும் பாரம்பரிய கிறிஸ்தவக் குறிப்பு சட்டத்தை நிராகரித்தது. உலக வரலாற்றை எழுதுவதற்கு, இறையியல் கட்டமைப்புகளை நீக்கி, பொருளாதாரம், கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் வரலாற்றை வலியுறுத்தும் தீவிர முயற்சியை மேற்கொண்ட முதல் அறிஞரும் வால்டேர் ஆவார். நாடுகளின் தொகுப்பாக இல்லாமல் ஐரோப்பாவை ஒட்டுமொத்தமாக நடத்தினார். மத்திய கிழக்கு நாகரிகத்திற்கு இடைக்கால கலாச்சாரத்தின் கடனை முதன்முதலில் வலியுறுத்தினார், மேலும் காலங்காலமாக தேவாலயத்தின் சகிப்புத்தன்மையின்மை மற்றும் மோசடிகளை தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்தினார்.

சமூகத்தின் பார்வைகள்

பிரெஞ்சு சமூகம் மற்றும் தற்போதுள்ள சமூக கட்டமைப்புகள் மீதான அவரது விமர்சனத்தில், வால்டேர் யாரையும் விட்டுவைக்கவில்லை. பிரெஞ்சு முதலாளித்துவம் மிகவும் சிறியதாகவும் பயனற்றதாகவும் இருப்பதாகவும், உயர்குடியினர் ஒட்டுண்ணிகள் மற்றும் ஊழல்வாதிகளாகவும், சாமானியர்கள் அறியாமை மற்றும் மூடநம்பிக்கை கொண்டவர்களாகவும், தேவாலயம் ஒரு நிலையான மற்றும் அடக்குமுறை சக்தியாகவும் சில

சமயங்களில் மட்டுமே அரசர்களின் வெறித்தனத்திற்கு எதிர் சமநிலையில் பயனுள்ளதாக இருப்பதை அவர் உணர்ந்தார். மிகவும் அடிக்கடி, இன்னும் கூடுதலான கோபம். வால்டேர் ஜனநாயகத்தை அவநம்பிக்கை செய்தார், அதை அவர் வெகுஜனங்களின் முட்டாள்தனத்தை பரப்புவதாகக் கண்டார். அந்தக் காலத்தின் சமூகக் கட்டமைப்புகள் மற்றும் கல்வியறிவின்மையின் மிக உயர்ந்த விகிதங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒரு அறிவொளி மன்னரால் மட்டுமே மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியும் என்று அவர் நீண்ட காலமாக நினைத்தார், மேலும் தனது குடிமக்களின் கல்வி மற்றும் நலனை மேம்படுத்துவது மன்னரின் பகுத்தறிவு ஆர்வத்தில் இருந்தது. ஆனால் ஃபிரடெரிக் தி கிரேட் உடனான அவரது ஏமாற்றங்கள் மற்றும் ஏமாற்றங்கள் அவரது தத்துவத்தை மாற்றி, விரைவில் அவரது மிகவும் நீடித்த படைப்புகளில் ஒன்றான அவரது நாவலான *Candide*, அல்லது *Optimism* (1759) ஐப் பெற்றெடுத்தது, இது ஒரு புதிய முடிவோடு முடிவடைகிறது:

சிவில் உரிமைகளுக்காக சளைக்காமல் போராடிய (நியாயமான விசாரணை மற்றும் மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை) மற்றும் பண்டைய ஆட்சியின் பாசாங்குகள் மற்றும் அநீதிகளை கண்டித்த துணிச்சலான விவாதவாதியாக அவர் பிரான்சில் நினைவுகூரப்பட்டு கௌரவிக்கப்படுகிறார். பண்டைய ஆட்சியானது மூன்று தோட்டங்களுக்கு இடையே நியாயமற்ற அதிகாரம் மற்றும் வரிகளை உள்ளடக்கியது: மதகுருமார்கள் மற்றும் பிரபுக்கள் ஒருபுறம், சாமானியர்கள் மற்றும் நடுத்தர வர்க்கத்தினர், மறுபுறம் பெரும்பாலான வரிகளால் சுமையாக இருந்தனர்.

மாண்டெஸ்கியூ –வின் அரசியல் சிந்தனை

பரோன் டி மாண்டெஸ்கியூ, பொதுவாக மாண்டெஸ்கியூ என்று குறிப்பிடப்படுகிறார், ஒரு பிரெஞ்சு வழக்கறிஞர், கடிதங்களின் மனிதர் மற்றும் அறிவொளி யுகத்தின் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க அரசியல் தத்துவவாதிகளில் ஒருவர். அவர் 1689 இல் பிரான்சில் பிறந்தார். சிறு வயதிலேயே இரு பெற்றோரையும் இழந்த பிறகு, அவர் தனது மாமாவான பரோன் டி மாண்டெஸ்கியூவின் வார்டாக ஆனார். அவர் 1714 இல் போர்டியாக்ஸ் பாராளுமன்றத்தின் ஆலோசகரானார். ஒரு வருடம் கழித்து, அவர் மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்ற ஒரு புராட்டஸ்டன்ட் மதத்தைச் சேர்ந்த ஜீன் டி லார்டிகுவை மணந்தார். மாண்டெஸ்கியூவின்

ஆரம்பகால வாழ்க்கை குறிப்பிடத்தக்க அரசாங்க மாற்றத்தின் போது நிகழ்ந்தது. இங்கிலாந்து அதன் புகழ்பெற்ற புரட்சியின் (1688-89) பின்னர் தன்னை ஒரு அரசியலமைப்பு முடியாட்சியாக அறிவித்தது, மேலும் 1707 யூனியனில் ஸ்காட்லாந்துடன் இணைந்து கிரேட் பிரிட்டன் இராச்சியத்தை உருவாக்கியது. பிரான்சில், நீண்ட காலமாக ஆட்சி செய்த லூயிஸ் XIV 1715 இல் இறந்தார், அவருக்குப் பிறகு ஐந்து வயது லூயிஸ் XV ஆனார். இந்த தேசிய மாற்றங்கள் மான்டெஸ்கியூ மீது பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, அவர் தனது படைப்புகளில் அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடுவார். மான்டெஸ்கியூ சட்டப் பயிற்சியிலிருந்து விலகி, படிப்பிலும் எழுதுவதிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

சமூகம் மற்றும் அரசியல் பற்றிய படைப்புகளை எழுதுவதைத் தவிர, மான்டெஸ்கியூ ஆஸ்திரியா மற்றும் ஹங்கேரி உட்பட ஐரோப்பாவில் பல ஆண்டுகள் பயணம் செய்தார். இத்தாலியில் ஒரு வருடம் மற்றும் இங்கிலாந்தில் 18 மாதங்கள் இருந்தார். அங்கு அவர் பிரான்சில் மீள்குடியேறுவதற்கு முன்பு ஒரு ஃப்ரீமேசனானார். 1755 ஆம் ஆண்டு அதிகக் காய்ச்சலால் இறக்கும் போது அவர் பார்வைக் குறைவால் பாதிக்கப்பட்டு முற்றிலும் பார்வையற்றவராக இருந்தார்.

உலகெங்கிலும் உள்ள பல அரசியலமைப்புகளில் செயல்படுத்தப்படும் அதிகாரங்களைப் பிரிக்கும் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தியதற்காக மான்டெஸ்கியூ பிரபலமானவர். அரசியல் சொற்களஞ்சியத்தில் "சர்வாதிகாரம்" என்ற வார்த்தையின் இடத்தைப் பாதுகாக்க வேறு எந்த ஆசிரியரையும் விட அதிகமாகச் செய்ததற்காக அவர் அறியப்படுகிறார்.

சட்டங்களின் ஆவி

தி ஸ்பிரிட் ஆஃப் தி லாஸ் என்பது அரசியல் கோட்பாடு பற்றிய ஒரு கட்டுரையாகும். இது 1748 ஆம் ஆண்டு மாண்டெஸ்கியூவால் அநாமதேயமாக வெளியிடப்பட்டது. இந்த புத்தகம் முதலில் அநாமதேயமாக வெளியிடப்பட்டது, ஏனெனில் மாண்டெஸ்கியூவின் படைப்புகள் தணிக்கைக்கு உட்பட்டது, ஆனால் பிரான்சுக்கு வெளியே அதன் செல்வாக்கு மற்ற மொழிகளில் விரைவான மொழிபெயர்ப்புடன் வளர்ந்தது. 1750 இல், தாமஸ் நுஜென்ட் முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட்டார். 1751 இல், கத்தோலிக்க திருச்சபை அதை அதன் இன்டெக்ஸ் லிப்ரோரம் ப்ரோஹிபிடோரம் (தடைசெய்யப்பட்ட

புத்தகங்களின் பட்டியல்) இல் சேர்த்தது. ஆயினும் கூட, மாண்டெஸ்கியூவின் அரசியல் கட்டுரை பலருடைய பணிகளில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, குறிப்பாக அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் ஸ்தாபக தந்தைகள் மற்றும் அலெக்சிஸ் டி டோக்வில்லே, அமெரிக்காவில் ஜனநாயகத்தில் அமெரிக்க சமூகம் பற்றிய ஆய்வுக்கு மாண்டெஸ்கியூவின் முறைகளைப் பயன்படுத்தினார்.

மாண்டெஸ்கியூ சுமார் 21 ஆண்டுகள் ஆய்வு செய்து, தி ஸ்பிரிட் ஆஃப் தி லாஸ் எழுதினார், சட்டம், சமூக வாழ்க்கை மற்றும் மானுடவியல் ஆய்வு உட்பட பல விஷயங்களை உள்ளடக்கி, 3,000க்கும் மேற்பட்ட பாராட்டுகளை வழங்கினார். இந்த அரசியல் கட்டுரையில், மாண்டெஸ்கியூ அரசியலமைப்பு அமைப்பு மற்றும் அதிகாரங்களைப் பிரித்தல், அடிமைத்தனத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல், சிவில் உரிமைகள் மற்றும் சட்டம் ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றின் சமூக மற்றும் புவியியல் அம்சங்களை பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்தினார். சமூக. மாண்டெஸ்கியூ மூன்று முக்கிய அரசியல் அமைப்புகளை வரையறுக்கிறார்: குடியரசு, முடியாட்சி மற்றும் சர்வாதிகாரம். அவர் வரையறுத்துள்ளபடி, குடியரசுக் கட்சியின் அரசியல் அமைப்புகள் குடியுரிமை உரிமைகளை எவ்வளவு பரந்த அளவில் விரிவுபடுத்துகின்றன என்பதைப் பொறுத்து மாறுபடும் - குடியுரிமையை ஒப்பீட்டளவில் பரந்த அளவில் விரிவுபடுத்துபவர்கள் ஜனநாயகக் குடியரசுகள் என்றும், குடியுரிமையை மிகவும் குறுகலாகக் கட்டுப்படுத்துபவர்கள் பிரபுத்துவ குடியரசுகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். முடியாட்சிக்கும் சர்வாதிகாரத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு, ஆட்சியாளரின் அதிகாரத்தைத் தடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலையான சட்டங்கள் உள்ளதா இல்லையா என்பதைப் பொறுத்தது. அப்படியானால், ஆட்சி மன்னராட்சியாகக் கருதப்படும். இல்லை என்றால் அது சர்வாதிகாரமாக கருதப்படும்.

தி ஸ்பிரிட் ஆஃப் லாஸில் இரண்டாவது முக்கிய கருப்பொருள் அரசியல் சுதந்திரம் மற்றும் அதைப் பாதுகாப்பதற்கான சிறந்த வழிகளைப் பற்றியது. மாண்டெஸ்கியூவின் அரசியல் சுதந்திரம் என்பது இன்று நாம் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு என்று அழைக்கலாம், குறிப்பாக இது நம்பகமான மற்றும் மிதமான சட்டங்களின் அமைப்பு மூலம் வழங்கப்படுகிறது. அவர் இந்த சுதந்திரக் கண்ணோட்டத்தை அரசியல் சுதந்திரம் பற்றிய தவறான கருத்துக்களில் இருந்து வேறுபடுத்துகிறார். முதலாவது, சுதந்திரம் என்பது கூட்டு சுயராஜ்யத்தில் உள்ளது

(அதாவது, சுதந்திரமும் ஜனநாயகமும் ஒன்றுதான்). இரண்டாவது, சுதந்திரம் என்பது கட்டுப்பாடு இல்லாமல் ஒருவர் விரும்பியதைச் செய்ய முடியும் என்ற பார்வை. ஒரு சர்வாதிகார அரசியல் அமைப்பில் அரசியல் சுதந்திரம் சாத்தியமில்லை, ஆனால் குடியரசுகள் மற்றும் முடியாட்சிகளில் உத்தரவாதம் இல்லை என்றாலும் அது சாத்தியமாகும். பொதுவாக, அரசியல் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு இரண்டு விஷயங்கள் தேவைப்படுகின்றன: அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களைப் பிரித்தல் மற்றும் தனிப்பட்ட பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் சிவில் மற்றும் குற்றவியல் சட்டங்களை சரியான முறையில் உருவாக்குதல்.

அதிகாரங்கள் மற்றும் பொருத்தமான சட்டங்களைப் பிரித்தல்

ஜான் லாக்கின் அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது ஒப்பந்தத்தில் விவாதத்தை உருவாக்கி, திருத்தியமைத்து, அரசாங்கத்தின் நிர்வாக, சட்டமன்ற மற்றும் நீதித்துறை செயல்பாடுகள் (முக்கூட்டு அமைப்பு என்று அழைக்கப்படுவது) வெவ்வேறு அமைப்புகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று மான்டெஸ்கியூ வாதிடுகிறார், அதனால் அரசாங்கத்தின் ஒரு கிளை முயற்சிகள் அரசியல் சுதந்திரத்தை மீறுவது மற்ற கிளைகளால் (காசோலைகள் மற்றும் நிலுவைகள்) கட்டுப்படுத்தப்படலாம். மான்டெஸ்கியூ இந்த மாதிரியை ரோமானிய குடியரசின் அரசியலமைப்பு மற்றும் பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ரோமானியக் குடியரசின் அதிகாரங்கள் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால், முழுமையான அதிகாரத்தை யாரும் கைப்பற்ற முடியாது என்று அவர் கருதினார். பிரிட்டிஷ் அரசியலமைப்பு அமைப்பில், மன்னர், பாராளுமன்றம் மற்றும் நீதிமன்றங்கள் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான அதிகாரங்களைப் பிரிப்பதை மான்டெஸ்கியூ உணர்ந்தார். குடியரசில் கூட அதிகாரப் பிரிப்பு இல்லாத இடத்தில் சுதந்திரம் பாதுகாப்பாக இருக்க முடியாது என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். நியாயமான விசாரணைக்கான உரிமை, நிரபராதி என்ற அனுமானம் மற்றும் தண்டனையின் தீவிரத்தின் விகிதாசாரத்தன்மை உட்பட நவீன சட்ட அறிஞர்கள் "வலுவான நடைமுறைச் செயல்பாட்டிற்கான" உரிமைகளை என்ன அழைக்கலாம் என்றும் மான்டெஸ்கியூ விரும்புகிறார். அரசியல் சுதந்திரத்தை உறுதி செய்வதற்காக சிவில் மற்றும் கிரிமினல் சட்டங்களை சரியான முறையில் உருவாக்குவதற்கான இந்தத் தேவைக்கு இணங்க,

மாண்டெஸ்கியூ அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராகவும் சிந்தனை, பேச்சு மற்றும் ஒன்றுகூடல் சுதந்திரத்திற்காகவும் வாதிடுகிறார்.

தாமஸ் பெயினின் அரசியல் தத்துவம்

நிறுவனங்கள், மக்கள் மற்றும் கலாச்சாரம் மூலம் அறிவை உருவாக்குவது சமூக ஆராய்ச்சியின் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட முறையாகும். முக்கிய பிரமுகர்கள் மற்றும் அவர்களின் படைப்புகள் பற்றிய ஆய்வு வரலாற்று காலகட்டத்தையே சூழலாக்க உதவுகிறது. முறைப்படி, இந்த இலக்கிய வகையானது ஹெர்மெனியூட்டிக் அணுகுமுறை மற்றும் காப்பகப் பொருட்களை ஆழமாக ஈர்க்கிறது. டயக்ரோனிக் வரலாற்றுவாதம், அறியப்பட்டபடி, காலம், இடம் மற்றும் இலக்கியத்தை ஒன்றாகப் படிப்பதன் மூலம் கடந்த காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் இடையில் தொடர்பு கொள்ள உதவுகிறது. தாமஸ் பெயினின் அரசியல் தத்துவத்தில் இந்த முறையைப் பின்பற்றி, தாமஸ் பெயின் மற்றும் அவரது முக்கிய படைப்புகளின் ஆய்வு மூலம் அமெரிக்காவின் வரலாற்றில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பொருத்தத்தை உருவாக்கும் பொறுப்பை ஜாக் ஃப்ரூசுட்மேன் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

முன்னுரையில் Fruchtmann காட்டுவது போல், தாமஸ் பெயின், எல்லாவற்றையும் விட, மகத்தான படைப்பாற்றலின் சிந்தனையாளராக இருந்தார், அவருடைய தொலைநோக்கு சித்தாந்தம் முரண்பாடுகளால் சிதைக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில், அவர் தாராளவாத முகாமின் ஒரு அங்கமாகவும், பழமைவாத பொருளாதாரக் கொள்கைகளுடன் மத கற்பனையின் செய்தித் தொடர்பாளராகவும் இருந்தார். 1737 ஆம் ஆண்டு நோர்போக்கில் உள்ள ஆங்கிலேய கவுண்டியில் உள்ள தெட்ஃபோர்டில் ஆங்கிலேயராகப் பிறந்த பெயின், எழுத்தாளர், துண்டுப்பிரசுரம், தீவிரவாதி, கண்டுபிடிப்பாளர் மற்றும் அறிவுஜீவி என பன்முகச் செயல்பாடுகளால் பிரபலமடைந்தார். அவரது திறமையான அறிவாற்றல் அரசியல் அறிவியல், மதச்சார்பின்மை, மதம், அரசு, பேரரசு மற்றும் காலனித்துவம் ஆகியவற்றை சிந்தனைக்கு உணவாகக் கொண்டுள்ளது.

தாமஸ் பெயின் (1753-1825) அரிய அறிவார்ந்த-செயல்பாட்டாளர்களில் ஒருவர் என்பதை புத்தகம் நிரூபிக்கிறது, பின்னர் முரண்பாடான கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் தள்ளாட்டமான நிலைப்பாடுகளுடன் தொடர்ந்து ஈடுபட்டது. அறிஞர்கள் பெயின் மற்றும்

அவரது சித்தாந்தம் பற்றிய தங்கள் பார்வையில் வேறுபடுகிறார்கள், ஆனால் அவரது கருத்துக்கள் மற்றும் தொலைநோக்கு அமெரிக்காவை ஒரு சிறந்த திறன் கொண்ட நாடாக உருவாக்கியது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

ஒட்டுமொத்தமாக, புத்தகம் சமநிலையான விமர்சனத்திற்கும் பாராட்டுக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு. கட்டமைப்பு ரீதியாக, இது ஆறு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை சவாலான வாதங்களை முன்வைக்கின்றன, அமெரிக்காவின் உருவாக்கம் சகாப்தத்தின் முன்னணி நபர்களின் வாழ்க்கையின் பல சமீபத்திய சுயசரிதைகளைப் போலல்லாமல். இந்த வகை ஆய்வில் பரந்த வாசகர்களும் ஆர்வமும் ஜார்ஜ் வாஷிங்டன், ஜான் ஆடம்ஸ் மற்றும் தாமஸ் ஜெபர்சன் ஆகியோரின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய ஆய்வுகளை உருவாக்கி, இந்த உதவித்தொகையை பொது அரங்கில் கொண்டு வந்துள்ளது. ஸ்தாபக-தந்தையர்களுக்கான அன்பின் இந்த விசித்திரமான நிகழ்வு, "நிறுவனர்களின் சிக்" என்று அறியப்படுகிறது, இது சமகால அமெரிக்க சமூகத்திலிருந்து அதிக கவனத்தைப் பெறுகிறது. இது புத்தகத்திற்கான உடனடி சமூக கட்டமைப்பை வழங்குகிறது.

பெயினின் முரண்பாடான அரசியல் சித்தாந்தங்கள் அவரது எதிர்வினைகள் மற்றும் அவரது உடனடி சூழலுக்கான பதில்களின் விளைவாகும். பெயினின் வாழ்க்கை ஒரு பாதுகாப்பற்ற, உடைந்த, தனிமையான மற்றும் வேரற்ற பின்னணியின் அடையாளங்களைக் கொண்டிருந்தது. இந்த சூழ்நிலைகள் அவரை ஒரு அலைந்து திரிபவராக மாற கட்டாயப்படுத்தியது, அவரது வாழ்க்கை மற்றும் சித்தாந்தங்களை ஒரு பெரிய விரிவாக்கத்திற்கு செல்வாக்கு செலுத்தியது, எப்போதும் மாற்று வழிகளைத் தேட அவரை கட்டாயப்படுத்தியது. அரசியல் சூழ்நிலையுடன் பெயினின் நிச்சயதார்த்தம் 1768 இல் சசெக்ஸ் நகரமான லூஸில் தொடங்கியது, அங்கு விவாதத்திற்கான அவரது திறமை பல வர்ணனையாளர்களின் இதயங்களை வென்றது. இந்த முயற்சிகள் யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸில் உள்ள விவாத கிளப்புகளில் அவருக்கு புகழைப் பெற்றன, அங்கு அவர் இளம் பெயினின் அரசியல் தேர்வுகளை வடிவமைத்த நியாயமான விமர்சனங்களைப் பெற்றார். அவரது பாணி மார்க்சிய வழிமுறையை நினைவூட்டுகிறது, மேலும் அவரது கருத்துகளின் இந்த அம்சத்திற்கு கவனத்தை ஈர்ப்பதன் மூலம், இந்த புத்தகம் அரசியல் செயல்பாடு பற்றிய விவாதங்களுக்கு ஒரு பங்களிப்பாக கருதப்படலாம். இதனால் பெயின் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு ஒத்ததாக மாறியது.

பெயினின் சித்தாந்தத்தின் தார்மீக அடித்தளம், படைப்பின் சக்திவாய்ந்த ஆதாரமாக கடவுள் இருப்பதை அவர் நம்புவதாகும். கடவுள் பற்றிய பெயினின் கருத்து பற்றிய விவாதங்கள் இரண்டாம் அத்தியாயத்தின் மையப் புள்ளியாக அமைகின்றன. பெயின் ஒரு அர்ப்பணிப்புள்ள ஆஸ்திகவாதியாக பரிசோதிக்கப்படுகிறார், இது குவாக்கரிஸத்திலிருந்து டீஸம் வரையிலான அவரது பயணத்தை ஆராய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டது. நிறுவப்பட்ட மதங்களில் படிநிலைகளின் ஆட்சிக்கு எதிரான அவரது கோபத்தின் மூலம் பெயினின் குவாக்கரிசம் தூண்டப்பட்டது. நிறுவப்பட்ட மத நிறுவனங்களின் மேலாதிக்கத்துடனான இந்த கருத்து வேறுபாடு பெயின் தீவிர நாத்திக நிலைகளுக்கு நெருக்கமாக கொண்டு வந்தது, இது போப் கிறிஸ்துவுக்கு எதிரானவர் என்பதையும், இயேசு கிறிஸ்து எந்தவிதமான மனிதநேயமற்ற குணாதிசயங்களும் இல்லாத ஒரு சாதாரண மனிதர் என்பதையும் அவரது வாதத்தில் காணலாம். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் அறிவியல் பகுத்தறிவின் வளர்ச்சியானது, மனிதர்கள் கடவுளின் ஒரே உயிரினமாக இருக்கிறார்கள் என்ற பெயின் கருத்து வெளிச்சத்தில் ஆராயப்படுகிறது, ஏனெனில் அவர்கள் கடவுளைப் போலவே உற்பத்தி செய்யத் தயாராக உள்ளனர். பெருகிவரும் விஞ்ஞான பகுத்தறிவின் தாக்கம், இயற்கைக்கு மாறான அறிவை அறிவியல் மற்றும் பகுத்தறிவு மூலம் அடையலாம் என்ற அவரது வாதத்திற்கு அடிகோலியது.

அத்தியாயம் மூன்று பெயினின் சிந்தனையை அவரது முக்கிய படைப்பான காமன் சென்ஸ் மூலம் ஆராய்கிறது. குருட்டு நம்பிக்கை மற்றும் வெறித்தனம் ஆகிய இருவகைகளுக்கு அப்பால் செல்வதில் வெற்றி பெற்ற ஒரு தனிநபராக பெயின் காட்டப்படுகிறார். மேலும் ஒரு மதச்சார்பற்ற தனிநபராக, அவர் அமெரிக்காவில் மதச்சார்பற்ற அரசை உருவாக்குவதற்கு அர்ப்பணிப்புடன் இருந்தார். அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரின் குழப்பமான சகாப்தம் தனித்துவமான கோணங்களின் விளைவாக ஆராயப்பட்டாலும், அமெரிக்க சுதந்திரத்தை உண்மையாகக் குறிப்பிட்ட முதல் அச்சிடப்பட்ட புத்தகம் காமன் சென்ஸ் என்று புத்தகம் வாதிடுகிறது. பெயின் மன்னர்கள் இல்லாத அமைதியான நாகரீகத்தை நாடினார். காமன் சென்ஸ் என்பது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் மிகவும் தீவிரமான புத்தகமாக இருந்தது, ஏனெனில் அது முடியாட்சி, பரம்பரை வாரிசு, பிரபுத்துவ பதவி மற்றும் சிறப்புரிமைக்கு எதிராகப் பேசியது.

தாமஸ் பெயினின் அரசு பற்றிய கட்டுரையின் மிகவும் தனித்துவமான அம்சங்களில் ஒன்று, எந்த முடியாட்சி சர்வாதிகாரிகளும் இல்லாத மதச்சார்பற்ற அரசை வலியுறுத்தியது. நான்காவது அத்தியாயம் பெயினின் அரசு, மதச்சார்பின்மை மற்றும் புரட்சி பற்றிய கருத்துக்களை ஆராய்கிறது. அவரைப் பொறுத்தவரை மதச்சார்பின்மை என்பது மதத்தின் மறுப்பு அல்ல, மாறாக வேறு சூழலில் மத உணர்வை உள்வாங்குவது. இந்த சூழல், அவரைப் பொறுத்தவரை, தனிநபரின் மத நம்பிக்கையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரம், இதன் மூலம் தனிமனித சுதந்திரத்தில் அரசின் தலையீடு மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. பிரசிட்மேன் வாதிடுகிறார், பெயினின் நிலை குறித்த சந்தேகம், சர்வாதிகார மன்னர்கள் மற்றும் அதிகாரத்துவத்துடனான அவரது அனுபவத்திலிருந்து தோன்றியது. அமெரிக்கா ஒரு சுதந்திர நாடாக மாறியவுடன், "அனைத்திற்கும் மேலாக, மனசாட்சியின் கட்டளைகளின்படி, மதத்தை சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்துவதை" பாதுகாக்கும் ஒரு அரசியலமைப்பை உருவாக்க முடியும் என்று பெயினுக்கு இந்த சந்தேகம்தான் உதவியது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஒரு புரட்சிகர சிந்தனையாளராக, அவரது சிந்தனைகள் மற்ற அறிவொளி சிந்தனையாளர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், பெயின் பிரெஞ்சு மற்றும் அமெரிக்க புரட்சிகளின் தாக்கத்தை எளிதில் அடையாளம் காண முடியும், ஆனால் அதே நேரத்தில் "அரசியலமைப்பு என்பது ஒரு தேசத்தின் சொத்து, அரசாங்கத்தை செயல்படுத்துபவர்களின் சொத்து அல்ல" என்றும் வலியுறுத்தினார். ஒரு நாட்டின் அரசியலை தீர்மானிப்பதில் தனிநபர்களின் பங்கு பற்றிய ரூசோவின் போதனைகளால் அவர் செல்வாக்கு பெற்றார் மற்றும் மக்கள் இறையாண்மையின் கருத்தை பெரிதும் ஈர்த்தார். சாதாரண மனிதனின் இந்த யோசனை பெயின் அவரது சமகாலத்தவர்களிடமிருந்து வேறுபடுத்தியது. அரசியல் முடிவுகளை எடுக்கும் திறன் சாமானியனுக்கு உண்டு என்றும், அதன் மூலம் மாநிலத்தில் சமூக மற்றும் பகிரங்கமாக விவாதிக்கப்படும் கொள்கைகளுக்கான வழியை உறுதி செய்வதாகவும் அவர் வாதிட்டார்.

பெயினின் கற்பனையில், குடிமக்கள் போராளிகளால் அமைக்கப்பட்ட நிலையான இராணுவத்தால் ஆதரிக்கப்படும் ஒரு வலுவான வணிகக் குடியரசு அமெரிக்காவின் எதிர்காலத்திற்கு ஒரு முன்மாதிரியை வழங்கியது. தேசத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்ட இந்த யோசனையின் அடிப்படையில், ஐந்தாவது அத்தியாயம் உருவாக்கத்தில் உள்ள தேசத்தைப் பற்றிய

பெய்னின் கருத்தாக்கத்தின் தத்துவார்த்த சூழல்களைக் கையாள்கிறது. மேலும், ஹாமில்டனுடன் பெய்னின் கோட்பாட்டின் ஒப்பீட்டு ஆய்வு நடத்தப்படுகிறது, ஒன்றிணைதல் மற்றும் வேறுபட்ட பகுதிகள் கண்டிப்பாக பின்பற்றப்படுகின்றன. மேலும், ஹாமில்டன் மற்றும் பெய்ன் இருவரும் அடிமைத்தனத்தின் தீவிர எதிர்ப்பாளர்கள் என்பதையும், மனித உரிமைகள் மற்றும் மனிதநேயத்தின் மீதான அவரது நம்பிக்கையினால் பெய்னின் எதிர்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது என்பதையும் அத்தியாயம் நிரூபிக்கிறது. இந்த அத்தியாயம் ஒப்பீட்டு முறையை விரிவாகப் பயன்படுத்தினாலும், பெய்ன் மற்றும் ஹாமில்டன் இருவரின் அரசியல் மற்றும் கருத்துக்கள் பெய்ன் மீது ரூசோவின் செல்வாக்கை வலியுறுத்துவதன் மூலம் விமர்சன ரீதியாக ஆராயப்படுகின்றன.

இந்த கருத்தியல் ஆய்வுகளில் இருந்து மேலும் முன்னேறி, அத்தியாயம் ஆறாம் பெய்னின் இறுதி ஆண்டுகளில் அரசியல் சூழல் குறித்த ஒரு சிறிய அனுமான ஆய்வை முன்வைக்கிறது. சுவாரஸ்யமாக, ஒரு காலத்தில் புரட்சியின் செய்தித் தொடர்பாளராக இருந்த பெய்ன், 1793 இல் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டபோது, பிரான்சில் கில்லட்டின் நிழலில் இருந்த அனைத்து புரட்சிகர அரசியலையும் மறுத்துவிட்டார் என்பதை சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் அத்தியாயம் ஆறாம் விவாதத்தைத் தொடங்குகிறது. பத்து மாதங்கள் சிறையில் கழித்த பிறகு, ஒரு முதிர்ச்சியடைந்த பெய்ன் வெளியே வந்ததாக அத்தியாயம் காட்டுகிறது, அவர் தீவிர தீவிர கூற்றுக்களை கேட்கவோ அல்லது செய்யவோ தயாராக இல்லை. அறிமுகத்தில் ஆசிரியர் உறுதியளித்தபடி, புத்தகம் தாமஸ் பெய்னின் வாழ்க்கையையும் யோசனைகளையும் ஒரு பகுத்தறிவு கட்டமைப்பில் தர்க்கரீதியாக ஒத்திசைவான வழிமுறையுடன் முன்வைக்கிறது. Fruchtman முடிவில், அவரது வாழ்க்கையின் இறுதி ஆண்டுகளில், பெய்ன் அமெரிக்க குடியரசைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துவதாக நினைத்தவர்களைப் பற்றி சித்தப்பிரமை ஆனார். பெய்னின் வாழ்க்கையின் இறுதி ஆண்டுகளில் நடந்த அரசியல் நிகழ்வுகள், அத்தியாயம் காட்டுவது போல், அவரை மிகவும் தொந்தரவு செய்தது, மேலும் பல்வேறு அரசியல் தேர்வுகளை மேற்கொண்ட மக்கள் மீதான தனது விமர்சனத்தை சமப்படுத்த அவர் போராடினார். இந்த சிக்கல்கள் மற்றும் எழுத்துக்கள் குறிப்பிடுவது போல, அவர் அமெரிக்காவின் காரணத்திற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு சுறுசுறுப்பான மற்றும் ஈடுபாடு கொண்ட மனிதராக இருந்தார், அவர் தனது இறுதி ஆண்டுகளை அரசியல் விவாதத்திலும் மோதலிலும் மூழ்கடித்தார்.

தாமஸ் பெயினின் அரசியல் தத்துவம், தாமஸ் பெய்னையும் அவரது படைப்புகளையும் சூழலாக்க ஒரு தெளிவான, கோட்பாட்டு ரீதியாக சிறந்த முயற்சியாகும். நாம் கவனித்தபடி, பெயினின் படைப்புகளை விமர்சன ரீதியாக ஆராயும் இந்தப் புத்தகத்தில் டயக்ரோனிக் வரலாற்றுவாதத்தின் வழிமுறை அழகாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் மேற்கத்திய உலகில் மதச்சார்பற்ற அரசியலின் வளர்ச்சிக்கும் இந்தப் புத்தகம் பங்களிக்கும். இது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் அமெரிக்காவின் வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ள அறிஞர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பொது மக்களை ஈர்க்கும்.

மேரி வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட்டின் அரசியல் தத்துவம்

மேரி வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட்டின் (1759-1797), ஒரு பிரபலமான மற்றும் செழிப்பான எழுத்தாளர், அவரது படைப்புகள் அவரது வாழ்நாளில் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன, அந்த நேரத்தில் தற்போதைய தலைப்புகளுடன் தொடர்புடைய தத்துவ மற்றும் அரசியல் சிக்கல்களைப் பிரதிபலித்தது. ஒரு சமூகம் தன்னை எவ்வாறு ஒழுங்கமைத்துக் கொள்கிறது மற்றும் சமூகத்தில் பெண்களின் பொதுவான நிலைகளில் என்ன தவறு உள்ளது போன்ற முக்கியமான கருப்பொருள்களில் அவரது கருத்துக்கள் கவனம் செலுத்துகின்றன. இன்று, அவரது எழுத்து பாலினத்தின் இந்த சிறப்புப் பிரச்சனையை அரசியல் தத்துவத்தில் ஒரு அடிப்படை தருணமாக வெளிப்படுத்தும் ஒரு ப்ரோட்டோ-பெமினிச அணுகுமுறைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. ஆயினும் கூட, இந்த சிக்கல்கள் தொடர்ந்து தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட்டின் நிலைப்பாடு பெண்ணியக் கோட்பாட்டிற்குள் விவாதிக்கப்படுகிறது. அவரது எழுத்துக்கள் பெண்ணிய அணுகுமுறையின் கூற்றுகளை திருப்திப்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் அவை அரசியல் பெண் வெறுப்பை சுட்டிக்காட்டும் ஆணாதிக்க ஆதிக்கத்தின் தீர்க்கமான விமர்சனத்தை உள்ளடக்கியது, ரூசோவின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவ கூற்றுக்கள் மற்றும் அவர் வரைந்த கல்வி மற்றும் அரசியல் மாதிரியின் இரட்டை ஒழுக்கங்கள் பற்றிய தீர்க்கமான விமர்சனத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது. பெண்களுக்காக. ரூசோவின் மாதிரி பெண்களை சமத்துவ பங்கேற்பிலிருந்து விலக்கியது, இது ஆண் அல்லது பெண் அனைவரின் பங்கேற்புக்கான பொதுவான மற்றும் தீவிரமான கோரிக்கையில் வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட்டால் பாதுகாக்கப்பட்டது.

வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட்டின் பெண்ணிய சிந்தனையாளர்களிடையே மிகவும் சர்ச்சைக்குரியதாக ஆக்கியது, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, பெண்களின் பலவீனங்கள் மற்றும் அவர்களின் சொந்த அடிமைத்தனத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது, சுதந்திரத்திற்கு பதிலாக உணவுக்காக பிச்சை எடுப்பது போன்றது. பெண்கள், தங்களை ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்தி, "புழுதியில் ஊர்ந்து" தங்கள் கண்ணியத்தைத் துறந்து எழுதினார். இதன் விளைவாக, பாலினத்தில் உள்ள வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட்டின் சகோதரிகள், ஒடுக்கப்பட்ட பாலினத்தினரிடையே ஒற்றுமையின்

அவசியத்தை வலியுறுத்தி, வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் தன்னை ஒரு பெண் வெறுப்பாளர் என்று அழைத்தனர். இந்த பெண்ணிய விமர்சனம் (அவளின்) பகுத்தறிவின் ஆண்மையை சுட்டிக்காட்டியது. அவர்களின் முக்கிய வாதங்களில் ஒன்று, நியாயத்தன்மையின் இலட்சியத்தைக் குறிக்கும் வகையில், வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் பெண்ணிய அரசியல் மற்றும் சமூகப் பகுத்தறிவில் பெண் முன்னோக்கை, பிறமையின் முக்கியத்துவத்தை மறுத்துவிட்டது அல்லது புறக்கணித்தது. இந்த விவாத வளைவின் கீழ், இந்த தொகுப்பின் ஆசிரியர்கள் பெண்ணிய அரசியல் மற்றும் சமூக தத்துவத்தின் தலைப்புகளில் தற்போதைய விவாதத்தை வரைவதற்கான பொருட்களை சேகரித்துள்ளனர்.

இந்தப் பின்னணியை மனதில் கொண்டு, பங்களிப்புகள் இந்த சிறந்த எழுத்தாளருடன் ஈடுபட முயற்சி செய்கின்றன. வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் எண்ணங்கள் இன்றைய மொழியில் மறுவரையறை செய்யப்பட்டு, இன்றைய கேள்விகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இன்றும் நம்மை ஆக்கிரமித்துள்ள கேள்விகள் முதன்முறையாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தில் தோன்றிய நூல்களின் குழுவில் பலவிதமான கண்ணோட்டங்களை ஆசிரியர்கள் முன்வைக்கின்றனர். இன்று நாம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளில் இருந்து எழும் பலதரப்பட்ட விளக்கங்களுக்கு இன்று இந்தக் கேள்விகள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகள் வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டை புரோட்டோ-பெமினிசக் கருத்துகளின் முன்னோடியாகப் போற்றவில்லை, அல்லது நவீன நம்பிக்கைகளின் சுய-உறுதிப்படுத்தல் என்று விளக்கவும் இல்லை. பொதுவாக, Wolstonecraft இன் துணிச்சலான கருத்துக்களை விளக்குவதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் ஒரு விவேகமான அணுகுமுறை வழங்கப்படுகிறது.

இன்று வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டைப் படிப்பதிலும், இன்றைய கண்ணோட்டத்தில் அவரது எண்ணங்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வதிலும், இந்த தத்துவஞானியின் சக்தியால் ஒருவர் தாக்கப்பட்டார். பெண் அல்லது ஆண் இருவேறுபாடுகள், களங்கப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் கோரிக்கைகள் அல்லது விரிவாக விவாதிக்கப்பட்ட காரணம்-உணர்ச்சி இரட்டைவாதம் ஆகியவற்றின் பக்கச்சார்பான விளக்கங்களை விட்டுவிட்டு, வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் எண்ணங்களின் வேறுபட்ட மற்றும் வேண்டுமென்றே முன்வைக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். ஒரு பெண்ணியவாதி, அல்லது பகுத்தறிவுவாதி மற்றும் பெண் வெறுப்பாளர், 18 ஆம் நூற்றாண்டின்

தத்துவவாதி என்ற ஒரு பரிமாண நியாயத்திற்கு அப்பால், பாலின உந்துதல் அரசியலின் சார்பு அல்லது எதிர்நிலைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு விவாதத்தை நாங்கள் கண்டறிகிறோம்.

வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் எ விண்டிகேஷன் ஆஃப் தி ரைட்ஸ் ஆஃப் வுமன் (1792) என்பது பெண்ணிய அரசியல் தத்துவத்திற்கான ஒரு நிலையான உரை மற்றும் இந்தத் துறையில் முக்கியமானதாகவும் செல்வாக்குமிக்கதாகவும் மாறியுள்ளது. வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் ஒரு அரசியல் தத்துவஞானி ஆவார், அவர் சமகாலத்தவர்களான எட்மண்ட் பர்க், தாமஸ் பெயின் மற்றும் கேத்தரின் மெக்காலே ஆகியோருடன் அவர்களின் மட்டத்தில் விவாதங்களை மேற்கொண்டார். வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் எழுத்துக்கள் அன்றும் இன்றும் பரவலாகக் கிடைத்தன, ஒரு பாரம்பரியம் ஏறக்குறைய தடையற்றது. இன்று அவரது எழுத்துக்கள் அச்சிடப்பட்ட பொருளாகவும் ஆன்லைனிலும் கிடைக்கின்றன. இது அவரது கருத்துக்களை தத்துவத்தின் நியதியில் ஒருங்கிணைப்பதற்கான முக்கிய நிபந்தனைகளில் ஒன்றை பூர்த்தி செய்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த எளிதான மற்றும் மாறுபட்ட இருப்பின் காரணமாக, பங்களிப்பாளர்கள் ஒரே ஆதாரங்களில் இருந்து மேற்கோள் காட்டவில்லை, இது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகத் தெரிகிறது.

சேகரிப்பு அடிப்படையில் மூன்று கருத்தியல் அணுகுமுறைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. வரலாற்று அரசியல் தத்துவம் பற்றிய வால்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் சொந்த குறிப்புகளுடன் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட ஆவணங்கள் -- வரலாற்று நிலைப்படுத்தலில் ஓரளவு காலவரிசை முயற்சியை வழங்குவதன் மூலம் ஆசிரியர்கள் தொடங்குகின்றனர். கிளாசிக்கல் ஆசிரியர்கள் பற்றிய வால்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் எண்ணங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பிளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் மற்றும் ஸ்டோயிக்ஸ் ஆகியோர் வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் எண்ணங்களை வேண்டுமென்றே மறுவிளக்கம் செய்து மறுசீரமைக்கிறார்கள். சில்வானா டோமசெல்லி அன்பு, மரியாதை மற்றும் மரியாதை தொடர்பான ஏற்றத்தாழ்வுகளின் பகுப்பாய்வை ஆராய்கிறார், பர்க் மற்றும் பிரைஸின் படைப்புகளில் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிளாட்டோனிக் தலைப்புகள் பற்றிய விவாதங்களைக் குறிப்பிடுகிறார், மேலும் வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் தனது பத்திரிகை பகுப்பாய்வுகளில் மதிப்பாய்வு செய்தார். இந்த சூழ்நிலை மறு-நிலைப்படுத்தல் மிகவும் வேண்டுமென்றே மற்றும் வேறுபடுத்தப்பட்ட அணுகுமுறை என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது சமத்துவமின்மையை தீவிரமாக ஒழித்தல் போன்ற பொதுவான கோரிக்கைகளை பரப்புவதை அனுமதிக்காது, ஏனெனில் "அவள்

உண்மையில் விளைவுகளை ஒழிப்பதை நம்பவில்லை. டோமசெல்லி கூறுவது போல் உள்ளார்ந்த வேறுபாடுகள் சாத்தியம் (பக். 17). "பெண்கள் ஆண்களுக்கு சமமானவர்கள் அல்லது சமமற்றவர்கள்" என்று வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் ஒருபோதும் கூறியதில்லை என்ற வியக்கத்தக்க அறிக்கைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. சமத்துவமின்மையை ஒரு பெண்ணாக இருப்பதன் மூலம் மட்டுமே அடையாளம் காண முடியும் என்பதால், டோமசெல்லி அரசியல் மற்றும் பாலின வகைப்பாட்டின் இருவேறு குழுக்களை விளக்கவும் உடைக்கவும் முயற்சிக்கிறார். நான்சி கென்ட்ரிக், வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் விளக்கத்தை மீண்டும் படிக்கும் ஒரு கட்டுரையுடன், திருமணம் மற்றும் நட்பு பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துகளை பிரதிபலிக்கும் வகையில், சமத்துவம் அல்லது நிரப்புத்தன்மையின் ஒரு கோளத்தில் திருமணம் எவ்வாறு கருத்தாக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான விளக்கத்தைத் தொடர்ந்தார்.

இறுதியாக, இந்த வரலாற்று அணுகுமுறையை எடுத்துக்கொண்ட மூன்றாவது கட்டுரையில், வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் நோக்கங்களைப் பற்றிய அசல் புரிதலுக்கு காரணம் மற்றும் பேரார்வம், மனம் மற்றும் உணர்ச்சி ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான இருவேறு கிளஸ்டரிங் பங்களிக்கும் என்பதை மார்க்ஷா ராய்ட்டர் நிச்சயமாக மறுக்கிறார். ராய்த்தரின் கூற்றுப்படி, வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் பேரார்வம் பற்றிய விளக்கம் மற்றும் பகுத்தறிவின் மீது அதன் வலுவான சார்பு ஆகியவை இயற்கையின் மீதான பகுத்தறிவின் சார்புநிலையை அவர் எவ்வாறு கருத்தியல் செய்கிறார் என்பதை நிரூபிக்கிறது. இந்த விளக்கம் இன்று வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டைப் படிக்கும் ஒரு புதிய வழிக்கு ஒரு அடிப்படைத் திறவுகோலாகக் காணப்படலாம் -- ஒரு வகையான உறவுமுறைச் சிந்தனையாளராக, இங்கே அவரது தோற்றத்தில் அவரது மிகவும் போற்றப்படும் சிலைகளில் ஒருவரான கேத்தரின் மெக்காலே மற்றும் ஸ்டோயிக்ஸ் பற்றிய மெக்காலேயின் குறிப்பு ஆகியவற்றைக் காணலாம்.

இரண்டாவது பகுதி சமூக மற்றும் அரசியல் கோரிக்கைகளின் மறு விளக்கங்களை வழங்குகிறது மற்றும் தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவ மதிப்புகளுக்கு இடையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் யோசனைகளை விரிவுபடுத்துகிறது. வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் சுயாட்சி மீதான "ஆண்பால்" உரிமைகோரலின் முந்தைய பெண்ணிய விமர்சனத்தை கேட்ரியோனா மெக்கன்சி மறுதலிக்கிறார், மேலும் இது சுயமாக தீர்மானிக்கப்பட்ட மற்றும் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கைக்கு தேவையான முன்நிபந்தனையாக

கருதுகிறார். பெண்களை சர்வாதிகாரிகளாகவும் அடிமைகளாகவும் வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் விளக்கியது, "அடிமைத்தனத்திற்கு அப்பால் ஒரு பக்கம் முழு அதிகாரமின்மை மற்றும் மறுபுறம் மொத்த அதிகாரத்தின் உறவாக அவள் பார்க்க அனுமதித்தது, மேலும் உடந்தை, எதிர்ப்பு மற்றும் ஏஜென்சி போன்ற சிக்கலான கேள்விகளுக்கான இடத்தைத் திறக்க அனுமதித்தது". வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் பற்றிய ஒரு பரிமாண புரிதல் அவரது ஆற்றல்மிக்க மற்றும் குறிப்பிட்ட பார்வைக்கு நியாயம் செய்ய முடியாது என்பதை ஆசிரியர் காட்டுகிறார். ஆணாதிக்க ஒடுக்குமுறை பற்றிய அனைத்து பாதுகாக்கக்கூடிய விமர்சனங்களுக்கும் அப்பால், வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் குடியுரிமைக்கான ஒரு மைய ஜனநாயகக் கொடுப்பனவாக தனிமனிதனின் இலட்சியத்தில் கவனம் செலுத்துகிறது. வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் மூலம் வரையப்பட்ட உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள், பர்க், ரூசோ, பெந்தாம், கான்ட் மற்றும் பிறருடன் ஒப்பிடுகையில், பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் விலங்குகளுக்கான உரிமைகள் பற்றிய விவாதத்தில் நியதி கிளாசிக்ஸ் மூலம் வாசகரின் எண்ணங்களை அனுபவிக்க அனுமதிக்கிறது.

நவீன காலத்தின் ஆரம்பகால பெண் தத்துவவாதிகளால் பரவலாக விவாதிக்கப்பட்ட தலைப்பாகிய குடியரசுவாதம் பற்றிய கட்டுரைகளுடன் தொகுப்பு முடிவடைகிறது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மேரி ஆஸ்டலுடன் இருந்து நூற்றாண்டின் இறுதி வரை, இங்கிலாந்தில் கேத்தரின் மெக்காலேயுடன் அல்லது பிரான்சில் ஒலிம்பே டி கௌஜஸ் மற்றும் சோஃபி டி க்ரூச்சி ஆகியோர் பகிரங்கமாக விவாதத்தில் பங்கு பெற்றனர், இந்த தலைப்பில் பெண்களின் பங்களிப்புகளின் வளமான விளைவு. பரவலாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. உண்மையில், பெண்களின் எழுத்துக்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாத வரையில் அரசியல் ஜனநாயக இயக்கத்தை திருப்திகரமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று கரேன் கிரீன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். குடியுரிமையின் பலன்களில் இருந்து திட்டமிட்டு விலக்கப்பட்டதற்கும், அவர்களின் குரல்கள் பறிக்கப்பட்டதற்கும் பெண்களின் எதிர்ப்பு அந்தக் காலத்தின் முக்கிய கருப்பொருளாகும், இது பெண்கள் மற்றும் ஆண் அறிவுஜீவிகளால் பகிரந்து கொள்ளப்பட்டது.

பிலிப் பெட்டிட், இச்சனின் நாடகமான எ டால்ஸ் ஹவுஸைப் பயன்படுத்தி திருமணத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் கேள்வி பற்றிய கருத்துக்களைத் தொடர்கிறார். சூசன் ஜேம்ஸ் வால்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் உரிமைகள் பற்றிய கருத்தாக்கத்தை தனது விண்டிகேஷன்

ஆஃப் தி ரைட்ஸ் அண்ட் தி விண்டிகேஷன் ஆஃப் தி ரைட்ஸ் ஆஃப் வுமன் ஆகியவற்றில் ஒரு பயனுள்ள ஒப்பீட்டை வழங்குகிறார். இரண்டாவது புத்தகம் உரிமைகள் என்ற கருத்தையே கருதவில்லை என்ற பொதுவான கூற்றுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில், ஜேம்ஸ், அரசியல் பகுதியில் பெண்களின் பிரிவினையின் குறிப்பிட்ட சூழலில் வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் என்ன உரிமைகளை தீர்மானிக்கிறது என்பதற்கான கருத்தியல் விளக்கத்தை வழங்குகிறார். வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் பற்றிய வாசகரின் முன்னோக்கு, வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் சுதந்திரம் பற்றிய குடியரசுக் கொள்கையின் செயல்பாட்டுக் கூறுகளாக இயற்கை உரிமைகள் மற்றும் இயற்கைச் சட்டங்களின் பங்கை அறிமுகப்படுத்தியதன் மூலம் விரிவடைகிறது. லீனா ஹால்டெனியஸ், அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் என்பது அடையாளப்பூர்வமானது அல்ல, மாறாக "அரசாங்கத்தில் நேரடிப் பங்குக்கான" கோரிக்கை என்று வலியுறுத்துவதன் மூலம் இந்தப் பகுதியை முடிக்கிறார்.

குறிப்பாக ஆசிரியர்களின் இறுதிப் பங்களிப்புகளில், ஆனால் புத்தகத்தின் பொதுவான கட்டமைப்பிலும், வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டின் தத்துவம் தற்போதைய விவாதங்களின் பின்னணியில், பெண்ணியவாதி மற்றும் பொது அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் முன்வைக்கப்படுகிறது. வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டை ஒரு ப்ரோட்டோ-பெமினிஸ்ட் அல்லது ஒரு பகுத்தறிவு பெண் விரோதியாக நிலைநிறுத்தும் பலனற்ற ஒரு பரிமாண விளக்கங்களின் திட்டத்தை இந்த தொகுப்பு கைவிடுகிறது. அவரது பெண்ணிய கருத்துக்கள் பரந்த பிரதிபலிப்பில் உட்பொதிக்கப்பட்டுள்ளன, இது அவரது ஆதாரங்களை மீண்டும் கிளாசிக்ஸுக்கு மீட்டெடுப்பதன் மூலம் தொடங்குகிறது, மேலும் அவரது எண்ணங்களை இயற்கை சட்டங்களின் குடியரசுக் கருத்துக்களுடன் நிலைநிறுத்துவதன் மூலம், குறிப்பிட்ட உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் பற்றிய கேள்விகளை அடையாளம் காண்பதில் அவரது கருத்துகளின் பொருத்தத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. சமூக மற்றும் அரசியல் ரீதியாக வேறுபட்ட சமூகம். மேலும், பெண்களின் தத்துவத்தை விளக்குவதன் அவசியத்தை இந்த தொகுப்பு காட்டுகிறது. இது வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்டை அறிவொளி காலத்தின் ஒரு ஊக்கமளிக்கும் எழுத்தாளராக உறுதிப்படுத்துகிறது, அதன் கருத்துக்கள் எதிர்கால கருத்துக்களை வரைகின்றன, அறிஞர்கள் அதன் பொருத்தத்தை மட்டுமே கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். பரந்த குடியரசு மற்றும் ஜனநாயக சூழலில் பெண்களின் பிரச்சினைகளின் முன்னோக்குகள், பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் சமத்துவ பங்கேற்பு பற்றிய அவரது எழுத்துக்களின்

முக்கியத்துவம், பெண்ணியத்திற்கும், எனவே ஒட்டுமொத்த அரசியல் விவாதத்திற்கும் பெருகிய முறையில் அவசியமாகிறது.

லூகி டபரெல்லி

லூகி டபரெல்லி சொசைட்டி ஆஃப் ஜீசஸின் இத்தாலிய ஜேசுட் அறிஞர் மற்றும் எதிர்ப்புரட்சியாளர் ஆவார், அவர் சமூக நீதி என்ற வார்த்தையை உருவாக்கி, துணைக் கொள்கைகளை விரிவுபடுத்தினார். சமூக ஒழுங்கு பற்றிய அவரது இயற்கை சட்டக் கோட்பாடு. அவர் இத்தாலிய அரசியல்வாதியான மாசிமோ டி அசெக்லியோவின் சகோதரர் ஆவார்.

அவரது தந்தை, செசரே, ஒரு காலத்தில் புனித சீக்கான சர்டினியாவின் விக்டர் இம்மானுவேல் I இன் தூதராக இருந்தார். மேலும் அவரது சகோதரர் மாசிமோ இத்தாலிய மாநில அமைச்சர்களில் ஒருவராக இருந்தார். அவர் சியானா மற்றும் டுரின் அதெனியோவில் பியாரிஸ்டுகளின் கீழ் கல்வி பயின்றார். அவர் சில மாதங்கள் பாரிஸில் உள்ள செயின்ட் சைரின் இராணுவப் பள்ளியில் பயின்றார், ஆனால் அவர் ஒரு சிப்பாயாக இருக்கவில்லை. அவர் 1814 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 12 ஆம் தேதி ரோமில் உள்ள இயேசுவின் சங்கத்தில் நுழைந்தார். லியோ XII ஆல் ஜேசுயிட்களுக்கு மறுசீரமைக்கப்பட்ட பின்னர் ரோமன் கல்லூரியின் முதல் ரெக்டராக இருந்தார். பலேர்மோவில் பதினாறு ஆண்டுகள் தத்துவம் கற்பித்தார்.

டபரெல்லி 1850 இல் Civiltà Cattolica என்ற பத்திரிகையை இணைத்து பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் எழுதினார். குறிப்பாக தொழில் புரட்சியால் ஏற்படும் பிரச்சனைகள் குறித்து அவர் கவலைப்பட்டார். அவர் தோமிசத்தின் தத்துவப் பள்ளியை புதுப்பிக்க ஒரு ஆதரவாளராக இருந்தார், மேலும் அவரது சமூக போதனைகள் போப் லியோ XIII இன் 1891 ஆம் ஆண்டு கலைக்களஞ்சியமான ரெரம் நோவாரம் (உழைக்கும் வர்க்கங்களின் நிலைமையில்) தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

1825 ஆம் ஆண்டில், தாமஸ் அக்வினாஸின் தத்துவம் புத்துயிர் பெற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார், ரெனே டெஸ்கார்ட்டின் அகநிலை தத்துவம் அறநெறி மற்றும் அரசியலில் வியத்தகு பிழைகளுக்கு வழிவகுக்கிறது என்று நினைத்தார். இயற்கை அறிவியலில் உள்ள பல்வேறு கருத்துக்கள் இயற்கையின் மீது எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது, மனிதநேயம் மற்றும் சமூகம் பற்றிய தெளிவற்ற மனோதத்துவ கருத்துக்கள் சமூக குழப்பத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்று அவர் நியாயப்படுத்தினார்.

ஐரோப்பாவில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தோன்றிய பெரும் சமூக மாற்றங்கள் குறித்து கத்தோலிக்க திருச்சபை இன்னும் தெளிவான தத்துவக் கண்ணோட்டத்தை உருவாக்கவில்லை, இது திருச்சபை படிநிலை மற்றும் பாமர மக்களிடையே பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பிரச்சனைக்கு விடையிறுக்கும் வகையில், தபரெல்லி இந்த சமூகப் பிரச்சனைகளுக்கு தோமிசத்தின் முறைகளை ஒத்திசைவான முறையில் பயன்படுத்தினார்.

1848 இன் சமூகப் புரட்சிகளுக்குப் பிறகு, சர்ச் தாராளவாத முதலாளிகளுக்கும் சோசலிஸ்டுகளுக்கும் இடையிலான மோதலில் நுழைய முடிவு செய்தது. அதுவரை, தேவாலயம் முதன்மையாக சவிசேஷ தொண்டு நடவடிக்கைகளை நம்பியிருந்தது. 1850 ஆம் ஆண்டில், அதுவரை தாராளவாதியாகவும் புரட்சியாளராகவும் இருந்த டபரெல்லி, கார்லோ மரியா குர்சியுடன் இணைந்து சிவில்லா கத்தோலிகாவை நிறுவுவதற்கு போப் பயஸ் IX ஆல் அனுமதி பெற்றார். குறிப்பாக, ஒழுக்கத்தை நேர்மறைச் சட்டத்திலிருந்து பிரிக்கும் போக்கை அவர் தாக்கினார், மேலும் சமூகத்தின் ஒற்றுமையை அழித்த மனசாட்சியின் கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரத்தின் "ஹெடரோடாக்ஸ் ஆவி".

அவரது முக்கிய யோசனைகளில் சமூக நீதி மற்றும் துணை ஆகியவை அடங்கும். அவர் சமூகத்தை தனிநபர்களின் ஒரு ஒற்றைக் குழுவாகக் கருதவில்லை, ஆனால் பல்வேறு நிலைகளின் துணைச் சமூகங்கள், தனிநபர்கள் இவற்றில் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். சமூகத்தின் ஒவ்வொரு மட்டத்திற்கும் உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் உள்ளன, அவை அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஆதரிக்கப்பட வேண்டும். சமூகத்தின் அனைத்து மட்டத்தினரும் பகுத்தறிவுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும், போட்டி மற்றும் மோதல்களை நாடக்கூடாது.

லூய்கி டபரெல்லியின் படைப்புகள்

அவரது தலையாய பணி, "சாகியோ டியோரெடிகோ டி டிரிட்டோ நேச்சரல் அபோஜியாடோ சல் ஃபேட்டோ", அதாவது. இ. "ஒரு வரலாற்று நிலைப்பாட்டில் இருந்து இயற்கை உரிமை பற்றிய ஒரு தத்துவார்த்த கட்டுரை" (2 தொகுதிகள், 7வது பதிப்பு, ரோம், 1883), ஒரு வகையில் நவீன சமூகவியலின் தொடக்கமாகும். இது ஜெர்மன் மொழியிலும் (ராடிஸ்பன், 1845) இரண்டு முறை பிரெஞ்சு மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது (டூர்னாய்,

1851; பாரிஸ், 1896). இங்கு கண்டத்தின் பழமைவாத வட்டங்களில் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாடு, சிவில் அரசாங்கத்தின் இயல்பான தோற்றம் குடும்பங்களின் குழுவின் ஆணாதிக்கத் தலைவர் மூலம் தந்தைவழி அதிகாரத்தை நீட்டிப்பதன் மூலம் உருவாகிறது. இந்த கட்டுரை பின்னர் "இயற்கை உரிமையில் ஒரு தொடக்க பாடநெறி" (6வது பதிப்பு, நேபிள்ஸ், 1860; பிரெஞ்சு, டூர்னாய், 1864; மற்றும் ஸ்பானிஷ், பாரிஸ், 1875) என சுருக்கப்பட்டது, இது ஒரு பாடப்புத்தகமாக பயன்பாட்டில் இருந்தது. மொடெனா பல்கலைக்கழகம். அடுத்தது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது அவருடைய "எசுமே க்ரிட்டிகோ டெக்லி ஆர்டினி ராப்ரெசென்டாடிவி நெல்லா சொசைட்டி மாடர்னா", அதாவது. இ. "நவீன சமுதாயத்தில் பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் விமர்சனப் பரிசோதனை" (2 தொகுதிகள், ரோம், 1854; ஸ்பானிஷ் மொழியில், மாட்ரிட், 1867). "தேசியம்" (ரோம், 1847), "மக்களின் இறையாண்மை" (பலேர்மோ, 1848; புளோரன்ஸ், 1849), மற்றும் "போர் மைதானங்கள்" (ஜெனோவா, 1847) ஆகியவற்றில் அவரது அற்புதமான மோனோகிராஃப்களைத் தவிர, அவர் கட்டுரைகளின் நீண்ட பட்டியலை விட்டுவிட்டார். சிவில்டா கத்தோலிகா முக்கியமாக அரசியல் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக உரிமைகள் பற்றிய பாடங்கள், அத்துடன் உறவினர் தலைப்புகளில் புத்தக மதிப்புரைகளின் சமமான நீண்ட பட்டியல், அவை கடுமையான மற்றும் ஊடுருவும் கட்டுரைகள்.

அலகு - IV

ஜெர்மி பெந்தாமின் அரசியல் சிந்தனை

ஜெர்மி பெந்தம் ஆங்கிலோ-அமெரிக்கன் சட்டத் தத்துவத்தில் ஒரு முன்னணிக் கோட்பாட்டாளர் ஆவார், மேலும் utilitarianism எனப்படும் நெறிமுறைக் கோட்பாட்டின் நிறுவனர்களில் ஒருவர். . ஜெர்மி பெந்தம் ஒரு ஆங்கில தத்துவஞானி மற்றும் 15 பிப்ரவரி 1745 இல் ஹவுண்ட்ச்சில் பிறந்தார் மற்றும் ஜூன் 6 ஆம் ஆண்டு 1832 வரை வாழ்ந்தார். அவர் 7 இல் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் பள்ளியிலும், 12 வயதில் ஆக்ஸ்போர்டில் உள்ள குயின்ஸ் கல்லூரியிலும் நுழைந்தார் மற்றும் சட்டம் படிக்க லிங்கனின் விடுதியில் அனுமதிக்கப்பட்டார். அவர் வழக்கறிஞரின் மகன் மற்றும் பேரன் என்றாலும், அவர் வழக்கறிஞராக இருக்கவில்லை. ஐரோப்பிய அறிவொளியின் முக்கிய சிந்தனையாளர்களின் படைப்புகள் (பெக்காரியா, ஹெல்வெட்டியஸ், டிடெரோட், டி'அலெம்பெர்ட் மற்றும் வால்டேரி ஆகியோரின் படைப்புகள் மூலம்) மற்றும் லாக் மற்றும் ஹியூம் ஆகியோரின் படைப்புகள் மீதான அவரது அன்பும் வெளிப்படும் அவரை நடைமுறைக்கு பதிலாக சீர்திருத்தவாதியாக தேர்வு செய்ய வழிவகுத்தது. சட்டம். இருப்பினும், அவர் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தாவிட்டாலும், அவர் சட்டத்தின் தத்துவத்தில் இருந்தார், மேலும் அவர் ஏற்கனவே உள்ள சட்டங்கள் மற்றும் இயற்கை சட்டத்தின் பல்வேறு கணக்குகளை விமர்சிப்பதற்கும் சட்ட சீர்திருத்தங்களை வலுவாக வாதிடுவதற்கும் நிறைய நேரம் செலவிட்டார்.

ஜெர்மி பெந்தம் ஒரு பெரிய சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மாற்றத்தின் போது வாழ்ந்தார். இவ்வாறு அவரது படைப்புகளில் பிரதிபலிக்கிறது: தொழில்துறை புரட்சிகள் பற்றிய பிரச்சினைகள், அவை பாரிய பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தின் எழுச்சி மற்றும் பிரான்சில் ஏற்பட்ட புரட்சிகள். ஜெர்மி பெந்தம் தீவிர ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார் மற்றும் ஒரு நாளைக்கு எட்டு முதல் பன்னிரண்டு மணி நேரம் வரை படிக்கவும் எழுதவும் செலவிடுகிறார். உயிருடன் இருந்தபோது அவரது செல்வாக்கு அதிகம் இல்லை என்றாலும், அவர் ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில், மற்றும் ஜான் ஆஸ்டின் மற்றும் பிற பின்தொடர்பவர்களிடம் செல்வாக்கு செலுத்தினார்.

பெந்தாமின் அரசியல் கருத்துக்களுக்கு நிறைய தவறான விளக்கங்களும் போட்டிகளும் இருந்தாலும், தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் நல்வாழ்வைப் பாதுகாப்பதில் அரசாங்கத்தின் பங்கிற்கு அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய ஒரு முக்கியமான தாராளவாத சிந்தனையாளர் பெந்தம், அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்தைப் பற்றிய வலுவான சந்தேகம் கொண்டவர். நன்மை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் வாகனம். சமூக நிறுவனங்களைச் சீர்திருத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பல்வேறு நடைமுறைக் கருத்துக்களை முன்மொழிவதற்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு சிந்தனையாளர் அவர்.

ஜே. பெந்தாமின் முக்கிய படைப்புகள்

- அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதி
- அறநெறிகள் மற்றும் சட்டங்களின் கோட்பாடுகளுக்கு ஒரு அறிமுகம்

அவரது அரசியல் சிந்தனையின் மைய நிலை

இன்பம் மற்றும் துன்பம் பற்றிய கருத்து ஜெர்மி பெந்தாமின் அரசியல் சிந்தனையில் ஒரு மைய நிலையை ஆக்கிரமித்துள்ளது, இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் அளவிட முடியும் மற்றும் எந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும், எதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்க அல்லது தீர்மானிக்க பயன்படுத்த முடியும் என்று அவர் நம்புகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, இன்பமும் துன்பமும் புறநிலை நிலைகள் மற்றும் அவற்றின் தீவிரம், காலம், உறுதிப்பாடு, அருகாமை, கருவுறுதல் மற்றும் தூய்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அளவிடப்படலாம், இது ஒரு செயல்பாடு அல்லது நிலையை புறநிலை நிர்ணயம் செய்வதற்கும் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடுவதற்கும் சாத்தியமாக்கும்.

அவரது அரசியல் சிந்தனையின் மையமும் தனிமனிதன் உயர்ந்தவன் என்ற நம்பிக்கை. "தனி மனிதன் மதிப்புகளின் ஆதாரமாகவும், உயர்ந்த மதிப்புகளாகவும் கருதப்படுகிறான்." தனிநபர் என்பது இறுதி மதிப்புகள் என்று பொருள். இந்த நம்பிக்கையின் விளைவாக, பெந்தம் மனிதனின் இயல்பை மற்றவர்களுடனான அவரது சமூக உறவின் உதவியின்றி விவரிக்க முடியும் என்று கருதுகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, உறவு மற்றும் சமூகம் பற்றிய யோசனை கற்பனையான கருத்துக்கள்.

பெந்தாமின் தார்மீகத் தத்துவம் மற்றும் அரசியல் சிந்தனையின் அடிப்படையாக மூன்று பொருட்கள் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன, அவை:

1. மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியின் கொள்கை
2. உலகளாவிய அகங்காரம்
3. ஒருவரின் ஆர்வங்களை மற்றவர்களுடன் செயற்கையாக அடையாளம் காணுதல்.

மனித இயல்பு

ஜெர்மி பெந்தம் ஒரு உளவியல் ஹெடோனிஸ்ட். எந்தச் செயலையும் தொடர்வதற்கான தார்மீக நியாயம் இன்பம் என்ற நிலைப்பாடு ஹெடோனிசம் ஆகும். இரண்டு வடிவங்கள் உள்ளன: நெறிமுறை ஹெடோனிசம் மற்றும் உளவியல் ஹெடோனிசம். எத்திகல் ஹெடோனிசம் என்பது தார்மீக ரீதியாக நியாயப்படுத்தப்படும் ஒரே செயல் இன்பத்தைத் தரும் செயலாகும்; வலியை உருவாக்கும் எந்த செயலையும் தவிர்க்க வேண்டும். மறுபுறம், உளவியல் ஹெடோனிசம் என்பது ஒரு விளக்கக் கோட்பாடாகும், இது மனிதர்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதை விளக்க முயல்கிறது. மனிதர்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் இன்பத்தையே எப்போதும் கடைப்பிடிக்கும் இயல்பு இருக்கிறது என்பது நிலை.

பெந்தம் இயற்பியல் விதிகள் மூலம் இயற்கையை விளக்குவது போல் மனித இயல்பை இன்பம் மற்றும் துன்பம் ஆகிய இரண்டு முதன்மை நோக்கங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நம்புகிறார். பெந்தாமின் கூற்றுப்படி, "இயற்கை மனிதகுலத்தை இரண்டு இறையாண்மையுள்ள எஜமானர்களின் ஆளுகையின் கீழ் வைத்துள்ளது, வலி மற்றும் இன்பம். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதும் அவர்கள் மட்டுமே. ஒருபுறம் சரி மற்றும் தவறுகளின் தரநிலை, மறுபுறம் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளின் சங்கிலி அவர்களின் சிம்மாசனத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் செய்யும் எல்லாவற்றிலும், நாம் சொல்வதிலும், நாம் நினைப்பதிலும் அவை நம்மை ஆள்கின்றன..." ஆகவே, இந்த நிலையில் இருந்து, பெந்தம் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது, மனிதர்கள் தங்கள் துன்பம் அல்லது மகிழ்ச்சியைக் கருத்தில் கொள்வதைத் தவிர வேறு எந்த செயலையும் செய்ய முடியாது. அவர்களிடம் கொண்டு வரும்.

ஒரு உளவியல் ஹெடோனிஸ்டாகக் கருதப்படுவதைத் தவிர. ஜே. பெந்தம் ஒரு உளவியல் அகங்காரவாதியாகவும் கருதப்படலாம். உளவியல் அகங்காரம் என்பது மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த நலன்களைப் பின்தொடரும் இயல்புடையவர்கள் என்ற நிலைப்பாடு. அவரைப் பொறுத்தவரை, "சமூக நலனை விட சுயநல ஆர்வமே முதன்மையானது. ஒவ்வொரு நபரின் சொந்த நலன்கள் மற்ற அனைத்து நபர்களின் நலன்களையும் விட அதிகமாக உள்ளது." எனவே, அவரது நம்பிக்கையில், மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த நலன்களைப் பின்தொடர்பவர்கள். இந்த அடிப்படை மற்றும் காரணம் மனிதர்களுக்கு இயற்கையின் இந்த விதிக்கு உட்பட்டது.

பயன்பாட்டுவாதம்

பெந்தம் வெற்றிபெறும் ஒரு கோட்பாடு, பயன்வாதக் கோட்பாடு ஆகும். "நல்லது என்பது பயன் அல்லது மகிழ்ச்சியின் மிகப்பெரிய அளவு, அதாவது சம்பந்தப்பட்ட அனைவரின் மகிழ்ச்சியின் கூட்டுத்தொகை, உரிமை, அல்லது அடிப்படைக் கடமை, எவ்வளவு நல்லதை உருவாக்குவது நாம் செயல்படும் போதெல்லாம் சாத்தியம்." வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு செயல் அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு அதிக எண்ணிக்கையிலான இன்பத்தை அல்லது மகிழ்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது என்றால் அது தார்மீக ரீதியாக சரியானது. பயன்பாட்டின் மூலம், பெந்தம் வெறுமனே விஷயங்கள் எந்த அளவிற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் இன்பத்தின் இருப்பு மற்றும் வலியின்மை பற்றிய மிகப்பெரிய அளவிலான மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும் திறனைக் குறிப்பிடுகிறார்.

சமூகத்தில் தனிநபர்தான் மிக முக்கியமானவர் என்று பெந்தம் நம்பினாலும், தனிநபர்கள் பொது மகிழ்ச்சியைத் தொடருவார்கள் என்று அவர் நம்புகிறார், ஏனென்றால் மற்றவர்களின் ஆர்வம் அவர்களுடன் பிரிக்கமுடியாத வகையில் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்கு நிகரான மதிப்புள்ளவன் என்று யூட்டிவிட்டி கொள்கை முன்வைக்கிறது, எனவே பயனைக் கணக்கிடுவதில் எந்த மனிதனின் ஆர்வமும் கால்குலவைப் பயன்படுத்துவதற்காக யாரையும் மீறாது.

சட்ட அமைப்பு

பெந்தம் "தத்துவ தீவிரவாதிகள்" என்று அழைக்கப்படுபவர்களில் ஒருவராக வகைப்படுத்தப்படுகிறார். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இங்கிலாந்தின் பல சமூகப் பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம், பழமையான சட்ட அமைப்பு மற்றும் நவீன முதலாளித்துவ நிறுவனங்களுக்கு எதிராகப் பரம்பரை நிலம் படைத்தவர்கள் பொருளாதாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியதே இந்தக் குழுவின் மைய நிலைப்பாடாகும். பெந்தாமைப் பொறுத்தவரை, ஒழுக்கங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் கொள்கைகள் அரசியலையும் சட்டத்தையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன, மேலும் இது மனித இயல்பைப் பற்றிய தெளிவான புரிதல் தேவைப்படும் அரசியல் சீர்திருத்தங்களைச் செய்கிறது. சட்டத்தில் சர் வில்லியம் பிளாக்ஸ்டோனின் பாரம்பரியத்தை பாதுகாப்பதை பெந்தம் விமர்சித்தார், மேலும் பொறுப்பு மற்றும் தண்டனையை நிர்ணயிக்கும் செயல்முறையின் பகுத்தறிவு திருத்தம் மற்றும் ஒப்பந்தத்தின் விரிவான சுதந்திரத்திற்காக வாதிட்டார். இதைச் செய்தால், அது சமூகத்திற்கும் தனிமனிதனுக்கும் சாதகமாக இருக்கும் என்று அவர் நம்புகிறார்.

ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில் (1806–1873)

ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில் (20 மே 1806 - 7 மே 1873) ஒரு ஆங்கிலேய தத்துவவாதி, அரசியல் பொருளாதார நிபுணர், அரசியல்வாதி மற்றும் அரசு ஊழியர் ஆவார். கிளாசிக்கல் தாராளமய வரலாற்றில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க சிந்தனையாளர்களில் ஒருவரான அவர், சமூகக் கோட்பாடு, அரசியல் கோட்பாடு மற்றும் அரசியல் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் பரவலாகப் பங்களித்தார். "பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க ஆங்கிலம் பேசும் தத்துவஞானி" என்று ஸ்டான்ஃபோர்ட் என்சைக்ளோபீடியா ஆஃப் பிலாசுபியால் அழைக்கப்பட்ட அவர், வரம்பற்ற அரசு மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற்கு எதிராக தனிமனிதனின் சுதந்திரத்தை நியாயப்படுத்துவதாக சுதந்திரம் கருதினார். மில், அவரது முன்னோடியான ஜெர்மி பெந்தம் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு நெறிமுறைக் கோட்பாடான பயன்பாட்டுவாதத்தின் ஆதரவாளராக இருந்தார். விஞ்ஞான முறையின் ஆய்வுக்கு அவர் பங்களித்தார், இருப்பினும் தலைப்பு பற்றிய அவரது அறிவு மற்றவர்களின் எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது, குறிப்பாக வில்லியம் வீவெல், ஜான் ஹெர்ஷல் மற்றும் அகஸ்டே காம்டே மற்றும் அலெக்சாண்டர் பெய்ன் மில்லுக்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சி. அவர் Whewell உடன் எழுத்துப்பூர்வ விவாதத்தில் ஈடுபட்டார். லிபரல் கட்சியின் உறுப்பினரும், ஆரம்பகால பெண்ணியப் படைப்பான தி சப்ஜெகூன் ஆஃப் வுமன் எழுதிய மில், 1832 இல் ஹென்றி ஹண்ட்டிற்குப் பிறகு பெண்களின் வாக்குரிமைக்கு அழைப்பு விடுத்த இரண்டாவது பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் ஆவார்.

ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில் பென்டன்வில்லில் 13 ரோட்னி தெருவில் பிறந்தார், பின்னர் தலைநகரின் விளிம்பில் மற்றும் இப்போது மத்திய லண்டனில், ஹாரியட் பாரோ மற்றும் ஸ்காட்டிஷ் தத்துவவாதி, வரலாற்றாசிரியர் மற்றும் பொருளாதார நிபுணர் ஜேம்ஸ் மில் ஆகியோரின் மூத்த மகனாகப் பிறந்தார். ஜான் ஸ்டூவர்ட் ஜெர்மி பெந்தம் மற்றும் பிரான்சிஸ் பிளேஸ் ஆகியோரின் ஆலோசனை மற்றும் உதவியுடன் அவரது தந்தையால் கல்வி கற்றார். அவருக்கு மிகவும் கடுமையான வளர்ப்பு வழங்கப்பட்டது, மேலும் அவரது உடன்பிறந்தவர்களைத் தவிர அவரது சொந்த வயது குழந்தைகளுடன் தொடர்புகொள்வதிலிருந்து வேண்டுகோள்பற்றி பாதுகாக்கப்பட்டார். அவரது தந்தை, பெந்தாமைப் பின்பற்றுபவரும், சங்கவாதத்தைப்

பின்பற்றுபவருமானவர், அவரும் பெந்தமும் இறந்த பிறகு, பயனுறுதிக்கான காரணத்தையும் அதைச் செயல்படுத்துவதையும் ஒரு மேதை அறிவுத்திறனை உருவாக்குவதே அவரது வெளிப்படையான நோக்கமாக இருந்தது.

மில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க முன்சூட்டிய குழந்தை. அவர் தனது சுயசரிதையில் தனது கல்வியை விவரிக்கிறார். மூன்று வயதில் அவருக்கு கிரேக்கம் கற்பிக்கப்பட்டது. எட்டு வயதிற்குள், அவர் ஈசாப்பின் கட்டுக்கதைகள், செனோபோனின் அனாபாசிஸ் மற்றும் ஹெரோடோடஸ் முழுவதையும் படித்தார், மேலும் லூசியன், டியோஜெனெஸ் லார்டியஸ், ஐசோக்ரடீஸ் மற்றும் பிளாட்டோவின் ஆறு உரையாடல்களை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் ஆங்கிலத்தில் நிறைய வரலாற்றைப் படித்தார் மற்றும் கணிதம், இயற்பியல் மற்றும் வானியல் ஆகியவற்றைக் கற்பித்தார்.

எட்டு வயதில், மில் லத்தீன், யூக்ளிட்டின் படைப்புகள் மற்றும் இயற்கணிதம் ஆகியவற்றைப் படிக்கத் தொடங்கினார், மேலும் குடும்பத்தின் இளைய குழந்தைகளுக்கு பள்ளி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அவரது முக்கிய வாசிப்பு இன்னும் சரித்திரமாக இருந்தது, ஆனால் அவர் பொதுவாக கற்பிக்கப்பட்ட அனைத்து லத்தீன் மற்றும் கிரேக்க ஆசிரியர்களையும் கடந்து சென்றார், மேலும் பத்து வயதிற்குள் பிளேட்டோ மற்றும் டெமோஸ்தீனையை எளிதாக படிக்க முடிந்தது. மில்லுக்குப் படிப்பதும் கவிதைகள் இயற்றுவதும் முக்கியம் என்று அவனுடைய தந்தையும் நினைத்தார். அவரது ஆரம்பகால கவிதை அமைப்புகளில் ஒன்று இலியட்டின் தொடர்ச்சியாகும். ஓய்வு நேரத்தில் அவர் இயற்கை அறிவியல் மற்றும் டான் குயிக்சோட் மற்றும் ராபின்சன் க்ரூஸோ போன்ற பிரபலமான நாவல்களைப் படித்து மகிழ்ந்தார்.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் வரலாறு

அவரது தந்தையின் படைப்பு, பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் வரலாறு, 1818 இல் வெளியிடப்பட்டது; அதன்பிறகு, ஏறக்குறைய பன்னிரண்டாவது வயதில், மில் ஸ்காலஸ்டிக் லாஜிக் பற்றிய முழுமையான ஆய்வைத் தொடங்கினார், அதே நேரத்தில் அரிஸ்டாட்டிலின் தர்க்கக் கட்டுரைகளை அசல் மொழியில் படித்தார். அடுத்த ஆண்டில் அவர் அரசியல் பொருளாதாரத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார் மற்றும் ஆடம் ஸ்மித் மற்றும் டேவிட்

ரிக்கார்டோ ஆகியோரை அவரது தந்தையுடன் படித்தார், இறுதியில் உற்பத்தி காரணிகள் பற்றிய அவர்களின் பாரம்பரிய பொருளாதார பார்வையை முடித்தார். 1821 ஆம் ஆண்டில் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் கூறுகளை எழுதுவதற்கு மில்லின் தினசரி பொருளாதார பாடங்கள் அவரது தந்தைக்கு உதவியது. இருப்பினும், புத்தகத்திற்கு மக்கள் ஆதரவு இல்லை. தனது தந்தையின் நெருங்கிய நண்பராக இருந்த ரிக்கார்டோ, அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றி பேசுவதற்காக இளம் மில்லை தனது வீட்டிற்கு வாக்கிங் வருமாறு அழைத்தார்.

பதினான்கு வயதில், மில் பிரான்சில் ஜெர்மி பெந்தாமின் சகோதரர் சர் சாமுவேல் பெந்தாமின் குடும்பத்துடன் மற்றும் ஜார்ஜ் என்சோரின் நிறுவனத்தில் ஒரு வருடம் தங்கியிருந்தார், பின்னர் தாமஸ் மால்தஸின் அரசியல் பொருளாதாரத்திற்கு எதிராக தனது விவாதத்தைத் தொடர்ந்தார். அவர் கண்ட மலைக் காட்சிகள் மலை நிலப்பரப்புகளை வாழ்நாள் முழுவதும் சுவைக்க வழிவகுத்தது. பிரெஞ்சுக்காரர்களின் கலகலப்பான மற்றும் நட்பான வாழ்க்கை முறையும் அவர் மீது ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. Montpellier இல், அவர் வேதியியல், விலங்கியல், Faculté des Sciences தர்க்கம், அத்துடன் உயர் கணிதத்தில் ஒரு பாடத்தை எடுத்து குளிர்கால படிப்புகளில் கலந்து கொண்டார். பிரான்ஸிலிருந்து வந்து செல்லும் போது, பாரிஸில் மில்லின் தந்தையின் நண்பரான புகழ்பெற்ற பொருளாதார நிபுணர் ஜீன் பாப்டிஸ்ட் சேயின் வீட்டில் சில நாட்கள் தங்கியிருந்தார். அங்கு அவர் லிபரல் கட்சியின் பல தலைவர்களையும், ஹென்றி சேயின்-சைமன் உட்பட மற்ற குறிப்பிடத்தக்க பாரிசியர்களையும் சந்தித்தார்.

மில் பல மாதங்கள் சோகத்தை அனுபவித்தார் மற்றும் இருபது வயதில் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அவரது சுயசரிதையின் அத்தியாயம் v இன் தொடக்கப் பத்திகளின்படி, அவர் தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளான ஒரு நீதியான சமூகத்தை உருவாக்குவது உண்மையில் அவரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யுமா என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக் கொண்டார். அவரது இதயம் "இல்லை" என்று பதிலளித்தது, மேலும் இந்த இலக்கை நோக்கி பாடுபடுவதில் அவர் மகிழ்ச்சியை இழந்தார். இறுதியில், வில்லியம் வேர்ட்ஸ்வொர்த்தின் கவிதை, அழகு மற்றவர்களுக்கு இரக்கத்தை உருவாக்குகிறது மற்றும் மகிழ்ச்சியைத் தூண்டுகிறது என்பதை அவருக்குக் காட்டியது. புதுப்பிக்கப்பட்ட வீரியத்துடன், அவர் ஒரு

நீதியான சமுதாயத்தை நோக்கி தொடர்ந்து பணியாற்றினார், ஆனால் பயணத்திற்கான அதிக விருப்பத்துடன். இது அவரது சிந்தனையில் மிக முக்கியமான மாற்றங்களில் ஒன்றாக அவர் கருதினார். உண்மையில், அவருக்கும் அவரது தந்தைக்கும் இடையிலான பல வேறுபாடுகள் இந்த விரிவாக்கப்பட்ட மகிழ்ச்சியின் மூலத்திலிருந்து தோன்றியவை.

1830 களின் முற்பகுதியில் தாமஸ் கார்லைலை லண்டன் விஜயத்தின் போது சந்தித்தார், இருவரும் விரைவில் தோழர்களாகவும் நிருபர்களாகவும் ஆனார்கள். மில் தனது சொந்த செலவில் கார்லைலின் படைப்புகளை அச்சிட முன்வந்தார் மற்றும் கார்லைலை தனது பிரெஞ்சு புரட்சியை எழுத ஊக்குவித்தார், அதற்கான பொருட்களை அவருக்கு வழங்கினார். மார்ச் 1835 இல், முடிக்கப்பட்ட முதல் தொகுதியின் கையெழுத்துப் பிரதி மில்லின் வசம் இருந்தபோது, மில்லின் வீட்டுப் பணிப்பெண் அறியாமல் அதை டிண்டராகப் பயன்படுத்தினார், "சில மூன்று அல்லது நான்கு இலைகளைத் தவிர" அனைத்தையும் அழித்தார். அதிர்ச்சியடைந்த மில் கார்லைலுக்கு £200 (2021 இல் £17,742.16) இழப்பீடாக வழங்கியது (கார்லைல் £100 மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்வார்). சித்தாந்த வேறுபாடுகள் 1840 களில் நட்பை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும், இருப்பினும் மில் மீதான கார்லைலின் ஆரம்பகால செல்வாக்கு அவரது பிற்கால சிந்தனைக்கு வண்ணம் தீட்டியது.

நவம்பர் 1841 இல் மில் முதன்முதலில் காம்டேவைத் தொடர்புகொண்டதிலிருந்து, பாசிடிவிசம் மற்றும் சமூகவியலின் நிறுவனரான அகஸ்டே காம்டேவுடன் மில் பேனா நட்பில் ஈடுபட்டிருந்தார். நவீன சமூகவியலை விட காம்டேவின் சமூகவியல் அறிவியலின் ஆரம்பகால தத்துவமாக இருந்தது. காம்டேயின் பாசிடிவிசம் மில்லை இறுதியில் பென்தாமின் உளவியல் அகங்காரத்தை நிராகரிக்க தூண்டியது மற்றும் பென்தாமின் குளிர்ச்சியான, மனித இயல்பு பற்றிய சுருக்கமான பார்வை சட்டம் மற்றும் அரசியலில் கவனம் செலுத்தியது, மாறாக காம்டேவின் மனித இயல்பின் மிகவும் நேசமான பார்வைக்கு ஆதரவாக வரலாற்று உண்மைகளை மையமாகக் கொண்டு மேலும் மனிதர்களை நோக்கிச் சென்றது. அவர்களின் அனைத்து சிக்கல்களிலும்.

சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்தின் முப்பத்தொன்பது கட்டுரைகளுக்கு குழுசேர மறுத்த ஒரு இணக்கமற்றவராக, மில் ஆகஸ்டேபோர்டு பல்கலைக்கழகம் அல்லது கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க தகுதி பெறவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவர் தனது தந்தையைப் பின்தொடர்ந்து கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தில் பணியாற்றினார், மேலும் லண்டனில் உள்ள

பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் முதல் நீதித்துறை பேராசிரியரான ஜான் ஆஸ்டினின் விரிவுரைகளைக் கேட்கச் சென்றார். அவர் 1856 இல் அமெரிக்க கலை மற்றும் அறிவியல் அகாடமியின் வெளிநாட்டு கௌரவ உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஜே.எஸ். மில்ஸ் தொழில்

கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் காலனித்துவ நிர்வாகியாக மில்லின் வாழ்க்கை 1823 இல் அவருக்கு 17 வயதாக இருந்தபோது இருந்து 1858 வரை நீடித்தது, இந்தியாவில் உள்ள நிறுவனத்தின் பிரதேசங்கள் நேரடியாக மகுடத்தால் இணைக்கப்பட்டு, இந்தியாவின் நேரடி மகுடக் கட்டுப்பாட்டை நிறுவியது. 1836 ஆம் ஆண்டில், அவர் நிறுவனத்தின் அரசியல் துறைக்கு பதவி உயர்வு பெற்றார், அங்கு அவர் சுதேச மாநிலங்களுடனான நிறுவனத்தின் உறவுகள் தொடர்பான கடிதப் பரிமாற்றத்திற்குப் பொறுப்பேற்றார், மேலும் 1856 இல், இறுதியாக இந்திய கடிதத் தேர்வாளர் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டார். ஆன் லிபர்ட்டி, தலையீடு இல்லாமை பற்றிய சில வார்த்தைகள் மற்றும் பிற படைப்புகளில், "ஒரு காட்டுமிராண்டித்தனமான மக்களுக்கு எதிரான எந்தவொரு நடத்தையையும் தேசங்களின் சட்டத்தை மீறுவதாக வகைப்படுத்துவது, அவ்வாறு பேசுவர் ஒருபோதும் விஷயத்தை கருத்தில் கொள்ளவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது. ." (இருப்பினும், மில் உடனடியாக "அறநெறியின் சிறந்த கொள்கைகளை மீறுவதாக இருக்கலாம்" என்று கூறினார்.) இந்தியா போன்ற இடங்களை மில் அவர்களின் பார்வையில் ஒரு காலத்தில் முற்போக்கானதாகக் கருதினார், ஆனால் இப்போது அவற்றின் வளர்ச்சியில் தேக்கமடைந்துள்ளனர்; இந்த பிராந்தியங்கள் ஒரு வகையான "பரோபகார சர்வாதிகாரத்தின் மூலம் ஆளப்பட வேண்டும்... இறுதியில் முன்னேற்றம் இருந்தால்" என்று அவர் கருத்து தெரிவித்தார். கிரவுன் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் பிரதேசங்களை நேரடியாகக் கட்டுப்படுத்த முன்மொழிந்தபோது, மில் நிறுவன ஆட்சியைப் பாதுகாக்கும் பணியை மேற்கொண்டார் மற்றும் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளில் இந்திய நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகள் பற்றிய குறிப்பாணை எழுதினார். இந்தியக் கவுன்சிலில் அவருக்கு இடம் வழங்கப்பட்டது, இது இந்தியாவின் புதிய மாநிலச் செயலாளருக்கு ஆலோசனை வழங்க உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பாகும், ஆனால் இந்தியாவில் புதிய நிர்வாக முறையை ஏற்கவில்லை என்று கூறி மறுத்துவிட்டார்.

1851 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21 ஆம் தேதி, மில் ஹாரியட் டெய்லரை 21 வருட நெருங்கிய நட்புக்குப் பிறகு மணந்தார். டெய்லர் அவர்கள் சந்தித்தபோது திருமணம் செய்து கொண்டார், மேலும் அவர்களது உறவு நெருக்கமாக இருந்தது, ஆனால் அவரது முதல் கணவர் 1849 இல் இறப்பதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் கற்புடையவர் என்று பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. 1851 இல் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு முன் இந்த ஜோடி இரண்டு ஆண்டுகள் காத்திருந்தது. அவரது சொந்த உரிமையில், டெய்லர் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். நட்பு மற்றும் திருமணத்தின் போது மில்லின் வேலை மற்றும் யோசனைகள். டெய்லருடனான அவரது உறவு, மில்லின் பெண்கள் உரிமைகளுக்கான வாதத்தை வலுப்படுத்தியது. குடும்ப வன்முறைக்கு எதிரான தனது நிலைப்பாட்டில், மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளுக்காக அவர் "முக்கியமாக என் மனைவிக்கு ஒரு அமானுயென்சிஸ்" என்று கூறினார். அவர் அவரது மனதை ஒரு "சரியான கருவி" என்று அழைத்தார், மேலும் அவர் "ஆசிரியருக்குத் தெரிந்த அனைவரிலும் மிகவும் தகுதியானவர்" என்று கூறினார். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு வெளியிடப்பட்ட ஆன் லிபர்ட்டியின் இறுதித் திருத்தத்தில் அவரது செல்வாக்கை அவர் மேற்கோள் காட்டினார். டெய்லர் 1858 இல், மில்லுக்கு திருமணமாகி ஏழு வருடங்கள் கழித்து, கடுமையான நுரையீரல் நெரிசலால் இறந்தார்.

1865 மற்றும் 1868 ஆம் ஆண்டுகளில் மில் செயின்ட் ஆண்ட்ரூஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் லார்ட் ரெக்டராக பணியாற்றினார். 1867 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 1 ஆம் தேதி பல்கலைக்கழகத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அவரது தொடக்க உரையில், "நல்ல மனிதர்கள் பார்த்து ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதை விட, கெட்ட மனிதர்கள் தங்கள் முனைகளைத் திசைதிருப்ப வேறு எதுவும் தேவையில்லை" என்று இப்போது பிரபலமான (ஆனால் பெரும்பாலும் தவறாகக் கூறப்படும்) கருத்தைக் கூறினார். அந்த மில் அந்த வாக்கியத்தை முகவரியில் சேர்த்தது வரலாற்றுப் பதிவாகும், ஆனால் அது முற்றிலும் அசல் நுண்ணறிவை வெளிப்படுத்தியதாக இல்லை. அதே காலகட்டத்தில், 1865-68, அவர் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் நகரத்தின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் (MP) இருந்தார். அவர் லிபரல் கட்சியில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் எம்.பி.யாக இருந்த காலத்தில், மில் அயர்லாந்தின் மீதான சுமைகளை குறைக்க வாதிட்டார். 1866 ஆம் ஆண்டில், பாராளுமன்ற வரலாற்றில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்த முதல் நபர் ஆனார், அடுத்தடுத்த விவாதத்தில் இந்த நிலைப்பாட்டை தீவிரமாக பாதுகாத்தார். தொழிலாளர்

சங்கங்கள் மற்றும் பண்ணை கூட்டுறவுகள் போன்ற சமூக சீர்திருத்தங்களின் வலுவான வக்கீலாகவும் ஆனார். பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் மீதான பரிசீலனைகளில், அவர் பாராளுமன்றத்தின் பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் மற்றும் வாக்கெடுப்பு, குறிப்பாக விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம், ஒற்றை மாற்றக்கூடிய வாக்கு மற்றும் வாக்குரிமை நீட்டிப்புக்கு அழைப்பு விடுத்தார். ஏப்ரல் 1868 இல், அவர் ஒரு காமன்ஸ் விவாதத்தில் மோசமான கொலை போன்ற குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனையை தக்கவைத்துக் கொள்ள விரும்பினார்; அதன் ஒழிப்பு "நாட்டின் பொது மனதில் ஒரு பெண்மை" என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

அவர் 1867 இல் அமெரிக்க தத்துவ சங்கத்தின் உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அவர் தத்துவஞானி பெர்ட்ரான்ட் ரஸ்ஸலுக்கு காட்பாதர் ஆவார். மதம் பற்றிய அவரது பார்வையில், மில் ஒரு அஞ்ஞானவாதி மற்றும் ஒரு சந்தேகவாதி. மில் 1873 ஆம் ஆண்டில் தனது 67 வது பிறந்தநாளுக்கு பதின்மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு இறந்தார், பிரான்சின் அவிக்னானில் எரிசிபெலாஸால் இறந்தார், அங்கு அவரது உடல் அவரது மனைவியுடன் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

படைப்புகள் மற்றும் கோட்பாடுகள்

ஒரு சிஸ்டம் ஆஃப் லாஜிக்

மில் அறிவியல் முறை பற்றிய விவாதத்தில் சேர்ந்தார், இது ஜான் ஹெர்ஷலின் 1830 ஆம் ஆண்டு வெளியான இயற்கை தத்துவம் பற்றிய ஆரம்ப சொற்பொழிவைத் தொடர்ந்தது, இது அறியப்பட்டதிலிருந்து அறியப்படாத வரை தூண்டக்கூடிய பகுத்தறிவை உள்ளடக்கியது, குறிப்பிட்ட உண்மைகளில் பொதுவான சட்டங்களைக் கண்டறிந்து இந்த சட்டங்களை அனுபவபூர்வமாக சரிபார்த்தது. வில்லியம் வீவெல் தனது 1837 ஆம் ஆண்டு இண்டக்டிவ் சயின்சஸ் வரலாற்றில், ஆரம்ப காலத்திலிருந்து நிகழ்காலம் வரை இதை விரிவுபடுத்தினார், அதைத் தொடர்ந்து 1840 ஆம் ஆண்டில் தி ஃபிலாசபி ஆஃப் தி இண்டக்டிவ் சயின்சஸ், அவர்களின் வரலாற்றின் மீது நிறுவப்பட்டது, தூண்டலை உண்மைகளின் மீது மனதை மிகைப்படுத்தும் கருத்துகளாக முன்வைத்தார். சட்டங்கள் சுய-வெளிப்படையான உண்மைகள், அவை அனுபவச் சரிபார்ப்பு தேவையில்லாமல் அறியப்படலாம்.

மில் இதை 1843 இல் ஒரு சிஸ்டம் ஆஃப் லாஜிக்கில் எதிர்த்தார் (முழுமையாக ஒரு சிஸ்டம் ஆஃப் லாஜிக், ரேடியோசினேட்டிவ் மற்றும் இண்டக்டிவ், பீயிங் எ கனெக்ட் வியூ ஆஃப் தி ப்ரிசிபிள்ஸ் ஆஃப் எவிடென்ஸ் மற்றும் தி மெத்தட்ஸ் ஆஃப் சயின்டிஃபிக் இன்வெஸ்டிகேஷன்). "மில்'ஸ் மெத்தட்ஸ்" (தூண்டல்) இல், ஹெர்ஷலைப் போலவே, கண்காணிப்பு மற்றும் தூண்டல் மூலம் சட்டங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன, மேலும் அனுபவ சரிபார்ப்பு தேவைப்பட்டது. டக்னாகா பகுப்பாய்வு ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில்லின் கூட்டு முறை மற்றும் வேறுபாடு போன்றது என்று மாடிலால் குறிப்பிடுகிறார், இது தூண்டக்கூடியது. அவர் இந்தியாவில் தங்கியிருந்தபோது அவர் தர்க்கத்தின் பாரம்பரியத்தைக் கண்டார் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார், 1824 க்குப் பிறகு அறிஞர்கள் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர், இருப்பினும் இது அவரது வேலையை பாதித்ததா என்பது தெரியவில்லை.

சுதந்திரக் கோட்பாடு

மில்'ஸ் ஆன் லிபர்ட்டி (1859) தனிநபரின் மீது சமூகத்தால் சட்டப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய அதிகாரத்தின் தன்மை மற்றும் வரம்புகளைக் குறிப்பிடுகிறது. மில்லின் யோசனை என்னவென்றால், ஒரு ஜனநாயக சமூகம் சுதந்திரக் கொள்கையைப் பின்பற்றினால் மட்டுமே அதன் அரசியல் மற்றும் சமூக நிறுவனங்கள் தேசியத் தன்மையை வடிவமைப்பதில் தங்கள் பங்கை நிறைவேற்ற முடியும், அதன் குடிமக்கள் முற்போக்கான மனிதர்களாக மக்களின் நிரந்தர நலன்களை உணர முடியும் தத்துவம்; ப 289).

மில் சுதந்திரத்தின் கொள்கையை இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: "மனிதகுலம் தனித்தனியாகவோ அல்லது கூட்டாகவோ, அவர்களின் எண்ணிக்கையில் ஏதேனும் ஒரு செயலின் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் ஒரே முடிவு, சுய-பாதுகாப்பு". "ஒரு நாகரிக சமூகத்தின் எந்த ஒரு உறுப்பினரின் மீதும் அதிகாரம் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரே நோக்கம், மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதைத் தடுப்பதுதான். உடல் ரீதியாகவோ அல்லது ஒழுக்க ரீதியாகவோ, அவருடைய சொந்த நன்மை போதுமான உத்தரவாதம் அல்ல." மில்லின் சுதந்திரக் கொள்கையை பொது காரணத்தின் கொள்கையாக வாசிப்பதற்கான ஒரு வழி, சட்டத்தில் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதிலிருந்து அல்லது பொதுக் கருத்தின் தார்மீக வற்புறுத்தலுக்கு

வழிகாட்டுவதில் சில வகையான காரணங்களைத் தவிர்த்துப் பார்ப்பது. (ராவல்ஸ், அரசியல் தத்துவத்தின் வரலாறு குறித்த விரிவுரைகள்; பக். 291). இந்தக் காரணங்களில் நல்ல பிற நபர்களில் நிறுவப்பட்டவை அடங்கும்; மனித பரிபூரணத்தின் சிறப்பின் காரணங்கள் மற்றும் இலட்சியங்கள்; வெறுப்பு அல்லது வெறுப்பு அல்லது விருப்பத்திற்கான காரணங்கள்.

மில் "தீங்குகள்" தடுக்கக்கூடிய செயல்கள் மற்றும் கமிஷன் செயல்கள் அடங்கும் என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு, நீரில் மூழ்கும் குழந்தையை மீட்கத் தவறுவது, வரி செலுத்தத் தவறுவது அல்லது நீதிமன்றத்தில் சாட்சியாக ஆஜராகத் தவறுவது போன்ற தீங்கு விளைவிக்கும் செயலாகக் கருதப்படுகிறது. மில்லின் கூற்றுப்படி, அத்தகைய தீங்கு விளைவிக்கும் அனைத்து குறைபாடுகளும் கட்டுப்படுத்தப்படலாம். இதற்கு நேர்மாறாக, பலாத்காரம் அல்லது மோசடி இல்லாமல்-பாதிக்கப்பட்ட நபர் ஆபத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டால், அது ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிப்பதாகக் கருதப்படாது: இதனால், எந்த ஏமாற்றமும் இல்லை எனில், மற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பற்ற வேலையை ஒருவர் அனுமதிக்கலாம். (இருப்பினும், அவர் சம்மதத்திற்கான ஒரு வரம்பை அங்கீகரிக்கிறார்: சமூகம் மக்கள் தங்களை அடிமைத்தனத்திற்கு விற்க அனுமதிக்கக் கூடாது.) சுயநல நடவடிக்கையாக எதைக் கணக்கிடுகிறது மற்றும் என்ன செயல்கள், புறக்கணிப்பு அல்லது கமிஷன், தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்களை உள்ளடக்கியது. ஒழுங்குமுறை, மில்லின் மொழிபெயர்ப்பாளர்களை தொடர்ந்து செயல்படுத்துகிறது. குற்றம் கொடுப்பதை "தீங்கு" என்று அவர் கருதவில்லை; கொடுக்கப்பட்ட சமூகத்தின் மரபுகள் அல்லது ஒழுக்கங்களை மீறுவதால் ஒரு செயலை கட்டுப்படுத்த முடியாது.

பெரும்பான்மையினரின் சமூக சுதந்திரம் மற்றும் கொடுங்கோன்மை

மில் "சுதந்திரத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கும் இடையிலான போராட்டம் வரலாற்றின் பகுதிகளில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்" என்று நம்பினார். அவரைப் பொறுத்தவரை, பழங்காலத்தில் சுதந்திரம் என்பது ஒரு "போட்டி... பாடங்கள், அல்லது சில பாடப்பிரிவுகள் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு இடையேயான போட்டி." மில் சமூக சுதந்திரத்தை "அரசியல் ஆட்சியாளர்களின் கொடுங்கோன்மையிலிருந்து" பாதுகாப்பதாக வரையறுத்தார். சமூக கொடுங்கோன்மை மற்றும் பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மை என குறிப்பிடப்படும்

கொடுங்கோன்மை வடிவம் எடுக்கக்கூடிய பல்வேறு கருத்துக்களை அவர் அறிமுகப்படுத்தினார். மில்லுக்கு சமூக சுதந்திரம் என்பது ஆட்சியாளரின் அதிகாரத்தின் மீது வரம்புகளை வைப்பதைக் குறிக்கிறது, அதனால் அவர் அந்த அதிகாரத்தை தனது சொந்த விருப்பத்திற்கு பயன்படுத்த முடியாது, இதனால் சமூகத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் முடிவுகளை எடுக்க முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசாங்கத்தின் முடிவுகளில் மக்கள் கருத்து தெரிவிக்க உரிமை இருக்க வேண்டும். சமூக சுதந்திரம் என்பது "தனிநபர் மீது சமூகத்தால் சட்டப்பூர்வமாக பயன்படுத்தக்கூடிய அதிகாரத்தின் தன்மை மற்றும் வரம்பு" என்று அவர் கூறினார். இது இரண்டு வழிகளில் முயற்சி செய்யப்பட்டது: முதலில், சில விலக்குகளை (அரசியல் சுதந்திரங்கள் அல்லது உரிமைகள் என்று அழைக்கப்படும்) அங்கீகாரம் பெறுவதன் மூலம்; இரண்டாவதாக, "அரசியலமைப்புச் சோதனைகள்" அமைப்பை நிறுவுவதன் மூலம்.

இருப்பினும், மில்லின் பார்வையில், அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை மட்டுப்படுத்துவது போதாது: சமூகம் அதன் சொந்த ஆணைகளை நிறைவேற்றலாம் மற்றும் செயல்படுத்தலாம்: மேலும் அது சரியானதற்குப் பதிலாக தவறான கட்டளைகளை வழங்கினால் அல்லது தலையிடக்கூடாத விஷயங்களில் ஏதேனும் கட்டளைகளை வழங்கினால், அது பல வகையான அரசியல் அடக்குமுறைகளை விட வலிமையான ஒரு சமூக கொடுங்கோன்மையை நடைமுறைப்படுத்துகிறது, ஏனெனில், பொதுவாக இத்தகைய கடுமையான தண்டனைகளால் ஆதரிக்கப்படாவிட்டாலும், அது தப்பிப்பதற்கான வழிகளை விட்டுவிடுகிறது, வாழ்க்கையின் விவரங்களில் மிகவும் ஆழமாக ஊடுருவி, ஆன்மாவையே அடிமைப்படுத்துகிறது.

சுதந்திரம்

ஜோசப் ப்ரீஸ்ட்லி மற்றும் ஜோசியா வாரன் ஆகியோரால் தாக்கப்பட்ட சுதந்திரம் பற்றிய மில்லின் பார்வை, தனிநபர்கள் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காத வரை அவர்கள் விரும்பியபடி செய்ய சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். தனிநபர்கள் தங்கள் நல்வாழ்வைப் பற்றி முடிவெடுக்கும் அளவுக்கு பகுத்தறிவு கொண்டவர்கள். சமூகத்தின் பாதுகாப்புக்காக அரசு தலையிட வேண்டும். மில் விளக்கினார்:

மனிதகுலம் தனித்தனியாகவோ அல்லது கூட்டாகவோ, அவர்களின் எண்ணிக்கையில் ஏதேனும் ஒரு செயலின் சுதந்திரத்தில் குறுக்கிடுவதற்கு உத்தரவாதமளிக்கும் ஒரே முடிவு, சுய-பாதுகாப்பு ஆகும். ஒரு நாகரீக சமூகத்தின் எந்தவொரு உறுப்பினரின் மீதும், அவரது விருப்பத்திற்கு மாறாக, அதிகாரம் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரே நோக்கம் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதைத் தடுப்பதாகும். அவரது சொந்த நன்மை, உடல் அல்லது தார்மீக, போதுமான உத்தரவாதம் இல்லை. அவர் சரியாகச் செய்யவோ அல்லது பொறுத்துக்கொள்ளவோ கட்டாயப்படுத்த முடியாது, ஏனென்றால் அவர் அவ்வாறு செய்வது நல்லது, ஏனென்றால் அது அவரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யும், ஏனென்றால், மற்றவர்களின் கருத்துப்படி, அவ்வாறு செய்வது புத்திசாலித்தனமாகவோ அல்லது சரியானதாகவோ இருக்கும்.... ஒரே பகுதி. எவருடைய நடத்தையிலும், அவர் சமுதாயத்திற்கு ஏற்றவராக இருக்கிறார், அது மற்றவர்களைப் பற்றியது. அவரைப் பற்றிய ஒரு பகுதியில், அவரது சுதந்திரம் சரியானது, முழுமையானது. தன் மீது, தன் உடல் மற்றும் மனத்தின் மீது, தனிமனிதன் இறையாண்மை கொண்டவன்.

பேச்சு சுதந்திரம்

ஆன் லிபர்ட்டி என்பது சுதந்திரமான பேச்சுக்கான உணர்ச்சிப்பூர்வமான பாதுகாப்பை உள்ளடக்கியது. அறிவார்ந்த மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு இலவச சொற்பொழிவு அவசியமான நிபந்தனை என்று மில் வாதிடுகிறார். ஒரு மெளனமான கருத்து உண்மையின் சில கூறுகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்று அவர் வாதிடுகிறார். தவறான கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கு மக்களை அனுமதிப்பது இரண்டு காரணங்களுக்காக பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்றும் அவர் வாதிடுகிறார். முதலாவதாக, தனிநபர்கள் வெளிப்படையான கருத்துப் பரிமாற்றத்தில் ஈடுபட்டால், தவறான நம்பிக்கைகளை கைவிடுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம். இரண்டாவதாக, விவாதத்தின் செயல்பாட்டில் மற்ற தனிநபர்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளை மறுபரிசீலனை செய்யவும், மீண்டும் உறுதிப்படுத்தவும் கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலம், இந்த நம்பிக்கைகள் வெறும் கோட்பாடாக வீழ்ச்சியடையாமல் தடுக்கப்படுகின்றன. மில்லுக்கு ஒரு ஆய்வு செய்யப்படாத நம்பிக்கை இருந்தால் மட்டும் போதாது; கேள்வியில் உள்ள நம்பிக்கை ஏன் உண்மையானது என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதே வழியில் மில் எழுதினார், "அளவிடப்படாத வைத்யுப்பரேஷன், நடைமுறையில் உள்ள

கருத்துகளின் பக்கத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது, உண்மையில் மக்களை எதிர் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதிலிருந்தும், அவற்றை வெளிப்படுத்துபவர்களைக் கேட்பதிலிருந்தும் தடுக்கிறது."

பேச்சு சுதந்திரத்தின் செல்வாக்குமிக்க வக்கீலாக, மில் தணிக்கையை எதிர்த்தார்:

நான் விருப்பத்தின் அடிப்படையில், எனக்குச் சாதகமாக இல்லாத வழக்குகளைத் தேர்வு செய்கிறேன் - இதில் உண்மை மற்றும் பயன்பாடு ஆகிய இரண்டிலும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை எதிர்க்கும் வாதம் வலுவானதாகக் கருதப்படுகிறது. தூண்டப்பட்ட கருத்துக்கள் கடவுள் நம்பிக்கை மற்றும் எதிர்கால நிலையில் இருக்கட்டும், அல்லது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அறநெறி கோட்பாடுகளில் ஏதேனும் இருக்கட்டும் ... ஆனால் அது ஒரு கோட்பாட்டின் உறுதியான உணர்வு அல்ல என்பதை நான் கவனிக்க அனுமதிக்க வேண்டும் (அது என்னவாக இருந்தாலும் சரி.) இதை நான் தவறான ஒரு அனுமானம் என்று அழைக்கிறேன். மறுபுறம் என்ன கூறலாம் என்பதை மற்றவர்கள் கேட்க அனுமதிக்காமல், அந்த கேள்வியை மற்றவர்களுக்காக முடிவு செய்வது உறுதியானது. இந்த பாசாங்கு எனது மிகவும் புனிதமான நம்பிக்கைகளின் பக்கத்தில் முன்வைக்கப்பட்டால் நான் கண்டிக்கிறேன் மற்றும் கண்டிக்கிறேன். எவ்வாறாயினும், எவருடைய வற்புறுத்தலும், ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளாகவும் இருக்கலாம், ஆனால் (நான் முற்றிலும் கண்டிக்கும் வெளிப்பாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வது) ஒழுக்கக்கேடு மற்றும் கருத்து துரோகம். அவரது நாடு அல்லது சமகாலத்தவர்களின் பொது தீர்ப்பு, அவர் கருத்து கேட்கப்படுவதைத் தடுக்கிறார், அதன் பாதுகாப்பிற்காக அவர் தவறாக கருதுகிறார். கருத்து ஒழுக்கக்கேடான அல்லது இழிவானது என்று அழைக்கப்படுவதால், குறைவான ஆட்சேபனைக்குரியது அல்லது குறைவான ஆபத்தானது என்ற அனுமானத்திலிருந்து இதுவரை, இது மிகவும் ஆபத்தானது.

மில், "உண்மையைத் தேடுதல் மற்றும் கண்டுபிடிப்பதன்" நன்மைகளை மேலும் அறிவிக்கான ஒரு வழியாக கோடிட்டுக் காட்டுகிறார். ஒரு கருத்து தவறானதாக இருந்தாலும், பிழையை மறுப்பதன் மூலம் உண்மையை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்

என்று அவர் வாதிட்டார். பெரும்பாலான கருத்துக்கள் முற்றிலும் உண்மையாகவோ அல்லது முற்றிலும் தவறானவையாகவோ இல்லாததால், சுதந்திரமான வெளிப்பாட்டை அனுமதிப்பது, பல்வேறு கருத்துக்களில் பகுதியளவு உண்மையைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு வழியாக போட்டியிடும் பார்வைகளை ஒளிபரப்ப அனுமதிக்கிறது என்று அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். சிறுபான்மையினரின் கருத்துக்கள் நசுக்கப்படுவதைப் பற்றி கவலைப்பட்ட அவர், அரசியல் அடிப்படையில் பேச்சு சுதந்திரத்தை ஆதரித்து வாதிட்டார், ஒரு பிரதிநிதி அரசாங்கம் பொதுக் கொள்கை மீதான விவாதத்திற்கு அதிகாரம் வழங்குவது ஒரு முக்கிய அங்கம் என்று கூறினார். கருத்துச் சுதந்திரம் தனிப்பட்ட வளர்ச்சிக்கும் சுய-உணர்தலுக்கும் இடமளிக்கிறது என்றும் அவர் ஆணித்தரமாக வாதிட்டார். திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ளவும், ஒரு நபரின் திறன் மற்றும் படைப்பாற்றலை உணரவும் பேச்சு சுதந்திரம் ஒரு முக்கிய வழியாகும் என்றார். சீரான தன்மை மற்றும் தேக்கத்தை விட விசித்திரமானது விரும்பத்தக்கது என்று அவர் மீண்டும் மீண்டும் கூறினார்.

தீங்கு கொள்கை

பேச்சுச் சுதந்திரம் சமுதாயத்தை முன்னேற்றும் என்ற நம்பிக்கை, ஒரு சமூகம் போதுமான அளவு கலாச்சார ரீதியாகவும், நிறுவன ரீதியாகவும் முன்னேறி முன்னேறும் திறன் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். எந்தவொரு வாதமும் உண்மையில் தவறானதாகவோ அல்லது தீங்கு விளைவிப்பதாகவோ இருந்தால், பொதுமக்கள் அதைத் தவறு அல்லது தீங்கு விளைவிப்பதாகத் தீர்ப்பார்கள், பின்னர் அந்த வாதங்களைத் தக்கவைக்க முடியாது மற்றும் விலக்கப்படும். கொலை அல்லது அரசாங்கத்திற்கு எதிரான கிளர்ச்சியை நியாயப்படுத்த பயன்படுத்தப்படும் எந்தவொரு வாதங்களும் கூட அரசியல் ரீதியாக ஒடுக்கப்படவோ அல்லது சமூக ரீதியாக துன்புறுத்தப்படவோ கூடாது என்று மில் வாதிட்டார். அவரைப் பொறுத்தவரை, உண்மையில் கிளர்ச்சி அவசியம் என்றால், மக்கள் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டும்; கொலை உண்மையாக இருந்தால், அதை அனுமதிக்க வேண்டும். இருப்பினும், அந்த வாதங்களை வெளிப்படுத்தும் வழி ஒரு பொது பேச்சு அல்லது எழுத்து இருக்க வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு உண்மையான தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் அல்ல. அத்தகைய தீங்கு கொள்கை: "ஒரு நாகரீக சமூகத்தின் எந்தவொரு உறுப்பினரின் மீதும்,

அவரது விருப்பத்திற்கு எதிராக, அதிகாரத்தை உரிமையுடன் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரே நோக்கம் மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதைத் தடுப்பதாகும்."

20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இணை நீதிபதி ஆலிவர் வெண்டெல் ஹோம்ஸ் ஜூனியர் மில்லின் யோசனையின் அடிப்படையில் "தெளிவான மற்றும் தற்போதைய ஆபத்து" என்ற தரநிலையை உருவாக்கினார். பெரும்பான்மை கருத்துப்படி, ஹோம்ஸ் எழுதுகிறார்:

காங்கிரஸுக்குத் தடுக்கும் உரிமையுடைய கணிசமான தீமைகளைக் கொண்டு வரக்கூடிய தெளிவான மற்றும் தற்போதைய ஆபத்தை உருவாக்கும் வகையில் பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தைகள் அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கேள்வி.

ஹோம்ஸ் பொய்யாக "தீ!" ஒரு இருண்ட திரையரங்கில், பீதியைத் தூண்டும் மற்றும் காயத்தைத் தூண்டும், இது ஒரு சட்டவிரோத ஆபத்தை உருவாக்கும் பேச்சு. ஆனால் சூழ்நிலை மக்கள் தங்களைத் தாங்களே பகுத்தறிந்து அதை ஏற்கலாமா வேண்டாமா என்று முடிவு செய்தால், எந்தவொரு வாதமும் அல்லது இறையியலும் தடுக்கப்படக்கூடாது.

மில்லின் வாதம் இப்போது பல ஜனநாயக நாடுகளால் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது, மேலும் அவை குறைந்தபட்சம் தீங்கு கொள்கையால் வழிநடத்தப்படும் சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, அமெரிக்க சட்டத்தில் சில விதிவிலக்குகள் ஆபாசமான பேச்சு, அவதூறு, சமாதானத்தை மீறுதல் மற்றும் "சண்டை வார்த்தைகள்" போன்ற சுதந்திரமான பேச்சுக்களை வரம்பிடுகின்றன.

பத்திரிகை சுதந்திரம்

லிபர்ட்டியில், பத்திரிகை சுதந்திரத்திற்கான வழக்கை மீண்டும் கூறுவது அவசியம் என்று மில் நினைத்தார். அந்த வாதம் ஏற்கனவே வெற்றி பெற்றதாக அவர் கருதினார். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் பிரிட்டனில் கிட்டத்தட்ட எந்த அரசியல்வாதியும் அல்லது வர்ணனையாளரும் டியூடர் மற்றும் ஸ்டீவர்ட் வகை பத்திரிகை தணிக்கைக்கு திரும்ப விரும்பவில்லை. இருப்பினும், தணிக்கையின் புதிய வடிவங்கள் எதிர்காலத்தில் வெளிவரலாம் என்று மில் எச்சரித்தார். உண்மையில், 2013 ஆம் ஆண்டில், கேமரூன் டோரி

அரசாங்கம் UK பத்திரிகையின் சுதந்திரமான அதிகாரப்பூர்வ கட்டுப்பாட்டாளர் என்று அழைக்கப்படுவதை அமைப்பது குறித்து பரிசீலித்தது. இது பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் சிறந்த அடிப்படை சட்டப் பாதுகாப்பிற்கான கோரிக்கைகளைத் தூண்டியது. ஒரு புதிய பிரிட்டிஷ் உரிமைகள் மசோதா, பத்திரிகை சுதந்திரத்தை அரசாங்க மீறல் மீதான அமெரிக்க வகை அரசியலமைப்புத் தடை மற்றும் கருத்து மற்றும் கருத்து சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கான பிற உத்தியோகபூர்வ முயற்சிகளைத் தடுக்கலாம்.

காலனித்துவம்

1823 முதல் 1858 வரை கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஊழியரான மில், வெளிநாட்டு காலனிகளின் நிர்வாகம் தொடர்பாக அவர் "நன்மைமிக்க சர்வாதிகாரம்" என்று அழைத்ததை ஆதரித்து வாதிட்டார். மில் வாதிட்டார்:

மில் இந்தியாவில் நிறுவன ஆட்சிக்கு பொதுவான ஆதரவை வெளிப்படுத்தினார், ஆனால் இந்தியாவில் குறிப்பிட்ட நிறுவனக் கொள்கைகளில் அவர் உடன்படவில்லை.

அடிமைத்தனம் மற்றும் இன சமத்துவம்

1850 ஆம் ஆண்டில், மில் ஒரு அநாமதேய கடிதத்தை அனுப்பினார் (இது "நீக்ரோ கேள்வி" என்ற தலைப்பில் அறியப்பட்டது), தாமஸ் கார்லைல் ஃப்ரேசர்ஸ் இதழின் டவுன் அண்ட் கன்ட்ரிக்கு எழுதிய கடிதத்தை மறுத்து, அதில் கார்லைல் அடிமைத்தனத்திற்காக வாதிட்டார். மில் அமெரிக்காவில் அடிமைத்தனத்தை ஒழிப்பதை ஆதரித்தார், 1869 ஆம் ஆண்டு தனது கட்டுரையான தி சப்ஜெக்ட் ஆஃப் வுமன் இல் அடிமைத்தனத்திற்கு தனது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினார்:

அவரது சகாக்கள் பலரைப் போலல்லாமல், மில் அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரில் யூனியனை ஆதரித்தார், இது தேசிய மனசாட்சிக்கு ஒரு முக்கிய "சுகமான அதிர்ச்சியை" அளிக்கும் மற்றும் தாராளவாத கொள்கைகளை பாதுகாக்க உதவும் அதே நேரத்தில் அடிமைத்தனத்தின் "கறையை" ஒழிக்க உதவும். அமெரிக்கா. மில் தனது கருத்துக்களை ஃப்ரேசர்ஸ் இதழுக்கான கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தினார், அமெரிக்காவின் கூட்டமைப்பு மாநிலங்களின் பாதுகாவலர்களுக்கு எதிராக வாதிட்டார்.

பெண்களின் உரிமை

மில்லின் வரலாற்றைப் பற்றிய பார்வை அவருடைய காலம் வரை "முழு பெண்" மற்றும் "பெரும்பான்மையான ஆண் பாலினமும்" வெறுமனே "அடிமைகளாக" இருந்தது. அவர் எதிர் வாதங்களை எதிர்த்தார், பாலினங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் "ஒரு பாலினத்தை மற்றொன்றுக்கு சட்டப்பூர்வமாக அடிபணியச் செய்வதாகும் - [இது] தானே தவறு, இப்போது மனித முன்னேற்றத்திற்கு முக்கிய தடைகளில் ஒன்றாகும்; அது இருக்க வேண்டும். சரியான சமத்துவக் கொள்கையால் மாற்றப்பட்டது". அப்படியானால், மில்லின் "அடிமைத்தனத்தை" ஒரு அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு உதாரணம் இங்கே உள்ளது, இது ஒரு நபரின் முழுமையான சுதந்திரமின்மை என்ற அதன் அடிப்படை அர்த்தத்துடன் ஒப்பிடுகையில், ஒரு நீண்ட மற்றும் விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு சொல்லாட்சிக்கு பதிலாக ஒரு நேரடி அர்த்தத்தில் உள்ளது.

இதன் மூலம், பாலின சமத்துவத்தின் ஆரம்பகால ஆண் ஆதரவாளர்களில் ஒருவராக மில் கருதப்படலாம், 1825-1827 இல் லண்டனில் தங்கியிருந்தபோது அமெரிக்க பெண்ணியவாதி ஜான் நீல் அவர்களால் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்டார். அவரது புத்தகம் தி சப்ஜெகூன் ஆஃப் வுமன் (1861, பப்.1869) ஒரு ஆண் எழுத்தாளரால் இந்த விஷயத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் புத்தகங்களில் ஒன்றாகும். தி சப்ஜெகூன் ஆஃப் வுமன் இல், மில் சரியான சமத்துவத்திற்கான ஒரு வழக்கை உருவாக்க முயற்சிக்கிறார்.

அரசின் நிதியுதவியுடன் கூடிய உலகளாவிய கல்வி முறைக்கான தனது திட்டத்தில், மில் பல விளிம்புநிலைக் குழுக்களுக்கு, குறிப்பாக பெண்களுக்கு நன்மைகளை விரிவுபடுத்துகிறது. மில்லுக்கு, ஒரு உலகளாவிய கல்வியானது புதிய திறன்களை உருவாக்குவதற்கான திறனைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் தற்போதைய பெறும் தலைமுறை மற்றும் அவர்களின் சந்ததியினர் இருவரும் பயனடையக்கூடிய புதிய வகை நடத்தைகளை உருவாக்குகிறது. வாய்ப்புக்கான இத்தகைய பாதை பெண்களை "தொழில்துறை மற்றும் சமூக சுதந்திரத்தை" பெற உதவும், இது ஆண்களைப் போலவே அவர்களின் நிறுவனத்திலும் குடியரிமையிலும் அதே இயக்கத்தை அனுமதிக்கும். வாய்ப்பைப் பற்றிய மில்லின் பார்வை அதன் வரம்பில் தனித்து நிற்கிறது. அத்தகைய கல்வி அதன் பெறுநர்களுக்கும் குறிப்பாக

பெண்களுக்கும் அனுமதிக்கும் சுயாட்சியை மில் நம்பினார். அதன் விளைவாக அடையப்பட்ட நுட்பம் மற்றும் அறிவின் மூலம், அதிக மக்கள்தொகையை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் நபர்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லும் வழிகளில் தனிநபர்கள் சரியாகச் செயல்பட முடிகிறது. மில்லின் சமகாலத்தவர்கள் மற்றும் முன்னோடிகளில் பலரின் கருத்துக்கு இது நேர்மாறாக உள்ளது, அவர்கள் அத்தகைய உள்ளடக்கிய திட்டங்களை எதிர் உள்ளுணர்வுடன் பார்த்தனர். ஏழைகள் மற்றும் தொழிலாளி வர்க்கம் போன்ற விளிம்புநிலைக் குழுக்களுக்கு இத்தகைய உதவியை இலக்காகக் கொள்வது, அவர்களுக்கு உயர்ந்த நிலைக்குச் செல்வதற்கான வாய்ப்பை மட்டுமே வழங்கும், இதனால் அதிக கருவுறுதலை ஊக்குவிக்கிறது, இது அதன் உச்சநிலையில் அதிக உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கும்.

திருமணத்தில் பெண்களின் பங்கு மற்றும் அதை எப்படி மாற்ற வேண்டும் என்பது பற்றி அவர் பேசுகிறார். மில் பெண்களின் வாழ்க்கையின் மூன்று முக்கிய அம்சங்களைப் பற்றிய கருத்துக்கள் அவர்களுக்குத் தடையாக இருப்பதாக அவர் உணர்ந்தார்:

1. சமூகம் மற்றும் பாலின கட்டுமானம்;
2. கல்வி; மற்றும்
3. திருமணம்.

பெண்களின் அடக்குமுறை பண்டைய காலங்களிலிருந்து எஞ்சியிருக்கும் சில நினைவுச்சின்னங்களில் ஒன்றாகும் என்று அவர் வாதிடுகிறார், இது மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்தை கடுமையாகத் தடுக்கும் தப்பெண்ணங்களின் தொகுப்பாகும். ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக, மில் சீர்திருத்த மசோதாவில் "மனிதன்" என்பதற்குப் பதிலாக "நபர்" என்ற வார்த்தையை மாற்றுவதற்கு ஒரு தோல்வியுற்ற திருத்தத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்.

பயன்பாட்டுவாதம்

மில்லின் பயன்பாட்டுவாதத்தின் நியதி அறிக்கையை அவரது புத்தகமான யூட்டிலிடேரியனிசத்தில் காணலாம். இந்தத் தத்துவம் ஒரு நீண்ட பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருந்தாலும், மில்லின் கணக்கு முதன்மையாக ஜெர்மி பென்சம் மற்றும் மில்லின் தந்தை ஜேம்ஸ் மில் ஆகியோரால் பாதிக்கப்படுகிறது.

ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில் பயனியவாதத்தின் தத்துவத்தை நம்பினார், இது "செயல்கள் மகிழ்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் விகிதத்தில் சரியானவை, மகிழ்ச்சியின் தலைகீழ் மாற்றத்தை உருவாக்குவது தவறானது" என்று அவர் விவரிக்கும் கொள்கையாக விவரிக்கிறார். மகிழ்ச்சி என்பதன் அர்த்தம், "நோக்கம் கொண்ட இன்பம், மற்றும் வலி இல்லாதது; மகிழ்ச்சியின்மை, துன்பம் மற்றும் இன்பத்தின் தனிமை". நாம் அனைவரும் நல்லொழுக்கங்களை மகிழ்ச்சிக்கான பாதையாக மதிப்பதில்லை என்பதும், சில நேரங்களில் சுயநல காரணங்களுக்காக மட்டுமே அவற்றை மதிக்கிறோம் என்பதும் தெளிவாகிறது. எவ்வாறாயினும், சுயநல காரணங்களுக்காக நாம் நல்லொழுக்கங்களை மதிக்கும்போது கூட, உண்மையில் அவற்றை நம் மகிழ்ச்சியின் ஒரு பகுதியாகப் போற்றுகிறோம் என்று மில் வலியுறுத்துகிறார்.

பெந்தமின் புகழ்பெற்ற பயன்பாட்டுவாதத்தை உருவாக்குவது மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சிக் கொள்கை என்று அறியப்படுகிறது. பகுத்தறிவுக்குள்ளேயே, அனைத்து உணர்வுள்ள உயிரினங்களுக்கிடையில் மிகப்பெரிய ஒட்டுமொத்த மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும் வகையில் ஒருவர் எப்போதும் செயல்பட வேண்டும் என்று அது கூறுகிறது. இதேபோன்ற முறையில், சிறந்த பயன்பாட்டைத் தீர்மானிப்பதற்கான மில்லின் முறை என்னவென்றால், ஒரு தார்மீக முகவர், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட செயல்களுக்கு இடையே தேர்வு செய்யும்போது, உலகின் மொத்த மகிழ்ச்சிக்கு (அதிகப்படுத்த) பங்களிக்கும் செயலைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இந்தச் சூழலில் மகிழ்ச்சி என்பது இன்பத்தின் உற்பத்தி அல்லது வலியின் தனிமை என்று புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. மிகவும் உபயோகத்தை உருவாக்கும் செயலைத் தீர்மானிப்பது எப்போதுமே அவ்வளவு தெளிவாக இருக்காது என்பதால், வெவ்வேறு செயல்களின் பயன்பாட்டை வரிசைப்படுத்த முயற்சிக்கும் போது, பயன்மிக்க தார்மீக முகவர், நபர்களின் பொதுவான அனுபவத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று மில் பரிந்துரைக்கிறார். அதாவது, ஆக்ஷன் ஓய்வை விட, ஆக்ஷன் எக்ஸ்-ஐத் தொடர்ந்து மக்கள் பொதுவாக அதிக மகிழ்ச்சியை அனுபவித்தால், ஆக்ஷன் ஓய்வை விட ஆக்ஷன் எக்ஸ் அதிக உபயோகத்தை உருவாக்குகிறது, எனவே விரும்பத்தக்கது என்று பயனாளி முடிவு செய்ய வேண்டும்.

பயனுறுதிவாதம் என்பது ஒரு விளைவுவாத நெறிமுறைக் கோட்பாடாகும், அதாவது செயல்கள் விரும்பத்தக்க விளைவை உருவாக்கும் வரை நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன.

பயன்பாட்டுவாதத்தின் மேலோட்டமான குறிக்கோள் - சிறந்த விளைவு - "மனித நடவடிக்கையின் இறுதி விளைவாக அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்கு மிகப்பெரிய நன்மையை" அடைவதாகும். பயன்வாதத்தில், மில் "மகிழ்ச்சியே மனித செயலின் ஒரே முடிவு" என்று கூறுகிறார். இந்த அறிக்கை சில சர்ச்சைகளைத் தூண்டியது. அதனால்தான் மில் அதை ஒரு படி மேலே கொண்டு சென்றார், மகிழ்ச்சியை விரும்பும் மனிதர்களின் இயல்பு மற்றும் "இலவசக் கருத்தில் அதை நியாயமானதாக எடுத்துக் கொள்ளும்", மகிழ்ச்சி உண்மையில் விரும்பத்தக்கது என்று கோருகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சுதந்திரம் என்பது மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியை மேம்படுத்தும் என்று நியாயப்படுத்தப்படாவிட்டால், ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த மகிழ்ச்சியின் மீது சாய்ந்த செயல்களைச் செய்ய வழிவகுக்கிறது. இந்த விஷயத்தில், மிகப்பெரிய பயன் இன்னும் அடையப்படுகிறது. அந்த அளவிற்கு, மில் விவரிக்கும் பயனுறுதியானது, ஒரு குறிப்பிட்ட எதிர்நிர்ப்பு நெறிமுறைகளைப் படிக்காதவர்கள், ஒரு முடிவை எதிர்கொள்ளும்போது இயல்பாகவும் ஆழ்மனதுடனும் பயன்படுத்துவதை அவர் நம்பும் இயல்புநிலை வாழ்க்கைமுறையாகும்.

பயனாளித்துவம் என்பது அதன் செயல்பாட்டாளர்களில் சிலரால் இம்மானுவேல் கான்ட்டின் நல்லெண்ணத்தின் மீதான நம்பிக்கையின் மிகவும் வளர்ந்த மற்றும் மேலோட்டமான நெறிமுறைக் கோட்பாடாக கருதப்படுகிறது, மேலும் மனிதர்களின் சில இயல்புநிலை அறிவாற்றல் செயல்முறை மட்டுமல்ல. கான்ட் (1724-1804) நல்லெண்ணத்தால் மட்டுமே காரணத்தை சரியாகப் பயன்படுத்த முடியும் என்று வாதிடுகையில், நியாயமான சட்டங்கள் மற்றும் அமைப்புகளை உலகளவில் உருவாக்குவதற்கான ஒரே வழி, பின்விளைவுகளுக்கு பின்வாங்குவதுதான் என்று மில் கூறுவார், இதன் மூலம் கான்ட்டின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் இறுதி நன்மை-பயன்பாடு. இந்த தர்க்கத்தின் மூலம், சரியான காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிவதற்கான ஒரே சரியான வழி, எந்தவொரு செயலின் விளைவுகளையும் பார்க்கவும், நல்லது மற்றும் கெட்டதை எடைபோடுவதும் ஆகும், மேலோட்டமாக இருந்தாலும், நெறிமுறை பகுத்தறிவு வேறுபட்ட சிந்தனையைக் குறிக்கிறது.

உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த இன்பங்கள்

பயன்வாதத்திற்கு மில்லின் முக்கிய பங்களிப்பு இன்பங்களின் தரமான பிரிப்புக்கான அவரது வாதமாகும். பெந்தம் அனைத்து வகையான மகிழ்ச்சியையும் சமமாக கருதுகிறார், அதேசமயம் மில் அறிவுசார் மற்றும் தார்மீக இன்பங்கள் (உயர்ந்த இன்பங்கள்) அதிக உடல் இன்பத்தை விட (குறைந்த இன்பங்கள்) மேலானவை என்று வாதிடுகிறார். மகிழ்ச்சிக்கும் மனநிறைவுக்கும் இடையே அவர் வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறார், முந்தையதை விட முந்தையது அதிக மதிப்பு வாய்ந்தது என்று கூறுகிறார், "ஒரு பன்றி திருப்தி அடைவதை விட மனிதனாக அதிருப்தி அடைவது நல்லது; சாக்ரடீஸ் அதிருப்தியாக இருப்பது நல்லது" என்ற கூற்றில் புத்திசாலித்தனமாக ஒரு நம்பிக்கை பொதிந்துள்ளது. முட்டாள் திருப்தி அடைகிறான். மற்றும் முட்டாளோ அல்லது பன்றியோ வேறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தால், அதற்குக் காரணம் அவர்கள் கேள்வியின் சொந்தப் பக்கத்தை மட்டுமே அறிந்திருப்பதால் தான்."

இது "எங்கள் ஒரே இறுதி முடிவு" மகிழ்ச்சி என்று மில் நம்ப வைத்தது. மற்றவர்களிடம் காணப்படாத அவரது பயன்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தின் ஒரு தனித்துவமான பகுதி, உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த இன்பங்களின் யோசனையாகும்.

உயர்ந்த இன்பங்களை மன, தார்மீக மற்றும் அழகியல் இன்பங்கள் என்றும், குறைந்த இன்பங்கள் அதிக உணர்ச்சிகரமானவை என்றும் அவர் வரையறுக்கிறார். நல்லொழுக்கத்தில் உயர்ந்த குணம் இருப்பதால், தாழ்ந்த இன்பங்களை விட உயர்ந்த இன்பங்கள் விரும்பத்தக்கதாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று அவர் நம்பினார். செயலற்ற நிலையில் கிடைக்கும் இன்பத்தை விட, செயல்பாட்டில் கிடைக்கும் இன்பங்கள் உயர்ந்த தரம் வாய்ந்தவை என்று அவர் கருதுகிறார்.

மில் இன்பத்தின் உயர்ந்த மற்றும் கீழ் வடிவங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டை வரையறுக்கிறது. இரண்டையும் அனுபவித்தவர்கள் ஒன்றை மற்றொன்றை விரும்புகிறார்கள் என்ற கொள்கையுடன். இது, ஒருவேளை, "இன்பத்தின் அளவு சமமாக இருப்பது, புஷ்பின் கவிதையைப் போலவே சிறந்தது" என்ற பெந்தமின் கூற்றுக்கு நேர் மாறாக, ஹாப்ஸ்காட்ச் போன்ற ஒரு எளிய குழந்தை விளையாட்டு ஓபராவில் ஒரு இரவை விட அதிகமான மக்களுக்கு அதிக மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. ஹவுஸ், ஓபரா ஹவுஸ்களை நடத்துவதை விட

ஹாப்ஸ்காட்ச்சைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்கு அதிக ஆதாரங்களை ஒதுக்குவது ஒரு சமூகத்தின் மீது அதிக கடமையாகும். மில்லின் வாதம் என்னவென்றால், "எளிய இன்பங்கள்" உயர் கலையில் அனுபவம் இல்லாதவர்களால் விரும்பப்படுகின்றன, எனவே அவர்கள் தீர்ப்பளிக்க சரியான நிலையில் இல்லை. எடுத்துக்காட்டாக, உன்னதமானவர்கள் அல்லது தத்துவத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள், மகிழ்ச்சியின் கீழ் வடிவங்களான இன்பத்திற்காக தனிப்பட்ட நடைமுறைகளில் ஈடுபடுபவர்களை விட சமூகத்திற்கு அதிக நன்மை பயக்கிறார்கள் என்றும் அவர் வாதிடுகிறார். முகவரின் சொந்த மகிழ்ச்சி அல்ல, "முழுமையான மகிழ்ச்சியின் அளவு" முக்கியமானது.

அத்தியாயங்கள்

மில் தனது பயன்பாட்டுவாதத்தின் விளக்கத்தை ஐந்து வெவ்வேறு பிரிவுகளாகப் பிரித்தார்:

1. பொது குறிப்புகள்;
2. யூட்டிலிடேரியனிசம் என்றால் என்ன;
3. பயன்பாட்டுக் கொள்கையின் இறுதி அனுமதி;
4. பயன்பாட்டுக் கொள்கை எந்த வகையான நிரூபணமாக உள்ளது;
5. மற்றும் நீதிக்கும் பயன்பாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்பு.

அவரது கட்டுரையின் பொதுக் குறிப்புகள் பகுதியில், ஒழுக்கத்தில் எது சரி, எது தவறு என்று தீர்ப்பதில் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதையும், தார்மீக உள்ளுணர்வு (இது இருக்கலாம் என்று அவர் வாதிடுகிறார். இருக்கக்கூடாது). எவ்வாறாயினும், பொதுவாக "எங்கள் தார்மீக ஆசிரியம், சிந்தனையாளர்களின் பெயருக்கு உரிமையுள்ள அதன் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின்படி, தார்மீக தீர்ப்புகளின் பொதுவான கொள்கைகளை மட்டுமே எங்களுக்கு வழங்குகிறது" என்று அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார்.

வாட் யூட்டிலிடேரியனிசம் இஸ் என்பதில், அவர் இனி பின்புலத் தகவல்களில் கவனம் செலுத்தாமல், பயன் வாதத்திலேயே கவனம் செலுத்துகிறார். அவர் பயன்வாதத்தை "மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சிக் கொள்கை" என்று மேற்கோள் காட்டுகிறார், இந்த கோட்பாட்டை வரையறுத்து, இன்பமும் துன்பமும் மட்டுமே உலகில் உள்ளார்ந்த நல்ல விஷயங்கள் என்று கூறி அதை விரிவுபடுத்துகிறார், "செயல்கள் மகிழ்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் வகையில் விகிதத்தில் சரியானவை, அவர்கள் மகிழ்ச்சியின் தலைகீழை உருவாக்க முனைவது தவறு.

மகிழ்ச்சியின் நோக்கம் இன்பம், மற்றும் வலி இல்லாதது; மகிழ்ச்சியின்மை, வலி மற்றும் இன்பத்தின் தனிமை ஆகியவற்றால்." அவர் அதை ஒரு மிருகத்தனமான கருத்தாகக் கருதவில்லை, ஏனென்றால் இன்பத்தைத் தேடுவதை நமது உயர்ந்த வசதிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஒரு வழியாக அவர் பார்க்கிறார். இந்த அத்தியாயத்தில் மகிழ்ச்சியின் கொள்கை தனிமனிதனை மட்டும் சார்ந்தது அல்ல, முக்கியமாக சமூகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

மில் ஒரு "வலுவான பயன்மிக்க மனசாட்சி (அதாவது பொது மகிழ்ச்சிக்கான கடமையின் வலுவான உணர்வு)" என்ற கருத்தையும் பாதுகாக்கிறார். மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருப்பதாகவும், அந்த ஆசையே மற்ற மனிதர்களுடன் ஒற்றுமையாக இருக்க விரும்புவதாகவும் அவர் வாதிட்டார். இது மற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியைப் பற்றியும், முற்றிலும் அந்நியர்களின் மகிழ்ச்சியைப் பற்றியும் அக்கறை கொள்ளச் செய்கிறது. ஆனால் இந்த ஆசை மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதை உணரும்போது வலியை அனுபவிக்கவும் செய்கிறது. அவர் உள் தடைகளை நம்புகிறார், அது நம்மை குற்றத்தை அனுபவிக்கவும், நமது செயல்களை பொருத்தமானதாகவும் ஆக்குகிறது. இந்த உள் தடைகள் நம்மை நல்லதைச் செய்ய விரும்புகின்றன, ஏனென்றால் நம் செயல்களுக்கு நாம் குற்ற உணர்ச்சியை விரும்பவில்லை. மகிழ்ச்சியே நமது இறுதி முடிவாகும், ஏனெனில் அது நமது கடமை. மக்கள் செய்யும் பெரும்பாலான செயல்கள் நல்ல எண்ணத்தால் செய்யப்படுகின்றன, மேலும் உலகின் நன்மை மக்களின் நன்மையால் ஆனது என்பதால், மக்களின் மகிழ்ச்சியின் அக்கறையால் நாம் தொடர்ந்து உந்தப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை என்று அவர் வாதிடுகிறார்.

மில்லின் நான்காவது அத்தியாயத்தில், எந்த வகையான ஆதாரம், பயன்பாட்டுக் கொள்கை பாதிக்கப்படக்கூடியது, அவர் உபயோகத்தின் எந்தச் சான்றுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி பேசுகிறார். அவர் தனது கூற்றுகள் அனைத்தையும் பகுத்தறிவு மூலம் ஆதரிக்க முடியாது என்று கூறி இந்த அத்தியாயத்தைத் தொடங்குகிறார். ஏதாவது ஒரு இன்பத்தைத் தருகிறது என்பதற்கான ஒரே ஆதாரம் யாரோ ஒருவர் அதை மகிழ்ச்சியாகக் கண்டால் மட்டுமே என்று அவர் கூறுகிறார். அடுத்ததாக, மகிழ்ச்சியை அடைவதற்கான அடிப்படை வழி ஒழுக்கம் என்பது பற்றி பேசுகிறார். அறத்திற்குப் பயனுடைமை என்றும் இந்த அத்தியாயத்தில் விவாதிக்கிறார். அவர்

கூறுகிறார், "அறம் விரும்பத்தக்கது என்பதை மட்டும் பராமரிக்கிறது, ஆனால் அது ஆர்வமின்றி விரும்பப்பட வேண்டும், தனக்காக." அவரது இறுதி அத்தியாயத்தில் அவர் பயன் வாதத்திற்கும் நீதிக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பார்க்கிறார். நீதி என்பது பயன்பாட்டில் இருந்து வேறுபட்டதா இல்லையா என்ற கேள்வியை அவர் சிந்திக்கிறார். அவர் இந்தக் கேள்வியை பல்வேறு வழிகளில் நியாயப்படுத்துகிறார், மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் நீதியானது பயன்பாட்டுக்கு அவசியமானது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார், ஆனால் மற்றவற்றில், நீதியை விட சமூகக் கடமை மிகவும் முக்கியமானது. மில் "நீதி வேறு சில தார்மீகக் கொள்கைகளுக்கு வழிவகுக்க வேண்டும், ஆனால் சாதாரண வழக்குகளில் நியாயமானது, அந்த மற்ற கொள்கையின் காரணமாக, குறிப்பிட்ட வழக்கில் மட்டும் அல்ல" என்று நம்புகிறார்.

மில் வாதிடும் மகிழ்ச்சியின் தரமான கணக்கு, ஆன் லிபர்ட்டியில் வழங்கப்பட்ட அவரது கணக்கில் வெளிச்சம் போடுகிறது. அந்த உரையில் அவர் குறிப்பிடுவது போல, "ஒரு முற்போக்கான உயிரினமாக" மனிதகுலத்துடன் தொடர்புடைய பயன்பாடு என்பது கருத்தரிக்கப்பட வேண்டும், இதில் "உயர்ந்த இருப்பு முறையை" அடைய நாம் பாடுபடும்போது பகுத்தறிவு திறன்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பயிற்சி ஆகியவை அடங்கும். தணிக்கை மற்றும் தந்தைவழி நிராகரிப்பு என்பது அறிவை அடைவதற்கு தேவையான சமூக நிலைமைகளை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டது மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களுக்கு அவர்களின் ஆலோசனை மற்றும் பகுத்தறிவு திறன்களை வளர்த்து செயல்படுத்துவதற்கான மிகப்பெரிய திறனை வழங்குகிறது.

மகிழ்ச்சியின் வரையறையை மறுவரையறை செய்கிறது, "இறுதியான முடிவு, மற்ற எல்லா விஷயங்களும் விரும்பத்தக்கவை (நம்முடைய நன்மையையோ அல்லது மற்றவர்களின் நன்மையையோ) ஒரு இருப்பு வலியிலிருந்து முடிந்தவரை சுதந்திரமாகவும் முடிந்தவரை பணக்காரராகவும் இருக்கிறது. இன்பங்கள்". தார்மீக விதிகள் மற்றும் கடமைகள் மகிழ்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் குறிப்பிடப்படலாம் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார், இது ஒரு உன்னதமான தன்மையைக் கொண்டிருப்பதை இணைக்கிறது. மில் ஒரு நிலையான செயல் பயன்பாடாகவோ அல்லது விதி உபயோகிப்பவராகவோ இல்லை என்றாலும், அவர் ஒரு சிறிதாக்கும் பயனாளியாக இருக்கிறார், இது "அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அதிகரிப்பது

விரும்பத்தக்கது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆனால் நாம் ஒழுக்க ரீதியாக அவ்வாறு செய்ய வேண்டியதில்லை".

மகிழ்ச்சியை அடைதல்

மில் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு (மிதமான அளவு உணர்திறன் மற்றும் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் திறன் கொண்டவர்கள்) மகிழ்ச்சியை நேரடியாக பாடுபடுவதை விட சிறந்த முறையில் அடைய முடியும் என்று நம்பினார். இதன் அர்த்தம், சுயநினைவு, ஆய்வு, சுய விசாரணை, ஒருவரின் மகிழ்ச்சியைப் பற்றி சிந்திப்பது, கற்பனை செய்வது அல்லது கேள்வி கேட்பது இல்லை. பின்னர், அதிர்ஷ்டவசமாக சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், ஒருவர் "நீங்கள் சுவாசிக்கும் காற்றில் மகிழ்ச்சியை உள்ளிழுப்பார்".

பொருளாதார தத்துவம்

மில்லின் ஆரம்பகால பொருளாதார தத்துவம் தடையற்ற சந்தைகளில் ஒன்றாகும். எவ்வாறாயினும், போதுமான பயனுள்ள காரணங்கள் இருந்தால், மது மீதான வரி போன்ற பொருளாதாரத்தில் தலையீடுகளை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். விலங்கு நலன் நோக்கத்திற்காக சட்டமியற்றும் தலையீடு என்ற கொள்கையையும் அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். "வரிவிதிப்பு சமத்துவம்" என்பது "தியாகத்தின் சமத்துவம்" என்று அவர் முதலில் நம்பினார், மேலும் முற்போக்கான வரிவிதிப்பு கடினமாக உழைத்து அதிகம் சேமித்தவர்களுக்கு அபராதம் விதிக்கிறது, எனவே இது "ஒரு லேசான கொள்ளை வடிவம்".

வருமானத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் சமமான வரி விகிதம் கொடுக்கப்பட்டதால், மரபுரிமைக்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று மில் ஒப்புக்கொண்டார். ஒரு பயனுறு சமூகம் அனைவரும் ஒரு வகையில் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளும். எனவே, பரம்பரை மீது வரி விதிக்கப்படாவிட்டால், பரம்பரை பெறுவது சமூகத்தை விட ஒருவரை முன்னிலைப்படுத்துகிறது. நன்கொடை அளிப்பவர்கள் தங்கள் பணம் எங்கு செல்கிறது என்பதை கவனமாக பரிசீலித்து தேர்வு செய்ய வேண்டும் - சில தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றவர்களை விட தகுதியானவை. அரசாங்கம் போன்ற பொது தொண்டு வாரியங்களைக் கருத்தில் கொண்டு பணத்தை சமமாக விநியோகிக்கும். இருப்பினும், ஒரு தேவாலயம் போன்ற ஒரு தனியார் தொண்டு வாரியம் மற்றவர்களை விட அதிக தேவை உள்ளவர்களுக்கு பணத்தை நியாயமாக வழங்கும்.

பின்னர் அவர் ஒரு சோசலிசக் கண்ணோட்டத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், சில சோசலிசக் காரணங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் தனது அரசியல் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளில் அத்தியாயங்களைச் சேர்த்து, மேலும் சோசலிச வளைவை நோக்கி தனது கருத்துக்களை மாற்றினார். இந்த திருத்தப்பட்ட பணிக்குள், கூட்டுறவு ஊதிய முறைக்கு ஆதரவாக முழு ஊதிய முறையையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்ற தீவிரமான முன்மொழிவையும் அவர் முன்வைத்தார். ஆயினும் கூட, பிளாட் வரிவிதிப்பு பற்றிய அவரது சில கருத்துக்கள் அரசியல் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளின் மூன்றாம் பதிப்பில் மாற்றப்பட்டிருந்தாலும், அவர் விரும்பிய "கற்றாத" வருமானங்கள் மற்றும் "சம்பாதித்த" வருமானங்கள் மீதான கட்டுப்பாடுகளை வேறுபடுத்துவதற்கான அக்கறையை பிரதிபலிக்கிறது. , அவர் விரும்பாதது.

மில் தனது சுயசரிதையில், அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய தனது பிற்காலக் கருத்துக்கள் தொடர்பாக, அவரது "இறுதி முன்னேற்றத்திற்கான இலட்சியம்... சோசலிஸ்டுகள் என்ற பொதுப் பெயரின் கீழ் [அவரை] உறுதியாக வகுப்பார்" என்று கூறினார். கற்பனாவாத சோசலிஸ்டுகளின் படைப்புகளைப் படித்ததால் அவரது கருத்துக்கள் ஓரளவு மாறியது, ஆனால் ஹாரியட் டெய்லரின் செல்வாக்கிலிருந்தும். மில் தனது சோசலிசம் என்ற படைப்பில், சமகால தொழில்துறை முதலாளித்துவ சமூகங்களில் வறுமையின் பரவலானது "சமூக ஏற்பாடுகளின் தோல்விக்கு ஆதரவானது" என்று வாதிட்டார், மேலும் தனிப்பட்ட தோல்விகளின் விளைவாக இந்த விவகாரத்தை மன்னிக்கும் முயற்சிகள் நியாயப்படுத்தப்படவில்லை. அவற்றில் இருந்து மாறாக "ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் துன்பத்திலிருந்து பாதுகாப்பிற்காக ஒரு தவிர்க்கமுடியாத உரிமைகோரல்" இருந்தது.

1848 இல் முதன்முதலில் வெளியிடப்பட்ட மில்லின் கோட்பாடுகள், அந்தக் காலகட்டத்தில் பொருளாதாரம் பற்றிய அனைத்து புத்தகங்களிலும் மிகவும் பரவலாக வாசிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். ஆடம் ஸ்மித்தின் வெல்த் ஆஃப் நேஷன்ஸ் முந்தைய காலகட்டத்தில் இருந்ததைப் போல, பொருளாதாரக் கற்பித்தலில் கோட்பாடுகள் ஆதிக்கம் செலுத்தின. ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, இது 1919 வரை நிலையான உரையாக இருந்தது. அது மார்ஷலின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் மாற்றப்பட்டது.

திறனாய்வு

கார்ல் மார்க்ஸ், அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய தனது விமர்சனத்தில், கிரண்ட்ரிஸ்ஸில் மில் பற்றி குறிப்பிட்டார். மில்லின் சிந்தனை மூலதனத்தின் வகைகளை வரலாற்று பாணியில் முன்வைக்கிறது என்று மார்க்ஸ் வாதிட்டார்.

பொருளாதார ஜனநாயகம்

மார்க்சிசத்தின் மீதான மில்லின் முக்கிய ஆட்சேபனையானது, போட்டியின் அழிவைக் கண்டதன் மீது கவனம் செலுத்தியது. அவர் எழுதினார், "அவர்களது போதனையின் மிகத் தெளிவான மற்றும் தீவிரமான பகுதியிலிருந்து - போட்டிக்கு எதிரான அவர்களின் அறிவிப்புகளை நான் முற்றிலும் எதிர்க்கிறேன்." அவர் ஒரு சமத்துவவாதியாக இருந்தபோதிலும், மில் சம வாய்ப்புக்காக அதிகமாக வாதிட்டார் மற்றும் இந்த விஷயத்தில் மற்ற எல்லா இலட்சியங்களுக்கும் மேலாக தகுதியை வைத்தார். முதலாளித்துவத்திற்குப் பதிலாக பொருளாதார ஜனநாயகத்தை ஊக்குவிப்பதன் மூலமும், தொழிலாளர் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுடன் முதலாளித்துவ வணிகங்களுக்குப் பதிலாக அனைவருக்கும் அடிப்படைக் கல்வி வழங்குவதன் மூலமும் ஒரு சோசலிச சமுதாயத்தை அடைய முடியும் என்று அவர் மேலும் வாதிட்டார். அவன் சொல்கிறான்:

எவ்வாறாயினும், மனிதகுலம் தொடர்ந்து மேம்படுத்தப்பட்டால், இறுதியில் மேலோங்கி நிற்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டிய சங்கத்தின் வடிவம் முதலாளித்துவ முதலாளிக்கும், நிர்வாகத்தில் குரல் கொடுக்காத வேலை செய்பவர்களுக்கும் இடையே இருக்க முடியாது, ஆனால் சங்கம் தொழிலாளர்கள் சமத்துவத்தின் அடிப்படையில், அவர்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் மூலதனத்தை கூட்டாக சொந்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மற்றும் நீக்கக்கூடிய மேலாளர்களின் கீழ் பணிபுரிகிறார்கள்.

அரசியல் ஜனநாயகம்

அரசியல் ஜனநாயகம் பற்றிய மில்லின் முக்கியப் பணி, பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் மீதான பரிசீலனைகள், இரண்டு அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பாதுகாக்கிறது: குடிமக்களின் விரிவான பங்கேற்பு மற்றும் ஆட்சியாளர்களின் அறிவார்ந்த திறன். இரண்டு

மதிப்புகளும் வெளிப்படையாக பதற்றத்தில் உள்ளன, மேலும் சில வாசகர்கள் அவர் ஒரு உயரடுக்கு ஜனநாயகவாதி என்று முடிவு செய்துள்ளனர், மற்றவர்கள் அவரை முந்தைய பங்கேற்பு ஜனநாயகவாதியாகக் கருதுகின்றனர். ஒரு பிரிவில், அவர் பன்மை வாக்குகளைப் பாதுகாப்பதாகத் தோன்றுகிறார், இதில் திறமையான குடிமக்களுக்கு கூடுதல் வாக்குகள் வழங்கப்படுகின்றன (பின்னர் அவர் நிராகரித்தார்). இருப்பினும், மற்றொரு அத்தியாயத்தில் அவர் அனைத்து குடிமக்களும் பங்கேற்பதன் மதிப்பை நியாயமாக வாதிடுகிறார். அரசியலில், குறிப்பாக உள்ளூர் மட்டத்தில் பங்கேற்க வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டால், வெகுஜனங்களின் திறமையின்மையை இறுதியில் சமாளிக்க முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிகாரியாக அரசாங்கத்தில் பணியாற்றும் சில அரசியல் தத்துவவாதிகளில் மில் ஒருவர். பாராளுமன்றத்தில் தனது மூன்று ஆண்டுகளில், அவர் தனது எழுத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட "தீவிரமான" கொள்கைகளை விட சமரசம் செய்ய தயாராக இருந்தார்.

மில் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு பொதுக் கல்வியின் பரவல் மற்றும் பயன்பாடு ஆகியவற்றின் முக்கிய ஆதரவாளராக இருந்தார். அவர் தனிப்பட்ட நபரின் மதிப்பைக் கண்டார், மேலும் "தனது சொந்த விதியை வழிநடத்தும் உள்ளார்ந்த திறன் மனிதனுக்கு உள்ளது - ஆனால் அவனது திறன்கள் வளர்ச்சியடைந்து நிறைவேற்றப்பட்டால் மட்டுமே", அதை கல்வியின் மூலம் அடைய முடியும் என்று நம்பினார். கல்வியை மனித இயல்பை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வழி என்று அவர் கருதினார், இதன் பொருள் "பிற குணாதிசயங்கள், பன்முகத்தன்மை மற்றும் அசல் தன்மை, பண்புகளின் ஆற்றல், முன்முயற்சி, சுயாட்சி, அறிவுசார் வளர்ப்பு, அழகியல் உணர்வு, சுயநலம் அல்லாத ஆர்வங்கள், விவேகம், பொறுப்பு மற்றும் சுய கட்டுப்பாடு". கல்வியானது மனிதர்களை முழு தகவலறிந்த குடிமக்களாக உருவாக்க அனுமதித்தது, அவர்கள் தங்கள் நிலையை மேம்படுத்துவதற்கும், முழுமையான தகவலறிந்த தேர்தல் முடிவுகளை எடுப்பதற்கும் கருவிகளைக் கொண்டிருந்தனர். கல்வியின் சக்தியானது, வர்க்கங்களுக்கிடையில் ஒரு பெரிய சமன்படுத்தும் திறனில் உள்ளது, தொழிலாளி வர்க்கம் தங்கள் சொந்த விதியைக் கட்டுப்படுத்தும் திறனையும் உயர் வகுப்பினருடன் போட்டியிடும் திறனையும் அனுமதிக்கிறது. அனைத்து வாக்காளர்கள் மற்றும் அரசியல் பங்கேற்பாளர்கள் முழு வளர்ச்சியடைந்த

தனிநபர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம் பெரும்பான்மையினரின் கொடுங்கோன்மையைத் தவிர்ப்பதில் பொதுக் கல்வியின் முக்கிய முக்கியத்துவத்தை மில் அங்கீகரித்தார். கல்வியின் மூலம் ஒரு தனிமனிதன் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தில் முழு பங்கேற்பாளராக முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.

உயர்கல்வியைப் பொறுத்தவரை, மதம் அல்லது அறிவியலை மையமாகக் கொண்ட உயர்கல்வியின் மாதிரிகளுக்கான சமகால வாதங்களுக்கு எதிராக மில் தாராளமயக் கல்வியைப் பாதுகாத்தார். அவரது 1867 செயின்ட் ஆண்ட்ரூஸ் உரை, சீர்திருத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் படித்த உயரடுக்கினரை தாராளமயக் கொள்கைகளுக்கு அர்ப்பணித்த கல்விக் கொள்கையை நோக்கி வேலை செய்ய அழைப்பு விடுத்தது.

செல்வம் மற்றும் வருமான விநியோகம் பற்றிய கோட்பாடுகள்

அரசியல் பொருளாதாரத்தின் கோட்பாடுகளில், மில் இரண்டு பொருளாதார நிகழ்வுகளின் பகுப்பாய்வை வழங்கினார்: உற்பத்தி மற்றும் செல்வத்தின் விதிகள் மற்றும் அதன் விநியோக முறைகள். முந்தையதைப் பற்றி, உற்பத்தி விதிகளை மாற்றுவது சாத்தியமில்லை என்று அவர் நம்பினார், "பொருள் மற்றும் மனதின் இறுதி பண்புகள் ... இந்த பண்புகளை நாம் ஆர்வமாக உள்ள நிகழ்வுகளை கொண்டு வர மட்டுமே". செல்வத்தை விநியோகிக்கும் முறைகள் மனித நிறுவனங்களின் ஒரு விஷயமாகும், இது மில் முதன்மை மற்றும் அடிப்படை நிறுவனமாக நம்பப்படுகிறது: தனிநபர் சொத்து. சமுதாயத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களிடையேயும் உற்பத்திக் கருவிகளை நியாயமான முறையில் பிரித்து, அனைத்து தனிநபர்களும் சமமான அடிப்படையில் தொடங்க வேண்டும் என்று அவர் நம்பினார். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் சம அளவு தனிப்பட்ட சொத்துக்களை வைத்திருந்தால், அவர்கள் அரசால் தலையிடாமல் இருக்க அவர்களின் சொந்த முயற்சிக்கு விடப்பட வேண்டும். செல்வத்தின் சமத்துவமின்மை குறித்து, மில், வாய்ப்பின் சமத்துவத்தை ஊக்குவிக்கும் சமூக மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளை நிறுவுவது அரசாங்கத்தின் பங்கு என்று நம்பினார். மில்லின் கூற்றுப்படி, வறுமையைப் போக்க உதவும் மூன்று வரிக் கொள்கைகளை அரசாங்கம் செயல்படுத்த வேண்டும்:

1. நியாயமாக மதிப்பிடப்பட்ட வருமான வரி;

2. ஒரு பரம்பரை வரி; மற்றும்

3. சப்சுவரி நுகர்வு கட்டுப்படுத்தும் கொள்கை.

மூலதனம் மற்றும் செல்வத்தின் பரம்பரை சமத்துவமின்மையின் வளர்ச்சியில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது, ஏனெனில் இது பரம்பரை பெறுபவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பை வழங்குகிறது. பரம்பரை மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட செல்வத்தின் சமத்துவமின்மைக்கு மில்லின் தீர்வு, பரம்பரை மீது அதிக வரியை அமல்படுத்துவதாகும், ஏனெனில் அரசாங்கத்தின் மிக முக்கியமான அதிகாரப்பூர்வ செயல்பாடு வரிவிதிப்பு என்று அவர் நம்பினார், மேலும் நியாயமான முறையில் செயல்படுத்தப்பட்ட வரிவிதிப்பு சமத்துவத்தை ஊக்குவிக்கும்.

சுற்றுச்சூழல்

மில் இயற்கை உலகின் மதிப்பைப் பற்றிய ஆரம்ப நுண்ணறிவைக் காட்டினார். புத்தகம் IV இல், அரசியல் பொருளாதாரத்தின் கோட்பாடுகளின் VI அத்தியாயம்: "நிலையான அரசின்", மில் பொருள்களுக்கு அப்பாற்பட்ட செல்வத்தை அங்கீகரித்தார் மற்றும் வரம்பற்ற வளர்ச்சியின் தர்க்கரீதியான முடிவு சுற்றுச்சூழலின் அழிவு மற்றும் வாழ்க்கைத் தரம் குறைதல் என்று வாதிட்டார். முடிவில்லாத பொருளாதார வளர்ச்சியை விட நிலையான நிலை விரும்பத்தக்கது என்று அவர் முடிவு செய்தார்:

ஹென்றி டேவிட் தோரோ (1817-1862)

ஹென்றி டேவிட் தோரோ (ஜூலை 12, 1817 - மே 6, 1862) ஒரு அமெரிக்க இயற்கை ஆர்வலர், கட்டுரையாளர், கவிஞர் மற்றும் தத்துவஞானி ஆவார். ஒரு முன்னணி ஆழ்நிலைவாதி, அவர் தனது வால்டன் புத்தகத்திற்காக மிகவும் பிரபலமானவர், இது இயற்கை சூழலில் எளிமையான வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பு மற்றும் அவரது கட்டுரை "சிவில் ஒத்துழையாமை" (முதலில் "சிவில் அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு" என வெளியிடப்பட்டது), இது குடிமக்களுக்கு கீழ்ப்படியாமைக்கு ஆதரவாக வாதம் நியாயமற்ற நிலை.

தோரோவின் புத்தகங்கள், கட்டுரைகள், கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள் மற்றும் கவிதைகள் 20 க்கும் மேற்பட்ட தொகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. அவரது நீடித்த பங்களிப்புகளில் இயற்கை வரலாறு மற்றும் தத்துவம் பற்றிய அவரது எழுத்துக்கள் அடங்கும், இதில் அவர் நவீன கால சுற்றுச்சூழல்வாதத்தின் இரண்டு ஆதாரங்களான சூழலியல் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் வரலாற்றின் முறைகள் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளை எதிர்பார்த்தார். அவரது இலக்கிய பாணி இயற்கையின் நெருக்கமான அவதானிப்பு, தனிப்பட்ட அனுபவம், கூர்மையான சொல்லாட்சி, குறியீட்டு அர்த்தங்கள் மற்றும் வரலாற்றுக் கதைகளை ஒன்றிணைக்கிறது, அதே நேரத்தில் கவிதை உணர்வு, தத்துவ சிக்கனம் மற்றும் நடைமுறை விவரங்களுக்கு கவனம் செலுத்துகிறது. குரோதக் கூறுகள், வரலாற்று மாற்றம் மற்றும் இயற்கைச் சிதைவு போன்றவற்றை எதிர்கொண்டு உயிர்வாழ்வதற்கான யோசனையிலும் அவர் ஆழ்ந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்; அதே நேரத்தில் வாழ்க்கையின் உண்மையான அத்தியாவசியத் தேவைகளைக் கண்டறிவதற்காக கழிவு மற்றும் மாயையை கைவிட வேண்டும் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார்.

தோரோ வாழ்நாள் முழுவதும் ஒழிப்புவாதியாக இருந்தார், வெண்டல் பிலிப்ஸின் எழுத்துக்களைப் பாராட்டி, ஒழிப்புவாதி ஜான் பிரவுனைப் பாதுகாத்து, தப்பியோடிய அடிமைச் சட்டத்தைத் தாக்கும் விரிவுரைகளை வழங்கினார். லியோ டால்ஸ்டாய், மகாத்மா காந்தி மற்றும் மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஜூனியர் போன்ற குறிப்பிடத்தக்க நபர்களின் அரசியல் சிந்தனைகள் மற்றும் செயல்களில் தோரோவின் கீழ்ப்படியாமையின் தத்துவம் பின்னர் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

தோரோ சில சமயங்களில் ஒரு அராஜகவாதி என்று குறிப்பிடப்படுகிறார். "சிவில் ஒத்துழையாமை"யில், தோரோ எழுதினார்: "நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன், – 'அந்த அரசாங்கம் மிகக்குறைந்த ஆட்சியை நடத்துவது சிறந்தது;' மேலும் இது விரைவாகவும் முறையாகவும் செயல்படுவதை நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். நடத்தப்பட்டால், இது இறுதியாக இதற்குச் சமமாகிறது, இதையும் நான் நம்புகிறேன், – 'அந்த அரசாங்கம் ஆட்சி செய்யாதது சிறந்தது;' மனிதர்கள் அதற்குத் தயாராகும் போது, அதுதான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அரசாங்கமாக இருக்கும்.... ஆனால், தங்களை அரசு அல்லாதவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களைப் போலல்லாமல், ஒரு குடிமகனாக நடைமுறையில் பேசுவதற்கு, நான் கேட்கிறேன். அரசாங்கம் இல்லை, ஆனால் ஒரே நேரத்தில் சிறந்த அரசாங்கம்."

ஆரம்ப வாழ்க்கை மற்றும் கல்வி, 1817-1837

ஹென்றி டேவிட் தோரோ, மாசசூசெட்ஸின் கான்கார்டில், பென்சில் தயாரிப்பாளரான ஜான் தோரோ மற்றும் சிந்தியா டன்பார் ஆகியோரின் "சுமாரான நியூ இங்கிலாந்து குடும்பத்தில்" டேவிட் ஹென்றி தோரோ பிறந்தார். அவரது தந்தை பிரெஞ்சு புராட்டஸ்டன்ட் வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர். அவரது தந்தைவழி தாத்தா இங்கிலாந்தின் கிரீடம் சார்பு தீவான ஜெர்சியில் பிறந்தார். அவரது தாய்வழி தாத்தா, ஆசா டன்பார், ஹார்வர்டின் 1766 மாணவர் "பட்டர் கிளர்ச்சி"க்கு தலைமை தாங்கினார், இது அமெரிக்க காலனிகளில் பதிவுசெய்யப்பட்ட முதல் மாணவர் போராட்டமாகும். டேவிட் ஹென்றி சமீபத்தில் இறந்த அவரது தந்தைவழி மாமா டேவிட் தோரோவின் பெயரால் பெயரிடப்பட்டது. அவர் கல்லூரி முடித்த பிறகு தன்னை ஹென்றி டேவிட் என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்; சட்டப்பூர்வ பெயர் மாற்றம் செய்ய அவர் ஒருபோதும் மனு செய்யவில்லை.

அவருக்கு இரண்டு மூத்த உடன்பிறப்புகள், ஹெலன் மற்றும் ஜான் ஜூனியர் மற்றும் ஒரு தங்கை, சோபியா தோரோ. குழந்தைகள் யாருக்கும் திருமணம் ஆகவில்லை. ஹெலன் (1812-1849) 37 வயதில் காசநோயால் இறந்தார். ஜான் ஜூனியர் (1814-1842) வேலிங் செய்யும் போது தன்னைத்தானே வெட்டிக்கொண்டதால் டெட்டனஸ் நோயால் 27 வயதில் இறந்தார். ஹென்றி டேவிட் (1817-1862) 44 வயதில் காசநோயால் இறந்தார். சோபியா (1819-1876) 14 ஆண்டுகள் உயிர் பிழைத்தார், 56 வயதில் காசநோயால் இறந்தார்.

அவர் 1833 மற்றும் 1837 க்கு இடையில் ஹார்வர்ட் கல்லூரியில் பயின்றார். அவர் ஹோலிஸ் ஹாலில் வாழ்ந்தார் மற்றும் சொல்லாட்சி, கிளாசிக்ஸ், தத்துவம், கணிதம் மற்றும் அறிவியல் பாடங்களை எடுத்தார். அவர் 1770 இன் இன்ஸ்டிடியூட்டில் உறுப்பினராக இருந்தார் (இப்போது ஹெஸ்டி புட்டிங் கிளப்). புராணத்தின் படி, தோரோ ஐந்து டாலர் கட்டணத்தை (2022 இல் \$147 க்கு சமம்) ஹார்வர்ட் முதுகலை பட்டயப் படிப்பிற்குச் செலுத்த மறுத்துவிட்டார், அவர் இவ்வாறு விவரித்தார்: ஹார்வர்ட் கல்லூரி பட்டதாரிகளுக்கு "மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உயிருடன் இருந்ததன் மூலம் தங்கள் உடல் தகுதியை நிரூபித்தது. பட்டப்படிப்பு, மற்றும் அவர்களின் சேமிப்பு, சம்பாதித்தல், அல்லது கல்லூரிக்கு கொடுக்க ஐந்து டாலர்களை வைத்திருப்பதன் மூலம் தரம் அல்லது நிலையைப் பெறுதல்". "ஒவ்வொரு செம்மறி ஆடுகளும் அதன் தோலை வைத்திருக்கட்டும்" என்று அவர் கருத்து தெரிவித்தார், இது பட்டயப் படிப்புகளுக்கு செம்மறி தோல் வெல்லத்தைப் பயன்படுத்தும் பாரம்பரியத்தைக் குறிக்கிறது.

தோரோவின் பிறந்த இடம் கன்கார்டில் உள்ள வர்ஜீனியா சாலையில் இன்னும் உள்ளது. இலாப நோக்கற்ற அமைப்பான தோரோ ஃபார்ம் அறக்கட்டளையால் வீடு மீட்டெடுக்கப்பட்டது, இப்போது பொதுமக்களுக்கு திறக்கப்பட்டுள்ளது.

கான்கார்ட், 1837-1844க்குத் திரும்பு

கல்லூரிப் பட்டதாரிகளுக்குத் திறந்திருக்கும் பாரம்பரியத் தொழில்களான சட்டம், தேவாலயம், வணிகம், மருத்துவம் - தோரோவுக்கு விருப்பமில்லை, :25 அதனால் 1835 இல் ஹார்வர்ட்டில் இருந்து விடுப்பு எடுத்தார், அதன் போது அவர் மாசசூசெட்ஸில் உள்ள கேண்டனில் உள்ள ஒரு பள்ளியில் கற்பித்தார். கான்கார்டில் உள்ள இன்றைய காலனித்துவ விடுதியின் முந்தைய பதிப்பில் இரண்டு ஆண்டுகள். பின்னர் இணைக்கப்பட்ட மூன்று கட்டிடங்களில் முந்தைய கட்டிடத்தை அவரது தாத்தா வைத்திருந்தார். அவர் 1837 இல் பட்டம் பெற்ற பிறகு, தோரோ கான்கார்ட் பொதுப் பள்ளியில் ஆசிரியப் பணியில் சேர்ந்தார், ஆனால் உடல் ரீதியான தண்டனையை வழங்குவதற்குப் பதிலாக சில வாரங்களுக்குப் பிறகு அவர் ராஜினாமா செய்தார். :25 அவர்கள் பல முற்போக்கான கருத்துக்களை அறிமுகப்படுத்தினர், இதில் இயற்கை நடைகள் மற்றும் உள்ளூர் கடைகள் மற்றும்

வணிகங்களுக்கு வருகை ஆகியவை அடங்கும். 1842 இல் ஜான் ஷேவிங் செய்யும் போது தன்னைத் தானே வெட்டிக் கொண்டு டெட்டனஸ் நோயால் மரணமடைந்தபோது பள்ளி மூடப்பட்டது. அவர் ஹென்றியின் கைகளில் இறந்தார்.

பட்டப்படிப்பு முடிந்ததும் தோரோ கான்கார்டுக்கு வீடு திரும்பினார், அங்கு அவர் ஒரு பரஸ்பர நண்பர் மூலம் ரால்ப் வால்டோ எமர்சனை சந்தித்தார். அவருக்கு 14 வயது மூத்தவரான எமர்சன், தோரோவில் தந்தைவழி மற்றும் சில சமயங்களில் புரவலர் போன்ற ஆர்வத்தை எடுத்துக் கொண்டார், அந்த இளைஞருக்கு ஆலோசனை வழங்கினார் மற்றும் எல்லேரி சானிங், மார்கரெட் புல்லர், ப்ரோன்சன் அல்காட் மற்றும் நதானியேல் உள்ளிட்ட உள்ளூர் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் சிந்தனையாளர்களின் வட்டத்திற்கு அவரை அறிமுகப்படுத்தினார். ஹாவ்தோர்ன் மற்றும் அவரது மகன் ஜூலியன் ஹாவ்தோர்ன், அந்த நேரத்தில் சிறுவனாக இருந்தான்.

தி டயல் என்ற காலாண்டு இதழில் கட்டுரைகள் மற்றும் கவிதைகளை வழங்குமாறு தோரோவை எமர்சன் வலியுறுத்தினார், மேலும் அந்த எழுத்துக்களை வெளியிட ஆசிரியர் மார்கரெட் புல்லரிடம் வற்புறுத்தினார். ஜூலை 1840 இல், தி டயலில் வெளியிடப்பட்ட தோரோவின் முதல் கட்டுரை "ஆலஸ் பெர்சியஸ் ஃபிளாக்கஸ்" ஆகும், இது ரோமானிய கவிஞர் மற்றும் நையாண்டி கலைஞரைப் பற்றிய ஒரு கட்டுரையாகும். இது எமர்சனின் பரிந்துரையின் பேரில் அவரது பத்திரிகையில் இருந்து திருத்தப்பட்ட பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அக்டோபர் 22, 1837 அன்று முதல் இதழில், "'நீங்கள் இப்போது என்ன செய்கிறீர்கள்?' அவர் கேட்டார். 'நீங்கள் ஒரு பத்திரிகை வைத்திருக்கிறீர்களா?' அதனால் இன்று முதல் என்ட்ரி கொடுக்கிறேன்."

தோரோ இயற்கையின் தத்துவஞானி மற்றும் மனித நிலைக்கு அதன் உறவு. அவரது ஆரம்ப ஆண்டுகளில் அவர் எமர்சன், புல்லர் மற்றும் அல்காட் ஆகியோரால் வாதிட்ட ஒரு தளர்வான மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இலட்சியவாத தத்துவமான ஆழ்நிலைவாதத்தைப் பின்பற்றினார். ஒரு இலட்சிய ஆன்மீக நிலை, உடல் மற்றும் அனுபவத்திற்கு அப்பாற்பட்டது அல்லது அதற்கு அப்பால் செல்கிறது என்றும், மதக் கோட்பாட்டிற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட உள்ளுணர்வின் மூலம் ஒருவர் அந்த நுண்ணறிவை அடைகிறார் என்றும் அவர்கள் நம்பினர். அவர்களின் பார்வையில், எமர்சன் நேச்சரில் (1836) எழுதியது போல், "தெரியும்

விஷயங்கள் மற்றும் மனித எண்ணங்களின் தீவிரமான கடிதப் பரிமாற்றத்தை" வெளிப்படுத்தும் உள்நோக்கிய ஆவியின் வெளிப்புற அடையாளம் இயற்கை.

ஏப்ரல் 18, 1841 இல், தோரோ எம்ர்சன்களுடன் சென்றார். அங்கு, 1841 முதல் 1844 வரை, அவர் குழந்தைகள் ஆசிரியராக பணியாற்றினார்; அவர் ஒரு தலையங்க உதவியாளர், பழுதுபார்ப்பவர் மற்றும் தோட்டக்காரர். 1843 இல் சில மாதங்களுக்கு, அவர் ஸ்டேட்டன் தீவில் உள்ள வில்லியம் எம்ர்சனின் வீட்டிற்குச் சென்றார், மேலும் அவரது எதிர்கால இலக்கியப் பிரதிநிதியான ஹோரேஸ் க்ரீலி உட்பட அவரது எழுத்துக்களை வெளியிட உதவக்கூடிய நகரத்தில் உள்ள இலக்கியவாதிகள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்களிடையே தொடர்புகளைத் தேடும் போது குடும்பத்தின் மகன்களுக்கு பயிற்சி அளித்தார்.

தோரோ கான்கார்டுக்குத் திரும்பினார் மற்றும் அவரது குடும்பத்தின் பென்சில் தொழிற்சாலையில் பணிபுரிந்தார், அவர் தனது வயதுவந்த வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதிக்கு அவரது எழுத்து மற்றும் பிற வேலைகளுடன் தொடர்ந்து செய்வார். களிமண்ணை பைண்டராகப் பயன்படுத்தி, தரம் குறைந்த கிராஃபைட் மூலம் நல்ல பென்சில்லை உருவாக்கும் செயல்முறையை அவர் உயிர்ப்பித்தார். கிராஃபைட் மற்றும் களிமண்ணைக் கலக்கும் செயல்முறை, கான்டே செயல்முறை என அறியப்படுகிறது, இது 1795 ஆம் ஆண்டில் நிக்கோலஸ்-ஜாக் கான்டே என்பவரால் முதன்முதலில் காப்புரிமை பெற்றது. தோரோ நியூ ஹாம்ப்ஷயரில் கிடைத்த கிராஃபைட் மூலத்தை 1821 ஆம் ஆண்டில் அவரது மாமா சார்லஸ் டன்பார் வாங்கினார். நிறுவனத்தின் மற்ற கிராஃபைட் ஆதாரம் டான்டியஸ்க்யூஸ் ஆகும், இது மாசசூசெட்ஸின் ஸ்டர்பிரிட்ஜில் உள்ள பூர்வீக அமெரிக்கர்களால் இயக்கப்படும் சுரங்கமாகும். பின்னர், தோரோ பென்சில் தொழிற்சாலையை பிளம்பகோ தயாரிக்க மாற்றினார், அந்த நேரத்தில் கிராஃபைட்டின் பெயர், இது எலக்ட்ரோடைப்பிங் செயல்பாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டது.

கான்கார்டில் திரும்பியவுடன், தோரோ ஒரு அமைதியற்ற காலகட்டத்தை கடந்து சென்றார். ஏப்ரல் 1844 இல், அவரும் அவரது நண்பர் எட்வர்ட் ஹோரும் தற்செயலாக 300 ஏக்கர் (120 ஹெக்டேர்) வால்டன் வூட்ஸை எரித்த தீ.

"சிவில் ஒத்துழையாமை" மற்றும் வால்டன் ஆண்டுகள், 1845-1850

நான் வேண்டுமென்றே வாழ விரும்பினேன், ஏனெனில் வாழ்க்கையின் அத்தியாவசிய உண்மைகளை மட்டுமே முன்வைத்து, அது கற்பிக்க வேண்டியதை என்னால் கற்றுக்கொள்ள முடியவில்லையா என்று பார்க்க விரும்பினேன், மேலும் நான் இறக்கும் போது நான் வாழவில்லை என்பதைக் கண்டறியவில்லை. வாழ்க்கை இல்லாததை வாழ நான் விரும்பவில்லை, வாழ்வது மிகவும் அன்பானது; அல்லது நான் ராஜினாமா செய்ய விரும்பவில்லை, அது மிகவும் அவசியமானால் தவிர. நான் ஆழமாக வாழ விரும்பினேன், வாழ்க்கையின் மஜ்ஜை முழுவதையும் உறிஞ்சி, மிகவும் உறுதியுடனும், ஸ்பார்டன் போலவும் வாழ விரும்பினேன், வாழ்க்கையில் இல்லாத அனைத்தையும் முறியடித்து, பரந்த ஸ்வாத்தை வெட்டி, நெருக்கமாக ஷேவ் செய்ய, வாழ்க்கையை ஒரு மூலையில் தள்ள, மற்றும் அதை அதன் மிகக் குறைந்த சொற்களுக்குக் குறைத்து, அது அர்த்தமற்றது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அதன் முழு மற்றும் உண்மையான அர்த்தத்தை ஏன் பெற வேண்டும், அதன் அர்த்தத்தை உலகுக்கு வெளியிட வேண்டும்; அல்லது அது உன்னதமானதாக இருந்தால், அதை அனுபவத்தின் மூலம் அறிந்து, எனது அடுத்த பயணத்தில் அதைப் பற்றிய உண்மையான கணக்கை வழங்க முடியும்.

தோரோ விரிவுரையை "சிவில் அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு" ("சிவில் ஒத்துழையாமை" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையாக மாற்றினார். இது மே 1849 இல் அழகியல் ஆவணங்களில் எலிசபெத் பீபாடியால் வெளியிடப்பட்டது. "தி மாஸ்க் ஆஃப் அராஜகி" (1819) என்ற அரசியல் கவிதையில் பெர்சி ஷெல்லியின் கொள்கையின் ஒரு பதிப்பை தோரோ எடுத்துக் கொண்டார், இது அதிகாரத்தின் அநியாய வடிவங்களின் சக்திவாய்ந்த உருவங்களுடன் தொடங்குகிறது. அவரது காலத்தின் பின்னர் சமூக நடவடிக்கையின் தீவிரமான புதிய வடிவத்தின் தூண்டுதல்களை கற்பனை செய்கிறார். வால்டன் பாண்டில், தோரோ எ விக் ஆன் தி கான்கார்ட் மற்றும் மெர்ரிமேக் ரிவர்ஸின் முதல் வரைவை முடித்தார், இது 1839 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளை மலைகளுக்கு அவர்கள் மேற்கொண்ட பயணத்தை விவரிக்கும் அவரது சகோதரர் ஜானுக்கு ஒரு எலிஜி. தனது சொந்த செலவில்; 300க்கும் குறைவாகவே விற்பனை செய்யப்பட்டன.: 234 எம்ர்சனின்

ஆலோசனையின் பேரில், புத்தகத்தை விளம்பரப்படுத்துவதற்கு எம்ர்சனின் வெளியீட்டாளரான முன்ரோவைப் பயன்படுத்தி அவர் சுயமாக வெளியிட்டார்.

ஆகஸ்ட் 1846 இல், தோரோ சுருக்கமாக வால்டனை விட்டு வெளியேறி மைனேயில் உள்ள கடாஹ்டின் மலைக்கு பயணம் செய்தார், பின்னர் இந்த பயணம் தி மைனே லூட்ஸின் முதல் பகுதியான "Ktaadn" இல் பதிவு செய்யப்பட்டது.

தோரோ செப்டம்பர் 6, 1847 இல் வால்டன் பாண்டை விட்டு வெளியேறினார்.: 244 எம்ர்சனின் வேண்டுகோளின் பேரில், எம்ர்சனின் மனைவி லிட்யன் தனது கணவர் ஐரோப்பாவிற்கு நீண்ட பயணத்தில் இருந்தபோது வீட்டை நிர்வகிக்க உதவுவதற்காக அவர் உடனடியாக எம்ர்சன் வீட்டிற்கு திரும்பினார். பல ஆண்டுகளாக, அவர் தனது கடனை அடைக்கப் பணிபுரிந்தபோது, அவர் வால்டன் அல்லது லைஃப் இன் தி லூட்ஸ் என 1854 இல் வெளியிட்ட கையெழுத்துப் பிரதியைத் தொடர்ந்து திருத்தினார். குளம். புத்தகம் அந்த நேரத்தை ஒரு காலண்டர் ஆண்டாக சுருக்கி, நான்கு பருவங்களின் பத்தியைப் பயன்படுத்தி மனித வளர்ச்சியைக் குறிக்கிறது. பகுதி நினைவுக் குறிப்பு மற்றும் ஒரு பகுதி ஆன்மீகத் தேடல், வால்டன் முதலில் சில ரசிகர்களைப் பெற்றனர், ஆனால் பின்னர் விமர்சகர்கள் அதை ஒரு உன்னதமான அமெரிக்க படைப்பாகக் கருதினர், இது இயற்கையான எளிமை, நல்லிணக்கம் மற்றும் அழகை சமூக மற்றும் கலாச்சார நிலைமைகளுக்கு மாதிரியாகக் கருதுகிறது.

பிந்தைய ஆண்டுகள், 1851-1862

1851 ஆம் ஆண்டில், தோரோ இயற்கை வரலாறு மற்றும் பயணம் மற்றும் பயணத்தின் விவரிப்புகளில் அதிகளவில் ஈர்க்கப்பட்டார். அவர் தாவரவியலில் ஆர்வத்துடன் படித்தார் மற்றும் இந்த தலைப்பில் அவதானிப்புகளை அடிக்கடி தனது பத்திரிகையில் எழுதினார். வில்லியம் பார்ட்ராம் மற்றும் சார்லஸ் டார்வின் வோயேஜ் ஆஃப் தி பீகிள் ஆகியவற்றை அவர் பாராட்டினார். கான்கார்டின் இயற்கைக் கதைகள் பற்றிய விரிவான அவதானிப்புகளை அவர் வைத்திருந்தார், காலப்போக்கில் பழங்கள் எவ்வாறு பழுக்கின்றன, வால்டன் குளத்தின் ஏற்ற இறக்கமான ஆழம் மற்றும் சில பறவைகள் இடம்பெயர்ந்த நாட்கள்

வரை அனைத்தையும் பதிவு செய்தார். அவரது வார்த்தையில், இயற்கையின் பருவங்களை "எதிர்பார்ப்பது" இந்த பணியின் நோக்கம்.

அவர் நில அளவையாளராக ஆனார் மற்றும் 26 சதுர மைல் (67 சதுர கிலோமீட்டர்) பரப்பளவை உள்ளடக்கிய நகரத்தின் இயற்கை வரலாற்றைப் பற்றிய விரிவான அவதானிப்புகளைத் தொடர்ந்து எழுதினார். அவர் தொடர்ச்சியான குறிப்பேடுகளையும் வைத்திருந்தார், மேலும் இந்த அவதானிப்புகள் இயற்கை வரலாற்றில் அவரது தாமதமான எழுத்துக்களான "இலையுதிர்கால சாயல்கள்", "மரங்களின் வாரிசு" மற்றும் "காட்டு ஆப்பிள்கள்" போன்றவை உள்ளூர் அழிவு பற்றி புலம்பல் கட்டுரையாக அமைந்தது. காட்டு ஆப்பிள் இனங்கள்.

கல்வித் துறைகளாக சுற்றுச்சூழல் வரலாறு மற்றும் சுற்றுச்சூழல்வாதத்தின் எழுச்சியுடன், தோரோவின் பல புதிய வாசிப்புகள் வெளிவரத் தொடங்கின, அவர் ஒரு தத்துவஞானி மற்றும் வயல்களிலும் மரப்பகுதிகளிலும் சுற்றுச்சூழல் வடிவங்களின் ஆய்வாளராக இருந்ததைக் காட்டுகிறது. உதாரணமாக, "காட்டு மரங்களின் வாரிசு", தீ அல்லது மனித அழிவுக்குப் பிறகு, காற்று அல்லது விலங்குகள் மூலம் விதைகளைப் பரப்புவதன் மூலம் காடுகள் எவ்வாறு மீளருவாக்கம் செய்கின்றன என்பதை விளக்க அவர் பரிசோதனை மற்றும் பகுப்பாய்வுகளைப் பயன்படுத்தினார் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்த விரிவுரையில், முதன்முதலில் கான்கார்டில் கால்நடை கண்காட்சியில் வழங்கப்பட்டது, மேலும் சூழலியலில் அவர் செய்த மிகப்பெரிய பங்களிப்பாகக் கருதினார், தோரோ முன்பு வேறு மரம் வளர்ந்த இடத்தில் ஒரு இனம் மரம் ஏன் வளர முடியும் என்பதை விளக்கினார். அணில்கள் பெரும்பாலும் தாங்கள் விழுந்த மரத்திலிருந்து கொட்டைகளை எடுத்துச் செல்வதை அவர் கவனித்தார். இந்த விதைகள் முளைத்து, அணில் இறந்துவிட்டாலோ அல்லது அதைக் கைவிட்டாலோ வளர வாய்ப்புள்ளது. "பிரபஞ்சத்தின் பொருளாதாரத்தில் ... ஒரு சிறந்த சேவையை" நிகழ்த்தியதற்காக அணிலுக்கு அவர் பெருமை சேர்த்தார்.

அரசியல் பற்றிய கருத்து

தோரோ அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக தீவிரமாக இருந்தார் மற்றும் ஒழிப்பு இயக்கத்தை தீவிரமாக ஆதரித்தார். அவர் நிலத்தடி இரயில் பாதையில் நடத்துனராகப் பங்கேற்றார், ஃப்யூஜிடிவ் ஸ்லேவ் சட்டத்தைத் தாக்கும் விரிவுரைகளை வழங்கினார், மேலும்

அக்கால மக்களின் கருத்துக்கு எதிராக, தீவிர ஒழிப்புப் போராளித் தலைவர் ஜான் பிரவுன் மற்றும் அவரது கட்சியை ஆதரித்தார். ஹார்பர்ஸ் பெரி மீதான மோசமான சோதனைக்கு இரண்டு வாரங்களுக்குப் பிறகு மற்றும் பிரவுனின் மரணதண்டனைக்கு முந்தைய வாரங்களில், தோரோ, மாசசூசெட்ஸின் கான்கார்ட் குடிமக்களிடம் ஒரு உரையை நிகழ்த்தினார், அதில் அவர் அமெரிக்க அரசாங்கத்தை பொன்டியஸ் பிலேட்டுடன் ஒப்பிட்டு, பிரவுனின் மரணதண்டனையை சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஒப்பிட்டார். இயேசு கிறிஸ்துவின்:

சுமார் ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டார்; இன்று காலை, கேப்டன் பிரவுன் தூக்கிலிடப்பட்டார். இவை ஒரு சங்கிலியின் இரண்டு முனைகள், அதன் இணைப்புகள் இல்லாமல் இல்லை. அவர் இனி பழைய பிரவுன் அல்ல; அவர் ஒளியின் தேவதை.

ஜான் பிரவுனின் கடைசி நாட்களில், தோரோ ஜான் பிரவுனின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களை உன்னதமான மற்றும் வீரத்தின் எடுத்துக்காட்டு என்று விவரித்தார். கூடுதலாக, பிரவுனையும் அவரது திட்டத்தையும் "பைத்தியம்" என்று நிராகரித்த செய்தித்தாள் ஆசிரியர்களை அவர் கண்டித்தார்.

தோரோ வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் மற்றும் தனித்துவத்தின் ஆதரவாளராக இருந்தார். மனிதகுலம் சுய முன்னேற்றத்தின் மூலம், "அனைத்தும் ஆட்சி செய்யாத" அரசாங்கத்தைப் பெற முடியும் என்று அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தாலும், அவர் சமகால "அரசாங்கம் இல்லாத மனிதர்களிடமிருந்து" (அராஜகவாதிகள்) தன்னைத் தூர விலக்கிக் கொண்டார்: "நான் கேட்கிறேன், இல்லை. ஒரே நேரத்தில் அரசாங்கம் இல்லை, ஆனால் ஒரே நேரத்தில் சிறந்த அரசாங்கம்."

முழுமையான முடியாட்சி முதல் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட முடியாட்சி வரை ஜனநாயகம் வரையிலான பரிணாம வளர்ச்சியை தோரோ "தனிநபருக்கு உண்மையான மரியாதையை நோக்கிய முன்னேற்றம்" எனக் கருதினார் மேலும் "மனிதனின் உரிமைகளை அங்கீகரித்து ஒழுங்கமைப்பதில்" மேலும் மேம்பாடுகளைப் பற்றிக் கோட்பாடு செய்தார். இந்த நம்பிக்கையை எதிரொலித்து, அவர் தொடர்ந்து எழுதினார்: "அரசு தனிமனிதனை ஒரு

உயர்ந்த மற்றும் சுதந்திரமான சக்தியாக அங்கீகரிக்கும் வரை, அதன் அனைத்து சக்தியும் அதிகாரமும் பெறப்பட்டு, அதற்கேற்ப அவரை நடத்தும் வரை, உண்மையிலேயே சுதந்திரமான மற்றும் அறிவொளி பெற்ற அரசு இருக்காது. ."

இந்த அடிப்படையில்தான் தோரோ கனடாவில் உள்ள ஏ யாங்கியில் பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் மற்றும் கத்தோலிக்க மதத்திற்கு எதிராக மிகவும் வலுவாக விசாரணை நடத்த முடிந்தது. சர்வாதிகார அதிகாரம், மக்களின் புத்தி கூர்மை மற்றும் நிறுவன உணர்வை நசுக்கியதாக தோரோ வாதிட்டார்; கனடிய வசிப்பவர்கள் அவரது பார்வையில், ஒரு நிரந்தர குழந்தை போன்ற நிலைக்கு குறைக்கப்பட்டனர். சமீபத்திய கிளர்ச்சிகளைப் புறக்கணித்து, செயின்ட் லாரன்ஸ் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் எந்தப் புரட்சியும் ஏற்படாது என்று வாதிட்டார். அநியாயமாகப் பயன்படுத்தப்படும் அதிகாரத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பு வன்முறையாகவும் (ஜான் பிரவுனுக்கு அவர் அளித்த ஆதரவில் எடுத்துக்காட்டு) வன்முறையாகவும் இருக்கலாம் என்று தோரோ நம்பினாலும் (சிவில் அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பில் காட்டப்படும் வரி எதிர்ப்பின் அவரது சொந்த உதாரணம்), அவர் அமைதியற்ற எதிர்ப்பை செயலற்ற தன்மைக்கான தூண்டுதலாகக் கருதினார்: " நமது வாள்களில் துருப்பிடித்ததாலோ, அல்லது அவர்களின் கயிறுகளில் இருந்து அவற்றை எடுக்க இயலாமையாலோ நமது அமைதியை அறிவிக்க வேண்டாம்; ஆனால் அந்த வாள்களை பிரகாசமாகவும் கூர்மையாகவும் வைத்திருக்க அவள் கைகளில் இவ்வளவு வேலை செய்யட்டும்." மேலும், 1841 இல் ஒரு முறையான லைசியம் விவாதத்தில், அவர் "கட்டாயமான எதிர்ப்பை வழங்குவது எப்போதுமே சரியானதா?" என்ற தலைப்பில் விவாதித்தார், உறுதியானதை வாதிட்டார்.

அதேபோல், மெக்சிகன்-அமெரிக்கப் போருக்கு அவர் கண்டனம் தெரிவித்தது அமைதிவாதத்திலிருந்து உருவானது அல்ல, மாறாக அவர் மெக்சிகோவை "அநியாயமாக முறியடித்து, வெளிநாட்டு இராணுவத்தால் கைப்பற்றப்பட்ட" அடிமைப் பிரதேசத்தை விரிவுபடுத்துவதற்கான வழிமுறையாகக் கருதினார்.

அறிவுசார் ஆர்வங்கள், தாக்கங்கள் மற்றும் தொடர்புகள்

இந்திய புனித நூல்கள் மற்றும் தத்துவம்

தோரோ இந்திய ஆன்மீக சிந்தனையால் பாதிக்கப்பட்டார். வால்டனில், இந்தியாவின் புனித நூல்களைப் பற்றிய பல வெளிப்படையான குறிப்புகள் உள்ளன. உதாரணமாக, முதல் அத்தியாயத்தில் ("பொருளாதாரம்") அவர் எழுதுகிறார்: "கிழக்கின் அனைத்து இடிபாடுகளையும் விட பகவத்-கீதை எவ்வளவு போற்றத்தக்கது!" அமெரிக்க தத்துவம்: ஒரு கலைக்களஞ்சியம் அவரை "உலகிலிருந்து தனித்தனி கடவுள் என்ற பார்வையை நிராகரிப்பதன் மூலம் அதிக மதச்சார்பற்ற அல்லது பாண்டேயிஸ்ட் அணுகுமுறையை எடுத்த" பல நபர்களில் ஒருவராக அவரை வகைப்படுத்துகிறது, இது இந்து மதத்தின் பண்பாகவும் உள்ளது.

மேலும், "குளிர்காலத்தில் குளம்" இல், அவர் வால்டன் குளத்தை புனிதமான கங்கை நதியுடன் ஒப்பிடுகிறார்:

பகவத் கீதையின் பிரம்மாண்டமான மற்றும் பிரபஞ்ச தத்துவத்தில் நான் காலையில் என் புத்தியைக் குளிப்பாட்டுகிறேன், அதன் பிறகு கடவுள்களின் இயற்றப்பட்ட ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன, அதனுடன் ஒப்பிடுகையில் நமது நவீன உலகமும் அதன் இலக்கியமும் அற்பமானதாகவும் தெரிகிறது; மேலும் அந்தத் தத்துவம் முந்தைய இருப்பு நிலைக்குக் குறிப்பிடப்பட வேண்டாமா என்று நான் சந்தேகிக்கிறேன், எனவே நமது கருத்துக்களில் இருந்து அதன் கம்பீரத்தன்மை தொலைவில் உள்ளது. நான் புத்தகத்தை கீழே கிடத்திவிட்டு தண்ணீருக்காக என் கிணற்றுக்கு செல்கிறேன், இதோ! அங்கு நான் பிராமணரின் வேலைக்காரனைச் சந்திக்கிறேன், பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணு மற்றும் இந்திரன் ஆகியோரின் பூசாரி, அவர் இன்னும் கங்கையில் கங்கையில் உள்ள தனது கோவிலில் அமர்ந்து வேதங்களைப் படிக்கிறார் அல்லது ஒரு மரத்தின் வேரில் தனது மேலோடு மற்றும் தண்ணீர் குடத்துடன் வசிக்கிறார். அவனுடைய வேலைக்காரன் அவனுடைய எஜமானுக்காகத் தண்ணீர் எடுக்க வந்ததை நான் சந்திக்கிறேன், அதே கிணற்றில் எங்கள் வாளிகள் ஒன்றாகத் தட்டப்பட்டன. தூய வால்டன் நீர் கங்கையின் புனித நீருடன் கலக்கப்படுகிறது.

அவரது கங்கை படங்கள் உண்மையாக இருந்திருக்கலாம் என்பதை தோரோ அறிந்திருந்தார். அவர் வால்டன் குளத்தில் பனி அறுவடை பற்றி எழுதினார். நியூ இங்கிலாந்தின்

ஐஸ் வியாபாரிகள் கல்கத்தா உட்பட வெளிநாட்டு துறைமுகங்களுக்கு பனிக்கட்டிகளை அனுப்புவதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

1849 ஆம் ஆண்டு தனது நண்பரான எச்.ஜி.ஓ.வுக்கு எழுதிய கடிதத்தில். பிளேக், யோகா மற்றும் அதன் அர்த்தத்தைப் பற்றி அவருக்கு எழுதினார்:

இந்த உலகில் காற்றில் பறக்கும் பறவைகள் போல் சுதந்திரமாக, எல்லா வகையான சங்கிலிகளிலிருந்தும் விடுபட்டு, யோகம் செய்பவர்கள் தங்கள் செயல்களின் சில பலன்களை பிரம்மாவில் சேகரிக்கின்றனர். அதைச் சார்ந்து, நான் முரட்டுத்தனமாகவும், கவனக்குறைவாகவும் இருப்பதால், நான் யோகாவை உண்மையாகப் பயிற்சி செய்யத் தவறிவிடுவேன். யோகி, சிந்தனையில் மூழ்கி, படைப்பிற்கு தனது அளவில் பங்களிக்கிறார்; அவர் ஒரு தெய்வீக வாசனை திரவியத்தை சுவாசிக்கிறார், அவர் அற்புதமான விஷயங்களைக் கேட்கிறார். தெய்வீக வடிவங்கள் அவரைக் கிழிக்காமல் கடந்து செல்கின்றன, மேலும் அவருக்குப் பொருந்தக்கூடிய இயல்புடன் ஒன்றிணைந்து, அவர் செல்கிறார், அவர் அசல் பொருளை உயிரூட்டுகிறார். ஓரளவிற்கு, மற்றும் அரிதான இடைவெளிகளில், நான் கூட ஒரு யோகி என்று கூறுகிறார்.

உயிரியல் பற்றிய கருத்து

தோரோ அலெக்சாண்டர் வான் ஹம்போல்ட், சார்லஸ் டார்வின் மற்றும் ஆசா கிரே (சார்லஸ் டார்வின் உறுதியான அமெரிக்க கூட்டாளி) ஆகியோரின் படைப்புகள் உட்பட புதிய உயிரியல் அறிவியலில் சமகால படைப்புகளைப் படித்தார். தோரோ ஹம்போல்ட், குறிப்பாக அவரது படைப்பு காஸ்மோஸ் மூலம் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்.

1859 இல், தோரோ டார்வின் உயிரினங்களின் தோற்றம் பற்றி வாங்கிப் படித்தார். இயற்கையின் நிலையான பார்வைக்கு ஆதரவாக டார்வின்சத்தை பகிரங்கமாக எதிர்த்த லூயிஸ் அகாசிஸ் உட்பட பல இயற்கை வரலாற்றாசிரியர்களைப் போலல்லாமல், தோரோ உடனடியாக இயற்கைத் தேர்வின் மூலம் பரிணாம வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டின் மீது ஆர்வமாக இருந்தார், வளர்ச்சிக் கோட்பாடு இயற்கையில் ஒரு பெரிய முக்கிய சக்தியைக் குறிக்கிறது, ஏனெனில் இது மிகவும் நெகிழ்வானது மற்றும் இடமளிக்கிறது, மேலும் ஒரு வகையான நிலையான புதிய உருவாக்கத்திற்கு சமமானது.

செல்வாக்கு

தோரோவின் கவனமான அவதானிப்புகளும் அழிவுகரமான முடிவுகளும் காலப்போக்கில் அலைமோதின், தோரோ குறிப்பிட்ட பலவீனங்கள் மேலும் வலுப்பெற்றன ... வால்டன் பாண்டில் அவர் தங்கியிருப்பதற்கு முற்றிலும் தொடர்பில்லாததாகத் தோன்றும் நிகழ்வுகள் தேசிய பூங்கா அமைப்பு உட்பட அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர் இயக்கம், இந்தியாவின் உருவாக்கம், சிவில் உரிமைகள் இயக்கம், ஹிப்பி புரட்சி, சுற்றுச்சூழல் இயக்கம் மற்றும் வனப்பகுதி இயக்கம். இன்று, தோரோவின் வார்த்தைகள் தாராளவாதிகள், சோசலிஸ்டுகள், அராஜகவாதிகள், சுதந்திரவாதிகள் மற்றும் பழமைவாதிகளால் உணர்வுடன் மேற்கோள் காட்டப்படுகின்றன.

தோரோவின் அரசியல் எழுத்துக்கள் அவரது வாழ்நாளில் சிறிதளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, ஏனெனில் "அவரது சமகாலத்தவர்கள் அவரை ஒரு கோட்பாட்டாளராகவோ அல்லது தீவிரவாதியாகவோ பார்க்கவில்லை", மாறாக அவரை ஒரு இயற்கைவாதியாகவே பார்க்கிறார்கள். ஒத்துழையாமை உட்பட அவரது அரசியல் கட்டுரைகளை அவர்கள் நிராகரித்தனர் அல்லது புறக்கணித்தனர். அவரது வாழ்நாளில் வெளியிடப்பட்ட இரண்டு முழுமையான புத்தகங்கள் (கட்டுரைகளுக்கு மாறாக), வால்டன் மற்றும் எவீக் ஆன் தி கான்கார்ட் மற்றும் மெர்ரிமேக் ரிவர்ஸ் (1849), இரண்டுமே இயற்கையைப் பற்றியவை, அதில் அவர் "அலைவதை விரும்பினார்". அவரது இரங்கல் 1862 ஆண்டு புத்தகத்தில் ஒரு தனி கட்டுரையாக இல்லாமல் மற்றவர்களுடன் இணைக்கப்பட்டது. விமர்சகர்களும் பொதுமக்களும் தோரோவை பல ஆண்டுகளாக வெறுக்கிறார்கள் அல்லது புறக்கணித்தனர். பிளேக் மற்றும் 1893 மற்றும் 1906 க்கு இடையில் ரிவர்சைட் பிரஸ் மூலம் தோரோவின் படைப்புகளின் உறுதியான தொகுப்பு, இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர் எஃப். எல். பாட்டி "தோரோ வழிபாட்டு முறை" என்று அழைத்ததன் எழுச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

தோரோவின் எழுத்துக்கள் பல பொது நபர்களை பாதித்தன. மோகன்தாஸ் காந்தி, அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜான் எஃப். கென்னடி, அமெரிக்க சிவில் உரிமை ஆர்வலர் மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஜூனியர், அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி வில்லியம் ஓ. டக்ளஸ் மற்றும் ரஷ்ய எழுத்தாளர் லியோ டால்ஸ்டாய் போன்ற அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும்

சீர்திருத்தவாதிகள் அனைவரும் தோரோவின் படைப்புகளால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகப் பேசினர். கீழ்ப்படியாமை, "வலதுசாரி கோட்பாட்டாளர் ஃபிராங்க் சோடோரோவ் [அவர்] தனது மாதாந்திர பகுப்பாய்வின் முழு இதழையும் தோரோவைப் பாராட்டுவதற்காக அர்ப்பணித்தார்".

எட்வர்ட் அபே, வில்லா கேதர், மார்செல் ப்ரூஸ்ட், வில்லியம் பட்லர் யீட்ஸ், சின்க்ளேர் லூயிஸ், எர்னஸ்ட் ஹெமிங்வே, அப்டன் சின்க்ளேர், ஈ.பி. வைட், லூயிஸ் மம்ஃபோர்ட், ஃபிராங்க் லாயிட் ரைட், அலெக்சாண்டர் போஸி மற்றும் குஸ்டாவ் ஸ்டிக்லி உள்ளிட்ட பல கலைஞர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களை தோரோ தாக்கினார். தோரோ, ஜான் பர்ரோஸ், ஜான் முயர், ஈ.ஓ. வில்சன், எட்வின் வே டீல், ஜோசப் வூட் க்ரட்ச், பி.எஃப். ஸ்கின்னர், டேவிட் ப்ரோவர் மற்றும் லோரன் ஐஸ்லி போன்ற இயற்கை ஆர்வலர்களையும் தாக்கினார்.

தோரோவின் நண்பர் வில்லியம் எல்லேரி சானிங் தனது முதல் சுயசரிதையான தோரோ தி பொயட்-நேச்சுரலிஸ்ட், 1873 இல் வெளியிட்டார். ஆங்கில எழுத்தாளர் ஹென்றி ஸ்டீபன்ஸ் சால்ட் தோரோவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை 1890 இல் எழுதினார், இது தோரோவின் கருத்துகளை பிரிட்டனில் பிரபலப்படுத்தியது: ஜார்ஜ் பெர்னார்ட் ஷா, எட்வர்ட் கார்பென்டர், மற்றும் ராட்பர்ட் ப்ரெட் சால்ட்டின் வாதத்தின் விளைவாக தோரோ ஆர்வலர்களாக மாறியவர்களில். மோகன்தாஸ் காந்தி 1906 ஆம் ஆண்டில் தென்னாப்பிரிக்காவின் ஜோகன்னஸ்பர்க்கில் சிவில் உரிமை ஆர்வலராகப் பணிபுரிந்தபோது வால்டனைப் படித்தார். டிரான்ஸ்வாலில் இந்திய மக்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டை அகிம்சை வழியில் எதிர்த்த குற்றத்திற்காக தென்னாப்பிரிக்க சிறையில் அவர் அமர்ந்திருந்தபோது அவர் முதலில் கீழ்ப்படியாமையைப் படித்தார். அந்தக் கட்டுரை காந்தியை உற்சாகப்படுத்தியது, அவர் தோரோவின் வாதத்தின் சுருக்கத்தை எழுதி வெளியிட்டார். ". அவர் அமெரிக்க நிருபர் வெப் மில்லரிடம் கூறினார், "[தோரோவின்] கருத்துக்கள் என்னை மிகவும் பாதித்தன. அவற்றில் சிலவற்றை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன் மற்றும் இந்திய சுதந்திரத்திற்காக எனக்கு உதவிய எனது நண்பர்கள் அனைவருக்கும் தோரோவைப் படிக்க பரிந்துரைத்தேன். உண்மையில் நான் ஏன் பெயரைப் பெற்றேன்? சுமார் 80 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட தோரோவின் 'ஒன் தி டியூட்டி ஆஃப் சிவில் டியூட்டி ஆஃப் சிவில்' கட்டுரையிலிருந்து எனது இயக்கம்."

மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஜூனியர் தனது சுயசரிதையில் 1944 இல் மோர்ஹவுஸ் கல்லூரியில் படிக்கும் போது வன்முறையற்ற எதிர்ப்பின் யோசனையுடன் தனது முதல் சந்திப்பு "ஒன் சிவில் ஒத்துழையாமை" என்று குறிப்பிட்டார். அவர் தனது சுயசரிதையில் எழுதினார், இங்கே, இந்த தைரியமான நியூ இங்கிலாந்து தனது வரிகளை செலுத்த மறுத்து, மெக்ஸிகோவில் அடிமைத்தனத்தின் பிரதேசத்தை பரப்பும் போரை ஆதரிப்பதற்குப் பதிலாக சிறையைத் தேர்ந்தெடுத்ததில், வன்முறையற்ற எதிர்ப்புக் கோட்பாட்டுடன் எனது முதல் தொடர்பை ஏற்படுத்தினேன். . ஒரு தீய அமைப்புடன் ஒத்துழைக்க மறுக்கும் யோசனையால் கவரப்பட்ட நான், அந்த வேலையைப் பலமுறை மீண்டும் படித்தேன். நன்மையுடன் ஒத்துழைப்பது போல் தீமைக்கு ஒத்துழையாமை என்பது தார்மீகக் கடமை என்பதை நான் உறுதியாக நம்பினேன். ஹென்றி டேவிட் தோரோவை விட வேறு யாரும் இந்த யோசனையைப் பெறுவதில் அதிக சொற்பொழிவு மற்றும் ஆர்வத்துடன் இல்லை. அவரது எழுத்துக்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட சாட்சியின் விளைவாக, நாங்கள் ஆக்கபூர்வமான எதிர்ப்பின் வாரிசுகள். தோரோவின் போதனைகள் நமது சிவில் உரிமைகள் இயக்கத்தில் உயிர்பெற்றன; உண்மையில், அவர்கள் முன்னெப்போதையும் விட உயிருடன் இருக்கிறார்கள். மதிய உணவு கவுண்டர்களில் உள்ளிருப்புப் போராட்டத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதா; மிசிசிப்பியில் ஒரு சுதந்திர சவாரி; ஜார்ஜியாவின் அல்பானியில் அமைதியான போராட்டம்; அலபாமாவின் மாண்ட்கோமெரியில் ஒரு பேருந்து புறக்கணிப்பு; தீமையை எதிர்க்க வேண்டும் மற்றும் எந்த ஒழுக்கமுள்ள மனிதனும் பொறுமையாக அநீதியை சரிசெய்ய முடியாது என்ற தோரோவின் வலியுறுத்தலின் வெளிப்பாடே இவை.

நீட்சேவின் அரசியல் தத்துவம்

நீட்சேவின் தார்மீகத் தத்துவம் முதன்மையாக நோக்குநிலையில் முக்கியமானது: மனித நிறுவனம் பற்றிய ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத விளக்கமான (மெட்டாபிசிகல் மற்றும் அனுபவரீதியான) கூற்றுகளுக்கான அர்ப்பணிப்புக்காகவும், அத்துடன் அதன் தனித்துவமான நெறிமுறைகள் மற்றும் மதிப்புகளின் மிக உயர்ந்த வகைகளின் வளர்ச்சியில் தீங்கு விளைவிக்கும் தாக்கத்திற்காகவும் அவர் அறநெறியைத் தாக்குகிறார். மனிதர்கள் (நீட்சேயின் "உயர்ந்த மனிதர்கள்"). அவரது நேர்மறையான நெறிமுறைக் கருத்துக்கள் (i) நீட்சேவின் நன்மை பற்றிய மறைமுகமான கோட்பாடாக, (ii) முறையான மற்றும் அடிப்படைக் கூறுகளை உள்ளடக்கிய மனித பரிபூரணத்தின் ஒரு கருத்தாக்கத்துடன் (i) ஒரு வகையான கான்செக்வேன்ஷியலிஸ்ட் பெர்ஃபெக்சனிசத்தை இணைப்பதாகவே புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், நீட்சே மதிப்பைப் பற்றிய யதார்த்தத்திற்கு எதிரானவர் என்பதால், அவர் தனது நேர்மறையான பார்வையையோ அல்லது அதைச் சார்ந்து இருக்கும் அவரது விமர்சனத்தின் அம்சங்களையோ, எந்தவொரு சிறப்பு அறிவாற்றல் அந்தஸ்தையும் பெறவில்லை, இது அவரது சொல்லாட்சி மற்றும் சுறுசுறுப்பான தன்மையை விளக்க உதவுகிறது. அவரது "எஸோடெரிக்" ஒழுக்கம். நீட்சேவின் தாராள மனப்பான்மை (உதாரணமாக, மனித சமத்துவம் பற்றி) வெளிப்படையாக இருந்தாலும், அவருக்கு ஒரு அரசியல் தத்துவத்தை கூறுவதற்கு எந்த அடிப்படையும் இல்லை, ஏனெனில் அவருக்கு அரசு மற்றும் சமூகத்தின் தன்மை பற்றி முறையான (அல்லது ஓரளவு முறையான) பார்வைகள் இல்லை. ஒரு எஸோடெரிக் ஒழுக்கவாதியாக, நீட்சே உயர்ந்த மனிதர்களை ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய தவறான நனவில் இருந்து விடுவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளார் (இந்த ஒழுக்கம் அவர்களுக்கு நல்லது என்ற அவர்களின் தவறான நம்பிக்கை), சமூகத்தின் பெரிய மாற்றத்தை அல்ல.

அவரது படைப்புகள் நன்மை மற்றும் தீமை பற்றிய கருத்துக்கள் மற்றும் நவீன உலகில் மதத்தின் முடிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவரது தத்துவம் முக்கியமாக இருத்தலியல் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது, இது முக்கிய இருத்தலியல் சூழ்நிலையில் கவனம் செலுத்தும் ஒரு பிரபலமான 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தத்துவமாகும்.

நன்மை தீமையின் அடிப்படையில் கேள்வி எழுப்பினார். அவர் மதம் மற்றும் ஒழுக்கத்தை விமர்சிப்பவர். பாரம்பரிய ஐரோப்பிய தார்மீக உறுதிப்பாடுகள் மற்றும் கிறித்தவ மதத்தில் அவற்றின் அடித்தளங்களை அவர் விமர்சித்ததற்காக அவர் விவாதிக்கக்கூடியவர். அவர் நீலிசத்துடன் மிகவும் புண்படுத்தப்பட்டவர். உலகில் நாம் கொடுப்பதைத் தவிர புறநிலை ஒழுங்கு அல்லது அமைப்பு எதுவும் இல்லை

நீட்சே ஆசிரியர்

அவர் தன்னை உண்மைப்படுத்திக் கொள்ள, ஒருவரின் சொந்த இயல்பு மற்றும் உள்ளார்ந்த ஆசைகள் பற்றிய ஆழமான புரிதல் தேவை. தனிநபர்கள் தங்கள் சொந்த வரம்புகள் மற்றும் பலவீனங்களை கடக்க வேண்டும் என்று அவர் நம்பினார், தங்களுடைய சொந்த உணர்வுகள் மற்றும் குறிக்கோள்களைத் தொடரவும் மற்றும் அவர்களின் தனித்துவமான அடையாளங்களைத் தழுவவும்.

விமர்சனத்தின் நோக்கம்: இழிவான உணர்வில் ஒழுக்கம்

நீட்சே அனைத்து "ஒழுக்கத்தையும்" விமர்சிப்பவர் அல்ல. உதாரணமாக, "உயர்ந்த மனிதர்களின்" (Schacht 1983: 466-469) வாழ்க்கையைத் தெரிவிக்கும் "உயர்ந்த ஒழுக்கம்" என்ற கருத்தை அவர் வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்கிறார், மேலும், அவர் அதே ஜெர்மன் வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார் - ஒழுக்கம், சில நேரங்களில் Moralität - அவர் தாக்குவது மற்றும் அவர் புகழ்வதை இரண்டிற்கும். மேலும், நீட்சே, ஒருவித பரந்த "தார்மீக" தரநிலைகளுக்கு முறையீடு செய்வதை உள்ளடக்கும் வகையில், ஏற்கனவே இருக்கும் மதிப்புகளின் மறுமதிப்பீட்டை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆயினும் கூட, நீட்சே ஒழுக்கம் பற்றிய தனது விமர்சனங்களை மத ரீதியாக, தத்துவ ரீதியாக, சமூக ரீதியாக அல்லது வரலாற்று ரீதியாக சுருக்கப்பட்ட உதாரணத்திற்கு மட்டும் வரையறுக்கவில்லை. ஆகவே, அவர் கிறித்தவர் அல்லது கான்டியன் அல்லது ஐரோப்பிய அல்லது பயன்மிக்க ஒழுக்கத்தை வெறுமனே தாக்குகிறார் என்று சொன்னால் போதாது - சில சமயங்களில் அவர் நிச்சயமாக இவை அனைத்தையும் தாக்குகிறார். அவரது விமர்சனத்தின் எல்லைக்கு நியாயம் வழங்க, நீட்சேவின் இழிவான அர்த்தத்தில் - இனிமேல்,

"எம்.பி.எஸ்" - அதாவது, அவரது விமர்சனத்தின் பொருளாக ஒழுக்கத்தை "அறநெறி" என்ன வகைப்படுத்துகிறது என்று நாம் கேட்க வேண்டும்.

MPS இன் விளக்கக் கூறு பற்றிய விமர்சனம்

நீட்டேக்கான MPS மனித முகவர்களுக்கான அதன் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய பயன்பாட்டை மனித முகமை பற்றிய மூன்று விளக்கமான ஆய்வறிக்கைகளை சார்ந்துள்ளது.

(1) மனித முகவர்கள் சுதந்திரமாக தேர்வு செய்யக்கூடிய விருப்பத்தை கொண்டுள்ளனர் ("ஃப்ரீ வில் ஆய்வறிக்கை").

(2) அந்தந்த நோக்கங்களின் அடிப்படையில் ("சுய ஆய்வறிக்கையின் வெளிப்படைத்தன்மை") முகவர்களின் செயல்களை வேறுபடுத்திக் காட்டக்கூடிய சுயமானது போதுமான வெளிப்படையானது.

(3) ஒரு தார்மீக நெறிமுறை (ஏனென்றால்) அனைவருக்கும் ("ஒத்துமை ஆய்வறிக்கை") பொருத்தமானது என்பதற்கு மனித முகவர்கள் போதுமான அளவு ஒத்திருக்கிறார்கள்.

MPS இன் நெறிமுறை தீர்ப்புகள் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருப்பதற்கு இந்த மூன்று ஆய்வறிக்கைகள் உண்மையாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் MPS இன் நெறிமுறை தீர்ப்புகள் நீட்சேக்கு மூன்று தொடர்புடைய பண்புகளால் குறிக்கப்படுகின்றன; அதாவது, அவர்கள்:

(1') அவர்களின் செயல்களுக்கு முகவர்களை பொறுப்பாக்குங்கள்.

(2') முகவர்கள் செயல்படும் நோக்கங்களை மதிப்பீடு செய்து "தரப்படுத்தவும்".

(3') "அறநெறி" உலகளாவிய பொருந்தக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டுள்ளது என்று வைத்துக்கொள்வோம் (எம்பிஎஸ் "பிடிவாதமாகவும் தவிர்க்கமுடியாமல், 'நானே ஒழுக்கம், அதைத் தவிர வேறு எதுவும் ஒழுக்கமில்லை' என்று கூறுகிறது").

எனவே, மனிதர்களின் படத்தின் பொய்யானது பின்வரும் மூன்று வழிகளில் தார்மீக தீர்ப்புகளின் புத்திசாலித்தனத்தை பாதிக்கும்:

(1") முகவர்களிடம் "சுதந்திரம்" இல்லாவிட்டால், அவர்களின் செயல்களுக்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்க முடியாது.

(2") முகவர் நோக்கங்களை வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாவிட்டால், அவற்றின் நோக்கங்களின் அடிப்படையில் செயல்களுக்கு இடையே எந்த மதிப்பீட்டு வேறுபாடுகளையும் வரைய முடியாது.

(3") மனிதர்கள், உண்மையில், கவனிக்கப்படாத ஆனால் பொருத்தமான சில விஷயங்களில் வித்தியாசமாக இருந்தால், குறைந்தபட்சம், ஒரு ஒழுக்கம் உலகளாவிய பயன்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது முதன்மையான பார்வையாக இருக்காது.

ஆன் தி மரபியல் அறநெறியின் முன்னுரையில் நீட்சே இந்த யோசனையைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார் (இனிமேல் வெறுமனே "மரபியல்" அல்லது "ஜிஎம்"): "எங்கள் எண்ணங்கள், மதிப்புகள், ஒவ்வொரு 'ஆம்,' 'இல்லை,' 'இப்போது' மற்றும் 'ஆனால்' வளரும் மரத்தில் விளையும் பழங்களைப் போன்ற அதே தவிர்க்க முடியாத தன்மையுடன் எங்களிடமிருந்து - அனைத்தும் தொடர்புடையவை மற்றும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு தொடர்பு, மற்றும் ஒரு விருப்பம், ஒரு ஆரோக்கியம், ஒரு பூமி, ஒரு சூரியன் என்பதற்கான சான்றுகள்" (GM P:2). ஒரு வகை மரத்தின் பழங்களைத் தெரிந்துகொள்வதன் மூலம் அதைப் பற்றிய விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதைப் போலவே, அத்தகைய யோசனைகளையும் மதிப்புகளையும் அவசியமாகக் கொண்டிருக்கும் "நபர்" வகையை இயற்கையான அடிப்படையில் நீட்சே புரிந்து கொள்ள முற்படுகிறார். மரத்தைப் பற்றிய இயற்கையான உண்மைகள் அது தரும் பழங்களை விளக்குவது போலவே, ஒரு நபரைப் பற்றிய வகை-உண்மைகளும் அவரது மதிப்புகள் மற்றும் செயல்களை விளக்கும்.

ஒற்றுமை ஆய்வறிக்கைக்கு எதிராக, நீட்சே மீண்டும் தனது வகைகளின் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறார். வெவ்வேறு வகை-உண்மைகளால் உருவாக்கப்படும் முகவர்கள் அடிப்படையில் வேறுபட்டவர்கள் என்று நீட்சே கூறுகிறார். இந்த இயற்கையான வகை-உண்மைகள் குறிப்பிட்ட முகவர்கள் வளரும் பல்வேறு நிலைமைகளை சரிசெய்வதாக நீட்சே கருதுவதால், ஒரு ஒழுக்கம் அனைவருக்கும் நல்லதாக இருக்க முடியாது. "இன்று ஐரோப்பாவில் உள்ள ஒழுக்கம் என்பது மந்தை விலங்குகளின் ஒழுக்கம் ஆகும்," என்று நீட்சே கூறுகிறார், "வேறு வார்த்தைகளில் ... மனித ஒழுக்கத்தின் ஒரு வகை, அதற்கு முன், அதற்குப் பிறகு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, உயர்ந்த ஒழுக்கங்கள் உள்ளன, அல்லது இருக்க வேண்டும், சாத்தியம்". ட்விலைட் ஆஃப் தி ஐடல்ஸ் (VI:1) இல் இத்தாலிய

எழுத்தாளர் கோர்னாரோவின் வழக்கைப் பற்றிய அவரது விவாதத்துடன் பொதுவான கருத்தை நீட்சே விளக்குகிறார். கோர்னாரோ, நீட்சே கூறுகையில், "நீண்ட மற்றும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்கான செய்முறையாக அவரது மெல்லிய உணவுமுறை" என்று தவறாகப் பரிந்துரைத்து ஒரு புத்தகம் எழுதினார்.

MPS இன் நெறிமுறைக் கூறு பற்றிய நீட்சேவின் அனைத்து விமர்சனங்களும் ஒரு அடிப்படை புகாரின் மீது ஒட்டுண்ணித்தனமானவை - சிலர் (எ.கா., நெஹாமாஸ் [1985], கியூஸ் [1997]), தார்மீக கோரிக்கைகளின் உலகளாவிய தன்மை, ஒவ்வொரு முறையும் இல்லை, மாறாக " அனைவருக்கும் ஒரே ஒழுக்கத்தின் கோரிக்கை உயர்ந்த மனிதர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்" (BGE 228). முகவர்கள் ஒத்ததாக இருந்தால், உலகளாவிய தன்மை என்பது ஆட்சேபனையற்றதாக இருக்கும், ஆனால் முகவர்கள் பொருத்தமான வகையில் வேறுபட்டிருப்பதால், உலகளாவிய ஒழுக்கம் சிலருக்குத் தீங்கிழைக்க வேண்டும். நீட்சே வேறொரு இடத்தில் எழுதுவது போல்: "ஒரு நலிந்த வகை மனிதர்கள் உயர்ந்த வகைக்கு [எம்பிஎஸ் வழியாக] ஏறும்போது, இது வலிமையான மற்றும் உறுதியான மனிதனின் எதிர் வகையின் இழப்பில் மட்டுமே நடக்கும். வாழ்க்கை". மரபியலின் முன்னுரையில், நீட்சே தனது அடிப்படைக் கவலையை குறிப்பாகச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார்:

இந்த தீம் நீட்சேவின் படைப்பு முழுவதும் ஒலிக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 1880 ஆம் ஆண்டு புத்தகத்தில் அவர் எழுதுகிறார், "நம்முடைய பலவீனமான, ஆளில்லா சமூகக் கருத்துக்கள் நன்மை தீமைகள் மற்றும் உடல் மற்றும் ஆன்மாவின் மீதான அவற்றின் அபரிமிதமான உயர்வு ஆகியவை இறுதியாக அனைத்து உடல்களையும் ஆன்மாக்களையும் பலவீனப்படுத்தி, தன்னம்பிக்கையான, சுதந்திரமான, பாரபட்சமற்ற மனிதர்களை வீழ்த்தியது. வலுவான நாகரிகத்தின் தூண்கள்". இதேபோல், 1885 ஆம் ஆண்டு மரணத்திற்குப் பின் வெளியிடப்பட்ட குறிப்பில், "பெரிய படைப்பாற்றல் கொண்ட மனிதர்கள், என் புரிதலின்படி உண்மையில் பெரிய மனிதர்கள் இன்று வீணாகத் தேடப்படுவார்கள்" என்று அவர் குறிப்பிடுகிறார், ஏனெனில் "அவர்களின் எழுச்சி மற்றும் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு வேறு எதுவும் தீங்கு விளைவிக்காது. எளிமையாகச் சொன்னால், MPS மனிதனின் சிறப்பின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது, அதாவது, "அந்த வகை மனிதனுக்கு சாத்தியமான மிக உயர்ந்த சக்தி மற்றும் சிறப்பு".

ஆனால் இதிலிருந்து இது வெளிப்படையாக இருக்க வேண்டும், அது இயற்கைக்கு எதிரானது அல்ல, ஆனால் இயற்கைக்கு எதிரான MPS இன் விளைவுகள் பிரச்சினையில் உள்ளன: எடுத்துக்காட்டாக, "ஆழமாக அவசியமான உள்ளுணர்வுகளுக்கு அதன் எதிர்ப்பு வளர்ச்சி." இந்தக் கருத்து தி ஆண்டிகிறிஸ்டில் இன்னும் வெளிப்படையானது, அங்கு கிறிஸ்தவ ஒழுக்கம் "இந்த உயர்ந்த வகை மனிதர்களுக்கு எதிராக கொடிய போரை நடத்தியது" என்று நீட்சே குறிப்பிடுகிறார். அது அவரது வகையின் அனைத்து அடிப்படை உள்ளுணர்வுகளையும் தடையின் கீழ் வைத்துள்ளது" (5, வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், MPS இன் இயற்கைக்கு எதிரானது ஆட்சேபனைக்குரியது, ஏனெனில் MPS எதிர்க்கும் "இயற்கை" உள்ளுணர்வுகள் துல்லியமாக "உயர்ந்த வகை மனிதனின்" வளர்ச்சிக்கு அவசியமானவை. எனவே, MPS இன் இயற்கைக்கு எதிரானது பற்றிய நீட்சேவின் கவலைகள் - MPS உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் பற்றிய அவரது கவலைகளைப் போலவே - "உயர்ந்த மனிதர்கள்" மீது MPS இன் தாக்கம் பற்றிய கவலையாக உள்ளது.

எனவே நீட்சே MPS இன் ஒழுங்குமுறை நிகழ்ச்சி நிரலை எதிர்க்கிறார், ஏனெனில் இது உயர்ந்த ஆண்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும். MPS இன் ஆட்சேபனைக்குரிய நிகழ்ச்சி நிரல் என்ன என்பது பற்றிய நீட்சேவின் பல்வேறு கணக்குகளில், பின்வரும் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட நெறிமுறைக் காட்சிகளைக் கொண்டிருந்தால் (இது ஒரு பிரதிநிதி, ஆனால் முழுமையான பட்டியல் அல்ல) :

ப்ரோ கான்

மகிழ்ச்சி துன்பம்

ப்ரோபகாரம்/சுயநலமின்மை சுய-அன்பு அல்லது சுயநலம்

சமத்துவ சமத்துவமின்மை

பரிதாபம்/இரக்கம் துன்பத்திற்கு அலட்சியம்

MPS இன் பல்வேறு சாத்தியமான நெறிமுறை கூறுகள், நிச்சயமாக, சிறந்த-வழக்கமானவை என்று புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும், பெரிய மற்றும் மிகவும் சிக்கலான நெறிமுறைக் காட்சிகளின் சில முக்கிய அம்சங்களை வலியுறுத்துவதற்கும் விமர்சிப்பதற்கும் தனித்தனியாக இருக்கும். எது அறநெறியில் "சார்பு" அணுகுமுறை இருக்கிறதோ அதை "சார்பு பொருள்" என்றும், ஒழுக்கம் "கான்-ஆப்ஜெக்ட்" மீது "கான்" மனோபாவத்தைக்

கொண்டிருப்பதை என்றும் அழைப்போம். நீட்சேவிற்கு உள்ளார்ந்த மதிப்பு இருப்பது மனித மேன்மை அல்லது மனித மகத்துவம் (அடுத்த பகுதியைப் பார்க்கவும்) என்பதை மனதில் வைத்து, MPS இன் நெறிமுறை கூறுகளின் மீதான நீட்சேவின் தாக்குதலை இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டதாக சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

(அ) சார்பு-பொருளைப் பொறுத்தவரை, நீட்சே வாதிகிறார் (i) சார்பு-பொருளுக்கு உள்ளார்ந்த மதிப்பு இல்லை (எம்பிஎஸ் உரிமை கோரும் சந்தர்ப்பங்களில்); அல்லது (ii) MPS அதைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதும் அளவுக்கு அது வெளிப்புற மதிப்பைக் கொண்டிருக்கவில்லை அல்லது இல்லை; மற்றும்

(ஆ) கான்-ஆப்ஜெக்டைப் பொறுத்தவரை, கான்-ஆப்ஜெக்ட்கள் மனித சிறப்பை வளர்ப்பதற்கு வெளிப்புறமாக மதிப்புமிக்கவை என்று நீட்சே வாதிகிறார் - மேலும் இது MPS ஆல் அங்கீகரிக்கப்பட்ட "கான்" அணுகுமுறையால் மறைக்கப்படுகிறது.

ஆகவே, நீட்சேவின் மாறுபட்ட விமர்சனக் கருத்துக்கள் - பரோபகாரம், மகிழ்ச்சி, பரிதாபம், சமத்துவம், நபர்களுக்கான கான்டியன் மரியாதை, பயனுரிமை போன்றவை - ஒரு கலாச்சாரம், ஒழுக்கம் போன்ற விதிமுறைகள் நிலவும் கலாச்சாரமாக இருக்கும் என்று அவர் கருதுகிறார். மனித சிறப்பை உணர்ந்துகொள்வதற்கு - பிந்தையது, நீட்சேவின் பார்வையில், சுய அக்கறை, துன்பம், ஒரு குறிப்பிட்ட ஸ்டோயிக் அலட்சியம், படிநிலை மற்றும் வேறுபாடு போன்ற உணர்வுகள் தேவை. உண்மையில், இந்த விதிமுறைகள் குறித்த நீட்சேவின் விமர்சனங்களின் விவரங்களுக்கு நாம் திரும்பும்போது, உண்மையில் அவர் வாதிகிறது இதுதான் என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஒரு விரிவான உதாரணம் இங்கே போதுமானதாக இருக்கும்.

மகிழ்ச்சி ("சார்பு") மற்றும் துன்பம் ("கான்") ஆகியவற்றின் பாதிப்பில்லாத MPS மதிப்பீட்டில் என்ன தீங்கு விளைவிக்கும்? நீட்சேவின் ஆரம்பக் கருத்து அவருடைய பதிலைக் கூறுகிறது:

எனவே, நீட்சேவின் கூற்றுப்படி, மகிழ்ச்சி என்பது ஒரு உள்ளார்ந்த மதிப்புமிக்க முடிவு அல்ல, அதை நோக்கமாகக் கொண்ட மனிதர்கள் - நேரடியாகவோ அல்லது அதற்கு வழிவகுக்கும் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதன் மூலமாகவோ - "கேலிக்குரியதாகவும் இழிவானதாகவும்" இருப்பார்கள். நிச்சயமாக, நீட்சே தானும் "சுதந்திர ஆவிகளும்" "மகிழ்ச்சியுடன்" அல்லது "ஓரின் சேர்க்கையாளர்களாக" [frölich] இருக்க அனுமதிக்கிறார் - Manonmaniam Sundarnar University, Directorate of Distance & Continuing Education, Tirunelveli.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர்கள் "ஓரின் சேர்க்கை அறிவியலின்" ஆதரவாளர்கள். ஆனால் முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால், அத்தகைய "மகிழ்ச்சி" ஒரு உயர்ந்த நபராக இருப்பதற்கான அளவுகோல் அல்ல, எனவே அது உயர்ந்த நபர் - MPS ஐப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு மாறாக - நோக்கம் கொண்ட ஒன்றல்ல.

மொத்தத்தில், MPS க்கு நீட்சேவின் முக்கிய ஆட்சேபனை என்னவென்றால், அது மனித மேன்மையின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கிறது. இதற்கான அவரது வாதம், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், MPS இன் தனித்துவமான மதிப்பீடுகளை அடையாளம் கண்டு, எப்படி - மகிழ்ச்சி மற்றும் துன்பத்தை மதிப்பிழக்கச் செய்யும் நெறிமுறைகளைப் போலவே - மனித மேன்மையை வெளிப்படுத்தும் தனிநபர்களின் வளர்ச்சியைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்துகிறது.

நீட்சேவின் நேர்மறை நெறிமுறை பார்வை

நீட்சேவின் "நேர்மறை நெறிமுறைகள்" பற்றிய எந்தக் கணக்கும் ஒரு எல்லைக் கவலையை எதிர்கொள்கிறது. நீட்சே எப்படி ஒரு மரபுசார்ந்த அர்த்தத்தில் ஒரு தத்துவ நெறிமுறைகளைக் கொண்டிருக்க முடியும். நீட்சே சொல்வது போல், நாம் "விதியின் வெட்கக்கேடான சுவரை எதிர்கொள்கிறோம்; நாம் சிறையில் இருக்கிறோம், சுதந்திரமாக கனவு காண முடியும், சுதந்திரம் அடைய முடியாது" என்றால், "தனி மனிதன் முன்னாலும் பின்னாலும் கொழுந்து விட்டெறிந்தால், இன்னும் ஒரு சட்டம், இனி வரப்போகும் அனைத்திற்கும் இன்னும் ஒரு தேவை மற்றும் இருக்க வேண்டும்" என்றால் (நாசுலாஸ் மெட்ரீயலில் அவர் கூறியது போல்) "தன்னார்வம் முற்றிலும் குறைவு... எல்லாமே ஆரம்பத்தில் இருந்தே சில வழிகளில் இயக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்றால் (மீண்டும் மிகைப்படுத்தலாக) "ஒருவர் எதுவாக இருக்கிறாரோ அது மட்டுமே ஆகிவிடும். எல்லாவற்றிலும்: அதாவது கல்வி, அறிவுறுத்தல், சூழல், வாய்ப்பு மற்றும் விபத்து)" பின்னர் நீட்சே இவ்வாறு கூறுவதில் ஆச்சரியமில்லை, "ஒரு மனிதன் எப்படி இருக்க வேண்டும்: அது நமக்கு ஒரு மரத்தைப் போல முட்டாள்தனமாகத் தெரிகிறது. இருக்க வேண்டும்".

ஆயினும் கூட, "மனிதன் எப்படி இருக்க வேண்டும்" என்பதைப் பற்றி பேசத் தயங்கும் ஒரு தத்துவஞானி, ஒரு நெறிமுறை நெறிமுறைகளை உருவாக்கும் பணிக்கு

மிகவும் பொருத்தமற்றவர், அது எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதற்கான முறையான மற்றும் தத்துவார்த்த வழிகாட்டுதலாக புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது, அந்த வழிகாட்டுதல் விதிகளின் வடிவத்தில் வருகிறதா? நடத்தை அல்லது குணநலன்களை வளர்க்க வேண்டும். (நீட்சே ஒரு நல்லொழுக்க நெறிமுறையாளர் என்று நினைப்பவர்களுக்கு ஒரு கூடுதல் மற்றும் சிறப்பு சிரமம் உள்ளது, அதாவது, உண்மையான நற்பண்புகள் தனிநபர்களுக்கு மட்டுமே என்று அவர் நினைக்கிறார், அதாவது கோட்பாட்டாளர் அவர்களைப் பற்றி பொதுவாக எதுவும் சொல்ல முடியாது) இதன் பொருள், நீட்சேவின் "நேர்மறையான" நெறிமுறைகள் பற்றிய கேள்வியை விளக்குவதன் அடிப்படையில் நாம் அணுக வேண்டும் (1) நீட்சே மதிப்புகள் என்ன, அவரது மதிப்பீட்டு அளவுகோல்கள் என்ன, மற்றும் (3) மதிப்பீட்டு என்ன அமைப்பு, எவ்வாறாயினும், நல்லொழுக்க நெறிமுறைகள் அல்லது வேறு எந்த வகையிலும் நீட்சே ஒரு நெறிமுறைக் கோட்பாட்டை உருவாக்குவார் என்று நாம் எதிர்பார்த்தால், தொடக்கத்தில் நாம் தவறாகப் போகிறோம்.

நீட்சேயின் மெட்டாதிக்ஸ்

தார்மீக (அதாவது, MPS) மதிப்புகள் மனித மேன்மையின் செழுமைக்கு உகந்தவை அல்ல என்று நீட்சே கூறுகிறார், மேலும் இந்த உண்மையைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அவற்றின் மதிப்பை மதிப்பிட அவர் முன்மொழிந்தார். வேறு சில மதிப்புகளின் மதிப்பை மதிப்பிடும் நிறுவனம் (அவற்றை 'மறுமதிப்பீடு செய்யப்பட்ட மதிப்புகள்' என்று அழைக்கவும்) இயற்கையாகவே மெட்டாதிகல் கேள்வியை அழைக்கிறது: இந்த மறுமதிப்பீட்டை மேற்கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மதிப்புகள் ('மதிப்பீட்டு மதிப்புகள்') என்ன நிலையை அனுபவிக்கின்றன? நீட்சேயின் மெட்டாதிக்ஸ் பற்றிய "பிரிவிலீஜ் ரீடிங்ஸ்" என்பதை நாம் வேறுபடுத்தி அறியலாம் - நீட்சே தனது சொந்த மதிப்பீட்டு நிலைப்பாடு அதன் இலக்கை விட உண்மையாகவோ அல்லது சிறந்ததாகவோ இருப்பதாகக் கூறுகிறது - சலுகை உரிமையை மறுக்கும் அந்த வாசிப்புகளிலிருந்து. (இந்த பிந்தைய, "சந்தேக" பார்வையை பாதுகாப்பவர்கள், நீட்சேவை ஒரு உலகளாவிய எதிர்-எதார்த்தவாதியாக படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை - அதாவது, எதிலும் உண்மைகள் அல்லது உண்மைகள் இல்லை என்று கூறுவது, மதிப்பு பற்றிய உண்மைகள் ஒருபுறம்

இருக்கட்டும் - இது இப்போது பரவலாக உள்ளது. மதிப்பிழக்கப்பட்டது. இங்கே பிரச்சினைக்குரிய சந்தேகக் கண்ணோட்டத்தில், மதிப்பின் புறநிலை பற்றிய ஒரு சிறப்புச் சிக்கல் உள்ளது.

நீட்சேவின் சிறப்புரிமை ரீடிங்ஸ் இரண்டு முக்கிய வகைகளில் வருகிறது: ரியலிஸ்ட் மற்றும் பிரீவிலேஜ் நான்-ரியலிஸ்ட் (பி-நான்-ரியலிஸ்ட்). இந்தக் கருத்துகளின் ஆதரவாளர்கள் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டுள்ளனர்:

(i) யதார்த்தவாதியின் கூற்றுப்படி, நெறிமுறை உண்மைகள் உள்ளன.

(ii) P-Non-Realist இன் படி, நெறிமுறை உண்மைகள் எதுவும் இல்லை, ஆனால் சில நெறிமுறை தீர்ப்புகள் அவற்றின் தனிப்பட்ட முறையீடு அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் காரணமாக இன்னும் ஒரு சிறப்புரிமையை அனுபவிக்கின்றன.

'நெறிமுறை உண்மைகள்' உள்ளன என்று கூறுவது, இங்கே நோக்கங்களுக்காக, விதிமுறைகள் (சில வகையில்) புறநிலை, அதாவது, உலகின் மனம் அல்லது அணுகுமுறை-சுயாதீன அம்சங்கள். Wilcox, Schacht மற்றும் Katsafanas, மற்றும் பலர், ஒரு யதார்த்தவாத வாசிப்பை ஆதரித்துள்ளனர், அதே நேரத்தில் ஃபுட் P-Non-Realist வாசிப்பை பாதுகாத்துள்ளார். இந்தச் சிறப்புரிமை வாசிப்புகளைப் பாதிக்கும் சிரமங்களை நாங்கள் கருதுகிறோம்.

நெறிமுறை உண்மைகளின் புறநிலைத்தன்மையை விளக்குவதில் யதார்த்த வாசிப்புகள் அதிகாரத்திற்கு ஒரு சிறப்பு இடத்தை வழங்குகின்றன. இந்தக் கருத்துக்களில், நீட்சே, முதலில், சக்திக்கு மட்டுமே உண்மையில் மதிப்பு உண்டு என்றும், இரண்டாவதாக, சக்தி ஒரு புறநிலை, இயற்கைச் சொத்து என்றும் கூறுகிறார். நீட்சேவின் மதிப்பீட்டு முன்னோக்கு சிறப்புரிமை பெற்றது, ஏனெனில் இது (i) அதிகாரத்தின் அளவின் அடிப்படையில் விவேகமான மதிப்பையும், (ii) ப்ருடென்ஷியல் மதிப்பை அதிகப்படுத்துவதன் அடிப்படையில் விவேகமற்ற மதிப்பையும் மதிப்பிடுவதை உள்ளடக்கியது.

அலகு V

கார்ல் மார்க்ஸ்: அரசியல் சிந்தனைகள்

மார்க்ஸ் நிச்சயமாக அனைத்து அரசியல் தத்துவவாதிகளிலும் மிகப் பெரியவர். கார்ல் மார்க்ஸைப் போல் வேறு எந்தத் தத்துவஞானியும் இல்லை. "தத்துவவாதிகள் உலகை மட்டுமே விளக்குகிறார்கள், அதை மாற்றுவது முக்கியம்" என்று மார்க்ஸ் எழுதியுள்ளார்.

மார்க்ஸ் தனது கோட்பாட்டை பிராக்சிஸ் என்று அழைக்கிறார். ப்ராக்ஸிஸ் என்பது கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலான செயல் மற்றும் செயலுக்கு வழிவகுக்கும் கோட்பாடு. நாம் எதைச் செய்தாலும் அது சரியான புரிதலின் அடிப்படையிலும், புரிதலின் அடிப்படையிலும் நமது கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மார்க்ஸ், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தால், ஏழைகள் மீதான தீவிர சுரண்டலில் அக்கறை கொண்டிருந்தார். எனவே சுரண்டலுக்கு முடிவுகட்டவும், ஏழைகளுக்கு கண்ணியமான வாழ்க்கையை வழங்கவும் அவர் விரும்பினார். அவர் முதலாளித்துவத்தை விமர்சித்தார். அவர் முதலாளித்துவத்தை மனிதாபிமானமற்றதாகக் கருதினார்.

மார்க்ஸ் முதலாளித்துவத்தை விமர்சிப்பவர் என்பதால், அவர் சோசலிசத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர். எனவே மார்க்ஸ் ஒரு சோசலிஸ்ட்.

முதலாளித்துவம் மற்றும் சோசலிசம்

முதலாளித்துவம் என்பது உற்பத்திச் சாதனங்கள் மீதான தனியார் உரிமையைக் குறிக்கிறது. முதலாளித்துவத்தில் உற்பத்தியின் நோக்கம் தேவையை விட இலாபமாகும்.

சோசலிசம் ஒரு நவீன தத்துவம். முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான எதிர்வினையாக அது வெளிப்பட்டது. இது முதலாளித்துவத்தின் மனிதாபிமானமற்ற தன்மையை உணர்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சோசலிஸ்டுகளின் கூற்றுப்படி, தொழில்துறை சமூகம் சோசலிச கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முதலாளித்துவக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

மார்க்ஸ் மற்றும் அவரது சோசலிசம்

மேக்ஸ் தனது சோசலிசத்தை அறிவியல் என்று அழைக்கிறார். அவர் தனது சோசலிசத்தை அறிவியல் மற்றும் சோசலிசத்தை கற்பனாவாதமாக அழைக்கிறார். சோசலிசக் கருத்துக்களை முன்வைத்த முதல் நபர் மார்க்ஸ் அல்ல. சோசலிச கருத்துக்கள் பிரெஞ்சு புரட்சியில் தோன்றின (சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் பற்றிய கருத்துக்கள்). பிரெஞ்சு புரட்சியின் போது, சோசலிச/இடது புரட்சியாளர்கள் இருந்தனர். லூயிஸ் பிளாங்க் போல. பிற்காலத்தில் ஐரோப்பாவின் பிற நாடுகளில் சோசலிசக் கருத்துக்கள் இருந்தன எ.கா. பிரிட்டனில் ராபர்ட் ஓவன், 'கூட்டுறவு இயக்கங்களின் தந்தை' என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். பிரெஞ்சு புரட்சியாளர்கள் வன்முறை முறையை முன்மொழிந்தனர் மற்றும் பிரிட்டிஷ் சோசலிஸ்ட் அமைதியான முறையை முன்மொழிந்தனர். அவர்கள் முதலாளித்துவ மனசாட்சிக்கு முறையிட முன்மொழிந்தனர். மார்க்ஸ் அவர்களை கற்பனாவாதிகள் என்று அழைத்தார், ஏனெனில் அவர்களின் முறைகளால் சோசலிசம் வர முடியாது என்று மார்க்ஸ் நம்பினார். புரட்சியாளர்கள் நடவடிக்கைக்குத் தயாராக இருந்தனர், ஆனால் புரிதல் இல்லை. அதேபோன்று அமைதியான வழிகளில் சோசலிசத்தைக் கொண்டு வர முயற்சித்தவர்களுக்கு புரிதல் மற்றும் செயல் இரண்டும் இல்லை. எனவே அவர்கள் கற்பனாவாதிகள், மார்க்சியம் ஒரு அறிவியல், மார்க்சியம் ஒரு நடைமுறை என்று மார்க்ஸ் கூறுகிறார்.

மனசாட்சி என்ற கருத்தை மார்க்ஸ் நம்பவில்லை. அவர் கடவுளையோ, எண்ணத்தையோ நம்புவதில்லை. எனவே கடவுளிடமோ அல்லது மனசாட்சியிடமோ முறையிடுவதில் அர்த்தமில்லை. எனவே மார்க்ஸ் அறிவுறுத்துகிறார் - "உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள், உங்கள் சங்கிலிகளைத் தவிர நீங்கள் அவிழ்க்க எதுவும் இல்லை." சங்கிலிகள் மதம், தேசம் போன்றவற்றைக் குறிக்கின்றன. மார்க்சின் சோசலிசத்தின் நோக்கம், கம்யூனிசத்தை நிறுவுவது.

கம்யூனிசம்

கம்யூனிசம் என்பது மார்க்சின் கற்பனாவாதம், அது மார்க்சின் இலட்சிய அரசு - மார்க்சின் இலட்சிய அரசு மற்றும் காந்தியின் இலட்சிய அரசு இரண்டும் நிலையற்ற

சமூகங்கள். காந்தி மற்றும் மார்க்ஸ் இருவரும் அராஜகவாதிகள். அராஜகம் என்பது நேரடி அர்த்தத்தில் அரசு இல்லாதது. அறிஞர்கள் அராஜகத்தை விவரிக்க இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

1] Hobbesian View: அராஜகம் என்பது ஒரு வேதனையான சூழ்நிலை. மனிதனின் வாழ்க்கை குழப்பத்தில் இருக்கும். அரசு இல்லாத நிலையில் மனிதன் மற்றவர்களுடன் நிம்மதியாக வாழ முடியாது.

2] மார்க்சியப் பார்வை: அராஜகம் என்பது பூரண மகிழ்ச்சியின் நிலை, பூரண சுதந்திரம். அரசு என்பது சுரண்டல் கருவி. மனிதன் இயல்பிலேயே சமூகமானவன், மனிதனுக்கு மற்றவர்களுடன் நிம்மதியாக வாழ போதுமான காரணம் இருக்கிறது. அரசு இல்லாத நிலையில் வாழ்க்கை எவ்வாறு நிர்வகிக்கப்படும்? அரசின் பங்கு தன்னார்வ சங்கங்கள் அல்லது சுய உதவிக் குழுக்களால் மேற்கொள்ளப்படும்.

கம்யூனிசம் ஒரு வர்க்கமற்ற சமூகம். தனியார் உடைமை ஒழிக்கப்பட்டதால், சொத்து பொதுவான உரிமையின் கீழ் வருகிறது. எனவே வகுப்புப் பிரிவுகள் இல்லை, அனைத்தும் ஒரு வகுப்பைச் சேர்ந்தவை. வகுப்புகள் முடிவடையும் என்பதால், அரசு தேவையற்றதாகி, மாநிலம் வாடிவிடும். மார்க்சின் கம்யூனிசத்திற்கும் காந்தியின் ராமராஜ்ஜியத்திற்கும் நிறைய ஒற்றுமைகள் உள்ளன. ஒரே வித்தியாசம் முறைகளில் உள்ளது.

காந்திய முறையானது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் மனசாட்சிக்கு அமைதியான வேண்டுகோளை அளிக்கிறது.

மார்க்சிய முறையானது முதலாளித்துவத்தை வன்முறையில் தூக்கி எறிய வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறது. கார்ல் மார்க்சின் வார்த்தைகளில் "வன்முறை என்பது மாற்றத்தின் நடு மனைவி. இரத்தம் இல்லாமல் பிறப்பு இல்லை."

மார்க்சின் முக்கியமான படைப்புகள்

கம்யூனிஸ்ட் வெளிப்பாடுகள் : (புரட்சிக் கோட்பாடு)

கம்யூனிச வெளிப்பாடுகளுக்குப் பின்வருபவை முக்கிய காரணங்கள்.

மார்க்ஸ் மீதான தாக்கங்கள்

1] பிரெஞ்சு புரட்சி. அவர் சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டார்.

2] அரசியல் பொருளாதாரத்தின் பிரிட்டிஷ் பள்ளி. இது மாநிலத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பகுப்பாய்வு செய்யப்படும் ஒரு ஒழுங்குமுறை. ஆடம் ஸ்மித் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறார். அவரது புத்தகம் "தேசங்களின் செல்வம்" அரசியல் பொருளாதாரத்தின் முதல் புத்தகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆடம் ஸ்மித் வணிக முதலாளித்துவம் மற்றும் தொழில்துறை முதலாளித்துவத்தை விமர்சித்தவர். ஆடம் ஸ்மித்தின் கொள்கைகள் தேசத்திற்கு செல்வத்தை கொண்டு வராது, அது செல்வத்தை சிறு பிரிவினருக்கு மட்டுப்படுத்தும் என்று மார்க்ஸ் கூறினார். அனைவரின் வறுமையை நிவர்த்தி செய்வதற்கு ஒரே வழி, உற்பத்திச் சாதனங்களின் மீது பொதுவான உடைமை.

3] ஜெர்மன் தத்துவம். மார்க்ஸ் மற்றும் ஹெகல்.

ஹெகல் பிரஷ்யாவின் அதிகாரப்பூர்வ தத்துவஞானி ஆவார். ஹெகல் அரசுக்கு மிகவும் வலுவான பாதுகாப்பைக் கொடுத்துள்ளார். ஹெகல் அரசை கடவுளுடன் ஒப்பிட்டார். ஹெகலின் வார்த்தைகளில், "அரசு என்பது பூமியில் கடவுளின் அணிவகுப்பு." கடவுள் ஒரு முழுமையான யோசனை அல்லது உலகளாவிய ஆவி. ஹெகலைப் பொறுத்தவரை, யோசனையே இறுதி யதார்த்தம். (பிளேட்டோவைப் போல ஹெகல் ஒரு இலட்சியவாதி), கடவுள் ஒரு முழுமையான யோசனை, அல்லது இறுதி உண்மை, நிலை என்பது இந்த பூமியில் கடவுளின் பிரதிபலிப்பு. மார்க்சின் கருத்து என்பது 'தவறான உணர்வு'. யோசனை உண்மையானது அல்ல, விஷயம் உண்மையானது. கடவுள் மனிதனைப் படைக்கவில்லை, மனிதன் கடவுளைப் படைத்தான். மார்க்சின் கருத்துப்படி, கருத்து என்பது தவறான உணர்வு, மதம் என்பது மக்களின் அபின். மார்க்ஸின் கூற்றுப்படி, ஹெகல் தலையில் நிற்கிறார், உண்மை என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள அவர் காலில் நிற்க வேண்டும்.

ஹெகலின் முக்கிய அறிக்கைகள்.

"அரசு பூமியில் கடவுளின் அணிவகுப்பு."

கடவுள் -> பெளதீக உலகம் (மலைகள், நிலம், நீர்) -> மரங்கள் -> பறவைகள் -> விலங்குகள் -> மனிதன் -> குடும்பம் -> சிவில் சமூகம் -> அரசு.

ஹெகலின் கூற்றுப்படி, இந்த உலகில் உள்ள அனைத்தும் கடவுளின் பிரதிபலிப்பு. கடவுளின் அதிகபட்ச அளவு மாநிலத்தில் உள்ளது. மாநிலம் கடவுளுக்கு மிக அருகில் உள்ளது. எனவே அரசை வணங்க வேண்டும். கடவுள் இந்த உலகத்தைப் படைத்தவர் என்பதை எப்படி அறிவது? இவ்வுலகில் உள்ள விஷயங்களைப் பார்க்கும்போது, படைப்பாளியார் என்ற கேள்வி நம் மனதில் எழுகிறது. கடவுள் படைப்பவர் என்று நமது காரணம் சொல்கிறது.

"உண்மையானது பகுத்தறிவு. பகுத்தறிவு உண்மையானது."

உண்மையானது பகுத்தறிவு: இந்த பகுதியில் நாம் ஹெகலின் யதார்த்தக் கருத்தைப் புரிந்துகொள்கிறோம். பிளேட்டோவைப் போலவே, ஹெகல் யோசனை உண்மையானது - உண்மையானது பகுத்தறிவு என்று நம்புகிறார். இவ்வாறு பகுத்தறிவின் மூலம் எதைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமோ அது உண்மையானது. நாம் காரணத்தைப் பயன்படுத்தினால், யோசனை உண்மையானது, கடவுள் முழுமையான யோசனை, எனவே கடவுள் முழுமையான உண்மை என்பதை புரிந்துகொள்வோம்.

பகுத்தறிவு உண்மையானது: இரண்டாம் பகுதி அவரது அரசியல் நோக்கத்தை விளக்குகிறது. அவருடைய அரசியல் நோக்கம் என்ன? அரசை நியாயப்படுத்த. அவரைப் பொறுத்தவரை, அரசு என்பது பூமியில் கடவுளின் அணிவகுப்பு. மாநிலம் கடவுளின் அணிவகுப்பு என்பதை நாம் எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது? நாங்கள் எங்கள் காரணத்தைப் பயன்படுத்தும்போது. அரசு ஏன் கடவுளுக்குச் சமம்? கடவுளைப் போலவே, அரசு நம் அனைவரையும் கவனித்துக்கொள்கிறது.

மார்க்சியத்தின் கோட்பாடுகள்

மார்க்சியம் என்பது முதலாளித்துவத்தை வன்முறையில் வீழ்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட மார்க்சின் அரசியல் கோட்பாடு. மார்க்ஸ் தனது கொள்கைகளை அறிவியல்

பூர்வமாக விவரித்தார். மார்க்ஸ் தன்னை ஒரு விஞ்ஞானியாகக் கருதிக் கொண்டார். இருப்பினும் மார்க்ஸைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரைக் கடவுளாகக் காட்டினர். மார்க்ஸ் 'தோல்வி அடைந்த கடவுள்' என்று அறியப்படுகிறார்.

இயங்கியல் கருத்து

இயங்கியல் என்பது சாக்ரடீஸ் வழங்கிய கருத்து. இயங்கியல் என்பது உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளும் ஒரு முறையாகும். இயங்கியல் என்பது பகுத்தறிவு உரையாடல் அல்லது பகுத்தறிவு விவாதத்தைக் குறிக்கிறது.

இது வாதம், எதிர் வாதம் மற்றும் தொகுப்பு அல்லது முடிவைக் குறிக்கிறது. இறுதி தொகுப்பு வெளிவரும் வரை வாதங்களும் எதிர் வாதங்களும் தொடரும். சமன்பாட்டின் மூலம் இயங்கியலைக் குறிப்பிடலாம். ஆய்வறிக்கை + எதிர்ச்சொல் = தொகுப்பு.

ஹெகலின் பங்களிப்பு

'வரலாற்றின் இயக்கத்தின் தன்மையைக்' காட்டுவதற்கு இயங்கியல் என்ற கருத்தை ஹெகல் பயன்படுத்தியுள்ளார். வரலாறு என்பது ஒரு யோசனையின் இயக்கம்.

இயங்கியலில் மூன்று விதிகள் உள்ளன

1. எதிரெதிர் ஒற்றுமை

2. நிராகரிப்பு

3. அளவு தரமாக மாறுகிறது.

1] எதிரெதிர் ஒற்றுமை: எல்லாவற்றிலும், அதன் எதிர்ப்பு உள்ளது. எதிர்ப்பு என்பது வரலாற்றின் சக்தி.

2] நிராகரிப்பின் மறுப்பு: வரலாற்றின் விதியின்படி, சக்தி எதிர்மறையானது நிராகரிக்கப்படுகிறது.

3] தரத்தில் அளவு மாற்றங்கள்: மாற்றங்கள் ஒரே இரவில் நிகழாது, முதல் அளவு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து அது தரமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது புதிதாக தோன்றலாம், ஆனால் இது முற்றிலும் புதியது அல்ல. புதியது பழையவற்றில் வேர்களைக் கொண்டுள்ளது. முரண்பாடு முடிவடைந்தவுடன், இயக்கம் முடிவடைகிறது, வரலாறு முடிவடைகிறது.

ஹெகலின் கூற்றுப்படி, மனித வரலாறு மாநில உருவாக்கத்துடன் முடிவடைகிறது.

வரலாற்று பொருள்முதல்வாதம்

வரலாற்று பொருள்முதல்வாதத்தின் நோக்கம் வரலாற்றை, வரலாற்றின் காரணங்களை விளக்குவதாகும். மார்க்ஸ் முதலாளித்துவத்தை மாற்றி கம்யூனிசத்தை நிறுவ விரும்பினார். வரலாறு எப்படி மாறுகிறது, எந்தெந்த காரணிகள் பங்கு வகிக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்பினார். மார்க்ஸ் ஹெகலின் வரலாற்றுக் கோட்பாட்டை முதலில் ஆய்வு செய்தார். ஹெகலின் வரலாறு பற்றிய கோட்பாடு வரலாற்றின் இலட்சியவாத விளக்கமாகும். ஹெகலின் கூற்றுப்படி, வரலாறு என்பது சிந்தனையின் இயங்கியல் இயக்கத்தின் விளைவாகும். ஹெகலின் கோட்பாடு வரலாற்றின் அறிவியல் விளக்கம் அல்ல, மாறாக வரலாற்றின் அரசியல் / கருத்தியல் / தொலைநோக்கு விளக்கம் என்று மார்க்ஸ் பரிந்துரைத்தார். மார்க்ஸ் தனது கோட்பாட்டை அறிவியல் என்று கூறுகிறார்.

வரலாற்றை அறிவியல் ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ள, மனிதனின் முதல் வரலாற்றுச் செயல் என்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் வானிலை சிந்தனை அல்லது செயல் மிகவும் முக்கியமானது என்பதை அறிய விரும்பினார். மார்க்சின் கூற்றுப்படி,

“வரலாறு படைக்க, மனிதன் வாழ வேண்டும். மனிதன் வாழ வேண்டுமானால் உண்ண வேண்டும். சாப்பிடுவதற்கு, மனிதன் உழைக்க வேண்டும் அல்லது செயலைச் செய்ய வேண்டும்.” - கார்ல் மார்க்ஸ்

மேற்கண்ட கூற்றின் உட்பொருள்

உடலுழைப்பு மற்றும் அறிவுசார் உழைப்புக்கு இடையே, மிக முக்கியமானது உடலுழைப்பு. அறிவுஜீவிகளின் வேலை இல்லாமல் சமூகம் வாழ முடியும், ஆனால் உடல் உழைப்பு இல்லாமல் சமூகம் வாழ முடியாது. தொழிலாளர்களை விட அறிவுஜீவிகளின் பங்கு முக்கியமானது என்று நினைப்பது தவறான உணர்வு.

பிளாட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் போன்ற சிந்தனையாளர்களை அவர் குற்றம் சாட்டினார், அவர்கள் பகுத்தறிவு உள்ளவர்கள் எஜமானர்களாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் கையால் வேலை செய்பவர்களை நிரந்தரமாக இழக்க வேண்டும் என்று நிறுவினர். மார்க்சின் கருத்துப்படி அறிவுஜீவி வர்க்கம் என்பது சுரண்டல் வர்க்கம். தொழிலாளி அறிவுஜீவிகள், தத்துவவாதிகள், தேவாலய தந்தையின் பேச்சைக் கேட்கக்கூடாது, அவர்கள் தவறான

உணர்வை மட்டுமே உருவாக்குகிறார்கள். உதாரணமாக, இந்தியச் சூழலில், சூத்திரர்கள் மற்றும் தலித்துகளின் கீழ்ப்படிதலை நியாயப்படுத்தும் கோட்பாடுகளை வழங்கி, அறிவாளிகளை பிராமணர்களுடன் ஒப்பிடலாம்.

சமூகம் பற்றிய மார்க்சின் கருத்து.

சமூகத்தின் தோற்றம்

மார்க்ஸின் கூற்றுப்படி, சமூகம் என்பது உழைப்பைப் பிரிப்பதாகும். உற்பத்திப் பணிக்காக மக்கள் சமுதாயத்தை உருவாக்குகிறார்கள். உற்பத்தி என்பது உயிர்வாழ்வதற்குத் தேவை. உற்பத்தி என்பது ஒரு சமூக செயல்பாடு. அதை தனியாக செய்ய முடியாது. எனவே, சமூகத்தின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பானது பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு மற்றும் அனைத்து உறவுகளும் 'உற்பத்தி உறவுகள்.' பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு என்பது, உற்பத்தியின் அமைப்பு அல்லது பொருள் அமைப்பு. ஆரம்பகால சமூகம், வேட்டையாடுபவர்கள் மற்றும் சேகரிப்பாளர்களின் சமூகம்.

சமூகத்தின் கட்டமைப்பில் மார்க்சின் பார்வை.

மார்க்ஸ் ஒரு அமைப்பியல்வாதி. அவர் சமூகத்தை ஒரு கட்டமைப்பாக ஆய்வு செய்துள்ளார். அவரைப் பொறுத்தவரை, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு என்பது அடிப்படைக் கட்டமைப்பு அல்லது அடிப்படைக் கட்டமைப்பு.

மார்க்சின் சமூகத்தின் அடிப்படை மற்றும் மேற்கட்டுமான மாதிரி

சமூகத்தில் எது நடந்தாலும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புதான் அடிப்படைக் கட்டமைப்பு, பொருளாதாரம்தான் காரணி. அரசு, தேவாலயம், குடும்பம், கல்வி நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள் அனைத்தும் மேற்கட்டுமானம்.

மேற்கட்டுமானம் என்பது அடித்தளத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். மேற்கட்டுமானம் அடித்தளத்தை சார்ந்தது அல்ல. இது அடித்தளத்தில் அமைந்துள்ளது. அடித்தளத்தின் தன்மை மேற்கட்டுமானத்தின் தன்மையை தீர்மானிக்கும். எ.கா. உற்பத்தி முறை நிலப்பிரபுத்துவமாக இருந்தால், குடும்ப அமைப்பு கூட்டுக் குடும்பமாக இருக்கும். உற்பத்தி முறை முதலாளித்துவமாக இருந்தால் தனி குடும்பங்கள் இருக்கும்.

கருத்துக்கள் அல்லது சித்தாந்தங்கள் கூட பொருளாதார அமைப்பால் வடிவமைக்கப்படும். பொருளாதார அமைப்பு முதலாளித்துவமாக மாறும் போது, தனிமனித சித்தாந்தம் ஊக்குவிக்கப்படும்.

எனவே மேற்கட்டுமானத்தின் கூறுகளைப் படிப்பதில் அர்த்தமில்லை. அடிப்படை கட்டமைப்பின் அம்சங்களைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். இதனால் பொருளாதார அமைப்பை மாற்றாமல் அரசியல் அமைப்பை மாற்றுவதில் அர்த்தமில்லை.

உற்பத்தி உறவுகள்

மனிதன் உற்பத்தி முறைக்குள் நுழையும் போது, அவன் உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமையாளராக (உள்ளது) அல்லது உரிமையாளர் அல்லாதவனாக நுழைகிறான். (இருக்காதவை). இல்லாதவர்கள் மீது பேரம் பேசும் சக்தி உடையவர்களுக்கு இருக்கும். ஒருவர் சுரண்டுபவர், மற்றவர் சுரண்டப்படுவார்கள். உற்பத்தி முறையுடனான மனிதனின் உறவுகள் அவனது வர்க்கத்தை விளக்குகின்றன. சமூகத்தில் இரண்டு வகுப்புகள் உள்ளன. உள்ளது மற்றும் இல்லாதது. உள்ளவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் இடையே என்ன வகையான உறவு இருக்க முடியும்? அது சுரண்டுபவர் மற்றும் சுரண்டப்படுபவர்களின் உறவாக இருக்கும். எனவே அது போராட்டம் அல்லது வர்க்கப் போராட்ட உறவாக இருக்கும். எனவே, எப்போதும் ஒரு வட்டி மோதல் இருக்கும். ஒரு நபரின் உண்மையான அடையாளம் அவரது வர்க்கத்தின் அடையாளம் மற்றும் அவரது மதம் அல்லது தேசத்தின் அடையாளம் அல்ல. எனவே, வர்க்க அரசியலே உண்மையான அரசியல். செய்தி என்ன? தொழிலாளி அவர்களின் உண்மையான ஆர்வம் தங்கள் வகுப்பின் உறுப்பினர்களிடம் உள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மற்றவர் தன் தேசத்தையோ மதத்தையோ சேர்ந்தவர் என்ற தவறான எண்ணத்தை அவர்கள் வளர்க்கக் கூடாது. எனவே உலகத் தொழிலாளர்கள் ஒன்றுபட வேண்டும், அவர்களுக்கு பொதுவான நலன் உள்ளது. (பாட்டாளி வர்க்க சர்வதேசியவாதி). எனவே மார்க்சைப் பொறுத்தவரை, ஏழை முஸ்லீம் மற்றும் பணக்கார முஸ்லீம் என்பதை விட ஏழை இந்து மற்றும் ஏழை முஸ்லீம் பொதுவான நலன்களைக் கொண்டுள்ளனர்.

புரட்சி பற்றி மார்க்ஸ்

புரட்சி என்றால் மொத்த மாற்றம். புரட்சி என்பது உற்பத்தி முறை மாறும்போது. அரசியல் புரட்சி என்பது புரட்சி இல்லை. மார்க்சியப் பார்வையில் இந்தியாவில் புரட்சி என்று எதுவும் இல்லை. இது ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து இந்தியாவுக்கு அதிகாரம் மாற்றப்பட்டது. இந்தியாவில், அடிப்படை கட்டமைப்பு அப்படியே இருந்தது. நிலப்பிரபுத்துவமாகவே இருந்தது. எனவே, மக்களின் நிலையிலும், கிராமப்புற வறுமை நிலையிலும் எந்த மாற்றமும் இல்லை. சீனாவில் விவசாயிகள் புரட்சி நடந்தது. இது நிலப்பிரபுத்துவத்தின் வன்முறையான கவிழ்ப்பு. சீனாவில், விவசாயிகள் நிலத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டை நிறுவினர். சீனாவில் கம்யூனிசம் நிலத்தில் நிறுவப்பட்டது.

தவறான உணர்வு மார்க்ஸ்..

"மதம் மக்களின் அபின்." - கார்ல் மார்க்ஸ்

"தேசம் அல்லது தேசியம் என்பது தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை உடைப்பதற்காக சொத்துடைமை வர்க்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கருத்தியல் அல்லது தவறான உணர்வு."

- கார்ல் மார்க்ஸ்

மார்க்சிய அறிஞர் பெனடிக்ட் ஆண்டர்சன் தேசியவாதத்தை 'கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பாரம்பரியம்' என்கிறார்.

ஏழை என்ன செய்ய வேண்டும்?

அவர்கள் தவறான உணர்விலிருந்து வெளியே வந்து உண்மையான உணர்வை வளர்க்க வேண்டும். அறிவுஜீவிகளின் பேச்சைக் கேட்கும்போது தவறான உணர்வு வெளிப்படுகிறது.

உண்மையான உணர்வை வளர்க்க, ஒருவர் காலில் நிற்க வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கையின் பொருள் நிலைமைகளை ஒருவர் பார்க்க வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கையின் புறநிலை நிலைமைகளை புறநிலையாக புரிந்து கொள்ளுங்கள், மாறாக அகநிலை எ.கா. காந்தி தலித்துகளுக்கு ஹரிஜன என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தினார். இது ஒரு அகநிலை புரிதல், புறநிலை புரிதல் அல்ல. அம்பேத்கரின் கூற்றுப்படி, ஹரிஜனம் என்பது தவறான சொல். அவர்கள் உண்மையில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்.

மார்க்ஸ் நனவை இரண்டு நிலைகளில் விளக்கியுள்ளார். 1. தனக்குள் வகுப்பு 2. தனக்கான வகுப்பு

வகுப்பு என்பது குறைந்த அளவிலான நனவைக் குறிக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும்போது அல்லது தொழிலாளி அவர் தொழிலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் முதலாளி மற்ற வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளும்போது.

தனக்கான வகுப்பு.

இது உயர் நிலை உணர்வு. உண்மையான உணர்வு. தொழிலாளி தன் சுரண்டலைப் புரிந்து கொள்ளும்போது. தொழிலாளி தன் சுரண்டலைப் புரிந்து கொள்ளும்போது, அவன் தனக்கான வர்க்கமாகிவிடுவான். கையை கையில் எடுப்பார்.

சுரண்டல் அதன் உச்சத்தை அடையும் போது, வர்க்கம் தனக்கென வர்க்கமாக மாறுகிறது

"நம் இருப்பை தீர்மானிப்பது நமது உணர்வு அல்ல, நமது இருப்பு தான் நமது நனவை தீர்மானிக்கிறது."

மேற்கூறிய கூற்று மார்க்சின் வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதத்தின் கருத்தாக்கத்திலிருந்து வந்தது. மார்க்ஸ் ஹெகலை விமர்சித்தார். ஹெகலின் கூற்றுப்படி, யோசனை உண்மையானது (உண்மையானது பகுத்தறிவு). மார்க்சின் கூற்றுப்படி, ஹெகல் தலையில் நிற்கிறார். இது விஷயம் மற்றும் யோசனை அல்ல, அது உண்மை. அடிப்படை மேற்கட்டுமான மாதிரியின் அடிப்படையில், பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு என்பது அடிப்படைக் கட்டமைப்பு, கருத்து, சித்தாந்தம், மதம் என்பது மேற்கட்டுமானத்தின் ஒரு பகுதி என்று மார்க்ஸ் காட்டியுள்ளார். மேற்கட்டுமானம் ஒருபோதும் அடித்தளத்திலிருந்து சுயாதீனமாக இல்லை. பொருளாதாரக் கட்டமைப்பைக் கட்டுப்படுத்தும் வர்க்கம், மேற்கட்டுமானத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. வர்க்க நலன்தான் உண்மையான ஆர்வம். சித்தாந்தம், மதம், தவறான நனவை வளர்க்கின்றன. உழைக்கும் வர்க்கங்கள் தங்கள் வர்க்க ஆர்வத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், அவர்கள் தங்கள் புறநிலை நிலைமைகளை புறநிலை புரிதலுக்கு செல்ல வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் நிலையின் நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டவுடன், அவர்கள்

உண்மையான உணர்வை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். தன்னில் உள்ள வர்க்கம் தனக்கான வகுப்பாக மாறும். உண்மையான உணர்வு வந்துவிட்டால், இனி அவர்களைப் பயன்படுத்த முடியாது.

மார்க்ஸ் குறைப்புவாதி என்று விமர்சிக்கப்படுகிறார் - அவர் வரலாற்றின் சிக்கலான நிகழ்வை ஒரே காரணத்திற்காக அதாவது பொருளாதார காரணத்திற்கு குறைத்தார். எனவே அவரது கோட்பாடு 'பொருளாதார நிர்ணயம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. அவரது பொருளாதாரக் குறைப்புவாதத்தை மார்க்ஸ் வெபர் போன்ற மார்க்சிஸ்ட் அல்லாதவர்களும் அல்தூசர் போன்ற நியோ மார்க்சிஸ்ட்களும் விமர்சிக்கவில்லை. மார்க்ஸ் வெபர், கார்ல் மார்க்ஸை வரலாற்றின் ஒற்றைப்படை விளக்கத்திற்காக விமர்சித்தார். மேக்ஸ் வெபர் தனது 'புராட்டஸ்டன்ட் நெறிமுறைகள் மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சி' என்ற புத்தகத்தில் மதம் போன்ற மார்க்சின் வார்த்தைகளில் உள்ள மேற்கட்டுமானம் எப்படி முதலாளித்துவத்தை தோற்றுவித்தது என்பதைக் காட்டியுள்ளார்.

அல்தூசருக்கு முன்பே, மார்க்சின் வரலாற்றுக் கோட்பாட்டில் கிராம்ஸி குறைபாடுகளைக் கண்டார். வரலாற்றை வடிவமைக்கும் கலாச்சார மற்றும் கருத்தியல் காரணிகளின் பங்கை மார்க்ஸ் புறக்கணித்துள்ளார்.

அல்தூசர் 'அதிக நிர்ணய சட்டம்' கொடுத்துள்ளார். பொருளாதாரக் காரணி மார்க்ஸில் மிகையாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. அல்தூசர் பல கட்டமைப்பு அணுகுமுறையை வழங்கியுள்ளார். அல்தூசர் ரஷ்யப் புரட்சியைப் படித்தவர். ரஷ்யப் புரட்சி அரசியல் கட்டமைப்பில் இருந்து உருவானது, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பிலிருந்து அல்ல.

மார்க்ஸ் ஒரு தீர்மானவாதி

நிர்ணயவாதம் அறிவியல் அல்லாத சிந்தனை என்று அழைக்கப்படுகிறது. நிர்ணயவாதம் அடிப்படைவாதத்தைக் குறிக்கிறது. ஒரு நபர் தனது பார்வையை அறிவியல், இறுதி உண்மை மற்றும் கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது என்று நம்புவதை நிர்ணயவாதம் குறிக்கிறது. மார்க்ஸ் தன்னை விஞ்ஞானி என்று கூறிக்கொண்டார். அவர் முந்தைய அனைத்து விளக்கங்களையும் தவறான உணர்வு என்று நிராகரித்தார். மார்க்ஸைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு, 'மார்க்ஸ் கடவுள்'. மார்க்ஸ் கடவுளாக முன்னிறுத்தப்பட்டதால்,

அவருடைய கணிப்புகள் அனைத்தும் கண்டிப்பாக நடக்கும் என்று நம்பப்பட்டது. எனினும் 'மார்க்ஸ் ஒரு கடவுள் தோற்றுப் போனார் என்பதை காலம் நிரூபித்துள்ளது.' கார்ல் பாப்பர் தனது 'திறந்த சமூகமும் அதன் எதிரிகளும்' என்ற நூலில் பிளேட்டோ, ஹெகல் மற்றும் மார்க்ஸ் ஆகியோரை திறந்த சமூகத்தின் எதிரிகள் என்று அழைத்தார். கார்ல் பாப்பர் ஹெகலையும் மார்க்ஸையும் 'வரலாற்றுவாதத்தின்' குற்றத்தைச் செய்ததாக விமர்சித்துள்ளார். இது வரலாற்றின் கருத்தியல் விளக்கத்தைக் குறிக்கிறது. அல்லது வரலாற்றின் அரசியல் உந்துதல் விளக்கம்.

கார்ல் பாப்பரின் கூற்றுப்படி, மார்க்சின் கோட்பாட்டை 'அறிவியல்' என்று கருத முடியாது. இது பொய்மைப்படுத்தலின் அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்யவில்லை: சமூக அறிவியலில் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்பாட்டை அறிவியல் பூர்வமாகக் கருதுவது ஒரு அளவுகோலாகும். இயற்கை அறிவியலில் நடப்பது போல் சமூக அறிவியலில் சோதனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கோட்பாடுகளை நாம் கொண்டிருக்க முடியாது. சமூக அறிவியலில், ஒரு கோட்பாடு 'விமர்சன மதிப்பீடு அல்லது பரீட்சைக்கு திறந்தால் அது அறிவியல் பூர்வமானதாகக் கருதப்படும்.' பேச்சு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம் காரணமாக திறந்த சமூகங்களில் மட்டுமே அறிவியல் கோட்பாடுகள் சாத்தியமாகும். மூடிய சமூகங்களில் இதை உற்பத்தி செய்ய முடியாது.

அன்டோனியோ கிராம்ஸியின் தத்துவம்

அன்டோனியோ கிராம்சி (1891-1937) "வளர்ந்த" முதலாளித்துவத்தில் கலாச்சார மற்றும் அரசியல் ஆதிக்கத்தின் மார்க்சியக் கோட்பாட்டாளராக பெரும் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளார். இருப்பினும், அவரது வாழ்க்கை ஒரு தீவிர பத்திரிகையாளர் மற்றும் புரட்சிகர அமைப்பாளராக இருந்தது, ஒரு தொழில்முறை தத்துவஞானி அல்ல. கிராம்ஸி ஒரு சோசலிச ஆர்வலர், கலாச்சார விமர்சகர் மற்றும் பின்னர் இத்தாலியில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராக இருந்தார். அவரது பெரும்பாலான எழுத்துக்கள் உடனடி அரசியல் துழ்நிலையை மதிப்பிடுவதோடு, குறிப்பாக, போர்களுக்கிடையேயான இத்தாலியில் புரட்சிக்கான வாய்ப்புகள் பற்றியவை. ஆயினும் கூட, கிராம்சி அந்தக் காலத்தின் தத்துவ நீரோட்டங்கள்-குறிப்பாக இத்தாலிய நவ-இலட்சியம், மச்சியாவெல்லிக்கு முந்தைய பூர்வீக அறிவுசார் மற்றும்

அரசியல் மரபுகள் மற்றும் மார்க்சிய சிந்தனையின் முக்கிய நிரோட்டங்களை அறிந்திருந்தார். பாசிச அதிகாரிகளால் அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டதன் மூலம் மட்டுமே அவர் மிகவும் பிரபலமான மற்றும் தத்துவ ரீதியாக செழுமையான நூல்களை உருவாக்கினார்: சிறைக் குறிப்பேடுகள். அதில் உள்ள நுண்ணறிவுகள் அவரது மரணத்திற்குப் பிந்தைய அங்கீகாரத்தின் பெரும்பகுதிக்கு காரணமாகின்றன.

1. வாழ்க்கை மற்றும் அரசியல் செயல்பாடு

சார்டினியா (1891-1911)

அன்டோனியோ ஃபிரான்செஸ்கோ கிராம்சி 1891 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 22 ஆம் தேதி அல்பேனிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த நடுத்தர வர்க்க குடும்பத்தில் சர்டினியாவின் அலெஸில் பிறந்தார். இத்தாலியின் தெற்கு மெசோஜியோர்னாவில் அமைந்துள்ள சார்டினியா தீவு, பிராந்தியத்தின் வறண்ட நிலப்பரப்பு, பரவலான வறுமை மற்றும் பலவீனமான சமூக படிநிலைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டது. கியூசெப்பினா மற்றும் ஃபிரான்செஸ்கோ கிராம்சிக்கு பிறந்த ஏழு குழந்தைகளில் ஐந்தாவது குழந்தை கிராம்சி, மேலும் 1897 ஆம் ஆண்டில் அவரது குடும்பம் காக்கியாரிக்கு அருகில் தனது குழந்தைப் பருவத்தைக் கழித்தார். குழந்தைப் பருவத்தில் அவருக்கு சரியான சிகிச்சை அளிக்கப்படாத காலநோயின் முதுகெலும்பு வடிவமான பாட்ஸ் நோயை உருவாக்கினார். இதன் விளைவாக, அவர் ஒரு "குனிந்த" முதுகில் வளர்ந்தார். அவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் அடிக்கடி உடல்நலப் பிரச்சினைகளை அனுபவித்தார்.

உள்ளூர் அரசு ஊழியரான அவரது தந்தை, 1898 ஆம் ஆண்டு அரசியல் ரீதியாக உந்தப்பட்ட ஊழல் குற்றச்சாட்டின் பேரில் வேலையில் இருந்து இடைநீக்கம் செய்யப்பட்டார் (அவர் உள்ளாட்சித் தேர்தலில் எதிர்க்கட்சி வேட்பாளரை ஆதரித்தார்) பின்னர் ஐந்து ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். இது கிலர்சா நகரத்திற்கு இடம் பெயர்ந்த குடும்பத்திற்கு பல வருடங்கள் பயங்கரமான கஷ்டத்தை தந்தது. 1903 ஆம் ஆண்டில், "நினோ" என்று அழைக்கப்படும் இளம் அன்டோனியோ, நிலப் பதிவேடு அலுவலகத்தில் பணிபுரிவதன் மூலம் தனது குடும்பத்தை ஆதரிப்பதற்காக தனது பள்ளிப் படிப்பையும் இடைநிறுத்தினார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கல்விக்குத் திரும்பியபோது, தந்தையின்

விடுதலையைத் தொடர்ந்து, அவர் நன்றாக முன்னேறினார். ஒரு ஒதுக்கப்பட்ட பாத்திரம் ஆனால் ஒரு வலுவான விருப்பத்துடன் தீவிர வாசகர், அவர் காக்லியாரியில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் நுழைந்தார், அங்கு அவர் தனது மூத்த சகோதரர் ஜென்னாரோவுடன் வாழ்ந்தார். ஜெனாரோ அவரை சோசலிச இலக்கியத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினார், மேலும் அவர் இத்தாலிய விமர்சகர்களான Gaetano Salvemini, Giuseppe Prezzolini மற்றும் Benedetto Croce மற்றும் கார்ல் மார்க்ஸைப் படிக்கத் தொடங்கினார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஒன்றிணைந்ததில் இருந்து "தாராளவாத" அரசின் குறைபாடுகள், குறிப்பாக அதன் பாதுகாப்புவாத கொள்கைகள், தெற்கின் கலாச்சார மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின்மைக்கு பங்களித்த பல சர்டினியர்களின் ஆழ்ந்த வெறுப்பை கிராம்சி பகிர்ந்து கொண்டார்.

1911 ஆம் ஆண்டில், பீட்மாண்டின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள டூரின் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள கார்லோ ஆல்பர்டோ கல்லூரியில் தனது படிப்பை ஆதரிப்பதற்காக கிராம்சி மாதாந்திர உதவித்தொகையைப் பெற்றார்.

டுரின் (1911–1922)

டுரின் கிராம்சியின் தெற்கு வளர்ப்பில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது: இது ஒரு மேம்பட்ட தொழில்துறை நகரமாக இருந்தது, FIAT கார் தொழிற்சாலைகளால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டது மற்றும் பரந்த ஐரோப்பிய கலாச்சாரங்களுடன் இணைக்கப்பட்டது. சில ஆண்டுகளாக, கிராம்ஷி ஒரு ஏழை மாணவனின் ஆபத்தான இருப்பை சகித்தார்; வறுமை, நரம்பு சோர்வு மற்றும் உடல்நலக்குறைவு ஆகியவற்றால் அவரது கல்வி அடிக்கடி தடைப்பட்டது. பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் மொழியியல் அல்லது மொழியியல் படித்தார், மேலும் சமூக-மொழியியலாளர் பேராசிரியர் மேட்டியோ பார்டோலியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் பணியாற்றினார், அவர் சார்டினிய பேச்சுவழக்கில் கிராம்சியின் சொந்த பரிச்சயத்திற்கு ஈர்க்கப்பட்டார். கிராம்ஷி ஒரு மொழியியலாளர் ஆக வேண்டும் என்று பார்டோலி கருதினார். மனிதநேயத்தில் படிக்கும் போது, கிராம்ஷியின் சொந்த லட்சியங்கள், முதலில், ஆசிரியராகப் பயிற்றுவிப்பதாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகத்தில், அவர் எதிர்காலம் பற்றிய கட்டுரைகளுடன் மதிப்புரைகளுக்கு பங்களித்தார்.

கிராம்சி தனது பல்கலைக்கழக படிப்பை முறையாக முடிக்கவில்லை. அவர் 1915 இல் கல்வியை கைவிட்டு முழுநேர பத்திரிகையாளராகவும் சோசலிச ஆர்வலராகவும் ஆனார். 1913 இல் இத்தாலிய சோசலிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்த அவர், தொழிலாளர் கல்வியில் ஈடுபட்டார். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, PSI நாளிதழான அவந்தியின் டுரின் பதிப்பில் அவருக்குப் பத்திரிகையாளராகப் பதவி வழங்கப்பட்டது! வாராந்திர *Il Grido del Popolo* க்கு ஏற்கனவே பங்களிப்பாளராக இருந்த அவர், இந்த வாய்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டார் மற்றும் "Sotto la Mole" என்ற தலைப்பில் வழக்கமான கட்டுரையின் கீழ் அரசியல் வர்ணனைகள் மற்றும் நாடக விமர்சனங்களை எழுதத் தொடங்கினார். 1917 ஆம் ஆண்டில், இளம் சோசலிஸ்டுகளை இலக்காகக் கொண்ட சோசலிச கலாச்சார மதிப்பாய்வை அவர் இணைந்து வெளியிட்டார், இது *La Città futura* என்ற தலைப்பில் இருந்தது.

உலகப் போரின் வாய்ப்பு இத்தாலிய பொது மற்றும் அரசியல் கட்சிகளை "தலையிடுபவர்கள்" மற்றும் "நடுநிலைவாதிகள்" என்று ஆழமாகப் பிரித்தது. தீக்குளிக்கும் புரட்சிகர சோசலிஸ்ட், பெனிட்டோ முசோலினி, PSI இன் உத்தியோகபூர்வ நடுநிலைமைக்கு

எதிராக தலையீடு செய்ய முன்வந்தார். போரில் நுழைவது, தாராளவாத ஒழுங்கின் பரந்த சரிவைத் தொடங்கி, சமூகப் புரட்சியைத் தூண்டும் என்று அவர் நம்பினார். இறுதியில் முசோலினி கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். இளம் கிராம்சியும் அந்த நிலைப்பாட்டால் ஆசைப்பட்டார் மற்றும் அவர் தலையீட்டிற்கு அல்ல மாறாக தீவிரமான மாற்றத்திற்கு தயாராகும் ஒரு தருணமாக போரை எடுத்துக் கொண்ட "செயலில் நடுநிலைமை"க்கு தனது விருப்பத்தை அறிவித்தார். கட்சியின் சம்பிரதாய நிலைப்பாட்டிற்கு இந்த லேசான எதிர்ப்பிற்காக, அவர் சக சோசலிஸ்டுகளால் சில சந்தேகங்களுடன் நடத்தப்பட்டார்.

பிப்ரவரி மற்றும் அக்டோபர் 1917 ரஷ்யப் புரட்சிகளால் ஈர்க்கப்பட்ட கிராம்சி, PSI இன் "அதிகபட்ச" தீவிரமான மாற்றத் திட்டத்தைத் தொடர வலியுறுத்தினார். அவர் டூரின் சோசலிஸ்டுகளின் நிர்வாகக் குழுவின் செயலாளராக ஆனார், அதே ஆண்டில், இல் கிரிடோ டெல் போபோலோவின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். டிசம்பர் 1917 இல் அவர் அவந்தியில் "மூலதனத்திற்கு எதிரான புரட்சி" வெளியிட்டார், மேலும் லெனின் மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கியின் உரைகள் உட்பட ரஷ்யாவில் நிகழ்வுகள் பற்றிய செய்திகள் மற்றும் வர்ணனைகளை விளம்பரப்படுத்த II Grido ஐப் பயன்படுத்தினார். அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரப் போராட்டங்களை ஒரு பொதுப் புரட்சிகர திட்டமாக மாற்றுவதற்கு உள்ளூர் பாட்டாளி வர்க்க கலாச்சார சங்கத்தை அமைப்பதற்கு பல்வேறு முயற்சிகளை அவர் மேற்கொண்டார், இருப்பினும் அவை தொடங்கவில்லை.

போருக்குப் பிறகு கிராம்ஸ்கி பல்கலைக்கழகம் மற்றும் சோசலிச நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு புதிய மதிப்பாய்வை கண்டுபிடித்து திருத்தினார், L'Ordine Nuovo ("The New Order"). ஆரம்பத்தில், "சோசலிச கலாச்சாரம்" பற்றிய ஒரு இதழாக, டூரினில் அப்போது நடந்து கொண்டிருந்த தொழிற்சாலை தொழிற்சாலைப் போராட்டங்களைப் பற்றி விவாதிக்க இது ஒரு ஊடகமாக இருந்தது. Ordine Nuovo இல், கிராம்சி திறமையான தொழிலாளர்களின் சுய மேலாண்மைக்கான முயற்சிகளால் ஈர்க்கப்பட்ட தொழிலாளர் அரசின் கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். 1919 மற்றும் 1920 ஆம் ஆண்டுகளில் தொழிலாளர்களின் தகராறுகள் மற்றும் தொழிற்சாலை ஆக்கிரமிப்புகளால் தூண்டப்பட்டு, அவர் சிண்டிகலிச சிந்தனையாளர்களின் எழுத்துக்களை வெளியிட்டார், விவாதங்களில் பங்கேற்றார் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்க அரசு

நிறுவனங்களின் இருப்பிடமாக தொழிற்சாலைகள் மாறுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து தனது சொந்த கருத்துக்களை அமைத்தார்.

ஆக்கிரமிப்புகள் தோல்வியில் முடிந்த பிறகு, கிராமசி PSI இன் கம்யூனிஸ்ட் பிரிவுடன் இணைந்தார், கட்சியை ஒரு புரட்சிகர அமைப்பாக புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுத்தார். ஜனவரி 1921 இல் லிவோர்னோவில், கம்யூனிஸ்டுகள் PSI இலிருந்து முறையாக பிரிந்து இத்தாலியின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை நிறுவினர். போராளியான அமேடியோ போர்டிகாவின் தலைமையில், புதிய கட்சிக்கு கடுமையான ஒழுக்கம் தேவைப்பட்டது மற்றும் மார்க்சியக் கோட்பாட்டில் உறுதியான கருத்தியல் வேர்களைக் கொண்டிருந்தது. கிராம்ஷி அதன் மத்திய குழுவிற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் மற்றும் ஆர்டின் நுவோவோ கட்சியின் தினசரி பத்திரிகையாக மாற்றப்பட்டார்.

PCd'I நிகழ்வுகளில் எந்த தீவிரமான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாத அளவுக்கு சிறியதாக இருந்தது. 1919 தேர்தல்களில் கணிசமான வெற்றி பெற்ற போதிலும், இப்போது பிளவுபட்டுள்ள இடதுகள் முசோலினியின் சூழ்ச்சிகளாலும் மற்றும் அவரது "பாசிச" இயக்கத்தாலும் பெருகிய முறையில் ஏமாற்றமடைந்தனர். 1921 மற்றும் 1922 முழுவதும், பாசிச "குழுக்கள்" இத்தாலியின் வடக்கு முழுவதும் தொழிற்சங்கங்களை பயமுறுத்தியது, அவர்களின் அலுவலகங்களை எரித்தது மற்றும் ஆயுதமேந்திய கும்பல்களை தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளை வன்முறையில் தாக்குவதற்கு அனுப்பியது. அக்டோபர் 1922 இல், முசோலினி ஒரு கூட்டணி அரசாங்கத்தை வழிநடத்த மன்னரால் அழைக்கப்பட்டார், சமூக சீர்கேட்டின் தீவிரம் மற்றும் தொழிலாளர் புரட்சியின் வாய்ப்புகள் குறித்து பெருகிய முறையில் எச்சரிக்கப்பட்ட பழமைவாத அரசியல்வாதிகளால் ஆதரிக்கப்பட்டது.

மாஸ்கோ (1922-1923)

ஜூன் 1922 இல், மாஸ்கோ மாநாட்டில் பங்கேற்பதற்காக கம்யூனிஸ்ட் இன்டர்நேஷனல் (அல்லது "காமின்டர்ன்") நிர்வாகக் குழுவிற்கு PCd'I பிரதிநிதியாக கிராம்சி ரஷ்யாவிற்கு அனுப்பப்பட்டார். சமீபத்திய வருட வெறித்தனமான செயல்பாடுகளால் சோர்வடைந்த அவர், விரைவில் தனது உடல்நிலையை மீட்டெடுக்க ஒரு சானடோரியத்தில் பதிவு செய்தார். அந்த பயணத்தின் போது, அவர் ஜூலிஜா ஷாச்ட்டை சந்தித்தார், அடுத்த ஆண்டில் அவர் தனது மனைவியாகவும், பின்னர், அவரது இரண்டு மகன்களுக்கு தாயாகவும் ஆனார்.

மாஸ்கோவில், கிராம்சி சர்வதேச கம்யூனிச அரசியலின் அதிகாரத்துவ சிக்கல்களில் உள்வாங்கப்பட்டார், மற்ற இடது கட்சிகளுடனான PCd'I இன் உறவுகள் குறித்து Comintern உடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். ரஷ்யா மற்றும் இத்தாலி ஆகிய இரு நாடுகளிலும் நடந்த நிகழ்வுகள், கட்சித் தந்திரோபாயங்கள் குறித்த தனது நிலைப்பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்ய கிராம்சியை கட்டாயப்படுத்தியது. நவம்பரில், Comintern இன் நான்காவது காங்கிரஸ் PCd'I PSI உடன் இணைக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டது. உண்மையில், இத்தாலிய கம்யூனிஸ்டுகளிடையே இந்த விருப்பத்திற்கு சிறிய உற்சாகம் இருந்தது மற்றும் முசோலினி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு உண்மையான வாய்ப்பு இல்லை. ஒவ்வொரு கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினர்களும் (போர்டிகா உட்பட) ஆட்சியால் துன்புறுத்தப்பட்டனர் மற்றும் காவல்துறையினரால் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர். சிறையிலிருந்து, போர்டிகா இணைவுக் கொள்கையை வெளிப்படையாக நிராகரிக்கும் ஒரு வரைவு அறிக்கையை விநியோகித்தார், ஆனால் போர்டிகாவின் Comintern இல் இருந்து வெளிப்படையான வேறுபாட்டைப் பற்றி அதிக அக்கறை கொண்ட கிராம்சி அதில் கையெழுத்திட மறுத்துவிட்டார், பின்னர் அவர் "கட்சியைப் பற்றிய வேறுபட்ட கருத்து" என்று வாதிட்டார்.

வியன்னா மற்றும் ரோம் (1923-1926)

PCd'I இன் வெளிநாட்டுப் பணியகத்தைத் திறக்கவும், இத்தாலியில் நடந்த நிகழ்வுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணவும் கிராம்சி 1923 இன் பிற்பகுதியில் வியன்னாவுக்கு இடம் பெயர்ந்தார். போர்டிகாவின் குறுங்குழுவாதச் சார்புகளுடன் முரண்பட்ட

கட்சித் தந்திரோபாயங்கள் பற்றிய ஒரு கருத்தை அங்கு அவர் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார்- இதன் கீழ், கிராம்சி, "நாங்கள் மக்களிடமிருந்து நம்மைப் பிரித்துக் கொள்கிறோம்" என்று கூறி, டுரினில் இருந்து தனது தோழர்களுடன் ஒரு புதிய முன்னணி குழுவை ஒழுங்கமைக்கத் தொடங்கினார். கட்சிக்கு தலைமையை ஒப்படைப்பதற்கான நெருக்கடிக்காக காத்திருக்காமல், நாடு முழுவதும்-குறிப்பாக தெற்கில்-இடலியில் உள்ள மற்ற தீவிர அமைப்புகள் மற்றும் கட்சிகளுடன் ஒரு ஐக்கிய முன்னணி கொள்கையை கிராம்ஷி நாடினார். இந்த பார்வை அவரை கொமின்டர்னின் கொள்கைக்கு நெருக்கமாக கொண்டு வந்தது. வியன்னாவில், "தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளை" உள்ளடக்கிய பார்வையாளர்களை இலக்காகக் கொண்ட L'Unità ("ஒற்றுமை") என்ற புதிய தினசரி கட்சிப் பத்திரிகையை வெளியிடத் தொடங்கினார்.

கிராம்சி ஏப்ரல் 1924 இல் (அவர் இல்லாத நிலையில்) இத்தாலிய பாராளுமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், இது அவருக்கு வழக்கு விசாரணையிலிருந்து விலக்கு அளித்தது. அவர் மே மாதம் இத்தாலி திரும்பினார் மற்றும் கோமோவில் Pcd'I இன் இரகசிய மாநாட்டில் பங்கேற்றார். அங்கு அவர் போர்டிகாவுடனான தனது தந்திரோபாய வேறுபாடுகளை தெளிவுபடுத்தினார், இருப்பினும் பெரும்பான்மையினர் போர்டிகாவின் நிலைப்பாட்டுடன் இணைந்தனர். கோடையில் கிராம்சி கட்சியின் பொதுச் செயலாளராகப் பொறுப்பேற்றார் (GTW: 321). சோசலிச துணைத்தலைவர் கியாகோமோ மேட்டியோட்டி பாசிச குண்டர்களால் கடத்தப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இத்தாலியில் அரசியல் நிலைமை தீவிரமடைந்தது. ஆரம்பத்தில், கொலையில் பொது வெறுப்பு ஆட்சியை சீர்குலைக்கும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியது, ஆனால் எதிர்க்கட்சி படிப்படியாக சிதைந்தது, மேலும் பாசிஸ்டுகளுக்கு எதிரான போலீஸ் துன்புறுத்தல் தொடர்ந்தது.

சிறைச்சாலைக்கு முந்தைய இதழியல் மற்றும் அரசியல் எழுத்துக்கள்

நோட்புக்குகளுக்கு முந்தைய அவரது எழுத்துக்களில் கிராம்ஸ்கியின் வெளிப்படையான "தத்துவ" குறிப்புகள் ஆங்காங்கே உள்ளன மற்றும் பரந்த நிகழ்வுகளுக்கான அவரது பதில்களுடன் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளன. அவர் ஒரு உறுதியான சோசலிஸ்ட் மற்றும் புரட்சிகர விமர்சகராக எழுதினார், இருப்பினும் நடைமுறையில் உள்ள மரபுவழிகளில்

ஒரு அறிவார்ந்த சந்தேகம் கொண்டவராக இருந்தாலும் (அவரது தெற்கு வளர்ப்பின் தாக்கத்தால், அவரை முக்கிய முற்போக்கான கருத்துக்கு "வெளிநபர்" ஆக்கியது). பல இத்தாலிய வர்ணனையாளர்களைப் போலவே, தாராளவாத அரசின் அடிப்படைக் குறைபாடு, பிரபலமான மற்றும் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய நிர்வாக நிறுவனங்களை உருவாக்கத் தவறியது என்ற கருத்தை அவர் பகிர்ந்து கொண்டார். ஒரு விமர்சகர் கூறியது போல், "இத்தாலியர்களை உருவாக்குவது" (கட்டணம் க்ளி இத்தாலினி) பணி இருந்தது, அதாவது குடிமக்களை கலாச்சார ரீதியாக ஒருங்கிணைக்க ஒரு மாதிரியை கண்டுபிடிப்பது. இந்த பொதுவான பிரச்சனை கிராம்சியின் சிறைச்சாலைக்கு முந்தைய எழுத்துக்களையும், மேலாதிக்கம் பற்றிய அவரது பின்னாளில் கணக்கையும் தெரிவிக்கிறது.

கிராம்சியின் கைது வரையிலான காலம் இத்தாலியிலும் பொதுவாக ஐரோப்பா முழுவதிலும் சமூக மற்றும் அரசியல் நெருக்கடியின் வியத்தகு முறையில் உருவாகி வரும் சூழல் ஆகும். போர்க் காலத்திலும் அதற்குப் பின்னரும் ஒரு கடிப்பான, "தீவிரமான" தீவிர பத்திரிக்கையாளராக கிராம்சி உள்ளூர் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார். அவர் இத்தாலியின் ஆளும் உயரடுக்கு மற்றும் முதலாளித்துவத்தின் ஆழமற்ற தார்மீக உணர்வுகளை கடுமையாக விமர்சித்தார். உதாரணமாக, 1918 ஆம் ஆண்டில், "முதலாளித்துவ முன்னேற்றத்தின் ஒரு குறியீடாக" கோகோயின் பரவலான பயன்பாட்டை அவர் கண்டனம் செய்தார், மேலும் வளர்ந்த முதலாளித்துவ சமூகங்களுக்கு ஏற்ற "நியாயமான நாடகம்" என்ற கருத்து இத்தாலிய அட்டை விளையாட்டு ஸ்கோபோன் மூலம் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார். 1920 களின் முற்பகுதியில் இருந்து, மாறாக, அவரது பார்வையாளர்கள் முதன்மையாக கட்சி உறுப்பினர்களாக இருந்தனர், மேலும் அவரது எழுத்து புரட்சிகர கம்யூனிச பகுப்பாய்வின் தொழில்நுட்ப மொழியில் மூழ்கியது.

இந்த கருப்பொருள்கள் மற்றும் தாக்கங்கள் தாராளவாத அரசியல் வர்க்கம் மற்றும் சோசலிசத்தை ஊக்குவிப்பதில் கிராம்சியின் விமர்சனத்தில் இணைந்தன. அவரது சிறைச்சாலைக்கு முந்தைய சிந்தனையின் மூன்று தொடர் நிலைகளை வேறுபடுத்தி அறியலாம்: அவரது ஆரம்பகால கலாச்சார சோசலிசம்; தொழிற்சாலை அடிப்படையிலான தொழிலாளர் அரசு பற்றிய அவரது போருக்குப் பிந்தைய கோட்பாடு; மற்றும் அவரது பின்னர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மூலோபாயம் பற்றிய பிரதிபலிப்புகள் வளரும்.

கலாச்சார சோசலிசம்

கிராம்ஷியின் ஆரம்பகால எழுத்துக்கள், நவ-ஹெகலிய தத்துவஞானி பெனடெட்டோ க்ரோஸின் செல்வாக்குமிக்க விமர்சனக் கட்டமைப்பால் தெரிவிக்கப்பட்டது. சமூக அறிவியலாளர்கள் மற்றும் ஐரோப்பிய மார்க்சிஸ்டுகள் மத்தியில் நிலவும் விஞ்ஞான பாசிடிவிசத்தை அதன் சுருக்கமான, வரலாற்றுப் பகுத்தறிவு மற்றும் சமூக மாற்றத்தில் பொருள் "காரணங்களுக்கு" முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்காக குரோஸ் கண்டித்தார். பாசிடிவிசம் வரலாற்று ரீதியாக குறிப்பிட்ட மற்றும் நடைமுறையில் ஆக்கப்பூர்வமான "ஆவி" (அல்லது உணர்வு) என்ற பரிமாணத்தை புறக்கணித்தது, இது எந்த அரசியல் திட்டத்திற்கும் அப்பால், அனைத்து சமூக மற்றும் கலாச்சார மாற்றத்தையும் தூண்டியது. குரோஸ் இத்தாலியின் அரசியல் தோல்விகளை ஒரு வலுவான, ஒருங்கிணைக்கும் கலாச்சாரம்-மதச்சார்பற்ற குடிமை நம்பிக்கை-இல்லாதது போன்ற பொருளாதார வளர்ச்சியடையாமல் இருப்பதற்கு அழைப்பு விடுத்தார் (குரோஸ் 1914 ஐப் பார்க்கவும்). அவர் தாராளவாத அரசின் பல "அழகியல்" விமர்சகர்களை சமூக-அரசியல் முன்னேற்றத்தை இலவச கலை சுய உருவாக்கம், தார்மீக விருப்பத்தை வலியுறுத்துதல் மற்றும் பகிரப்பட்ட "உள்" உணர்திறனை வளர்ப்பதில் இருந்து பிரிக்க முடியாதது என்று புரிந்து கொள்ள தூண்டினார்.

கிராம்ஷி தனது ஆரம்பகால எழுத்தில் "ஓரளவு குரோசியன்" என்று பின்னர் ஒப்புக்கொண்டார். உதாரணமாக, அறிவுசார் சுய ஒழுக்கம் மற்றும் சிந்தனையின் சுதந்திரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் "நம்பிக்கை" தொழிலாளர்களால் கையகப்படுத்தப்படுவதை அவர் ஆமோதித்தார், செயலற்ற "அலட்சியத்திற்கு" எந்தவொரு போக்கையும் கடுமையாக சாடினார். சோரலை எதிரொலித்து, அவரது எழுத்துக்களில் க்ரோஸ் போராடினார், அவர் சோசலிசத்தை வரலாற்று "சட்டங்களின்" விளைவு அல்ல, மாறாக "வாழ்க்கையின் ஒரு ஒருங்கிணைந்த பார்வை", தோல்வியற்ற முதலாளித்துவ ஒழுங்கை மாற்றுவதற்கு ஒரு ஊக்கமளிக்கும், தார்மீக உணர்வை ஏற்றுக்கொண்டார். 1917 இல் அவர் ரஷ்யப் புரட்சியை "மூலதனத்திற்கு எதிரான புரட்சி" என்று வரவேற்றார், அதை மார்க்சின் பொருளாதாரக் கோட்பாடுகளுக்கு ஆதாரமாக பார்க்காமல், ஒரு கூட்டு விருப்பத்தின் நடைமுறை சக்தியின்

சான்றாகக் கருதினார். பின்னர், 1918 ஆம் ஆண்டில், கிராம்சி மார்க்ஸின் சொந்த இலட்சியவாத பதிப்பை வழங்கினார், "தார்மீக மற்றும் ஆன்மீக வாழ்வின் மாஸ்டர்" என்று கற்பனை செய்து, பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு வரலாற்றில் "அதன் சக்தி மற்றும் பணி" பற்றி நனவுடன் அறிந்துகொள்ள கற்பித்தார்.

இந்த ஓரளவு துறவி, கற்பித்தல் மனிதநேயம் இளம் கிராம்சியை மற்ற சோசலிஸ்டுகளிடமிருந்து வேறுபடுத்தியது. அவர்கள் வரலாற்று முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தனர் அல்லது தொழிற்சங்கவாதத்தின் மெதுவான, நடைமுறை முன்னேற்றம் மற்றும் விஞ்ஞான காரணத்தைப் பயன்படுத்துவதில் முதலீடு செய்தனர். உயர்மட்டத்தில் இருந்து வெகுஜனங்களுக்கு சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு உயரடுக்கு மனோபாவத்தில் வேருன்றிய இத்தகைய முறையீடுகள் என கிராம்ஷி கருதினார். மாறாக, அவர் ஒரு தனித்துவமான பாட்டாளி வர்க்க உலகக் கண்ணோட்டத்தின் ஒருமைப்பாடு மற்றும் தார்மீக சுயாட்சியை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டும் ஒரு அடிமட்ட சுய-அமைப்புக்கு ஒப்புதல் அளித்தார். இது அவரை PSI இன் தீவிர விமர்சகர்களான அராஜகவாதிகள் மற்றும் சிண்டிகலிஸ்டுகள் போன்றவற்றுடன் நெருக்கமாக வைத்தது. அவர்கள் "கீழிருந்து" ஒரு சுதந்திரவாத அரசியலையும் பார்த்தனர்.

தொழிற்சாலை மாநிலம்

1919-1920 ஆம் ஆண்டின் பியெனியோ ரோஸ்ஸோ அல்லது "இரண்டு சிவப்பு ஆண்டுகள்" என்று அழைக்கப்படும் போது, கிராம்ஷியின் தொழிற்சாலை அடிப்படையிலான ஜனநாயகம் பற்றிய அவரது கோட்பாடு அறியப்பட்ட முதல் அசல் முயற்சியாகும்.

ஓரின் மற்றும் அதற்கு அப்பால் உள்ள தொழில்துறை அமைதியின்மை மற்றும் தொழிற்சாலை ஆக்கிரமிப்புகள் மற்றும் ரஷ்யாவில் புதிய "சோவியட்கள்" ஆகியவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டு, கிராம்சி ஆர்ஷின் நுவோவில் ஒரு புதிய தொழிலாளர் அரசு என்ற தலைப்பில் பல்வேறு கருத்துக்களையும் ஆதாரங்களையும் வெளியிட்டார். அவரது பங்களிப்புகள் அவரது முந்தைய மனிதநேயத்தை மிகவும் உறுதியான, நடைமுறை திசையில் கொண்டு சென்றது. தொழிலதிபர்களிடம் இருந்து உற்பத்தி நிர்வாகத்தை பறிக்க தொழிலாளர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் - ஒரு பகுதியாக "தொழிற்சாலை கவுன்சில்கள்", முன்பு குறைதீர்க்கும் குழுக்கள்

- அவருக்கு, உண்மையான வரலாற்றில் வேரூன்றிய ஒரு முன்முயற்சி, ஒரு புதிய தார்மீக சமூகம் "தன்னிச்சையாக" தனது சொந்த சுதந்திர அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தியது. தொழிற்சங்கத்தின் வரம்புகளுக்கு அப்பால். பொருள் உற்பத்தியின் நடைமுறைத் திட்டமிடல் மற்றும் கட்டுப்பாட்டில் கவனம் செலுத்திய அவர், ஆக்கிரமிப்புத் தொழிலாளர்கள் சுருக்கமான வரலாற்றுச் சட்டங்கள் அல்லது அவர்களின் தலைவர்களின் வழிகாட்டுதல்களுக்கு செயலற்ற முறையில் பதிலளிக்கவில்லை, மாறாக, தங்கள் சுய உருவாக்கத்தின் முகவர்களாக செயல்படுகிறார்கள்.

தொழில்துறை ஜனநாயகத்தின் மாதிரியை கிராம்சி வரைந்தார், அதில் தொழிற்சாலைகளுக்குள் ஒரு புதிய வகை அரசு, மதிப்பிழந்த பாராளுமன்ற ஆட்சியை மாற்றும். சுதந்திர வர்த்தக முதலாளித்துவம் தீர்ந்துவிட்டது. தொழிற்சங்க அமைப்பு இப்போது அதன் வரம்பை எட்டிவிட்டது என்று அவர் வாதிட்டார். தொழிற்சாலைகளுக்குள் இயற்கையாக வெளிப்பட்டது முதலாளித்துவ நபரின் நிர்வாக செயல்பாடுகள் மற்றும் அவரது தொழில்துறை சக்தியை மாற்றும் நிறுவனங்கள், தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாளரின் சுயாட்சியை அடையும். தாராளமயத்தின் கீழ், அன்றாட வாழ்க்கையிலிருந்து பொது அதிகாரத்தைப் பிரிப்பதன் மூலம் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட குடிமக்களை நிர்வகிப்பதற்குப் பதிலாக, தொழிற்சாலை உற்பத்தியின் கூட்டுப் பொருள் தேவைகளைச் சுற்றி உருவாக்கப்பட்ட ஒரு புதிய வகை அரசியலை நிறுவியது. ஒரு படிநிலை ஜனநாயக அமைப்பில் செயல்படும் தொழிற்சாலை கவுன்சில்களின் பங்கேற்பு முறையை கிராம்ஷி கருதினார், இதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் தேசிய வாழ்க்கையின் நடைமுறைத் தேவைகளை நிர்வகிப்பார்கள். தாராளமயத்தின் கீழ் அதிகாரம் சுதந்திரத்துடன் சமரசம் செய்யப்படும், அதற்கு எதிரானது அல்ல. அணுவியல் தனிநபர் "தயாரிப்பாளருக்கு" வழிவகுப்பார், ஏற்கனவே உளவியல் ரீதியாகவும் நிறுவன ரீதியாகவும் தொழிலாளர் செயல்பாட்டில் அதன் பங்கின் மூலம் கூட்டு நோக்கிய ஒரு தனிநபர்.

தனிநபர் முயற்சியை விட ஒரு வகுப்புவாத அடையாளத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் ஒரு அமைப்பை கிராம்சி கற்பனை செய்தார். அவரது ஒரு "கரிம" மாநில மாதிரியாக இருந்தது, அதில் அனைத்து பகுதிகளும் முழு முதன்மைத் தேவைகளுடன் தொடர்புடையது. இது ஒரு சாத்தியமான தாராளவாத அமைப்பாகும், இது தொழிலாளர்களிடையே கணிசமான தார்மீக உடன்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது (பார்க்க

Sbarberi 1986). சிலர் இங்கு நவ-இலட்சியவாத (மற்றும் விரைவில் பாசிச) தத்துவவாதியான ஜியோவானி ஜென்டைலின் செல்வாக்கைக் காண்கிறார்கள். "உண்மைவாதம்" என்ற அவரது தீவிரமான தத்துவம் - இதில் பாடத்தின் உள் மனசாட்சி அதன் சொந்த உலகத்தையும் சமூகத்தையும் உருவாக்குகிறது - "நெறிமுறை நிலை" (statoc etico) என்ற கருத்தை ஆதரித்தது, இதில் பொது அதிகாரம் மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரம், வற்புறுத்தல் மற்றும் ஒப்புதல் ஆகியவை அடிப்படையில் பிரித்தறிய முடியாதவை. . இத்தகைய தாராளவாத எதிர்ப்பு உணர்வுகள் போருக்குப் பிறகு பொதுவானவை மற்றும் உயரடுக்கு தலைமையிலான பாராளுமன்ற அரசியலில் பரவலான பொது அதிருப்தியுடன் ஒலித்தன.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வியூகம்

1920 இல் ஆக்கிரமிப்புகளின் முடிவில், கிராம்சி ஏற்கனவே தொழிலாளர்களின் சுய-விடுதலையை ஆதரிப்பதில் இருந்து மாறத் தொடங்கினார். அவரைப் பொறுத்தவரை, PSI இலிருந்து அரசியல் தலைமை இல்லாதது ஆக்கிரமிப்புகளின் புரட்சிகர ஆற்றலைக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியது. PCd'I யின் உருவாக்கத்துடன், அவர் ஒரு படிநிலை, மையப்படுத்தப்பட்ட தலைமை மற்றும் புரட்சிகர கட்சியின் போல்ஷிவிக் மாதிரியின் மூலம் கடுமையான கருத்தியல் ஒழுக்கத்திற்கு உறுதியளித்தார். இந்த புதிய நிலைப்பாடு, பிளஸ்ஐ கலாச்சார ரீதியாகவும் நிறுவன ரீதியாகவும் நிலைமைக்கு பதிலளிக்க இயலாது என்பதை உணர்ந்ததை விட மொத்த வோல்ட் ஃபேஸ் குறைவாக இருந்தது. உண்மையில், கட்சியின் பங்கைப் பற்றிய அவரது புரிதல் அதன் பிறகு தொடர்ந்து உருவாகி வந்தது. ஆயினும் கூட, இங்கிருந்து அவரது சிந்தனை புரட்சிகர தலைமை, தந்திரோபாயங்கள் மற்றும் அமைப்பு தொடர்பான "லெனினிச" குறிப்பு சட்டத்திற்குள் இருந்தது.

1921-26 காலகட்டத்தில் கட்சி மூலோபாயம் பற்றிய கிராம்ஷியின் எழுத்துக்களில் குறிப்பிடத்தக்கது என்னவென்றால், அவை ஒரு ஒத்திசைவான அல்லது புதுமையான அரசியல் கோட்பாட்டை வழங்கவில்லை, மாறாக, அவர் தனது முந்தைய சிந்தனையின் துணுக்குகளை எதிரொலிக்கும் ஒரு சுயாதீனமான நிலைப்பாட்டை அவர் வளர்த்துக் கொண்டார் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இது சம்பந்தப்பட்டது: குறிப்பிட்ட வரலாற்று

நிலைமைகளை புறக்கணித்த "முறையான" பகுத்தறிவை நிராகரிப்பது; இத்தாலிய சமூக அமைப்பு மற்றும் "அறிவுஜீவிகளின்" தனித்துவமான, கலாச்சார-அரசியல் பாத்திரத்தின் மீது கவனம்; மற்றும் தென்பகுதி விவசாயிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு வெகுஜன அடிப்படையிலான கட்சியின் அவசியம். குறிப்பேடுகளில் மேலாதிக்கத்தைப் பற்றிய கிராம்சியின் முதிர்ந்த சிந்தனையில் இந்தத் தலைப்புகள் மையக் குறிப்புகளாக இருந்தன.

கிராம்சியைப் பொறுத்தவரை, சம்பிரதாயவாதத்தின் விமர்சனம், புதிய கட்சி "புறநிலை நிலைமையை" படிக்கவில்லை, மாறாக, சுருக்கக் கொள்கையில் இருந்து "தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட" கடுமையான பார்வையை சுமத்துகிறது என்ற அவரது வளர்ந்து வரும் கவலையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கு எதிராக மக்களில் ஒரு பகுதியை அணிதிரட்டுவதில் பாசிசத்தின் வியக்கத்தக்க வெற்றி, கம்யூனிஸ்டுகள் எவ்வளவு அறிவுபூர்வமாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் தயாராக இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்தியது. புரட்சியின் பெறப்பட்ட மாதிரி - ஒரு பேரழிவு நெருக்கடியின் மத்தியில் அதிகாரத்தை வன்முறையில் கைப்பற்றுவது - ரஷ்யாவில் பொருந்தாத நிலைமைகளுக்கு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற பார்வையை கிராம்சி இப்போது அடிக்கோடிட்டுக் காட்டத் தொடங்கினார். செப்டம்பர் 1926 இல் அவர் குறிப்பிட்டது போல்:

முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளில், ஆளும் வர்க்கம் தன்னிடம் இல்லாத அரசியல் மற்றும் நிறுவன இருப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது, எடுத்துக்காட்டாக, ரஷ்யாவில். பொருளாதார நெருக்கடிகள் தானாக அரசியல் ஸ்திரமின்மைக்கு வழிவகுக்கவில்லை, ஏனெனில் ஆட்சியை ஆதரிக்கும் சக்திகள் காணப்படலாம். இத்தாலி போன்ற புற நாடுகளில், அவர் கவனித்தார், "இடைநிலை வர்க்கங்களின் பரந்த அடுக்கு" - பல்வேறு வகையான நடுத்தர வர்க்கங்கள் - பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றும் விவசாயிகளிடம் செல்வாக்கு செலுத்தி, அவர்களை புரட்சியிலிருந்து விலக்கியது. கைது செய்யப்படுவதற்கு சற்று முன்னர் எழுதப்பட்ட "தெற்கு கேள்வி" பற்றிய அவரது குறிப்புகளில், கிராம்சி இத்தாலியின் தெற்கின் புறக்கணிக்கப்பட்ட பிரச்சனையையும் ஆராய்ந்தார், அதை அவர் "ஒரு பெரிய சமூக சிதைவு" என்று விவரித்தார். தாராளவாத ஆட்சியை கருத்தியல் ரீதியாக சட்டப்பூர்வமாக்குவதில் பெனடெட்டோ க்ரோஸ் மற்றும் கியுஸ்டினோ ஃபார்டுனாலோ போன்ற தெற்கு அறிவுஜீவிகளின் செல்வாக்கை அவர் குறிப்பிட்டார். க்ரோஸ், குறிப்பாக, தாராளமயத்தை ஆதரிப்பதன் மூலம் ஒரு "தேசிய

செயல்பாட்டை" செய்தார், தீவிர தெற்கு அறிவுஜீவிகள் பழமைவாத விவசாய முகாமுக்கு எதிராக விவசாயிகளுடன் சேருவதைத் தடுக்க உதவினார். குறுகிய காலத்தில் அது சாத்தியமில்லை என்று அவர் நம்பினாலும், விவசாயக் கூட்டத்தை முறியடிக்க ஒரு உள்ளடக்கிய தேசிய மூலோபாயத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமானால் PCd'I அதன் சொந்த ஆதரவான அறிவுஜீவிகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று கிராம்சி வாதிட்டார்.

கம்யூனிச அரசியலின் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட எல்லைகளுக்குள்ளும் கூட, கிராம்சி, இயக்கத்தில் இருந்த மற்றவர்களை விட வித்தியாசமான தளத்தில் புரட்சி பற்றிய கேள்வியை முன்வைக்கத் தொடங்கினார். அவரது கைது மற்றும் சிறைத்தண்டனையால் கொண்டுவரப்பட்ட திட்டமிடப்படாத குறுக்கீடு இந்த சிக்கல்களில் பலவற்றை மிக ஆழமாக ஆராய அவரை அனுமதித்தது.

சிறை எழுத்துகள்

கிராம்ஸ்கியின் சிறைக் குறிப்பேடுகள் 1929 மற்றும் 1935 க்கு இடையில் எழுதப்பட்ட கருப்பொருள் ரீதியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், அவதானிப்புகள் மற்றும் கருத்துகளின் மூவாயிரம் பக்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. அவருடைய பல குறிப்புகள் காலப்போக்கில் திருத்தப்பட்டன. சமீபத்திய ஆராய்ச்சி அவர்களின் வரைவின் தர்க்கம் மற்றும் காலவரிசை பற்றிய சில குறிப்புகளை வழங்குகிறது. ஆயினும் கூட, குறிப்பேடுகள் வெளியீட்டிற்காக எழுதப்படவில்லை மற்றும் ஒட்டுமொத்தமாக, அவை எவ்வாறு, அல்லது எந்த வரிசையில், உள்ளடக்கங்களை படிக்கலாம் என்பதற்கான வெளிப்படையான வழிகாட்டி இல்லாமல் துண்டு துண்டாகவே இருக்கின்றன.

தடுப்புக்காவலில் இருந்து தனது ஆரம்பக் கடிதங்களில், இத்தாலிய அறிவுஜீவிகள், ஒப்பீட்டு மொழியியல், பிரண்டெல்லோவின் நாடகங்கள், செய்தித்தாள்கள் மற்றும் "பிரபலமான இலக்கியத்தின்" பிற வடிவங்கள் உட்பட பல்வேறு கருப்பொருள்களை கிராம்ஷி குறிப்பிட்டார். பின்னர் அவர் இன்னும் பல தலைப்புகளைப் பட்டியலிட்டார்-வரலாற்று வரலாறு, இத்தாலிய முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சி, தெற்கு கேள்வி, பொது அறிவு மற்றும் நாட்டுப்புறவியல் உட்பட. இந்த கலாச்சார மற்றும் வரலாற்று தலைப்புகள் சர்ச்சைக்குரியதாக தோன்றலாம். ஆனால் அவர்கள் கிராம்ஷி கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அவரை ஆக்கிரமித்திருந்த நடைமுறை

மற்றும் அறிவுசார் பிரச்சனைகள் பற்றிய அவரது பரந்த சிந்தனைகளை உருவாக்க அனுமதித்தனர். அதில் அடங்கும்: இத்தாலிய அரசின் வரலாற்று அம்சங்கள்; வர்க்க மேலாதிக்கத்தின் கலாச்சார மற்றும் அரசியல் நிலைமைகளை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான தத்துவார்த்த கருத்துக்கள்; மற்றும் ஒரு புரட்சிகர மூலோபாயத்தின் ஒழுங்குபடுத்தும் கொள்கைகள் மற்றும் தன்மை. தந்திரோபாய முடிவுகளின் உடனடித் தடைகள் மற்றும் அவற்றின் பின்விளைவுகளிலிருந்து விடுபட்ட கிராம்சி, இந்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றிய தனது புரிதலை விரிவுபடுத்தவும் ஆழப்படுத்தவும் தனது மனிதநேயப் பயிற்சியைப் பெற்றார்.

மேலாதிக்கம்

குறிப்பேடுகளில் புதுமைக்கான இடமாகக் கருதப்படும் கருத்து-இதனால் அவர்களின் தத்துவ லின்ஸ்பின்-"மேலதிகாரம்" (எஜிமோனியா), இது தலைமை மற்றும் ஆதிக்கம் இரண்டையும் குறிக்கிறது.

ரஷ்ய மார்க்சிஸ்டுகளிடையே விவாதங்களில் மேலாதிக்கம் ஒரு பொதுவான வார்த்தையாக இருந்தது மற்றும் பொதுவாக ஒரு அரசியல் கூட்டணியில் அதன் கூட்டாளிகள் மீது தொழிலாள வர்க்கத்தின் முன்னணி (அல்லது "மேலாதிக்க") பாத்திரத்தை விவரிக்கிறது. ஆனால் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இத்தாலிய அரசியல் சிந்தனையாளர்களால் புதிய அரசிற்கு - "இத்தாலியர்களை உருவாக்குவதற்கு" படிப்படியாக நாடு முழுவதும் ஒப்புதலை உருவாக்க கற்பனை செய்ய இது பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு சமூக வர்க்கம் சமூகம் முழுவதும் அதன் தலைமைத்துவத்தை படிப்படியாக விரிவுபடுத்துவதன் மூலம் அதன் ஆட்சிக்கு ஒருமித்த ஆதிக்கத்தை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்ட பொதுவான கருதுகோளாக மேலாதிக்கத்தை முன்வைக்க கிராம்சி இந்த அர்த்தங்களை இணைத்தார்.

இந்த யோசனை-அனுபவ கவனம் மற்றும் பயன்பாட்டில் மாறுபாட்டிற்கான சாத்தியக்கூறுகள்-வெவ்வேறு குறிப்புகள் மற்றும் தலைப்புகளில் உருவாக்கப்பட்டது, சில சமயங்களில் வரலாற்று சூழ்நிலைகளை பகுப்பாய்வு செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறை சாதனமாக, மற்ற நேரங்களில் வெவ்வேறு கருத்துகளுடன் மூலோபாய அவதானிப்புகளை உருவாக்குகிறது. ஆனால் இது சிந்தனை மற்றும் செயலின் பிரிக்க முடியாத தன்மையை எடுத்துக்காட்டும் ஒரு தத்துவ அடிவானமாக மேலும் பரந்த அளவில் செயல்பட்டது,

அனைத்து அறிவார்ந்த விசாரணைகளும் ஒரு ஒருங்கிணைந்த "வாழ்க்கை வழி" உருவாக்கத்தில் தவிர்க்க முடியாமல் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலாதிக்கத்தில் கவனம் செலுத்துவது நோட்புக்குகளின் மாறுபட்ட கருப்பொருள்கள் மற்றும் மாறுபட்ட உச்சரிப்புகள் இருந்தபோதிலும், ஒரு ஒருங்கிணைந்த அறிவுசார் திட்டமாக அவற்றைப் பாராட்ட அனுமதிக்கிறது.

அரசு, அறிவுஜீவிகள் மற்றும் சித்தாந்தம் பற்றிய அவரது "சமூகவியல்" அவதானிப்புகளில் தொடங்கி, மார்க்சிச தத்துவத்தின் தத்துவார்த்த மறுகட்டமைப்பு மற்றும் புரட்சிகர கட்சி பற்றிய அவரது அவதானிப்புகள் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது மேலாதிக்கம் தொடர்பான கிராம்ஸியின் கருத்துகளின் முக்கிய கருப்பொருள்கள் கீழே ஆராயப்படுகின்றன.

மாநில மற்றும் சிவில் சமூகம்

மேலாதிக்கம் பற்றிய கிராம்ஸியின் விவாதம், ஒரு பகுதியாக, வளர்ந்த மேற்கத்திய நாடுகளில் முதலாளித்துவ ஆட்சி, பெருகிய முறையில், சிவில் சமூகம் முழுவதும் சம்மதத்தை உருவாக்குவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இராணுவம், காவல்துறை அல்லது சட்ட நீதிமன்றங்கள் வழியாக வற்புறுத்தலைப் பயன்படுத்துவதில் மட்டும் அல்ல.

ஆளும் வர்க்கம் அதற்கு "அரசியல் மற்றும் அமைப்பு ரீதியான இருப்புகள்" என்று 1926ல் இருந்து தனது கருத்தை விரிவுபடுத்தி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து நவீன அரசுகள் சிவில் சமூகம் முழுவதும் ஒருமித்த ஆதரவை அல்லது மேலாதிக்கத்தை வளர்க்க முனைகின்றன என்று கிராம்ஸி இப்போது வாதிட்டார். அல்லது அதன் அச்சுறுத்தல், "தன்னிச்சையான ஒப்புதல் தோல்வியுற்ற போது கட்டளை மற்றும் திசையின் நெருக்கடியின் தருணங்களில்" தவிர, ஆட்சியின் முதன்மை வடிவமாக இருக்கவில்லை.

கிராம்ஸ்கி இத்தாலிய அரசியல் சிந்தனையில் பொதுவான, "வலிமை" மற்றும் "ஒப்புதல்" ஆகியவற்றுக்கு இடையே ஒரு வேறுபாட்டைப் பெற்றார். மேலாதிக்கம் சம்மதத்தைக் குறிக்கிறது, இருப்பினும் இது பொதுவாக சக்தியுடன் சமநிலைப்படுத்தப்படுகிறது. நவீன அரசுகள், பொது ஆதரவைத் தக்கவைக்க மேலாதிக்க வர்க்கத்தின் உடனடி நலன்களை சமரசம் செய்து, சாத்தியமான விரோதமான சமூகக் குழுக்கள் மற்றும் வர்க்கங்களை வெல்வதன் மூலம் தங்கள் அதிகாரத்திற்கு அச்சுறுத்தல்களை

உள்வாங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இத்தகைய முயற்சிகள் பெரும்பாலும் பலவீனமாகவோ அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவோ இருக்கலாம், ஆனால் அந்த அடிப்படை நிலை அரசியல் போட்டியின் நிலப்பரப்பை அடிப்படையாக மாற்றியது. மாநிலங்கள் நிர்வாக அதிகாரத்தின் நிர்வாக அலகுகளாக-அதாவது ஒரு தனி "அரசியல் சமூகம்"-ஆனால் "சிவில் சமூகத்தின் உறுதியான கட்டமைப்புடன்" பின்னிப்பிணைந்தன - பள்ளிகள், தேவாலயங்கள், "தனியார் சங்கங்கள்", செய்தித்தாள்கள், அறிவுஜீவிகள் மற்றும் விரைவில். ரஷ்யாவைப் போலல்லாமல்-அரசு அதிகாரம் வலுவாகவும், சிவில் சமூகம் பலவீனமாகவும் இருந்தது-நவீன அரசுகள் சிவில் சமூகத்தின் "அகழிகளை" "சிவில் மேலாதிக்கத்தை" பயன்படுத்துவதன் மூலம் பயன்படுத்துகின்றன. இது பொருளாதார நெருக்கடிகள் அல்லது சிவில் சீர்குலைவுகளால் அவர்களின் ஆட்சிக்கு ஏற்படும் அச்சுறுத்தல்களிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தது.

அப்போது, அரசு என்பது பலம் மற்றும் சம்மதம் இரண்டையும் இணைக்கும் ஒரு சிக்கலான கட்டமைப்பாக இருந்தது: இது ஒரு ஆளும் வர்க்கம் சமூகத்தின் மீது தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கான கருவியாகும் மற்றும் அது ஒரு "நாகரிக நடவடிக்கையை" மேற்கொண்ட ஊடகம், "நெறிமுறை அரசாக" செயல்படுகிறது. அல்லது "கல்வியாளர்" அதன் குடிமக்களுக்கு "ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை முறையை" ஊக்குவிப்பதன் மூலம். ஒரு கட்டத்தில் கிராம்ஷி இதை "அரசு = அரசியல் சமூகம் + சிவில் சமூகம்" அல்லது அவர் மாநிலத்தின் "ஒருங்கிணைந்த" கருத்தாக்கம் என்றும் அழைத்தார்.

கிராம்ஸ்கியின் கருத்துக்கள், புரட்சியின் பிரத்தியேகமான கிளர்ச்சி மாதிரியை அவர் முன்பு நிராகரித்ததை விரிவுபடுத்தியது. குறிப்பேடுகளில் அவர் மேலாதிக்கம் முதலாளித்துவ மற்றும் பாட்டாளி வர்க்க ஆட்சி வடிவங்கள் இரண்டிற்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு பொதுவான நிலைமையை விவரித்தது. புரட்சிகர மாற்றம்-எந்தவொரு வர்க்கத்திற்கும்-நிர்ப்பந்தம் மற்றும் அதிகாரத்துவ அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த முடியாது, ஆனால் அரசின் பரந்த பாதுகாப்பு அமைப்பில் ஈடுபட வேண்டும். முதல் உலகப் போருக்குப் பிறகு பொதுவானதாகிவிட்ட இராணுவ வார்த்தைகளில், "சூழ்ச்சிப் போரில்" இருந்து-அரசின் படைகள் மீதான நேரடி மற்றும் வன்முறைத் தாக்குதல்- "நிலைப் போருக்கு" படிப்படியாக மாறுதல் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். தந்திரோபாய கோட்டைகளை வெல்வது. ஒரு புரட்சிகர

திட்டம், முறையான அதிகாரத்தை எடுப்பதற்கு முன் முதலில் சிவில் சமூகம் முழுவதும் சம்மதத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று அவர் பரிந்துரைத்தார். வற்புறுத்தல் ஒருபோதும் தேவையில்லை என்று அர்த்தமல்ல, நவீன மாநிலங்களில் அதன் நிலை குறைந்து விட்டது. மேலாதிக்கத்தைப் பயன்படுத்துவதில் உள்ள மாறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் சக்தி மற்றும் சம்மதத்தின் "சமநிலை"க்கு இணங்கிய அரசியல் பகுப்பாய்வு தேவைப்பட்டது. பொருளாதார "கட்டமைப்பு" மற்றும் "மேற்பட்டுக்கட்டுமானம்" என்ற பொதுவான மார்க்சியப் பிரிவிற்குப் பதிலாக, கிராம்சி "வரலாற்றுத் தொகுதி" என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். இது ஒரு குறிப்பிட்ட வகை மேலாதிக்கத்தின் கீழ் அரசியல் மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக இணைந்த தனித்துவமான வர்க்கம் மற்றும் சமூக சக்திகளின் கலவையாகும். கூடுதலாக, ஒரு வர்க்கம் சிவில் சமூகம் முழுவதும் அதன் தலைமைத்துவத்தை விரிவுபடுத்துவதில் அதன் "பொருளாதார பெருநிறுவன" நலன்களை எந்த அளவிற்கு தியாகம் செய்தது என்பதை அளவிட முடிந்தது. மேலாதிக்கத்தின் அனுபவ பகுப்பாய்வு ஒரு வரலாற்று சூழ்நிலையில் கட்டமைப்புகள் மற்றும் மேற்கட்டுமானங்களை இணைக்கும் "சக்திகளின் உறவுகளை" மதிப்பிடும்.

குறிப்பேடுகளில் பல்வேறு வரலாற்று எடுத்துக்காட்டுகள் மற்றும் அரசியல் ஆட்சி பற்றிய கருத்துகளை கிராம்சி ஆராய்ந்தார். இத்தாலிய ரிசோர்ஜிமென்டோ (பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அரசு கட்டியெழுப்பப்பட்ட காலம்) பற்றிய விரிவான குறிப்புகளில், தெற்கில் "துணை" சமூக வர்க்கங்களை இணைத்து ஒரு விரிவான மேலாதிக்கத் தலைமையை வளர்ப்பதில் வடக்கு முதலாளித்துவத்தின் தோல்வியை அவர் எடுத்துக்காட்டினார். பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் மாற்றம் ஏற்படும் ஆனால் தீவிர அரசியல் மாற்றம் இல்லாமல் இந்தச் சூழ்நிலையை விவரிக்க "செயலற்ற புரட்சி" என்ற கருத்தை அவர் கடன் வாங்கினார்; இது பாசிசத்தை விவரிக்கக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும்.

அறிவுஜீவிகளின் கோட்பாடு

புத்திஜீவிகள் குறிப்பேடுகளின் முக்கிய கருப்பொருளை உருவாக்கினர் மற்றும் அவர் கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் தலைப்பில் கிராம்சியின் சுருக்கமான அவதானிப்புகளை உருவாக்கினர். புத்திஜீவிகள், சமூக மேலாதிக்கம் மற்றும் அரசியல் அரசாங்கத்தின்

கீழ்த்தரமான செயல்பாடுகளை செயல்படுத்தும் மேலாதிக்க குழுவின் "பிரதிநிதிகள்" என்று அவர் குறிப்பிட்டார். எனவே, சிவில் சமூகத்துடனான அரசின் இணைப்பில் அவர்கள் முக்கிய முகவர்களாக இருந்தனர்.

சம்மதத்தை ஒழுங்கமைப்பதில் அவர்களின் பங்கைப் புரிந்து கொள்ள, அறிவார்ந்த கருத்தை விரிவுபடுத்துவது அவசியம் என்று அவர் வாதிட்டார். கருத்துக்களுடன் வெளிப்படையாகப் பணிபுரியும் கல்வியாளர்கள் அல்லது கலைஞர்களைக் குறிப்பிடுவதற்குப் பதிலாக, இந்த வகையானது, நிபுணர்கள் அல்லாதவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதும், கல்வி கற்பதுமாக இருந்த அனைவரையும் உள்ளடக்கியது. அறிவுஜீவிகளின் செயல்பாட்டை மேற்கொள்பவர்களில் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள், மேலாளர்கள், தொழில்முனைவோர், அதிகாரத்துவவாதிகள் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் ஆகியோர் அடங்குவர். கிராம்சி "கரிம" மற்றும் "பாரம்பரிய" வகைகளை வேறுபடுத்திக் காட்டினார்: கரிம அறிவுஜீவிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக வகுப்பிலிருந்து தோன்றி, அந்த வகுப்பின் உற்பத்திச் செயல்பாட்டை பொதுக் கொள்கைகளின் தொகுப்பாக விரிவுபடுத்துவதற்காகச் செயல்பட்டனர்; தத்துவவாதிகள் அல்லது மதகுருமார்கள் போன்ற பாரம்பரிய அறிவுஜீவிகள், சமூக கௌரவத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்ட ஒரு முன்னாள் வரலாற்றுக் கட்டத்தின் எச்சங்களாக இருந்தனர், ஆனால் நேரடியாக உற்பத்தி செய்யும் வர்க்கத்திற்கு சேவை செய்யவில்லை. புத்திஜீவிகள் உற்பத்தியின் பொருள் உறவுகளில் வேருன்றியிருந்தனர், ஆனால் அந்த நடவடிக்கையின் "முக்கியமான விரிவாக்கத்தை" "உலகின் புதிய மற்றும் ஒருங்கிணைந்த கருத்தாக்கத்திற்கு" மேற்கொண்டனர்.

மேலாதிக்கத்தின் கட்டுமானத்திற்கு, புதிய கரிம அறிவுஜீவிகளின் விரிவாக்கம் மற்றும் பாரம்பரிய அறிவுஜீவிகளின் ஒருங்கிணைப்பு ஆகிய இரண்டும் தேவைப்படும். டிரினிஸ் ஆர்டன் நூவோவுடன் தனது பணி ஏற்கனவே திறமையான தொழிலாளர்களிடையே புதிய வடிவங்களில் "அறிவுசார்" வளர்ச்சியை உள்ளடக்கியது என்று அவர் குறிப்பிட்டார், அவர் தனது பார்வையில், எதிர்கால கம்ப்யூனிச சமுதாயத்தின் கரிம அறிவுஜீவிகளை உருவாக்கினார். "அமெரிக்கன் மற்றும் ஃபோர்டிசம்" பற்றிய அவரது குறிப்புகளில், அவர் நவீன பகுத்தறிவு மற்றும் இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட உற்பத்தி முறைகளில் இந்த கருப்பொருளை ஆராய்ந்தார், இன்னும் பாட்டாளி வர்க்க கரிம அறிவுஜீவிகள் ஒரு புதிய உலகக் கண்ணோட்டத்தை ஊக்குவிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்ற

நம்பிக்கையுடன் இல்லை. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், "இத்தாலிய வாழ்வில்" ஒரு பாரம்பரிய அறிவுஜீவியான "கத்தோலிக்க உலகில் போப்பின் பங்குடன்" ஒப்பிடத்தக்க ஒரு பாரம்பரிய அறிவுஜீவியான க்ரோஸின் மதிப்பீட்டிற்கு கிராம்சி கணிசமான கவனம் செலுத்தினார்.

கருத்தியல் மற்றும் பொது அறிவு

எடுத்துக்காட்டாக, மதம், கல்வி, மொழி மற்றும் நாட்டுப்புறவியல் ஆகியவற்றில் பிரபலமான உணர்வு மற்றும் அதன் நடைமுறை அமைப்பு பற்றிய அவரது பிரதிபலிப்புகளுடன் தொடர்புடைய அறிவுஜீவிகளுக்கு கிராம்ஸியின் கவனம். பிரபலமான மனோபாவங்கள், அவர் அடிக்கோட்டுக் காட்டினார்-அவரது மொழியியல் பயிற்சியின் மூலம்- நிராகரிக்கப்படக்கூடாது, மாறாக, சாதாரண மக்கள் தங்கள் உலகத்தை எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் மற்றும் அனுபவித்தார்கள் என்பதன் ஒரு பகுதியாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவை மேலாதிக்கத்தை செயல்படுத்தும் ஊடகமாகவும் இருந்தன.

மார்க்சிஸ்டுகளிடையே "சித்தாந்தம் மற்றும் அரசியலை" குறைக்கும் போக்கு, அவற்றை ஒரு பொருளாதார கட்டமைப்பின் உடனடி வெளிப்பாடாக குறைத்து, கிராம்சியால் "பழமையான குழந்தைத்தனம்" என்று நிராகரிக்கப்பட்டது. மாறாக, சித்தாந்தம் என்பது மனித நடைமுறையை "உறுதிப்படுத்துவதற்கும் ஒருங்கிணைப்பதற்கும்" உதவும் உலகின் கருத்தாக்கமாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இது ஒரு "உளவியல்" செல்லுபடியாகும் தன்மையைக் கொண்டிருந்தது. எனவே அந்த நடைமுறைச் செயல்பாட்டை ஆராய்ந்து புரிந்துகொள்வது முக்கியமானது. கிராம்ஸி "பொது அறிவு" பற்றிய தனது கருத்துக்களில் இதைச் செய்தார்.

பொது அறிவு-பிரபலமான அணுகுமுறைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள், சாதாரண மக்களால் "நித்தியமான" உண்மைகளாக அடிக்கடி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன - கிராம்ஸிக்கு, பெரும்பாலும் விமர்சனமற்ற மற்றும் "துண்டான" நனவு முறை. யதார்த்தம் மற்றும் நெறிமுறை நடத்தை பற்றிய மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் "நாட்டுப்புறக் கதைகளின்" வடிவங்களை உள்ளடக்கியது, பொது அறிவு என்பது "பிரபலமான வெகுஜனங்களின் தத்துவம்" ஆகும். இது பெரும்பாலும் மதத்திலிருந்து பிறந்தது. இது "எளிய" மக்களை படித்த அறிவுஜீவிகளிடமிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. கூட்டு நடவடிக்கைக்கு பதிலாக ராஜினாமா மற்றும் செயலற்ற தன்மையை அழைப்பது அதன் ஆபத்து.

"துணைநிலை" குழுக்கள் என்று கிராம்சி குறிப்பிட்டதற்கு இது ஒரு பிரச்சனையாக இருந்தது. விவசாயிகள் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்கம் போன்ற ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் அடிபணிந்த வர்க்கங்கள்-அவர்கள் அவ்வப்போது கிளர்ச்சிகள் இருந்தாலும், ஆதிக்க வர்க்கங்களுக்கு போதுமான அளவு சவால் விடவில்லை. ஆயினும் கூட, பொது அறிவு சிந்தனை பெரும்பாலும் "நல்ல உணர்வில்" ஒரு "ஆரோக்கியமான கருவை" கொண்டிருந்தது. அதாவது, நடைமுறை மற்றும் யதார்த்தமான அணுகுமுறைகளில், உலகத்தின் முறையான மற்றும் விமர்சனக் கருத்தாக்கத்துடன் இணைந்தால், "இன்னும் ஒத்திசைவான மற்றும் ஒற்றையாட்சி" ஆக முடியும். பொது அறிவு சிந்தனையை (அல்லது துணைக் குழுக்களின் போராட்டங்களை) புறக்கணிக்காமல், சாதாரண மக்களின் "முரண்பாடான நனவை" விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுத்துவது - அதாவது உண்மையான நடத்தைக்கு முரணான நம்பிக்கைகளை வைத்திருக்கும் போக்கு - மற்றும் அதைக் கற்பிப்பது அவசியம்.

கல்விப் பணி அறிவுஜீவிகளுக்குச் சொந்தமானது என்பதை கிராம்ஸி புரிந்துகொண்டார்-வெறுமனே உயர்ந்த மற்றும் சுருக்கமான தத்துவத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வது மட்டுமல்ல, பொது அறிவில் வேலை செய்வதும், அதன் மூலம் "புதுப்பித்து, ஏற்கனவே இருக்கும் செயலை 'முக்கியமான' ஆக்குவதும்". ஒரு மேலாதிக்க உலகக் கண்ணோட்டம் அன்றாட வாழ்க்கையில் உட்பொதிக்க "எளிய" உடன் இணைக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் பாரம்பரிய அறிவுஜீவிகளின் கடந்தகால வெற்றி இத்தாலியில் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தற்போதைய செல்வாக்கை விளக்கியது.

பிராக்ஸிஸின் தத்துவம்

குறிப்பேடுகள் மார்க்சிச தத்துவத்தில் நிலவும் மரபுவழி என கிராம்சி கண்டது பற்றிய விரிவான விமர்சனத்தை முன்வைக்கிறது. ரஷ்ய தத்துவஞானியும் பொருளாதார வல்லுநருமான நிகோலாய் புகாரின் தனது வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதக் கோட்பாடு: மார்க்சிஸ்ட் சமூகவியலின் பிரபலமான கையேடு (1921 இல் வெளியிடப்பட்டது), கட்சிப் பள்ளிகளில் கிராம்சி பயன்படுத்திய உரையின் பகுப்பாய்வு இங்கே முன்மாதிரியாக இருந்தது. மார்க்சிசத்தை சமூகத்தின் ஒரு உறுதியான அறிவியலாகப் புகாரின் நடத்துவதை கிராம்ஸ்கி இப்போது நிராகரித்தார், மேலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஹெகலிய

மார்க்சிய தத்துவஞானி அன்டோனியோ லாபிரியோலாவைப் பின்பற்றி அவர் "பிராக்ஸிஸின் தத்துவம்" என்று பெயரிட்ட வரலாற்று பொருள்முதல்வாதத்தின் மாற்றுக் கணக்கை முன்வைக்க அவரது உரையை ஒரு படலமாகப் பயன்படுத்தினார். சிறைத் தணிக்கையைத் தவிர்ப்பதற்கு கிராம்ஷி ஒருவேளை லேப்ரியோலாவின் சொல்லைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம், ஆனால், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, கோட்பாட்டு முறைக்கான அவரது அணுகுமுறையில் நடைமுறை, அரசியல் கேள்விகளுக்கு அவர் அளித்த முதன்மையை அது கைப்பற்றியது. அவர் மார்க்சியத்தை ஒரு புதிய மேலாதிக்கத்திற்கான அடிப்படையை அமைத்து, பிரபலமான பொது அறிவை விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு தத்துவமாகப் பார்த்தார்.

பிரபலமான கையேடு, கிராம்சி குறிப்பிட்டது போல், அவர் "கொச்சையான பொருள்முதல்வாதம்" என்று அழைத்ததில் மிக மோசமானதை நிரூபித்தது. அது மார்க்சியத்தை சமூகப் பரிணாமத்தின் காரணச் சட்டங்களைத் தேடுவதற்குக் குறைத்து, பிரதிபலிப்பு இல்லாமல் நேர்மறை அறிவியலை அறிவின் ஒரே மாதிரியாக ஏற்றுக்கொண்டது. "புறநிலை" என்று கூறப்படும் இயந்திர ஒழுங்குமுறைகளைக் கவனிப்பதற்கும் அவற்றின் வளர்ச்சியைப் பற்றிய கணிப்புகளைச் செய்வதற்கும் வரலாற்றிற்கு வெளியே நிலைநிறுத்தப்பட்ட ஒரு ஊக "முறையை" அது எடுத்துக் கொண்டது. இந்தக் கண்ணோட்டம் பல்வேறு காரணங்களுக்காக தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டது: மார்க்சியத்தை ஒரு அசல் தத்துவமாகக் கருதுவதற்குப் பதிலாக, அது இயற்கை அறிவியலுக்குக் கீழ்ப்படுத்தியது; நிறுவப்பட்ட சிந்தனைக்கு எதிரான விமர்சனப் போராட்டத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டிய மார்க்சிசத்தில் உள்ள "இயங்கியல்" பற்றி அது புரிந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டது; மேலும் இது சிந்தனையை செயல், "அறிவியல் மற்றும் வாழ்க்கை" ஆகியவற்றிலிருந்து பிரித்தது, எனவே "பெரும் பிரபலமான மக்களின்" அனுபவங்களிலிருந்து அறிவைக் கொண்ட அறிவுஜீவிகளைப் பிரித்தது.

உண்மை என்பது பகிரப்பட்ட உடன்படிக்கை மட்டுமே என்று கிராம்ஷி பரிந்துரைக்கவில்லை. ப்ராக்ஸிஸின் தத்துவம் இன்னும் அடிப்படை மார்க்சியக் கோட்பாட்டுடன் இணைந்துள்ளது, சமூக உணர்வு என்பது உற்பத்தியின் பொருள் உறவுகளுடன் "ஒழுங்குகிறது", எந்த நடைமுறை முயற்சிக்கும் இது பற்றிய அறிவு

அவசியம். எனவே மார்க்சியத்திற்கு "உண்மையை மறைக்கும்" "சித்தாந்தங்களின் விமர்சனம்" தேவைப்பட்டது, இதில், சிந்தனையையும் செயலையும் பகுத்தறிவு கடிதப் பரிமாற்றத்தில் கொண்டு வர முயன்றது. ஆனால் ப்ராக்கிஸின் தத்துவம் அதை அரசியலின் ஒரு வடிவமாகப் புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே அதை அடைய முடியும், ஒரு சுருக்க அறிவியலாக அல்ல.

இந்த கருத்துக்கள், புரட்சிக்கு முன் ஒப்புதல் பெறுவதற்கான மூலோபாய முக்கியத்துவம் குறித்த குறிப்புகளில் கிராம்ஸியின் பொதுவான வாதத்துடன் ஒத்துப்போகின்றன. அத்தகைய மூலோபாயம் ஒரு தற்காலிக, தந்திரோபாய முன்முயற்சி அல்ல என்று அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். நீண்ட காலத்திற்கு கலாச்சார மாற்றத்திற்கான அவரது விருப்பத்துடன் அது இணைந்தது. வர்க்க அரசியலின் அகநிலை, "மேற்கட்டுமான" கூறுகளின் மீதான அவரது கவனம் நிச்சயமாக மார்க்சிசத்தின் புறநிலைவாதக் கணக்குகளுடன் முரண்படுகிறது. ஆனால் அது "கட்டமைப்பு" மற்றும் அனுபவக் கட்டுப்பாடுகளின் யதார்த்தத்தை வெறுப்பதில் இருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தது. ஒரு பொதுமைப்படுத்தக்கூடிய மார்க்சியக் கோட்பாடாக அதன் குறைபாடுகள் எதுவாக இருந்தாலும், கிராம்ஸியின் நடைமுறை தத்துவம், புரட்சிகர அரசியலை "மொத்த, ஒருங்கிணைந்த நாகரிகத்தின்" தயாரிப்பாகக் கருதும் அவரது முயற்சிக்கு இணங்கவே இருந்தது.

நவீன இளவரசர்

ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் கருத்தியல் ரீதியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட கட்சியாக ஒரு புரட்சியின் முகவராக கிராம்ஸி இன்னும் கருதினார். ஆனால் இப்போது அவர் கட்சியை "உலகின் ஒட்டுமொத்த மற்றும் ஒருங்கிணைந்த கருத்தாக்கத்தின்" வாகனமாக முன்வைத்தார், அது புரட்சிக்கு முன்னதாகவே, சிவில் சமூகம் முழுவதும் ஒழுங்கமைக்கப்படும்.

புரட்சிகரக் கட்சியின் தன்மை, கிராம்ஸிக்கு, அரசியல் தலைமை பற்றிய நிக்கோலோ மச்சியாவெல்லியின் தி பிரின்ஸ் என்ற கட்டுரையைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியும். இளவரசனின் உருவம் தந்திரோபாய கணக்கீடு மற்றும் ஒரு மாநிலத்தை உருவாக்க மக்களை வழிநடத்தும் லட்சியம் ஆகிய இரண்டையும் ஒருவருக்குள் இணைத்தது. அந்தத்

தலைமைப் பிம்பம், பின்னர் ஜார்ஜஸ் சோரலின் "புராணக் கதை" என்ற கருத்தாக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது, அதாவது, ஒரு ஊக்கமளிக்கும் இலட்சியம் அல்லது "சிதறப்பட்ட மற்றும் சிதறிய மக்கள் மீது அதன் கூட்டு விருப்பத்தைத் தூண்டுவதற்கும் ஒழுங்கமைப்பதற்கும் செயல்படும் உறுதியான கற்பனை" என்று கிராம்சி தொடர்ந்தார். "உலகின் கருத்துகளை" விரிவுபடுத்துவதும் பரப்புவதும் தான் நவீன அரசியல் கட்சிகள் செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மூலோபாயம் பற்றிய கிராம்சியின் பிரதிபலிப்புகள், அவர் "நவீன இளவரசர்" என்று கருதியதைக் குறித்த ஒரு கட்டுரையாக வடிவமைக்கப்பட்டது.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் அனுபவத்திலிருந்து, ஒரு நவீன இளவரசர் (அல்லது புரட்சிகரக் கட்சி) தன்னை "ஜாகோபின் படை" வகையாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டும், அது "தேசிய-பிரபலமான கூட்டு விருப்பத்தை எழுப்பி ஒழுங்கமைத்து, நவீன அரசுகளை நிறுவியது". அதன் மூலோபாயம் புரட்சிகர சிதைவின் தருணத்தை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க முடியாது, மேலும், "அறிவுசார் மற்றும் தார்மீக சீர்திருத்தம் பற்றிய கேள்விக்கு, அதாவது மதம் அல்லது உலகக் கண்ணோட்டத்தின் கேள்விக்கு". கட்சியின் நோக்கம் பொருளாதார உறவுகளில் வேருன்றிய "நவீன நாகரிகத்தின் உயர்ந்த, முழுமையான வடிவத்தை" உணர்த்துவதாகும். ஆயினும் கூட, "தேசிய-பிரபலமான" பரிமாணமானது, ஒரு வர்க்கத்தின் பெருநிறுவன நலன்களை மட்டும் கடந்து, "உலகளாவிய விமானத்தில்" அதன் இலக்குகளை முன்வைப்பதன் மூலம் இதைச் செய்ய வேண்டும்: "இவ்வாறு ஒரு அடிப்படைக் குழுவின் மேலாதிக்கத்தை தொடர்ச்சியான கீழ்நிலை குழுக்களின் மீது உருவாக்குகிறது". மக்கள் பொது அறிவின் களஞ்சியமாக தன்னை உருவாக்கிக் கொள்வதன் மூலமும், அதனுடன் இணைந்த அறிவுஜீவிகளின் ஆதரவைத் திரட்டுவதன் மூலமும், ப்ராக்ஸிஸின் தத்துவத்தின் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட அதன் சொந்த தனித்துவமான உலகக் கண்ணோட்டத்தை உருவாக்குவதன் மூலமும் கட்சி வழிநடத்தும். எனவே, கட்சியின் பங்கு பற்றிய கிராம்சியின் கருத்து, தனித்தனி வர்க்கங்களின் தற்காலிக அல்லது இயந்திரக் கூட்டணிக்கு அப்பால் சென்றது; இது நவீன சமுதாயத்தின் முற்றிலும் புதிய மற்றும் உள்ளடக்கிய பார்வையை அணிதிரட்டுவதாகும்.

நவீன இளவரசர் தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பைப் பேணுவதற்கும், ஒழுக்கமான தலைமைத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். இது "சாதாரண,

சராசரி மனிதர்களின்" கட்சியாகவும், "பெரிய ஒருங்கிணைப்பு, மையப்படுத்துதல் மற்றும் ஒழுங்குமுறை அதிகாரங்களைக் கொண்ட" தலைமைத்துவம் மற்றும் இருவரையும் பரஸ்பர தொடர்பில் வைத்திருக்க ஒரு "இடைநிலை உறுப்பு". கட்சியானது உறுதியான வழிகாட்டுதலின் கீழ் வெகுஜன அடிப்படையிலான அமைப்பாக இருக்கும். "ஆர்கானிக்" ஒழுக்கத்தை உறுதி செய்வதற்காக, கிராம்சி "ஜனநாயக மத்தியத்துவம்" கொள்கையை அங்கீகரித்தார். ஆனால், ஒருமுறை எடுத்தால், அந்த முடிவுகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கடைபிடிக்கப்படும். அந்த வகையில் "அதிகாரத்துவ" விறைப்பு தவிர்க்கப்படும் மற்றும் உண்மையான இயக்கத்திற்கு அமைப்பின் தொடர்ச்சியான தழுவல் இருக்கும்; மேலே இருந்து வரும் ஆர்டர்களுடன் கீழிருந்து வரும் உந்துதல்களின் பொருத்தம்.

கிளாசிக்கல் "லெனினிஸ்ட்" மற்றும் கட்சியின் வெகுஜன அடிப்படையிலான மாதிரிகளின் இந்த கலப்பினமானது, குறுங்குழுவாத மூடல் மற்றும் சீர்திருத்தவாத, பிரதிநிதித்துவ அரசியலுக்கு இடையே ஒரு போக்கை வழிநடத்த கிராம்ஷியின் அக்கறையை பிரதிபலித்தது. ஒரு ஒழுக்கமான பணியாளர்களிடமிருந்து வலுவான வழிகாட்டுதல் இல்லாமல் சாதாரண உறுப்பினர்கள் திறம்பட பங்கேற்க முடியும் என்று கிராம்ஷி நம்பிக்கையுடன் இல்லை, இருப்பினும் புரட்சி இறுதியில் தலைவர்களின் பிரிவினையை முறியடித்து வழிநடத்தும் என்று அவர் நினைத்தார். மேலாதிக்க மூலோபாயம் தவிர்க்க முடியாமல் ஒரு புதிய முன்னணி உயரடுக்கை உருவாக்குவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது, அதன் உயர்ந்த தத்துவம் "மக்கள் மத்தியில், ஒரு நம்பிக்கையாக மட்டுமே அனுபவிக்கப்படும்". சிலர் கிராம்ஷியின் அரசியலில் தீவிரமான ஜனநாயக அரசியலின் அடிப்படையைக் கண்டாலும் (சாதன் 1987), அவருடையது குறிப்பாக தாராளவாத கருத்தாக்கம் அல்ல.

சிறை எழுத்துகளின் வரவேற்பு

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு கிராம்ஸ்கியின் சிறைச்சாலை எழுத்துக்கள் முதன்முதலில் இத்தாலியில் வெளியிடப்பட்டன: 1947 இல் சிறையிலிருந்து அவர் எழுதிய கடிதங்கள், அந்த ஆண்டு வியாரேஜியோ இலக்கியப் பரிசை வென்றன; மற்றும் அவரது குறிப்பேடுகள் ஆறு, 1948 மற்றும் 1951 க்கு இடையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கருப்பொருள்

தொகுதிகள். நோட்புக்குகளின் முழுமையான, "முக்கியமான" பதிப்பு (நான்கு தொகுதிகளில்) 1975 இல் வெளியிடப்பட்டது.

அவற்றின் வரைவு காலத்தின் தூரம் மற்றும் நூல்களின் துண்டு துண்டான தன்மை, சிறை எழுத்துக்கள் அவை தோன்றிய புதிய சூழலை நேரடியாகக் குறிப்பிடவில்லை. அவரது சிந்தனையின் அர்த்தமும் தாக்கங்களும் தேசிய மற்றும் புவிசார் அரசியல் அக்கறைகளால் பெரிதும் மத்தியஸ்தம் செய்யப்பட்டன, இதன் மூலம் தவிர்க்க முடியாமல் குறிப்பேடுகள் வாசிக்கப்பட்டன. காலப்போக்கில்-அவரது எழுத்துக்கள் கிடைக்கப்பெற்று, அவரது சிந்தனையில் புலமை மேம்படும்-ஒரு சிந்தனையாளராக அவரது தனித்துவம் உலகம் முழுவதும் வளர்ந்துள்ளது. கிராம்சியின் மேலாதிக்கம் பற்றிய கணக்கு, குறிப்பாக, கலாச்சார மற்றும் அரசியல் பகுப்பாய்விற்கு மிகவும் பயனுள்ள ஆதாரமாக உள்ளது.

கிராம்சியின் தத்துவப் புதுமைகள் அவருடைய பிற்கால வாசகர்களுக்குத் துல்லியமாக எங்கே இருந்தது? பல ஆண்டுகளாக, கிராம்சியின் பல்வேறு, விளக்கங்கள் அவரது சிந்தனையின் போட்டியான அம்சங்களை அதன் தத்துவ "கரு" என வலியுறுத்த முனைகின்றன.

கிராம்சியின் எழுத்துக்களின் ஆரம்ப வரவேற்பு இத்தாலிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் (Partito comunista italiano, or PCI) வடிவமைக்கப்பட்டது, குறிப்பாக 1920 களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து அதன் தலைவர் பால்மிரோ டோக்லியாட்டி, புதுப்பிக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் மூலோபாயத்திற்கான முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தினார். ஸ்டாலினுக்கும் சோவியத் ஒன்றியத்துக்கும் விசுவாசத்தை நிரூபிக்க, டோக்லியாட்டி, PCI இன் எச்சரிக்கையான போருக்குப் பிந்தைய அரசியலுக்கு ஏற்ற கிராம்சியின் "ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய" பதிப்பை வழங்கினார். நோட்புக்குகளின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எட்டிங் ஸ்டாலினுடனான வெளிப்படையான மோதலை குறைத்து மதிப்பிட்டது, "இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம்" மற்றும் லெனினிசு மாதிரியான புரட்சியின் சோவியத் தத்துவ மரபுவழியுடன் கிராம்சியின் தொடர்ச்சியை வலியுறுத்துகிறது. எவ்வாறாயினும், 1953 இல் ஸ்டாலினின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, டோக்லியாட்டி, கிராம்சியின் தனித்துவமான மார்க்சிசத்தை உருவாக்குவதையும், பூர்வீக இத்தாலிய தத்துவத்தின் தொடர்ச்சியையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார். இது PCI பற்றிய டோக்லியாட்டியின் சொந்தக் கண்ணோட்டத்தை ஒரு நடைமுறை, வெகுஜன அடிப்படையிலான கட்சியாக அதன் சொந்த "சோசலிசத்திற்கான இத்தாலிய பாதையை"

பின்பற்றுகிறது: ஒரு தனித்துவமான தேசிய மற்றும் ஜனநாயக திட்டத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தையும் அதன் கூட்டாளிகளையும் அணிதிரட்ட ஒரு "கூட்டு அறிவுஜீவியாக" செயல்படுகிறது.

ரிச்சர்ட் ரோட்டியின் அரசியல் சிந்தனை (1931-2007)

ரிச்சர்ட் ரோர்டி இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் ஒரு முக்கியமான அமெரிக்க தத்துவஞானி ஆவார், அவர் தத்துவம் மற்றும் ஒப்பீட்டு இலக்கியத்தில் நிபுணத்துவத்தை "புதிய நடைமுறைவாதம்" அல்லது "நியோபிராக்மாடிசம்" என்ற கண்ணோட்டத்தில் கலக்கினார். சிறு வயதிலேயே பிளாட்டோனிச பாரம்பரியத்தை நிராகரித்த ரோர்டி ஆரம்பத்தில் பகுப்பாய்வு தத்துவத்தில் ஈர்க்கப்பட்டார். அவரது கருத்துக்கள் முதிர்ச்சியடைந்தபோது, இந்த பாரம்பரியம் அதன் சொந்த வழியில் பிரதிநிதித்துவவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டது என்று அவர் நம்பினார், அவர் பிளாட்டோனிசத்துடன் தொடர்புடைய கொடிய குறைபாடு. டார்வின், கடாமர், ஹெகல் மற்றும் ஹைடெக்கர் ஆகியோரின் எழுத்துக்களால் தாக்கம் பெற்ற அவர், நடைமுறைவாதத்தை நோக்கி திரும்பினார்.

ரோர்டியின் சிந்தனை ஒரு வரலாற்றுவாதி மற்றும் அத்தியாவசிய எதிர்ப்புவாதியாக 1979 இல் அவரது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க புத்தகமான தத்துவம் மற்றும் இயற்கையின் கண்ணாடியில் அதன் முழு வெளிப்பாட்டைக் கண்டது. தங்களுக்குள் உள்ள விஷயங்களை நேரடியாக அணுக அனுமதிக்கும் சலுகை பெற்ற மன சக்திக்கான அனைத்து உரிமைகோரல்களையும் கைவிட்டு, டார்வினிய பரிணாமக் கொள்கைகளை மொழியின் தத்துவத்திற்கு மாற்றியமைக்கும் ஒரு மாற்று கதையை அவர் வழங்கினார். இதன் விளைவாக அறிவியல் மற்றும் புறநிலை சிக்கல்கள், மனம்-உடல் பிரச்சனை மற்றும் உண்மை மற்றும் பொருளின் தன்மை பற்றிய கவலைகள் ஆகியவற்றிற்கு முற்றிலும் இயற்கையான அணுகுமுறையை நிறுவுவதற்கான முயற்சியாக இருந்தது. ரோர்டியின் பார்வையில், விரும்பிய, நடைமுறை முடிவை அடைய, இயற்கை மற்றும் சமூக சூழல்களை சமாளிக்க பயன்படும் ஒரு தழுவல் கருவியாக மொழி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அவரது முழு திட்டத்தையும் ஊக்குவிப்பது என்பது, விஞ்ஞானிகள், தத்துவவாதிகள் மற்றும் இறையியலாளர்கள் உண்மையைப் பற்றிய தங்கள் புரிதலை வெளிப்படுத்தும் போது ஈர்க்கும் மனம்-சுயாதீனமான, மொழி-சுயாதீனமான யதார்த்தத்தின் கருத்துக்கு ரோர்டியின் சவாலாகும். இது அவரது அரசியல் பார்வையை பெரிதும் பாதிக்கிறது. ஜனநாயகம் பற்றிய டீவியின் எழுத்துக்களில் இருந்து கடன் வாங்குகிறார், குறிப்பாக அவர் தத்துவத்தை அரசியல்ரீதியாகப் பயனுள்ள கலையாக ஊக்குவிக்கும் இடத்தில், சிறந்த கொள்கைகளுக்கு வழிவகுக்கும், ரோர்டி தத்துவார்த்த கண்டுபிடிப்புகளை நடைமுறை நம்பிக்கையுடன் இணைக்கிறார். ஒருவர் நம்புவது நன்கு அடித்தளமாக உள்ளதா என்பதைப் பற்றிய பாரம்பரிய கவலைகளுக்குப் பதிலாக, தத்துவம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கையில் (1999), ஒருவரின் தற்போதைய நம்பிக்கைகளுக்கு சுவாரஸ்யமான மாற்றுகளை உருவாக்கும் அளவுக்கு ஒருவர் கற்பனைத்திறன் உள்ளவரா என்பதை கவனத்தில் கொள்வது நல்லது என்று அறிவுறுத்துகிறார். அடித்தளமற்ற உலகில், படைப்பாற்றல், மதச்சார்பற்ற மனிதநேயம் ஒரு சிறந்த எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையை வழங்குவதற்காக வெளிப்புற அதிகாரத்திற்கான (கடவுள், இயற்கை, முறை மற்றும் பல) தேடலை மாற்ற வேண்டும் என்பது அவரது அனுமானம். அந்த எதிர்காலம் உண்மை மற்றும் நன்மை பற்றிய பிடிவாதமான சர்வாதிகார வலியுறுத்தல்களிலிருந்து விடுபட்டதாக அவர் வகைப்படுத்துகிறார். ஆகவே, ரோர்ட்டி தனது புதிய நடைமுறைவாதத்தை, கடந்தகால மரபுகளின் சுருக்கமான "ஆன்டோதியோலாஜிக்கல்" உருவகங்களிலிருந்து மனிதகுலத்தை அகற்றி, அதன் மூலம் இந்த உருவகங்களில் உள்ளார்ந்த கட்டுப்பாடு மற்றும் அடிபணிதல் ஆகியவற்றின் அதிகார உறவுகளை மாற்றுவதன் மூலம், மனித வாழ்க்கையை நிராகரிக்கும் அறிவொளி திட்டத்தை முடிப்பதற்கான சட்டபூர்வமான அடுத்த கட்டமாக பார்க்கிறார்.

ரிச்சர்ட் மெக்கே ரோர்டியின் வாழ்க்கை

ரிச்சர்ட் மெக்கே ரோர்ட்டி அக்டோபர் 4, 1931 அன்று நியூயார்க் நகரில் பிறந்தார். அவர் 1954 முதல் 1956 வரை யேல் பல்கலைக்கழகத்திலும், 1958 முதல் 1961 வரை வெல்லஸ்லி கல்லூரியிலும், 1961 முதல் 1982 வரை பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்திலும், 1982 முதல் வர்ஜீனியா பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆசிரியர் பதவிகளை வகித்தார்.

"ட்ரொட்ஸ்கி அண்ட் தி வைல்ட் ஆர்க்கிட்ஸ்" என்ற தனது சுயசரிதைப் பகுதியான "ட்ரொட்ஸ்கி அண்ட் தி வைல்ட் ஆர்க்கிட்ஸ்" இல் ரோர்ட்டியின் ஆரம்பகால மற்றும் முறைசாரா கல்வியானது அவரது பெற்றோரின் நூலகத்தில் உள்ள புத்தகங்களுடன் தொடங்கியது. குறிப்பாக லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் ரஷ்ய புரட்சியின் வரலாறு மற்றும் இலக்கியம் மற்றும் புரட்சியின் இரண்டு புத்தகங்கள் மற்றும் இரண்டு தொகுதிகள். மாஸ்கோ விசாரணைகள் பற்றிய டீவி கமிஷன் விசாரணையில். இந்த பொருட்கள், ஜான் ஃபிராங்க் மற்றும் கார்லோ ட்ரெஸ்கா போன்ற பிரபல சோசலிஸ்டுகளுடனான அவரது குடும்பத்தின் தொடர்புடன் சேர்ந்து, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அவலத்தையும் சமூக நீதிக்கான போராட்டத்தையும் ரோர்ட்டிக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.

1946 இல் பதினைந்தாவது வயதில், ரோர்ட்டி சிகாகோ பல்கலைக்கழகத்தில் நுழைந்தார், அங்கு அவர் இறுதியில் பி.ஏ. மற்றும் எம்.ஏ. ஆரம்பத்தில் பிளாட்டோனிசத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, யதார்த்தத்தை நீதியின் இலட்சியங்களுடன் ஒத்திசைப்பதற்கான ஒரு முறையாக பகுத்தறிவின் மூலம் அதன் உணர்ச்சியை மாற்றியமைத்த பிறகு, இந்த நல்லுறவு சாத்தியமற்றது என்று ஒரு தயக்கத்துடன் ரோர்ட்டி நம்பினார். மனதின் தத்துவம் மற்றும் பகுப்பாய்வுத் தத்துவம் ஆகியவற்றின் கடுமையைத் தேர்ந்தெடுத்து, ரோர்ட்டி சிகாகோவை விட்டு யேல் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றார், அங்கு அவர் தனது Ph.D. பெற்றார். 1956 இல் பட்டம். அவர் "மனம்-உடல் அடையாளம், தனியுரிமை மற்றும் வகைகள்" (1965), மொழியியல் திருப்பம் (1967) மற்றும் "எலிமினேட்டிவ் மெட்ரியலிசத்தின் பாதுகாப்பில்" (1970) ஆகியவற்றில் எலிமினேடிவிசம் பொருள்முதல்வாதத்தின் கோட்பாட்டை உருவாக்கினார். இங்கே அவர் தனது பிஎச்.டி பட்டத்துடன் தொடங்கிய பகுத்தாய்வு மரபுக்கான தனது உறுதிப்பாட்டை தெளிவுபடுத்துகிறார் மற்றும் சரிசெய்கிறார். ஆய்வுக் கட்டுரை "சாத்தியத்தின் கருத்து." அவர் இறுதியில் பகுப்பாய்வு தத்துவத்தில் ஏமாற்றமடைய வேண்டியிருந்தது.

ஹெகலின் பிளோமினாலஜி ஆஃப் தி ஸ்பிரிட்டைப் படித்த பிறகு, தத்துவஞானிகளின் இடைவிடாத மோதல்கள் மற்றும் அவர்களின் போட்டியிடும் முதல் கொள்கைகள், பகுத்தறிவின் தந்திரத்துடன், ஒரு வெளித்தோற்றத்தில் இடைவிடாத விவாதத்திலிருந்து தன்னைப் பிணைத்துக் கொள்ளும் ஒரு உரையாடலாக மாற்றப்படுவதை ரோர்ட்டி பாராட்டத் தொடங்கினார். சுதந்திரமான, சிறந்த, நியாயமான சமூகத்தின் கருத்தியல்

துணி." ஹைடெக்கரின் படைப்புகள் பற்றிய ரோர்ட்டியின் ஆய்வுடன் இந்த பாராட்டு முதிர்ச்சியடைந்தது.

பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பணியாற்றிய காலத்தில், பிளேட்டோ குறித்த தனது ஆய்வுகளுக்காக ஒதுக்கிய ஜான் டீவியின் படைப்புகளுக்கு ரோர்ட்டி மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். வில்ஃப்ரிட் செல்லர்ஸ் மற்றும் டபிள்யூ. வி. குயின் ஆகியோரின் எழுத்துக்களுடன் பழகியதால், டீவி உடனான இந்த அறிமுகமே, ரோர்ட்டி தனது ஆர்வத்தை நடைமுறைவாதத்தின் அமெரிக்க தத்துவத்தின் ஆய்வு மற்றும் வளர்ச்சிக்கு திருப்பிவிட காரணமாக அமைந்தது.

1979 இல் அவரது முதல் புத்தகம், தத்துவம் மற்றும் இயற்கையின் கண்ணாடி வெளியிடப்பட்டது. அதே ஆண்டில் அவர் அமெரிக்க தத்துவ சங்கத்தின் தலைவரானார். பிளாட்டோனிக் அத்தியாவசியவாதம் மற்றும் கார்ட்டீசியன் அடிப்படைவாதத்துடன் ரோர்ட்டியின் முழுமையான முறிவை பகிரங்கமாகக் குறித்தார். அவர் நவீன அறிவியலின் மையத்தில் உள்ள அனுமானங்களைத் தாக்கினார் - மனம், அறிவு மற்றும் தத்துவத்தின் ஒழுக்கம் பற்றிய கருத்துக்கள். தன்னை "முரட்டுத்தனமான மதச்சார்பின்மைவாதி" என்று அழைத்த ரோர்ட்டி, நீதியையும் யதார்த்தத்தையும் ஒரே பார்வையில் நிலைநிறுத்துவதற்கான சமகால முயற்சிகளை நிராகரித்தார், இது உண்மை மற்றும் நன்மை பற்றிய பிடிவாதமான உண்மைகளில் உறைந்திருக்கும் உருவகங்களை ஹைடெக்கர் ஆன்டோதியோலாஜிக்கல் பாரம்பரியத்தின் எச்சம் என்று அறிவித்தார். தற்செயல், ஐரனி அண்ட் சாலிடாரிட்டி (1989) இல், அனைத்து பாசாங்குகளையும் ஒரு பகுப்பாய்வு பாணியில் கைவிட்டு ரோர்ட்டி இந்த கூற்றை நீட்டித்தார். உலகளாவிய உரிமைகள், பொது மனிதநேயம் மற்றும் நீதிக்கான வாதங்கள் வலி மற்றும் அவமானங்களைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் ப்ரூஸ்ட்-உந்துதல் கொண்ட கதை அணுகுமுறையைத் தேர்வுசெய்தல், துன்பங்களுக்கு எதிராக ஒற்றுமையை (ஒத்த எண்ணம் கொண்ட நபர்களின் தொடர்ச்சியான குழுக்கள்) அமைப்பதற்கான உந்துதலாக, ரோர்ட்டி மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அவரது முயற்சிகளின் முக்கிய உந்துதலாக அறிவின் நம்பிக்கை. தத்துவ விவாதங்களுக்குப் பதிலாக சகிப்புத்தன்மையுள்ள உரையாடல்கள் மற்றும் சுய-கண்டுபிடிப்பைக் காட்டிலும் தனித்துவமான மறு உருவாக்கம் ஆகியவை சமூக நம்பிக்கைக்கான அவரது நடைமுறைத் தேடலின் தனிச்சிறப்பாகும். நன்மை என்ன வேலை

செய்கிறது. ரோர்ட்டியின் நடைமுறை நோக்கமானது, வலி மற்றும் அவமானத்திலிருந்து சுதந்திரம் மற்றும் திறந்த மனப்பான்மை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் ஒரு தாராளவாத சமூகத்தின் வளர்ச்சியாக இருந்தது மற்றும் தொடர்ந்து வருகிறது.

மிக சமீபத்தில், ரோர்ட்டி தனது டெம்ப்ளேட்டாக, தேவியன் ஜனநாயகக் கொள்கைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் டார்வினிய பரிணாமத்தை வாசிப்பதன் மூலம் தத்துவத்தின் பயன்பாடுகள் பற்றிய தனது கருத்தை உருவாக்கினார். இந்த வளர்ச்சியானது நமது நாட்டை அடைவது (1998), உண்மை மற்றும் முன்னேற்றம்: தத்துவக் கட்டுரைகள் III (1998) மற்றும் தத்துவம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை (1999) ஆகியவற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகத் தோன்றுகிறது.

எண்ணங்கள் மற்றும் பணிகள்

"கருதுகோளுக்கு அப்பாற்பட்ட உண்மை" என்ற தேடலுடன் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடன் அவரது அடையாளத்தை ஒரு பார்வையில் ஒருங்கிணைக்க ரோர்ட்டியின் இளமை முயற்சியின் தோல்வி, தத்துவத்தில் அவரது வாழ்க்கையை உருவாக்கியது. 1967 ஆம் ஆண்டிலேயே, மொழியியல் தத்துவத்தின் மீதான ஆரம்ப ஆர்வத்திலிருந்து, மொழியின் கடுமையான அறிவியலை நிறுவுவதற்கு நடுநிலை நிலைப்பாட்டைக் கண்டறிவதற்கான ஒரு வழியாக ரோர்ட்டி விலகிவிட்டார், மேலும் அவர் நடைமுறைவாதத்திற்கு மாறத் தொடங்கினார். தத்துவம் மற்றும் இயற்கையின் கண்ணாடி (1979) வெளியீட்டின் மூலம், விஞ்ஞானத்தின் தத்துவம் மற்றும் மனம்-உடல் பிரச்சனை மற்றும் மொழியின் தத்துவம் போன்ற தலைப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் தனது முதிர்ச்சியடைந்த அத்தியாவசிய எதிர்ப்பு, வரலாற்றுவாத நிலைப்பாடுகளை ரோர்ட்டி மேலும் தெளிவுபடுத்தினார். இது உண்மை மற்றும் பொருள் தொடர்பான பிரச்சினைகளுக்குப் பொருந்தும். நடைமுறைவாதத்தின் விளைவுகள் (1982), ரோர்ட்டி தனது 1979 வேலையில் உள்ளடக்கிய கருப்பொருள்களை இன்னும் விரிவாக உருவாக்கினார்.

தற்செயல், ஐரனி மற்றும் ஒற்றுமை (1989), ரோர்ட்டி முதன்முதலில் தனது மெய்யியல் முறையீடுகளை வரலாற்று உலகங்களுக்கு நிராகரித்ததை மறைமுகமாக தனது நடைமுறைவாதக் கதையுடன் இணைத்தார். சமூக மற்றும் அரசியல் தாராளமயத்திற்கு

அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தொடர்ச்சியான ஒற்றுமைகளுக்கு தங்களை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். மேலும், இந்த நபர்கள், தங்கள் உலகக் கண்ணோட்டத்தை உலகம் உள்ள விதத்தில் முறையிடுவதன் மூலம் நியாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருந்து விலகி, தார்மீகக் கடமைகளை கலாச்சார சக்திகளால் சமூக நிலைப்படுத்தும் விஷயமாகப் பார்ப்பார்கள், அவை நடைமுறையில் உள்ள மனித தேவைகளால் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட சகாப்தத்தின் ஆசைகள்.

புறநிலை, சார்பியல் மற்றும் உண்மை (1991) பகுதி III இல், ஜனநாயக சமூகத்தில் அரசியல் குறித்த தனது நடைமுறைவாத கருத்துக்களை ரோர்டி தொடர்ந்து வளர்த்துக் கொண்டார். பாகங்கள் I மற்றும் II இல் அவர் புறநிலை பற்றிய தற்கால கருத்துக்கள் மீது தனது பார்வையை அமைத்தார், டொனால்ட் டேவிட்சன் மற்றும் பிறரின் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி, மனித மனம் "கடவுளின் உண்மையின் தன்மை மற்றும் பொருள் பற்றிய வரலாற்று உண்மையைக் கண்டறியும் திறன் கொண்டது என்ற கூற்றைத் தடுக்கிறது. -கண், சிறந்த முன்னோக்கு. முழுப் பணியையும் ஆதரிப்பது என்பது, மனதைச் சார்ந்த, மொழிச் சார்பற்ற யதார்த்தம் என்ற கருத்துக்கு ரோர்ட்டியின் சவாலாக உள்ளது, இது விஞ்ஞானிகள், தத்துவவாதிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகள் உண்மையின் மீது ஒரு மூலை இருப்பதாகக் கூறும்போது முறையிடுகிறது. ஹெய்டெக்கர் மற்றும் பிறர் பற்றிய அவரது கட்டுரைகள் (1991) ஹெய்டெக்கர் மற்றும் டெரிடாவின் படைப்புகளை டீவி மற்றும் டேவிட்சன் ஆகியோரின் எழுத்துக்களுடன் ஒத்திசைக்க அர்ப்பணிக்கப்பட்டது, குறிப்பாக அவர்களின் பிரதிநிதித்துவ எதிர்ப்பு நுண்ணறிவு மற்றும் தற்செயலான வரலாற்றுவாதத்தின் நிலைப்பாடுகளில்.

உண்மை மற்றும் முன்னேற்றம் (1998) போன்ற பிற்கால எழுத்துக்கள்; நமது நாட்டை அடைதல்: இருபதாம் நூற்றாண்டு அமெரிக்காவில் இடதுசாரி சிந்தனைகள் (1998); மற்றும் தத்துவம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை (1999), ஒரு நவ-டார்வினிய முன்னோக்கை ஒரு டீவியால் ஈர்க்கப்பட்ட நடைமுறைவாதத்துடன் ஒருங்கிணைப்பதன் மூலம் அவரது அத்தியாவசிய எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்துகிறது.

முக்கிய தாக்கங்கள்

எந்தவொரு தத்துவஞானியின் எழுத்தும் எண்ணற்ற தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்கும் என்றாலும், பொதுவாக ஒரு சில மட்டுமே முக்கிய உத்வேகமாக நிற்கின்றன. ரோர்ட்டி விதிவிலக்கல்ல. நீட்சே, விட்ஜென்ஸ்டைன், டெரிடா, ஜேம்ஸ், குயின் மற்றும் குன் ஆகியோர் அவரது உலகக் கண்ணோட்டத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்பை வழங்குகையில், புதிய நடைமுறைவாதத்தின் ரோர்ட்டியின் கதைக்கு மைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஐந்து செல்வாக்குமிக்க சிந்தனையாளர்கள்: ஜி. டபிள்யூ. எஃப். ஹெகல், சார்லஸ் டார்வின், மார்ட்டின் ஹைடெக்கர், ஜான் டிவி மற்றும் டொனால்ட் டேவிட்சன், தலா. தற்கால தத்துவத்தின் மையமான கேள்விகளை ரோர்ட்டியின் சிக்கலான எடுத்துக்கொள்வதில் குறிப்பிடத்தக்க அடுக்கு பங்களிக்கிறது.

ஹெகலின் வரலாற்றுவாதம் புரோட்டோபிரக்மாடிசம்

ஜி.டபிள்யூ.எஃப். ஹெகலின் ஆவியின் நிகழ்வுகளில் (1977) உறுதியையும் நித்தியத்தையும் தத்துவ மற்றும் தார்மீக இலக்குகள்/இலட்சியங்களாகக் கைவிடுவதற்கான விருப்பமே ரோர்ட்டியை எல்லாவற்றிலும் குறைக்க முடியாத தற்காலிகத் தன்மையைப் பாராட்டவும், அதே போல் தத்துவத்தை ஒரு தற்செயல் கதை இல்லாமல் புரிந்துகொள்ளவும் தூண்டியது. கதையின் பின்னணியில் இருக்கும் விதி. ஹெகலின் தனிப்பட்ட இரட்சிப்பின் உருவகத்திலிருந்து ஒரு ஆழ்நிலை யதார்த்தத்துடன் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் ஒரு வரலாற்று செயல்முறையை நிறைவு செய்வதன் மூலம் இரட்சிப்புக்கு மாறுவதை "புரோட்டோபிரக்மாடிசம்" என்று அழைக்கும் ரோர்ட்டி, இந்த நடவடிக்கை மனித சிந்தனையில் ஒரு முக்கியமான படியாக இருந்தது என்று வலியுறுத்துகிறார். விஷயங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு முன்னோக்கு எப்படி இருந்தது, ஆனால் எப்படி இருக்கும். எபிஸ்டெமோலாஜிக்கல் தேக்க நிலையிலிருந்து கவனத்தை மாற்றுவது, கடவுளின் விருப்பம் அல்லது இயற்கையின் வழி பற்றிய போதுமான பகுத்தறிவு, விளக்கமளிக்கும் செயல்முறைகளுக்கு, அடுத்தடுத்த அறிவுஜீவிகள் தங்கள் பணியை கண்டுபிடிப்பதை விட சிறந்த எதிர்காலத்தை உருவாக்குவது மற்றும் நிலையான யோசனைக்கு இணங்குவது என்று கற்பனை செய்ய வழி திறந்தது. நல்வாழ்க்கை. ரோர்ட்டியின் கண்ணோட்டத்தில், தத்துவத்தின்

மறுமுகப்படுத்தப்பட்ட நோக்கம், ஹெகலின் "சிந்தனையில் இருந்த நேரம்" என்ற சொற்றொடரால் சிறப்பாகப் பிடிக்கப்படும். சமூக வளர்ச்சி சில மனிதரல்லாத, நித்திய தரத்திற்கு எதிராக அளவிடப்படவில்லை. இவ்வாறு, ரோர்டி வாதிடுகிறார், அபோடிக்கி அறிவுக்கான நடைமுறை நம்பிக்கையை மாற்றுவதற்கு ஹெகல் எங்களுக்கு உதவினார்.

நிச்சயமாக, ஹெகல் தனது சொந்த தத்துவ முயற்சிகளை பகுத்தறிவு உண்மையானதாக மாறும் முன்னேற்றத்தை தெளிவுபடுத்துவதாகக் கண்டார். அதாவது, மனித நன்மை நோக்கிய வளர்ச்சி மற்றும் உறுதியான உணர்வின் மூலம் முழுமையானது பெருகிய முறையில் சுயமாக வெளிப்படும் (அவதார சின்னங்கள்) செயல்முறையாக அவர் வரலாற்றைக் கருதினார். மனிதகுலத்தை தெய்வீக மனதின் வெறும் வெளிப்பாடாகக் காட்டுவதன் மூலம் வார்த்தைக்கும் உலகத்திற்கும் இடையே "பொருத்தத்தின் நெருக்கத்தை" பேண முயலும் சர்வாதிகார கற்பனையின் ஒரு வடிவமாக இந்த ரோர்டி நிராகரிக்கிறார், மேலும் ஹெகலின் சொந்த பிரதிநிதித்துவ எதிர்ப்புடன் ஒத்துப்போகாத, முரண்பாடாக வரலாற்றுவாதத்தின் கோட்பாடு. இந்த முரண்பாட்டை நிவர்த்தி செய்ய மற்றும் ஹெகலின் முழுமையான இலட்சியத்தை சரிசெய்வதற்காக, ரோர்டி சார்லஸ் டார்வினிடம் திரும்புகிறார்.

டார்வினின் பரிணாமம்

1998 ஆம் ஆண்டில், ரோர்டி, ஹெகலை எவ்வாறு இயல்பாக்குவது என்பதை டார்வின் வாதிட்டார், அதே நேரத்தில் உண்மையானது பகுத்தறிவு என்று கூறுவதன் மூலம், முடிவற்ற முற்போக்கான தொடர்களாக புரிந்து கொள்ளப்பட்ட மாற்றத்தின் கதையை அனுமதிக்கிறது. கொடுக்கப்பட்ட உயிரினத்தை மீறும் நோக்கம் உள்ளூர் சூழலுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட உயிரினத்தின் தகுதிக்கு ஆதரவாக அகற்றப்படுகிறது. இது ஒரு பரிணாம செயல்முறையாகும், இது மனிதர்களை முழுமையாக உள்ளடக்கியது; நாங்கள் விதிவிலக்கல்ல. பூமியின் உயிரினங்களான நாம் என்ன செய்கிறோம் மற்றும் இருக்கிறோம், "அமீபாக்கள், சிலந்திகள் மற்றும் அணில்கள் என்ன செய்கின்றனவோ என்னவோ தொடர்கின்றன" என்று ரோர்டி கூறுகிறார். உணர்வும் சிந்தனையும் வேறுபட்டவை அல்ல; அவை மொழியின் பயன்பாட்டுடன் பிரிக்கமுடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மொழி என்பது ஒருவருடைய சூழலுக்கு வெற்றிகரமாக மாற்றியமைக்க நீண்ட மற்றும் சிக்கலான

சத்தங்கள் மற்றும் மதிப்பெண்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான நடைமுறையாகும். மற்ற உயிரினங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையிலான தொடர்ச்சியில் மொழி ஒரு இடைவெளி என்றால், அது மனிதர்கள் தங்கள் வசம் வைத்திருக்கும் ஒரு கருவியாகும், இது அமீபாக்கள், அணில் போன்றவை இல்லை. ஆயினும் கூட, மற்ற உயிரினங்கள் சுற்றுச்சூழலின் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இரவு-வேட்டை, இடம்பெயர்வு மற்றும் உறக்கநிலை போன்ற கருவிகளை உருவாக்கியது போல, நாம் நமது உயிர்வாழ்வதற்கான ஒரு கருவியாக மொழியைப் பயன்படுத்துகிறோம். எனவே, ரோர்டியைப் பொறுத்தவரை, மொழி என்பது மனித உயிரினத்திற்கு மேலான ஒரு மர்மமான சேர்க்கை அல்ல, ஆனால் அவர் சொல்வது போல் நமது "விலங்குகளின்" ஒரு பகுதியாகும். அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துபவராக, கூட்டு முயற்சியின் மூலம் நடைமுறை இலக்கை அடைய வாக்கியங்களின் பயன்பாடாக மொழி புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இது "உணர்வு மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பது மற்றும் கூறுவது" ஆகும், இது ஆற்றல்மிக்க சாத்தியக்கூறுகள் நிறைந்த உலகில் நமது இனங்கள் வெற்றிகரமாக உயிர்வாழ்வதற்கு பங்களிக்கிறது. இந்த வழியில், டார்வினிடமிருந்து கடன் வாங்கி, ரோர்டி மொழியை இயல்பாக்குகிறார்.

டார்வின் ஒருமுறை படித்த பொதுமக்களுக்கு பொருள்முதல்வாதத்தை மரியாதைக்குரியதாக ஆக்கியுள்ளார், ரோர்டியின் (உண்மையும் முன்னேற்றமும், 1998) படி, அவரது "உயிர்வாதம்" நிராகரிக்கப்பட்டது. உயிரற்ற, உணர்வு இல்லாத இரசாயன சூப்பில் இருந்து உயிர் மற்றும் நனவு இரண்டும் உருவாகியிருக்கும் விதம் பற்றிய டார்வின் விரிவான கணக்கு, அவை டெலிஜியில் இருந்து விடுபடுவதற்கு நம்பகத்தன்மையை அளித்தது. பொருள்முதல்வாதத்தின் புதிய மதிப்பை எடுத்துக் கொண்டு, மனித இனத்தின் முழு அளவிலான விலங்குகளின் அங்கீகாரத்துடன், பூமியில் வாழ்வின் செழிப்பான காட்சிக்கு இயற்கையற்ற காரணத்தைத் தேடுவது தவறானது. மனித வாழ்க்கைக்கான மனிதரல்லாத நோக்கத்திற்காகவும் வேட்டையாடலாம். "டார்வினுக்குப் பிறகு, இயற்கை எதற்கும் வழிவகுக்கவில்லை என்று நம்புவது சாத்தியமாகி விட்டது - இயற்கையின் மனதில் எதுவும் இல்லை" என்று ரோர்டி வலியுறுத்துகிறார்.

ஹெடெக்கர்: நிச்சயத்தின் மீது தற்செயல்

மார்ட்டின் ஹெய்டேகர் ரோர்ட்டியை நிரந்தரத்தின் மீது செயல்முறையின் திசையில் செல்வாக்கு செலுத்தினார். மேற்கத்திய மெட்டாபிசிக்கலின் வரலாற்றை "ஆன்டோதியோலாஜிக்கல் பாரம்பரியம்" என்று பெயரிட்ட ஹெய்டேகர், பிளேட்டோவிலிருந்து பாசிடிவிஸ்ட்கள் வரை ஒரு அடிப்படை அனுமானம் நீடித்தது என்று முன்வைத்தார்: "பலமானவர் பலவீனமானவர்களை வெல்லும்" சக்தி உறவு என்று குறிப்பிடுகையில், அரிஸ்டாட்டில், செயின்ட் பால், டெஸ்கார்ட்ஸ் மற்றும் ஹெகல் போன்ற பலதரப்பட்ட சிந்தனையாளர்கள், வெல்லும் உண்மையைத் தேடும் செயல்பாட்டில், இந்த வகையான சமச்சீரற்ற சக்தி உறவை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்று ஹெய்டேகர் கண்டறிந்தார். அறியாமை, சிற்றின்ப ஆசையை பகுத்தறிவால் அடக்குகிறது அல்லது கடவுளின் அருளால் பாவத்தை தோற்கடிக்கிறது. ஒவ்வொரு சிந்தனையாளரும் தனது சொந்த பாணியில் ஒரு சக்தியைத் தேடுகிறார்கள், அது அதன் திட்டத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், ஒரு நபர் வலுவான செல்வாக்கின் இருப்பைக் கருத்தில் கொண்டு தனது சொந்த திட்டங்களை உருவாக்கி வாழ்வதை நிறுத்துகிறார். இந்த செல்வாக்கிற்கு அடிபணிவது, தன்னை விட மேலான ஒரு சக்திக்கான சலுகை மற்றும் அதனுடன் அடையாளம் காண்பது ஆகிய இரண்டும் ஆகும். மேலும் இந்த அடையாளத்தில்தான், தேடுபவருக்குள் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மனப்பான்மையிலிருந்து நுட்பமான மாற்றம் ஏற்படுகிறது என்று ஹெய்டேகர் கூறினார்.

"நிச்சயம், தெளிவு மற்றும் வெளியிலிருந்து வரும் திசைக்கான தேடலை, காலத்திலிருந்து தப்பிக்கும் முயற்சியாகவும், Sein ஐ Zeit உடன் சிறிதும் சம்பந்தமில்லாத ஒன்றாக பார்க்கவும்" என்று ஹெய்டேக்கருடன் உடன்படுகிறார். ஆன்டோதியாலஜிக்கல் பாரம்பரியத்தைப் பொறுத்தவரை, நேரம், அதன் விரைவான வெளிப்பாடுகளில், நித்தியத்தின் யதார்த்தத்துடன் சாதகமற்ற ஒப்பீட்டைப் பெறுகிறது. ஆகவே, இந்த தத்துவ மரபின் மெட்டாபிசிக்கல்-சார்பு வக்கீல்களின் சொல்லப்படாத குறிக்கோள், மனித நிலையின் தற்செயல், நிச்சயமற்ற தன்மை மற்றும் பலவீனம் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுவது மற்றும் நித்தியத்தை அடையாளம் கண்டுகொள்வதன் மூலம். பலவீனத்திற்கு மேலாக அதிகாரத்தை மதிப்பிடுவது, வார்த்தைகளுக்கு மேல் கருத்துக்கள், உருவகத்திற்கு உண்மை, கவிதைக்கு மேலான தத்துவம், ஹெடெகெரியனுக்கு முந்தைய தத்துவஞானிகளின் கைகளில் மொழியைப் பயன்படுத்துவது ஒரு யதார்த்தத்தைப்

பின்தொடர்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும், குறிகாட்டிக்கு மேலே உயரும் சக்தியாகவும் மாறுகிறது.

ஹைடெக்கர் இந்த தத்துவ சிந்தனையின் குடும்பத்தை நிராகரித்தார், அதனுடன் "ஆர்வமில்லாத தத்துவார்த்த உண்மைக்கான தேடலை" மனித நிலையில் இருந்து அதிக அறிவுசார்ந்த தப்பிக்கிறார். இது அதன் அடிப்படை உண்மையற்றது. மெட்டாபிசிசியனின் உண்மைக்கான விருப்பம் உண்மையில் மாறுவேடத்தில் உள்ள கவிதை தூண்டுதலாகும். பழங்காலத்திலிருந்தே, ஆன்டோதியோலாஜிக்கல் மரபு என்பது (கவிதை) சிந்தனையாளர்கள் கவிதை உருவகத்தின் தற்செயலிலிருந்து விலகிச் செல்ல தொடர்ச்சியான உருவகங்களை வரிசைப்படுத்துவதற்கான முயற்சியாகும். பாசாங்குத்தனத்தை விட, ஹைடெக்கர் பார்வையில், மேற்கத்திய தத்துவம் அதைச் சரியாகப் பெறுவதற்கும், உண்மையானது என்ன என்பதைப் பற்றி தெளிவாக இருப்பதற்கும் வல்லது என்ற அவரது நம்பிக்கையில் ஆன்டோதியாலஜியன் பெருமிதத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். இருப்பது" என்ற உண்மை. அதற்கு பதிலாக ஹெய்டேகர், நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஆசைகளின் கலவையை மீட்டெடுப்பதற்கும், "சொற்களின் சக்தியை" முதலில் பேசும்போது-அசலானது மற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தது-இருப்பதற்கு ஒரு இடத்தைத் திறப்பதற்கும் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

இவியின் நடைமுறை ஜனநாயகம்

ஹெகல் மற்றும் டார்வினைப் போலவே, ரோர்டியும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நடைமுறைவாதியின் கண்ணோட்டத்தில் ஜான் இவியை வேண்டுமென்றே "தவறாகப் படிக்கிறார்" அல்லது "மீண்டும் விவரிக்கிறார்". இந்த "கருமான இவி" ரோர்டியின் முந்தைய தத்துவத்தில் இறந்த உருவகங்களாகக் கருதுவதைக் குறைக்கிறது (அது அவரது "அறிவியல்" அனுபவ சொல்லாட்சி மற்றும் அனுபவத்தின் பான்சைக்கிக் கருத்து). மாறாக, ரோர்டியைப் பொறுத்தவரை, இவியின் சிந்தனையில் ஒரு தொடர்ச்சியான நேரடி விருப்பம் அவரது இயல்பான தன்மை மற்றும் நடைமுறைவாதம் ஆகும். இந்த வெளிச்சத்தில் பார்த்தால், ரோர்ட்டியின் இவி வரலாற்றுவாதத்தின் தொகுப்பு மற்றும் பரிணாம தழுவலின் தேவையாகிறது. மிக முக்கியமாக, ஒரு சமூகத்தின் பகிரப்பட்ட நம்பிக்கைகள் மற்றும்

நம்பிக்கைகளை திருப்திப்படுத்துவதற்கு கருவியாக இல்லாமல், யதார்த்தத்தின் பிரதிநிதித்துவமாக மொழியை எடுத்துக் கொண்ட ஒரு பாரம்பரியத்தில் பிறந்த "மாநாட்டின் மேலோட்டத்தை" நிராகரிப்பதில் டீவி இந்த இணைவை வெளிப்படுத்தினார். வார்த்தைகளில் உள்ளதை மொழி போதுமான அளவு பிரதிபலிக்கும் என்ற பிளாட்டோவின் மங்கலான நம்பிக்கை, சிந்தனைமிக்க மக்களிடையே நடைமுறை விவாதங்கள் மூலம் தற்போதைய தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஒரு வழிமுறையாக மொழியை நடைமுறை ரீதியாக பயன்படுத்துவதற்கான வழியைத் திறக்கிறது.

தனியார் சுயாட்சி அல்லது வகுப்புவாத ஒற்றுமை ஆதிக்கம் செலுத்துவதை விட பன்முகத்தன்மை மற்றும் நம்பிக்கையின் ஜனநாயகத்தை உணர்வுபூர்வமாக ஊக்குவிக்க ரோர்டி விரும்புகிறார். இந்த உணர்வு தற்செயல், ஐரனி மற்றும் ஒற்றுமை (1989) இல் தொடங்கி, தத்துவம் மற்றும் சமூக நம்பிக்கை (1999) இல் முடிவடைகிறது. டூவியின் எழுத்துக்கள் மூலம் வரலாற்றின் பரிணாம உணர்வை வளர்ப்பதன் மூலம் ரோர்டி ஒரு பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட டார்வினிசத்தை நேரடியாக ஜனநாயகத்துடன் தொடர்புபடுத்துகிறார். கருத்துக்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் மலருவதற்கு ஏற்ற அரசியல் சூழலில் வளர்ச்சி, அல்லது கருத்துக்களின் செழிப்பு, எதிர்கால நம்பிக்கை. மனிதகுலத்தின் சாராம்சத்திலோ அல்லது உலகத்தின் கட்டமைப்பிலோ இந்த நம்பிக்கையின் மனோதத்துவ அடிப்படை எதுவும் இல்லை என்றாலும், சமீபத்திய படைப்பு முயற்சிகளால் நாம் தொடர்ந்து வியப்படையக்கூடிய எதிர்காலம் மனித மகிழ்ச்சிக்கு சிறந்த வாய்ப்புள்ள எதிர்காலம் என்று ரோர்டி கூறுகிறார். ரோர்டிக்கு இந்த ஜனநாயகக் கோலம் ஏற்கத்தக்கது, ஏனெனில் அவர் டீவியுடன் உடன்படுகிறார், ஏனெனில் அடிப்படைவாத-அடிப்படைவாத உலகக் கண்ணோட்டம் ஐரோப்பாவின் சமத்துவமற்ற கடந்த காலத்தின் விளைவாகும். கன்சர்வேடிவ், ஓய்வு-வர்க்கத்தின் தற்போதைய நிலையை நிலைநிறுத்துவதற்கான விருப்பம் ஒரு தத்துவத்தில் இணைக்கப்பட்டது, இது தற்காலிக தற்செயல்களின் மீது நித்திய தேவைகளை ஆதரிக்கிறது மற்றும் மாறும் செயல்முறைகளுடன் ஈடுபாட்டின் மீது நிலையான இயல்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது. அது வளர்ச்சிக்கும் ஆக்கபூர்வமான மாற்றத்திற்கும் தடையாக இருந்தது. பாரம்பரிய மீம்ஸிலிருந்து எதிர்காலத்தில் கவனம் செலுத்துபவர்களுக்கு கவனத்தைத்

திருப்புவதன் மூலம், டீவி, தத்துவத்தை நடைமுறைத் தீர்ப்பின் பயிற்சியாக மறுகட்டமைக்க வேண்டும் என்று கருதினார். டீவியின் நோக்கத்தை ரோர்டி ஆமோதிக்கிறார்.

தத்துவம்: ரியலிசம் அல்லது ஆன்டிரியலிசம்

ரோர்டியைப் பொறுத்தவரை, டேவிட்சனின் உண்மைப் பார்வையுடன் டீவியின் இயற்கைவாதத்தை இணைத்ததன் முடிவுகளில் ஒன்று யதார்த்தவாத-எதார்த்தவாத-எதிர்ப்பு பிரச்சினையை கைவிடுவதாகும். ஒருவர் எப்பொழுதும் ஒரு மொழிப் பயனராக யதார்த்தத்துடன் தொடர்பில் இருப்பார், இதனால் உண்மை-நிபந்தனைகள் மற்றும் உறுதிப்பாடு-நிபந்தனைகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு கரைகிறது. எவ்வாறாயினும், மனிதர்களாகிய நாம் சுற்றுச்சூழலை ஈடுபடுத்துவதற்கு மொழியைப் பயன்படுத்தினாலும், அது செயல்முறையை செயற்கையாக மாற்றாது என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம், மொழியின் அர்த்தத்தில் சமூக கட்டமைப்புகளுக்குப் பின்னால் ஒரு ஆழ்நிலை யதார்த்தத்தை மறைக்கிறது, அல்லது அதன் உள்ளார்ந்த தன்மை தொடர்பான மொத்த பிழையில் உள்ளது. இயற்கை உலகம். புறநிலை, சார்பியல் மற்றும் உண்மை (1991) இல் ரோர்டி எழுதுகிறார், "டேவிட்சன், எனது விளக்கத்தின்படி, 'மொழியியல்' செல்வதன் நன்மை என்னவென்றால், கார்ட்டீசியன் மனதை அகற்றுவது மூன்றாம் படிநிலையை அகற்றுவதற்கான முதல் படியாகும். நமக்கும் உலகத்துக்கும் இடையில் ஊடுருவி, பழைய மனோதத்துவ பிரச்சினைகளை முதலில் உருவாக்கியது. இப்போது மதிப்பிழந்த திட்டம்- உள்ளடக்க இடைவெளியை மீற முயற்சிக்கும் மூன்றாம் நிலையிலிருந்து நாம் விலகியவுடன், தோற்றம் ("பயனுள்ள புனைகதைகள்") மற்றும் யதார்த்தம் ("புறநிலை உண்மைகள்") ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான வேறுபாடு மறைந்துவிடும் என்று அவர் தொடர்கிறார். தற்போதைய மற்றும் எதிர்கால நிலைமைகளுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் நம்பிக்கைகளின் வலைகளை மீண்டும் நெசவு செய்யும் தடையற்ற மற்றும் முடிவில்லாத செயல்பாட்டில் ஒருவரின் சமூக நடைமுறைகள் வெளிவருகின்றன. ரியலிஸ்ட்-யதார்த்த-எதிர்ப்பு வேறுபாட்டை அவர் நிராகரித்ததில் இருந்து ரோர்டியின் அத்தியாவசிய-எதிர்ப்பு பெயரியல் மற்றும் அடிப்படைவாத எதிர்ப்பு உருவாகிறது.

அத்தியாவசிய எதிர்ப்பு பெயரியல் ரியலிசம் மற்றும் ஆன்டிரியலிசம் ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள தவறான இருவேறு தன்மையை ரோர்டி நிராகரித்ததுடன் தொடர்புடையது, அத்தியாவசியவாதத்தின் அனைத்து கருத்துக்களையும் அவர் நிராகரித்ததாகும். நியூராத்தின் படகு சிந்தனை பரிசோதனை ரோர்ட்டிக்கு எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. "படகு" அல்லது "சுய" போன்ற சொற்கள் கண்டிப்பாக மொழியியல் சார்ந்தவை. அதாவது, அவை பிளாட்டோனிக் வடிவங்கள் அல்லது அரிஸ்டாட்டிலியன் சாராம்சங்களைக் குறிக்கவில்லை, மாறாக மொழியியல் ரீதியாக கட்டமைக்கப்பட்ட, வேண்டுமென்றே பொருள்களைக் குறிக்கின்றன. படகுகள் அல்லது செல்கள் முழுவதுமாக மாற்றத்திற்கு உள்ளாகலாம் மற்றும் அத்தகைய கருத்துகளின் தொடர்ச்சி குறித்து சமூக உடன்பாடு இருந்தால் மட்டுமே அவற்றின் அடையாளத்தை தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம். ரோர்ட்டியின் மொழியியல் கொள்கையில் தீவிரமானது என்னவென்றால், மனிதனுக்கும் மனிதரல்லாத "உறுப்பினங்களுக்கும்" இடையே இறுதி வேறுபாடு இல்லை; அவை "எல்லா வழிகளிலும்" வரையறுக்கக்கூடியவை மற்றும் மறுவரையறை செய்யக்கூடியவை. உருவகங்களின் எப்போதும் உருவாகி வரும் மொழியியல் பாகுபடுத்தலைத் தொகுக்க [துணை நிலை] அல்லது அதற்கு மேல் எதுவும் இல்லை.

அடிப்படைவாத எதிர்ப்பு வரலாற்றுவாதம்

மனம் "இயற்கையின் கண்ணாடி" என்ற நம்பிக்கையை பிரதிநிதித்துவத்துடன் பகிர்ந்துகொள்வதன் அடிப்படையில் அனைத்து அடிப்படைத் தத்துவங்களின் (உதாரணமாக, கார்ட்டீசியன் தெளிவான மற்றும் தனித்துவமான கருத்துக்கள், கான்டியன் ஒரு முன்னோடி உண்மைகள் மற்றும் பல) பயன்பாட்டை ரோர்டி மறுக்கிறார். தோற்றத்திற்கும் யதார்த்தத்திற்கும் இடையிலான மனோதத்துவ வேறுபாடு மறைந்தவுடன், அபோடிக்கிக் உண்மைக்கான ஒரு சிறப்புத் திறன் கொண்ட ஒரு விஷயத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. ரோர்டியால் மதச்சார்பற்ற கோட்பாடுகள், தெய்வீக அல்லது இயற்கை ஒழுங்கின் மூலம் முன்னர் வழங்கப்பட்ட அறிவின் தேவையான அடிப்படையை அடையாளம் காணும் வகையில் பார்க்கப்படுகிறது, அனைத்து கோடுகளின் அடிப்படைவாதங்களும் பொதுவாக பொருள் தற்காலிகத்தன்மை மற்றும் தற்செயல் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்பித்து ஒரு ஆழ்நிலைக் கண்ணோட்டத்தில் சக்தியை அனுபவிக்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளன. உண்மை (உதாரணமாக, "உண்மை அதை மறுக்கும்

முயற்சிகளை எதிர்க்கிறது"), பகுத்தறிவு மனங்களை ஒருமித்த கருத்தை நோக்கி அழுத்துகிறது. எனவே, ரோர்ட்டியின் கருத்துப்படி, ஆழ்நிலை விஷயத்தின் கண்டுபிடிப்பு, பிந்தைய காண்டியன் சிந்தனையாளர்களால் கைவிடப்பட்ட ஒரு மனோதத்துவ மண்டலத்திற்கான ஒரு உறவை எபிஸ்டெமோலாஜிக்கல் முறையில் காப்பாற்றும் முயற்சியாகும். அடித்தளவாதிகள் தன்னிச்சையாக உலக மொழி நடைமுறைகள் மற்றும் சமூக நெறிமுறைகளை உலகளாவிய நிலைக்கு உயர்த்துகிறார்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். ரோர்ட்டி அடித்தளவாத கதைகளில் மறைமுகமாக உள்ள கலாச்சார மேலாதிக்கத்தை நிராகரிக்கிறார், மேலும் அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பரிணாம மாற்றத்தின் ஓட்டம் மற்றும் ஓட்டத்தில் மனித நிலையின் தவிர்க்க முடியாத உட்பொதிப்பில் ஒரு வரலாற்று நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறார். அவரது கண்ணோட்டத்தில், நடுநிலை, வரலாற்று நிலைப்பாடு இல்லை, "கடவுளின் பார்வை" இல்லை, அதில் இருந்து பார்மனிடியன் முன்னோக்கைப் பெற முடியாது. நாம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியது என்னவென்றால், இங்கும் இப்போதும் அவற்றின் பயன்பாட்டின் காரணமாக சமூக ஏற்றுக்கொள்ளலை அடையக்கூடிய நிலைப்பாடுகளின் பன்முகத்தன்மையாகும்

எத்தனோசென்ட்ரிசிசம் காரணத்தின் இயல்பான வரிசை என்பது உண்மை என்பது விஷயங்களின் உள்ளார்ந்த இயல்பிற்கான கடிதப் பரிமாற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது என்ற கருத்தின் மேலும் ஒரு "நினைவு" ஆகும். எதார்த்தத்தின் உள்ளார்ந்த இயல்பைத் தீர்மானிக்கும் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல், தகுதி இல்லாமல் நியாயப்படுத்தப்படும் ஒரு முன்மொழிவு அல்லது உண்மையைத் தோராயமாக மதிப்பிடும் வாதம் போன்ற எதுவும் இல்லை. ரோர்ட்டியைப் பொறுத்தவரை, இயற்கையான சூழல்-சுயாதீனமான காரணம் எதுவுமில்லை, இது எப்படியோ அனைத்து விளக்கமான சொற்களஞ்சியத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. அவர் சூழல்-சுயாதீனமான உண்மையின் யோசனையானது "உண்மை" என்ற பெயரடையை ஹைப்போஸ்டேட் செய்ய ஒரு தவறான முயற்சியாகக் கருதுகிறார். தொடர்புடைய சமகால பார்வையாளர்களுக்கு நியாயப்படுத்துவதற்கு அப்பாற்பட்ட விசாரணை. ரோர்ட்டி கூறுகிறார்: "எல்லாக் காரணங்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கான காரணங்கள், இடஞ்சார்ந்த, தற்காலிக மற்றும் சமூக நிலைமைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன." பொருத்தமானதாகக்

கருதப்படும் பார்வையாளர்களுக்கு எங்கள் நம்பிக்கைகளை நியாயப்படுத்தினால், உலகளாவிய அல்லது வேறு எந்தக் கூற்றுகளையும் நாங்கள் செய்ய வேண்டியதில்லை.

உருவகமாக தத்துவம்

ரோர்ட்டியின் பெயரளவுக்கு ஏற்ப அவரது தத்துவம் உருவகமாக உள்ளது. உண்மையைத் தேடுவதையும், அன்றாட உலகிற்குப் பின்னால் மறைந்திருக்கும் யதார்த்தத்தையும் ஒருவர் கைவிட்டால், கலாச்சார மாற்றம் மற்றும் புதுமை (தத்துவ அல்லது வேறு) முன்னணியில் ஒரு சமூக நடைமுறையின் பங்கு மனிதகுலத்தை பழமையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும், அல்லது இருக்க வேண்டும். மூடநம்பிக்கை, மர்மம் மற்றும் மதத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட மனநிலையில் வேரூன்றிய உருவகங்கள். புதிய உருவகங்களை வழங்குவதன் மூலமும், புதிய, "அசாதாரண" நுண்ணறிவுகளுக்கு இடமளிக்கும் சொற்களஞ்சியங்களை மறுவடிவமைப்பதன் மூலமும் இதைச் செய்யலாம் என்று அவர் பரிந்துரைக்கிறார். இந்தச் செயல்பாட்டில், கடந்தகால நடைமுறைகளால் தூண்டப்பட்ட அச்சங்கள் மற்றும் நிகழ்காலத்திலிருந்து உருவாகும் நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றை தத்துவம் குறிப்பிடுகிறது, மேலும் சமகால நியாயமான நம்பிக்கைகளை எதிர்காலத்தில் முன்வைக்கும் போது பண்டைய தவறுகளைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் அவற்றை சமரசம் செய்யும். இந்தத் திட்டத்தின் திறவுகோல், தத்துவக் கோட்பாடுகள் கடந்த காலத்தில் பயனுள்ள உருவகங்களாக முன்மொழியப்பட்டதை மறுபரிசீலனை செய்ய முனைகின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்வது ஆகும்.

இந்த அறிவாற்றல் "விக்கிரக வழிபாடு" என்பது அறிவின் கடிதக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டதன் வெளிப்பாடாகும். வடிவங்களுடனான ஆன்மாவின் தொடர்பை ஒப்புமைப்படுத்த பிளேட்டோவின் உணர்வைப் பயன்படுத்துவதில் தொடங்கி, தத்துவவாதிகள் சிந்தனையில் யதார்த்தத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக ஒரு சொல்-உலக தொடர்பைத் தவறாகப் பயன்படுத்த முயன்றனர். இந்த அணுகுமுறையின் சிக்கல் என்னவென்றால், இது மனிதரல்லாத ஒரு பொருள் அல்லது சக்திக்கான சொற்களஞ்சியத்தின் பின்னால் ஒருவரைப் பார்க்க வைக்கிறது, இது நமது நனவில் அதன் அர்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த பிரதிநிதித்துவத் திட்டம் தவறானது என்று ரோர்ட்டி நினைக்கிறார், ஏனெனில் இது உள்ளடக்கத்தைப் பயன்படுத்துவதைக்

குழப்புகிறது. மாறிக்கொண்டே இருக்கும் சூழலை நாம் பிடிப்பது வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதில்தான் என்று அவர் கூறுகிறார். அந்தச் சூழல் அல்லது அந்தச் சூழலின் ஆக்கப்பூர்வமான ஏஜென்சியால் வார்த்தைகள் போதுமானதாக இருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பை ஒருவர் கைவிடும்போது, புதிய நிலைமைகளுக்கு உருவகங்களை வெற்றிகரமாகத் தழுவுவது சாத்தியமாகும். உலகத்தை சமாளிக்க மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த உருவகங்களை உணர்வுபூர்வமாக வடிவமைக்க வேண்டும். மனிதரல்லாத சொற்களஞ்சியத்தைக் கண்டுபிடித்து ஏற்றுக்கொள்ளும் கொடுங்கோன்மையிலிருந்து விடுபட்டு, மனித புத்தி கூர்மை மற்றும் படைப்பாற்றல் சாத்தியக்கூறுகளை கனவு காணாத வகையில், கலிலியோ "வானங்கள்" பற்றிய நமது புரிதலை, காலாவதியான அரிஸ்டாட்டிலியன் படிமான தாமஸ் அல்லது மெட்டாபஹாரன் வானத்தின் காலாவதியான ஸ்படிகத்தை நீக்குவதன் மூலம் மீண்டும் கண்டுபிடித்தார். கான்டியன் பழமொழியை மறுவடிவமைப்பதன் மூலம் முன்னுதாரணங்களைப் பற்றிய நமது புரிதல்.

பிரதிநிதித்துவத்திற்கு எதிரான மெட்டாபிலாசபி

ரோர்டியின் பிரதிநிதித்துவ எதிர்ப்பு அவரது அத்தியாவசிய எதிர்ப்பு பெயரளவியுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையது. சில மொழியியல் அணுகுமுறைகளுக்கு (அதாவது மொழி-விளையாட்டுகளை உருவாக்குவதற்கான அனைத்து முயற்சிகளும் நமது உள்ளூர் நோக்கங்களுக்கு பயனுள்ளதாக இல்லை என்று கூறுவது) மறுபரிசீலனை செய்யும் ஒரு யதார்த்தம் இருப்பதாக ரோர்டி சந்தேகிக்கவில்லை என்றாலும், அவர் நிராகரிக்கிறார். எப்போதாவது ஒரு சிறப்புரிமைக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்ட மற்றும்/அல்லது "என்ன இருக்கிறது" என்பதில் இறுதித் தீர்மானத்தைக் கொண்ட ஒரு கதையாக இருங்கள். பாரம்பரிய மேற்கத்திய தத்துவம், மாற்றாக, பகுத்தறிவு, அனுபவவாத அல்லது ஆழ்நிலை உலகக் கண்ணோட்டங்களை ஸ்தாபிப்பது, உண்மையில் என்னவென்பதை வார்த்தைகள் மற்றும் யோசனைகளில் சித்தரிப்பதில் உள்ள சிக்கலைத் தீர்க்க, யதார்த்தத்தின் போதுமான எடுத்துக்காட்டுகளை வெளிப்படுத்துவதில் முன்னேற்றத்தின் வடிவத்தை கோடிட்டுக் காட்டவில்லை; மாறாக, இது ரோர்டி ஒரு சிவப்பு ஹெர்ரிங் என வைத்திருக்கும் "யோசனை யோசனை"யின் வரலாற்றை முன்வைக்கிறது. பிளாட்டோவின் காலத்திலிருந்தே, முதல் கொள்கைகள் மீதான போராட்டங்கள் கல்வி விவாதங்களை அளித்துள்ளன, அவை உலகை வகைப்படுத்துவதற்கான முடிவில்லாத முயற்சிகளாகும், ஆனால் அவை உலகை

மாற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்ட உரையாடல்களுக்கு எதிர்மறையானவை. தத்துவவாதிகள் விஷயத்தை மாற்ற வேண்டும் என்று ரோர்டி கூறுகிறார். அனைத்து மனங்களும் பங்கேற்கும் பொதுவான கட்டமைப்பு எதுவும் இருக்க முடியாது என்பதால் பொருள் மாற்றம் சாத்தியமாகும்.

நடைமுறை பன்மைவாதம்

ஒன்றிணைந்த ஒருமித்த கருத்தை நிலைநிறுத்த எந்த நடுநிலைமையும் இல்லாமல், அனைத்து நிலைகளும் போட்டியிடும் கருத்துக்கள்; தங்கள் இருப்புக்காக போராடும் பொருட்கள் என்று கருதப்படுகிறது. எனவே, ஒவ்வொரு நடைமுறையும் ஒரு சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரை அல்லது அது செயல்பட முடியாததாக கைவிடப்படும் வரை நேரடி விருப்பமாகும். சமூக சூழலுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையீடுகள் ரோர்ட்டியின் அடிப்படை மற்றும் அத்தியாவசிய எதிர்ப்பு நிலைப்பாடுகளால் அகற்றப்பட்டுள்ளன. உலகம் எப்படி இருக்கிறது அல்லது ஒரு முக்கிய மனித இயல்பைப் படம்பிடிக்கும் சொல்லகராதி இல்லாமல், உண்மைக்கான ஒரு மனோதத்துவ அடித்தளத்தைக் கண்டறிவதற்கான எந்த சாத்தியமும் இல்லை. சீரற்ற உள்ளுணர்வுகளுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு தனித்துவமான அறிவாற்றல் தளம் சமமாக உணர முடியாதது. ஆழ்நிலை அல்லது வெளிப்படையான தரநிலைகள் இல்லாமல், லிபரல் மற்றும் கன்சர்வேடிவ் கதைகள், நாத்திக மற்றும் அடிப்படைவாத சித்தாந்தங்கள் மற்றும் யதார்த்தவாத மற்றும் நடைமுறைவாத அணுகுமுறைகள் அனைத்தும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஒரு குழுவிற்கு என்ன வேலை செய்கிறது என்பதை தீர்மானிக்கும் கலாச்சார முக்கியத்துவத்திற்கு சமமாக போட்டியிடுகின்றன. எல்லாவற்றிலும் நங்கூரமிடப்படாத மற்றும் பாய்ச்சலில், ஒரு நிலையான முடிவு இல்லை, நிறுவப்பட்ட வாழ்க்கை முறைகளை கிரகணமாக அச்சுறுத்தும் புதுமையான நடைமுறைகள் தோன்றுவதைத் தடுக்கும் எந்த இறுதி சொற்களஞ்சியமும் இல்லை. உருவகங்களின் பன்முகத்தன்மை செழித்து வளர்கிறது, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், உரையாடலைத் தொடரும் நிலைப்படுத்தப்பட்ட, நியதி, ஒன்றிணைந்த ஒருமித்த கருத்தை சீர்குலைக்கிறது. ரோர்டி வாதிடுகிறார், இது அவரது சொந்தம் உட்பட போட்டி கட்டமைப்புகளுக்கு இடையே உள்ள சிராய்ப்புப் போட்டியாகும், இது காலத்திற்கு ஏற்ற சிறந்த

கட்டமைப்பை அசைக்கும், அதைச் சுற்றி ஒத்த எண்ணம் கொண்ட நபர்களின் ஒற்றுமையை (தற்செயலாக இருந்தாலும்) உருவாக்கும். மேலும் யோசனைகள், திட்டம் மற்றும் நிரல்களின் வரம் வியக்கத்தக்க வகையில் புதுமையாகவும் வியக்க வைக்கும் விதமாகவும் இருக்கும்.

ஒற்றுமைகள், கவிஞர்கள் மற்றும் ஜெபர்சோனியன் வியூகம்

நேரம், கலாச்சாரம் மற்றும் சூழ்நிலையின் ஓட்டத்திற்கு "அப்பால்" ஒரு அடிப்படை மனோதத்துவ தரநிலை உள்ளது என்ற எதிர்பார்ப்புடன் ஒன்றிணைந்த ஒருமித்த கருத்து உருவாக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த தரநிலை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக தேடலின் பொருளாக உள்ளது. ஆனால் இந்த தரநிலையை கண்டறிவதற்கு, தேடுபவர்கள் ஏற்கனவே ஒருமித்த புள்ளியில் இருக்க வேண்டும்; உண்மையானதைக் கண்டுபிடிக்க இது என்ன என்பதை அவர்கள் ஏற்கனவே அறிந்திருக்க வேண்டும். ரோர்டி இந்த வகையான பிளாட்டோனிச நினைவூட்டல் ஒரு தீய வட்டமாக கருதுகிறார், இதன் விளைவாக, அதாவது ஒரு புறநிலைக் கண்ணோட்டம் உண்மையில் உள்ளது என்று கருதுகிறது. நாம் உருவாக்கும் பொருட்களைப் பற்றிய முதன்மையான அறிவைப் பெறலாம் என்று வலியுறுத்துவதன் மூலம் இந்த சிக்கலைத் தவிர்க்கும் கான்டியன் முயற்சியும் கூட, ரோர்டியின் கூற்றுப்படி, ஒரு ஆழ்நிலை ஈகோவின் "அமைக்கும் செயல்பாடுகள்" பற்றிய அபோடிக்கி அறிவு எப்படி இருக்கிறது என்பதை கான்ட் ஒருபோதும் விளக்கவில்லை என்ற சிக்கலான உண்மையைப் புறக்கணிக்கிறது. . சுய-அடிப்படை நிறுவனர்களின் இந்த முயற்சி மற்றொரு, மிகவும் அச்சுறுத்தும் வகையில் உள்ளது. "வெளியை" "உள், அமைக்கும் இடத்தில்" வைப்பதில், பகுத்தறிவு மனம் (காரணமாகவே பார்க்கப்படுகிறது) கலாச்சார விதிமுறைகளின் ("கலாச்சாரம்" என்பது அறிவு கூற்றுகளின் தொகுப்பாக கருதப்படுகிறது) நடுவராக மாறுகிறது. ஆகவே, தத்துவத்தின் ஒழுக்கம் தற்போதைய நிலையைப் பேணுகிறது, அதன் கருத்துக்கள் மற்றும் சிந்தனை முறை மற்ற எந்தத் துறைக்கும் எதிராக தன்னை அளவிடுவதற்கு ஒரு உண்மையான தரநிலையாக மாறும். இருப்பினும், ஒரு ஒழுக்கமாக தத்துவம் இந்த முக்கியப் பாத்திரத்தை வகிக்கிறது என்பதை ரோர்டி உறுதியாக மறுக்கிறார். உண்மையில், சமச்சீரற்றது என ஒழுக்கங்களுக்கு இடையிலான கான்டியன் வேறுபாடுகளை

நாம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, மத சகிப்புத்தன்மையின் ஜெபர்சோனிய மாதிரியின் அடிப்படையில் திறந்த மனப்பான்மையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று அவர் வாதிடுகிறார். இந்த ஜெபர்சோனிய மூலோபாயம், ரோர்ட்டியின் வரலாற்றுவாத அடிப்படைவாத எதிர்ப்பு மற்றும் அத்தியாவசியவாத-எதிர்ப்புப் பெயரியல் ஆகியவற்றுடன் இணங்க, மற்ற எல்லா நடைமுறைகளையும் சட்டப்பூர்வமாக்கும் வகையில் செயல்படும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய சிந்தனை அமைப்பைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான எந்தவொரு கோரிக்கையையும் கைவிடுவதை ஊக்குவிக்க வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனித சிந்தனையில் இறையியல் காலத்தின் எச்சமாகப் பார்க்கப்பட்டால், முறையான தத்துவம் பாரம்பரிய பிடிவாத இறையியல் போன்ற அதே தீமைகளை அனுபவிக்கிறது, அவை இரண்டும் உலகளாவியவரலாற்று ரீதியாக உட்பொதிக்கப்பட்ட, கலாச்சார விழுமியங்களாக முன்வைக்கின்றன.

ரோர்ட்டி இந்த முறைப்படுத்தலுக்குப் பயன்படுத்த விரும்பும் தீர்வு என்னவென்றால், பொது நடைமுறைகளை தனிப்பட்ட நம்பிக்கைகளிலிருந்து பிரித்து, அனைத்து கோட்பாடுகளையும் ஒன்றுக்கொன்று இணையாகக் கதைகளாகக் கருதுவது, மற்றும் அனைத்து அழுத்தங்களிலிருந்தும் கவிதை சுய-படைப்பாற்றலை நோக்கித் தூண்டுதல்களை மேம்படுத்துவது. இந்த இரட்டை மூலோபாயம் பொதுத் துறையில் விளையாட்டுக் களத்தை சமன் செய்கிறது, போட்டிக் கதைகளை (ஒற்றுமை) வைத்திருக்கும் குழுக்களிடையே கட்டுப்பாடற்ற ஜனநாயக உரையாடலை அனுமதிக்கிறது, அதே நேரத்தில் இறையியல், தத்துவ அல்லது அறிவியல் ஒற்றுமைகளால் வலியுறுத்தப்படும் சலுகை பெற்ற பகுத்தறிவின் இயல்பான கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து படைப்பு சிந்தனையை விடுவிக்கிறது. . ரோர்ட்டியின் ஜெபர்சோனியன் மூலோபாயத்தில் மறுக்கப்படுவது, எபிஸ்டெமோலாஜிக்கல் அல்லது மெட்டாபிசிகல் கோளத்தில் உள்ள எந்தவொரு உலகளாவிய அளவீடும், அதே போல் யதார்த்தத்தின் படிநிலை அமைப்பில் உள்ள பகுத்தறிவின் சிறப்புரிமையும் ஆகும். மனித குலத்தின் உரையாடலில் மாற்று, "அசாதாரண" குரல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான சாத்தியம் என்னவெனில், இது, வளர்ந்து வரும் எண்ணிக்கையிலான ஆதரவாளர்களை அதன் அணிகளுக்குள் ஈர்க்கும் அளவுக்கு வற்புறுத்தக்கூடியதாக நிரூபிக்கப்படலாம், இதன் மூலம் ஒரு புதிய ஒற்றுமையை சிறப்பாக உருவாக்குகிறது. சமகால சூழலுக்கு ஏற்றவாறு, முந்தைய விவரிப்புகளை விட அதன் தனித்துவமான சிக்கல்கள் மற்றும் தேவைகள். தனித்துவமான Manonmaniam Sundarnar University, Directorate of Distance & Continuing Education, Tirunelveli.

கதைகளின் பரிணாமம் முற்போக்கானது. ஒவ்வொரு சமூகமும் ஒவ்வொரு சகாப்தமும் பொதிந்துள்ள பழக்கவழக்கங்களை நிராகரிக்க முடியும் மற்றும் கையில் உள்ள பிரச்சனைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் சிறந்ததாகத் தோன்றும் புதிய நடைமுறைகளைத் தழுவுகிறது. மனித இயல்பு அல்லது இருப்பின் தன்மையைப் பற்றி சரியாகப் பெறும் எந்த இறுதி சொற்களஞ்சியமும் இருக்க முடியாது என்பதால் இது தற்செயலானது. மனித விஷயத்திற்கும் அறிவின் பொருள்களுக்கும் இடையிலான இணக்கத்திற்கான எந்தவொரு அடித்தளமான பாசாங்கும் தவிர்க்கப்பட்டு, "மனிதநேயமற்றவற்றிலிருந்து விடுபட முடியாத நம்பிக்கைகளுக்குள் நியாயப்படுத்தப்படும்" சாரம் இல்லாத உலகில் அனைத்தும் "எல்லா வழிகளிலும்" விளையாடுகின்றன. சுற்றுச்சூழல்."

குறைக்காத பொருள்முதல்வாதம் மற்றும் சுயம்

ரோர்டி குறைக்கும் பொருள்முதல்வாதத்திற்கும் அகநிலைவாதத்திற்கும் இடையிலான பிரிவை கார்டீசியன் மனம்-உடல் இருமைவாதத்தில் இருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒரு போலி பிரச்சனையாக பார்க்கிறார். இந்த பொருத்தமற்ற விவரிப்புகள் இரண்டுமே ஆன்டாலஜிகல் உண்மையான பொருட்களின் தன்மை பற்றிய ஒரே உண்மையாகக் காட்டுகின்றன. தத்துவம், விஞ்ஞானம் மற்றும் சுய விவாதங்களை "தெய்வமாக்க" விரும்பும் ரோர்டி, இந்த முக்கூட்டின் கடைசிப் பகுதியில் எப்போதாவது கவனம் செலுத்துகிறார், ஒரு அடிப்படையான கணிசமான மனோதத்துவ மையத்தின் அடிப்படை இருப்பைப் பற்றிய மேற்கத்திய எண்ணங்களைத் தீர்த்து வைக்கும் முயற்சியில். ரோர்டி தனது "தன்மையின் தற்செயல்" இல், யதார்த்தவாத சிந்தனைக்கு எதிராக "நான்" இன் தற்செயல்கள் மற்றும் இடைநிறுத்தங்களை பாதுகாக்கிறார். பெரும்பாலான அறிவொளி சிந்தனையாளர்களால் மனித உணர்வின் முதல் நபரின் அனுபவத்திற்கு மந்தமான பொருளும் அதன் இயக்கமும் எவ்வாறு கணக்கிட முடியும் என்பதை அறிய முடியவில்லை என்பது நம்பத்தகுந்ததாகும். ரோர்டி, இறக்கும் மனித விலங்குடன் சுயநலத்துடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு எதிரான பயம், பிளேட்டோ தனிநபர்களுக்கு ஒரு மைய சாரத்தை முன்வைக்க தத்துவவாதிகளுக்கு ஒரு உந்துதலாக இருக்கலாம். கடந்த நானூறு ஆண்டுகளாக சிந்தனையுள்ள மக்களை கவலையடையச் செய்யும் மனம்-உடல் பிரச்சினையை விளக்க ரோர்டி குறைக்காத பொருள்முதல்வாதத்தை நாடினார்.

மார்ட்டின் லூதர் கிங், ஜூனியர், மற்றும் அரசியல் தத்துவம்

மார்ட்டின் லூதர்கிங், இளையவர் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் சமூக உரிமைக்காக போராடிய ஆப்ரிக்க அமெரிக்க தலைவராவார். ஆமரிக்க குருமார்களில் ஒருவர் ஆர்வலர் மற்றும் ஆப்ரிக்க அமரிக்க மனித உரிமை இயக்கத்தின் தலைவராக இறந்தார். இவர் இந்திய வழியில் சிறந்த வன்முறையற்ற போராட்டத்தை பயன்படுத்தியவர். மார்ட்டின் லூதர் கிங், ஜூனியர், அமெரிக்காவின் மிகவும் மதிக்கப்படும் அரசியல் பிரமுகராக இருக்கலாம், உலகெங்கிலும் சிலைகள், கொண்டாட்டங்கள் மற்றும் தெருப் பெயர்களில் நினைவுகூரப்பட்டது. கிங் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி, அந்த மனிதனும் அவனது செயல்பாடும் எப்போதும் போல் பொது உணர்வுக்கு நெருக்கமாக உள்ளன. ஆனால் அவரது அந்தஸ்து இருந்தபோதிலும், கிங்கின் எழுத்துக்கள் மற்றும் அரசியல் சிந்தனையின் முக்கியத்துவம் குறைவாகவே மதிப்பிடப்படுகிறது. ஏப்ரல் 4, 1968 இல் மார்ட்டின் லூதர் கிங், ஜூனியர் படுகொலை செய்யப்பட்ட ஐம்பதாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி, அவரது அசாதாரண வாழ்க்கை மற்றும் நீடித்த அரசியல் மரபு குறித்து சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பல அனுசரிப்புகளை ஏற்படுத்தும். இந்த பதில் கிங்கின் ஆழமான தியாகங்களுக்கும், ஜேம்ஸ் பால்ட்வின் தனது "ஆபத்தான சாலை" என்று முன்னறிவிப்புடனும் பரிவுணர்வுடனும் அழைத்ததில் அவருடன் பயணித்தவர்களின் தியாகங்களுக்கும் மட்டுமே பொருத்தமானது. ஆனால், கிங்கின் நினைவை நாம் மதிக்கும்போது கூட, இன்னும் நியாயமான மற்றும் அமைதியான உலகத்தை எவ்வாறு உருவாக்குவது மற்றும் பொதுவாக, அரசியல் ஒழுக்கம், தீர்ப்பு மற்றும் நடைமுறை ஆகியவற்றைப் பற்றி அவருடைய சிந்தனை இன்னும் நமக்குக் கற்பிக்க வேண்டியதைக் கருத்தில் கொள்வது அவசியம்.

எவ்வாறாயினும், கிங்கின் அரசியல் சிந்தனையை விளக்கி விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுத்தும் எந்தவொரு முயற்சியும் ஒரு முரண்பாட்டை எதிர்கொள்கிறது. ஒருபுறம், இருபதாம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவில் தோன்றிய மிகவும் புகழ்பெற்ற சமூக இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், உலக அளவில் கொண்டாடப்படும் அரசியல் பிரமுகராகவும் கிங் இருக்கலாம் என்பது தவிர்க்க முடியாத உண்மை. 1983 இல், எப்போதாவது வெறித்தனமான விவாதத்திற்குப் பிறகு, ஆனால் சிவில் உரிமைகள் தலைவரின் மரணத்திற்குப் பதினைந்து

ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஜனாதிபதி ரொனால்ட் ரீகன் கிங்கின் பிறந்தநாளை நினைவுகூரும் ஒரு கூட்டாட்சி விடுமுறை சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டார். இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, குறைந்தது 730 யு.எஸ் நகரங்கள் அவரது பெயரைக் கொண்ட தெருவைக் கொண்டிருந்தன. வாஷிங்டன், டிசியின் நேஷனல் மாலில் உள்ள ஜனாதிபதி சிலைகள், போர் நினைவுச் சின்னங்கள் மற்றும் தேசிய அருங்காட்சியகங்களுக்கு மத்தியில் கிங் மீதான அமெரிக்காவின் மரியாதைக்கு மிகப் பெரிய சான்றாக இருக்கலாம். அங்கு, கிங் "எனக்கு ஒரு கனவு உள்ளது" - அமெரிக்க வரலாற்றில் மிகவும் பிரபலமான பேச்சு - விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு சிற்பம் - கிங்கின் நினைவாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு சிற்பம், அவர் ஒரு பெரிய "நம்பிக்கைக் கல்லில்" இருந்து வெளிவருவதை சித்தரிக்கிறது. "இந்த நம்பிக்கையின் மூலம், விரக்தியின் மலையிலிருந்து நம்பிக்கையின் கல்லை வெட்ட முடியும்."

விட்ஜென்ஸ்டைனைப் பொறுத்த வரையில், கிங் என்று வரும்போது, சமகால அரசியல் கோட்பாடு, தத்துவம் மற்றும் சமூக விமர்சனம் ஆகியவை ஒரு படத்தால் சிறைபிடிக்கப்படுகின்றன என்று ஒருவர் கூறலாம். அது நமது கலாச்சார பொது அறிவுக்குள் ஆழமாக இருப்பதால் அந்த படத்தை வெளியே எடுப்பது கடினம். கிங் போன்ற ஒருவரைப் புரிந்துகொள்வதற்காக நாம் உருவாக்கிய சொல்லகராதிகள், கதைகள், கருத்துக்கள் மற்றும் முன்னுதாரணங்கள், அவரது சிந்தனையின் நோக்கத்தையும் நுணுக்கத்தையும் மறைக்கும் ஒரு படத்தை தவிர்க்க முடியாமல் மீண்டும் மீண்டும் நமக்குத் திருப்பித் தருகின்றன. காணக்கூடியதாக இருக்கும் கிங்கின் சிந்தனையின் ஒரு பகுதி வாதங்களாக சுருக்கப்படுகிறது அல்லது பெரும்பாலான அரசியல் தத்துவவாதிகளுக்கு ஏற்கனவே நம்பிக்கைகளாகக் கருதப்படுகிறது. எனவே, மார்ட்டின் லூதர் கிங்கை தீவிரமாகப் படித்தால், அந்த முயற்சியை திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை. கறுப்பின அரசியல் சிந்தனை மற்றும் ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க தத்துவத்தின் அறிஞர்கள் என்ற வகையில், இந்த விளக்கத் தடைகள், ஒருவேளை இந்த விஷயத்தில் குறிப்பாக கடுமையானவை, நன்கு தெரிந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனால் ஆழமாக மதிப்பிடப்படாத சிந்தனையாளரின் அசல் கோட்பாட்டுப் படைப்புகளின் மதிப்புமிக்க தொகுப்பை வழங்கும்போது, இந்த பெரிய நோக்குநிலையின் தவறான தலைப்பை நிரூபிப்போம் என்று நம்புகிறோம்.

மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை பற்றிய ஆய்வு

அவர் முறையான இறையியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார் மற்றும் மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனை மற்றும் தத்துவத்தின் வரலாற்றைப் படிப்பதில் பல ஆண்டுகள் செலவிட்டார் என்றாலும், கிங் ஒரு கல்விசார் அரசியல் தத்துவஞானி அல்ல. ஒரு ஆர்வலர் மற்றும் ஒரு கிறிஸ்தவ மந்திரி என்பதைத் தவிர, அவர் ஒரு தீவிர பொது தத்துவவாதியாக இருந்தார், ஏராளமான புத்தகங்கள் மற்றும் கட்டுரைகளை எழுதினார் மற்றும் பொது பார்வையாளர்களுக்கு எண்ணற்ற உரைகளை வழங்கினார். அரசியல் தத்துவத்தின் நிபுணத்துவத்தைப் பொறுத்தவரை, பொதுத் தத்துவவாதிகளை, கிங் போன்ற புகழ்பெற்ற உலக-வரலாற்றுப் பிரமுகர்களைக் கூட, நீடித்த ஆய்வுக்குத் தகுதியானவர்களாகக் கருதுவதற்கு எதிராக ஒரு வலுவான சார்பு உள்ளது. கல்விசார் அரசியல் தத்துவவாதிகள் பெரும்பாலும் ஒருவருக்கொருவர் எழுதுகிறார்கள் மற்றும் கிட்டத்தட்ட ஒரு சிறிய கல்விசார் அரசியல் சிந்தனையாளர்களின் மீது மட்டுமே தங்கியிருக்கிறார்கள் - எடுத்துக்காட்டாக, தாமஸ் ஹோப்ஸ், ஜான் லாக், ஜீன் ஜாக் ரூசோ, கார்ல் மார்க்ஸ் மற்றும் ஜான் ஸ்டூவர்ட் மில். இந்த உயரடுக்கு நிறுவனத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அதிக தடை உள்ளது, மேலும் சில கறுப்பின பொது தத்துவவாதிகள் அதை நீக்கியதாக பரவலாகக் கருதப்படுகிறார்கள். பொதுத் தத்துவவாதிகள் பொதுவாக மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க சிந்தனையாளர்களின் அசல் கருத்துக்களை பிரபலப்படுத்துபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்த கல்வித் தடை மற்றும் அரசியல் சிந்தனையாளர்களுக்கு எதிரான தப்பெண்ணத்தின் காரணமாக கிங்கின் படிப்பு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இங்கே, கிங்கின் எழுத்துக்களை விமர்சன ரீதியாக ஈடுபடுத்துவதற்கான எங்கள் கூட்டு முயற்சியின் மூலம், இந்த நியாயமற்ற புறக்கணிப்பை சரிசெய்ய உதவுவதை நாங்கள் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளோம் - அதே சமயம், சிறப்பு இல்லாத வாசகர்களை நாமே கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

கறுப்பின அரசியல் கலாச்சாரத்தின் மிகவும் நீடித்த மற்றும் வேரூன்றிய அம்சங்களில் ஒன்றின் மூலம் கிங் அடிக்கடி படிக்கப்படுகிறார் என்பதை ஒப்புக்கொள்வது முக்கியம்: கலைநயமிக்க சொற்பொழிவு செயல்திறன் மற்றும் வாய்மொழி ஞானத்தின் கொண்டாட்டம் மற்றும் மரியாதை. ஆப்பிரிக்க அமெரிக்க மத மற்றும் கலை நடைமுறையில்

வேருன்றிய இந்த நிகழ்ச்சிகள் பாணியையும் பொருளையும் இணைத்து, அவற்றை ஒரு கவர்ச்சியான சொல்லாட்சி ஆளுமையில் உள்ளடக்கியது, இது பலருக்கு அதிகாரத்தையும் நிலைப்பாட்டையும் வழங்குவதாகத் தெரிகிறது. ஒரு தலைசிறந்த பேச்சாளர் மற்றும் எழுச்சியூட்டும் தலைவர், கிங் ஒரு மறக்கமுடியாத மற்றும் பாடல் சொற்றொடரை மாற்றுவதற்கும், ஒரு தெளிவான உருவகத்தை உருவாக்குவதற்கும், அவரது கேட்போரின் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டுவதற்கும், மற்றும் பரந்த அளவிலான பார்வையாளர்களுக்கு மக்களைச் செயல்பட வைப்பதற்கும் ஒரு விசித்திரமான திறனைக் கொண்டிருந்தார். இந்த திறமைகள் கிங்கின் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் வடிவமைப்பதிலும் தொடர்ந்து குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளன.

கவிதை மற்றும் தீர்க்கதரிசன செயல்திறன் உண்மையில் முக்கிய தத்துவ நுண்ணறிவை வழங்க முடியும் என்றாலும், கிங் போன்ற ஒரு பொது தத்துவஞானியை இந்த லென்ஸ் மூலம் மட்டுமே விளக்குவது சிதைவை ஏற்படுத்தும் மற்றும் தவறான பயன்பாட்டை அழைக்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு சொற்றொடரை, அதன் சூழலில் இருந்து சுருக்கி, ஒரு யோசனையைப் பெருக்க அல்லது ராஜா உண்மையில் எதிர்த்த காரணத்தை முன்வைக்க ஒருவர் ஆசைப்படலாம். உண்மையில் கிங் ஒரு பரந்த வாதத்தில் அதை ஒரு முன்மாதிரியாகப் பயன்படுத்தும்போது மேற்கோள் காட்டப்பட்ட கருத்தை அது ஒரு முழுமையான பழமொழியாகக் கருதலாம். அல்லது ஒரு யோசனையின் ஒரு குறிப்பிட்ட சொல்லாட்சிக் கருத்து வலுவாக எதிரொலிப்பதால், அதன் முழுத் தாக்கங்களையும் அல்லது தத்துவ அடிப்படையையும் பாராட்டாமல், அது புரிந்து கொள்ளப்பட்டதாக ஒருவர் உள்ளூணர்வால் உணரலாம். கிங் ஒரு முறையான சிந்தனையாளர் என்று நாங்கள் வாதிடுகிறோம், எனவே அவரது நடைமுறை முடிவுகளை ஆதரிக்க அவர் வழங்கும் சிக்கலான காரணங்களைக் கண்டறிய அவரது உயரும் சொற்பொழிவு மற்றும் மேற்கோள் காட்டக்கூடிய சொற்றொடர்களின் அடியில் தோண்டி எடுப்பது கட்டாயமாகும்.

இந்த பார்வை, இன்னும் பரந்த அளவில், கறுப்பின சிந்தனையாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களின் விவரங்கள் மற்றும் நுணுக்கங்கள் மற்றும் ஒத்த எண்ணம் கொண்ட நபர்களுக்கு இடையிலான நுட்பமான தத்துவ வேறுபாடுகளை கவனமாக கவனிக்கும் கறுப்பின அரசியல் சிந்தனையின் பகுப்பாய்வுகளை அழைக்கிறது. மேலும் ஆராய்ச்சி மற்றும் பிரதிபலிப்புக்கான தெளிவான முக்கிய நுண்ணறிவுகள் மற்றும் பலனளிக்கும் வழிகளை

தெளிவுபடுத்துவதற்கும் உருவாக்குவதற்கும் கோட்பாட்டு உரிமைகோரல்களின் தொண்டு மறுகட்டமைப்பை இந்த வேலை கோருகிறது. அதைச் செயல்படுத்த, கறுப்பின அரசியல் சிந்தனையின் அறிவார்ந்த கணக்குகளில் சில பழக்கமான போக்குகளை நாம் தவிர்க்க வேண்டும் அல்லது குறைந்தபட்சம் தற்காலிகமாக நிறுத்த வேண்டும்: அரசியல் யோசனைகளை வர்க்க மற்றும் குழு நலன்களுக்கான விகிதப்படுத்தல்களாக அல்லது சமூக-வரலாற்று விளைவுகளாக மட்டுமே கருத வேண்டும். காரணிகள்; இந்தக் கருத்துக்கள் அவற்றின் உணரப்பட்ட சமூகச் செயல்பாட்டின் காரணமாக மட்டுமே ஆய்வுக்குத் தகுதியானவை எனக் கருதுதல்; அனுபவ ரீதியாக விளக்கப்பட வேண்டிய சமூக அல்லது உளவியல் நிகழ்வுகளாக அவற்றைக் கருதுதல்; மற்றும் - குறிப்பாக கிங் விஷயத்தில் தீங்கானது - மாறிவரும் சூழலில் சில நிகழ்ச்சி நிரலை முன்னெடுப்பதற்கான வெறும் தந்திரோபாய நகர்வுகளாக இந்த யோசனைகளை குறைக்கிறது.

நாம் விரும்பும் கறுப்பின அரசியல் சிந்தனைக்கான அணுகுமுறையும் ஹாகியோகிராஃபியை நிராகரிக்கிறது. கறுப்பின சிந்தனையாளர்கள் பொதுவாக அரசியல் தத்துவவாதிகளிடமிருந்து பெறுவதை விட அதிக மரியாதை மற்றும் கவனத்திற்குரியவர்கள். எவ்வாறாயினும், அவை விமர்சனமின்றி கொண்டாடப்படக்கூடாது அல்லது தெய்வீக ஞானத்தின் அருட்கொடைகளாக கருதப்படக்கூடாது. விமர்சனம் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகள் பெரும்பாலும் பொருத்தமானவை மற்றும் அவசியமானவை. உண்மையில், நேர்மையான விமர்சன ஈடுபாடு (கடுமையான விவாதங்கள் மற்றும் ஆட் ஹோமினெம் தள்ளுபடிகள் ஆகியவற்றைத் தவிர்க்கிறது) கறுப்பின சிந்தனையாளர்களுக்கு உண்மையான மரியாதையைக் காட்டுவதற்கான ஒரு வழியாகும். இது எங்கள் பங்களிப்பாளர்கள் மற்றும் எங்கள் பொருள் பகிர்ந்து கொள்ளும் அரசியல் தத்துவத்தின் கருத்தாகும். இது வரலாற்றுத் தனித்துவத்தையும் நெருக்கமான வாசிப்பையும் தழுவி, அடிப்படைக் கொள்கைகள், மதிப்புகள் மற்றும் குறிக்கோள்களைக் கருத்தில் கொண்டு பாதுகாக்கிறது, மேலும் நாம் கடுமையாக விமர்சிக்கும் சிந்தனையாளர்களால் முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளை உருவாக்குகிறது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம், அது பணக்கார மற்றும் அடிக்கடி கவனிக்கப்படாத அரசியல் சிந்தனையின் மரபுகளை மீண்டும் கண்டுபிடிப்பதற்கு பங்களிக்கிறது.

மார்ட்டின் லூதர் கிங் ஜூனியர் சிவில் உரிமைகளில் அவரது சாதனைகளுக்காகவும், அகிம்சையைப் பெற அவர் பயன்படுத்திய முறைகளுக்காகவும் நினைவுகூரப்படுகிறார். வன்முறையற்றது மட்டுமே, பழிவாங்கும் வன்முறையின் சுழற்சியை உடைத்து, நல்லிணக்கத்தின் மூலம் நீடித்த அமைதியை உருவாக்கும் ஆற்றல் கொண்டது என்று அவர் நம்பினார். "ஈகோ போராட்டங்கள் மற்றும் பிற விவகாரங்களுக்கு எதிராக எச்சரிப்பதன் மூலம் கிங் முடிக்கிறார். இது போர் மற்றும் கம்யூனிசத்திற்கு எதிரான வன்முறையைத் தானாகவே அமைக்கிறது. நிறுவெறிக்கெதிராக பாடுபட்டதற்காக வழங்கப்பட்டது. இவர் 1968 ஏப்ரல் 4 ஆம் நாள் டென்னசி மாநிலத்தில் மெம்.பிள் நகரில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். ஆனால் அவருடைய கருத்துக்கள் இன்றும் மக்களுக்கு அழியா கருத்துக்களாக உள்ளன.